

230

591162659

101 KØBENHAVNS
KOMMUNES
BIBLIOTEKER

Mag. 09.38106 LI

FORSIKRINGSFORENINGEN I KØBENHAVN

1883 * 1933

AF

OSCAR LINDHOLM

KØBENHAVN
BIANCO LUNOS BOGTRYKKERI A/S
1933

RHB

FORSIKRINGSFORENINGEN
I KØBENHAVN
1883 * 1933

FORSIKRINGSFORENINGEN

I

KØBENHAVN

1883 * 1933

AF

OSCAR LINDHOLM

KØBENHAVN

BIANCO LUNOS BOGTRYKKERI A/S

1933

INDHOLD

Indledning	7
Under Dragespiret	19
Fra Larsens Lokaler til Schimmelmans Palæ	26
Ludvig Bramsens første Formandsperiode	36
Oppositionen rykker frem	50
Ydre og indre Kampe	63
Ludvig Bramsen atter Formand	76
Gruppeinddeling indføres	87
Nye Signaler	98
Dragen og Jomfruen	111
I Krigens Skygge	120
Om Forsikringsundervisning	129
Under Gamborgs Ledelse	140
Skandinavisk Samarbejde	151
De sidste Aar	160
Tilbageblik	170
<hr/>	
Portrætter, Navnefortegnelser og Foredrag	175

INDLEDNING

Den historiske Forskning har ofte tumlet med det Problem, om Verdens Udseende vilde have været et andet, hvis Kleopatras Næse havde haft en mindre ædel Form. Paa samme Maade kunde man udkaste det Spørgsmaal, om Forsikringsforeningen havde eksisteret i Dag, hvis ikke en Agent i 1883 havde fremsat nogle uvederhæftige Udtalelser paa et Manufakturhandlermøde i Odense.

Og Svaret maa sikkert blive, at hverken Kleopatras smukke Næse eller Agentens løse Mund kan have haft nogen afgørende Indflydelse paa den historiske Udvikling. Naar Tiden er inde, modnes Frugten, og for Forsikringsforeningens Vedkommende fuldbyrdedes altsaa denne Modningsproces i Begyndelsen af 1880'erne.

Det danske Forsikringssamfund havde ellers for 50 Aar siden ikke noget altfor imponerende Omfang. Det var i mange Henseender ligesaa provinsielt og gammeldags som den By, hvori de allerfleste af Forsikringsvirksomhederne havde deres Sæde. Hovedstaden rummede den Gang kun 260.000 Indbyggere og havde i det væsentlige samme territoriale Størrelse som to Hundrede Aar tidligere. I enkelte af Hovedgaderne trillede et Par Omnibusser eller Hestesporvogne af Sted, og ellers betjentes Trafiken af nogle

brave Droskekuske med deres „Lotter“ og plydsforede Karosser. Om Aftenen tændtes hist og her de kommunale Gaslygter, og det var i 1883 ikke mere end godt en Snes Aar siden, de ældste af dem havde afløst Tranlygterne fra Holbergs Tid.

Byen var for Størstedelen en Handels- og Haandværksby, og Smaabedrifterne var endnu paa dette Tidspunkt de ganske overvejende. Af de ca. 5000 industrielle Virksomheder beskæftigede kun 30 à 40 over 100 Arbejdere. Antallet af Forretninger i de forskellige Handelsbrancher er ikke statistisk opgjort, men Folketællingen i 1880 viser, at der ved Handel m. v. beskæftigedes ialt 19.500 Personer, og heraf henhørte 550 under den Gruppe, der i Statistiken kaldes Pengevæsen, Forsikring, Mæglere m. v.

Det kan jo herefter ikke være noget større Antal, der tilfaldt det danske Forsikringssamfund. Antallet af Ledere lader sig nogenlunde bestemme, naar man erindrer, at der i 1883 eksisterede 3 danske Livsforsikringsselskaber, 4 Sø-Assurance Kompagnier og 7 Brandforsikringsselskaber, og at en Række udenlandske Selskaber var repræsenterede ved ca. 50 Generalagenter. Man har dernæst anslaaet Antallet af overordnede Funktionærer til henved 20, saaledes at det samlede Antal af Ledere og overordnede Funktionærer i 1883 skal have udgjort henved 85 Personer. Hvor mange underordnede Medhjælpere, der har været knyttet til Forsikring, lader sig ikke afgøre. Tallet har dog været meget ringe, og et Fingerpeg har man derigennem, at det samlede Antal Medhjælpere indenfor hele Gruppen: Pengevæsen, Forsikring, Mæglere m. v. i 1880 kun udgjorde 100.

I Virkeligheden kan man paa dette Tidspunkt daarligt nok tale om noget Forsikringssamfund. Ikke saa meget paa Grund af den hidsige indbyrdes Konkurrence, der jo ganske vist den Gang syntes at udelukke enhver Følelse af Stands-Fællesskab. Men først og fremmest, fordi adskillige af Generalrepræsentanterne for de

udenlandske Selskaber kun betragtede Forsikringsvirksomheden som en Bibeskæftigelse. Eksempelvis begyndte en senere fremragende Assurandør sin Løbebane med at oprette en Agenturforretning i „Sukker, Farvevarer, Skotøj, Manufaktur, Staaltraadstovværk og Assurance“, og først efter Aars Forløb gled Varebrancherne ud og Assurancen kom i Spidsen. Under disse Forhold er det forstaaeligt, at Generalagenterne i Almindelighed savnede et intimere Kendskab til Forsikringens specielle Teknik og heller ikke havde Øje for, at det drejede sig om et fagligt Erhverv, hvis Udøvere paa mange Maader kunde have fælles Interesser.

Alligevel skulde Tanken om en Forsikringsorganisation først opstaa indenfor Generalagenternes Kreds. Den begyndte at tage Form, da Det kgl. octr. alm. Brandassurance-Compagni under Forretningsfører C. F. Tiemroths Ledelse i 1882 indledede en ny og voldsom Konkurrencekamp ved en meget betydelig Nedsættelse af Varepræmien i Byerne. Særligt tilspidsedes Kampen, da Compagniet yderligere tilbød saavel den jydskesom den fynske Manufakturhandlerforening en særlig Rabat paa de allerede nedsatte Præmier. Og det er paa dette Tidspunkt, Agenten med den løse Mund optræder paa Skuepladsen. Hans Navn var G. M. Grunth, og han var af Compagniet udsendt til Provinsen for at holde Møder med Manufakturhandlerne og hverve deres Forsikringer. Om han har været lige saa fortryllende som Kleopatra, skal lades usagt, men det lykkedes ham i al Fald at besnære baade de jydskesom de fynske Manufakturhandlere. At han herunder ikke altid betjente sig af de nobleste Midler, synes sikkert nok, thi Gang paa Gang indberettedes det til de forskellige Assurancefirmaer i København, at Grunth havde fremsat uholdbare Insinuationer mod andre Selskaber.

I Foraaret 1883 var Bægeret fuldt, og den 3. Maj kunde man bl. a. i „Nationaltidende“ læse følgende Erklæring:

Paa et den 26de April af Odense Manufacturhandlere afholdt Møde skal ifølge et Referat i „Fyens Morgenavis“ af 27. April en Emissær Herr Grunth for „Det kongelige octroierede almindelige Brandassurance-Compagni for Varer og Effecter“, idet han søgte at formaa de Tilstedeværende til at tegne Forsikring i bemeldte Compagni, blandt Andet have udtalt, at det „ved at lade de 100 her repræsenterede fremmede Selskaber passere Revue for Compagniet havde vist sig, at de 75 pCt. ikke ere i Stand til at udbetale deres Forsikringer“, og at „et af de største udenlandske Selskaber endog i de sidste Dage er gaaet fallit“.

Idet vi undertegnede Generalagenter for fremmede Brandforsikrings-selskaber protestere imod dette Forsøg paa at hverve Kunder ved at mistænkeliggjøre Concurrenternes Soliditet, og idet vi bemærke, at der saa vidt os bekjendt kun er repræsenteret her i Landet mellem 30 og 40 fremmede Brandforsikrings-selskaber, opfordre vi Directionen for Compagniet til at godtgjøre, i hvilke Tilfælde her repræsenterede udenlandske Brandforsikrings-selskaber have været ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser, samt til at oplyse, hvad det er for et større udenlandsk her repræsenteret Brandforsikrings-selskab, der i disse Dage er gaaet fallit.

Det skal vise sig, at Hr. Grunths Forsøg paa at mistænkeliggjøre de fremmede Brandassurance-selskaber ikke har Noget som helst at støtte sig til.

Kjøbenhavn, 30. April 1883.

Wilh. Friedländer,
Liverpool, London & Globe.

Aug. Borgen,
„Guardian“ Assurancecompagni, London.

W. Bähneke & Co.,
Oldenborger Brandforsikring-Selskab.

Wm. Gottschalch,
Basler Brandforsikrings-Selskab.

P. Søth & Co.,
Feuer Assuranz-Comp. von 1877, Hamburg.

R. Seiersen,
Brandforsikrings-selskab „Svea“.

Toxen Worm, Anthony Worm,
Pr. National Forsikrings-Selskab i Stettin.

Hellesen & Gøriche,
Magdeborg Brandforsikrings-Selskab.

Joh. L. Madsen,
City of London, London & Provincial
Fire Ins. Comp.

Julius Hertz,
The Manchester Fire Ins. Comp.

Silvio Fugl,
Lion Fire Insurance-Comp.

A. Godske Hvalsøe,
The Commercial Union Insurance-Comp.

Julius Heckscher,
Assicurazioni Generali, Triest.

Fr. Esbensen & Grundtvig,
„Imperial“ i London.

Theo. Koch & Co.,
Bergens Brandforsikrings-Selskab.

O. Tofte,
Hanseatiske Brandassurance-Selsk., Hamburg. Nordtydske Brandforsikrings-Selsk., Hamburg.

Gerson Melchior & Co.,
Norwich Union, Brandforsikrings-Selskab, Norwich.

R. W. Kirketerp,
De forenede Nederl. Brandass. Comp. af 1845.

John. Forbæch,
„Alliance“ i London.

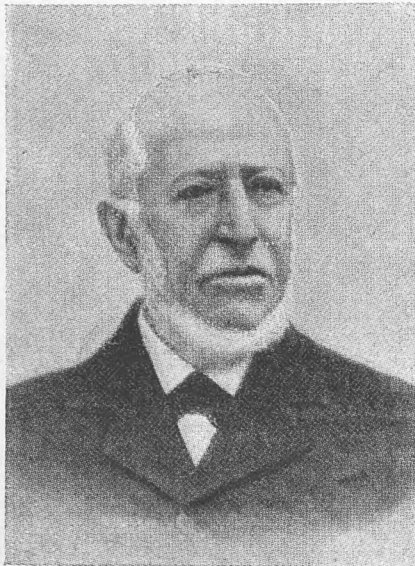
Ad. Rasch & Co.,
The Fire Insurance Association.

Nienstædt & Co.,

Erklæringen gav Anledning til en hel Pressekampagne, hvorunder navnlig C. F. Tiemroth og en af Underskriverne, Grosserer Toxen Worm gik drabeligt løs paa hinanden. Grunth selv bedyrede, at han ikke havde brugt Ordet „fallit“, men synes iøvrigt hurtigt at have tabt Mælet. Da Slaget var endt, citerede et af Bladene ikke uvittigt Hertz' Digt om den aabne Mark, der nylig genlød af Kampen, og efterlyste da et „Gisp“ fra Hr. Grunth eller dog „den herreløse Hests Trampen“. Men end ikke en Trampen ønskede Grunth nu at præstere.

Hele denne Konkurrencestrids forskellige Faser har imidlertid ingen Interesse her. Hovedsagen er, at det for første Gang var lykkedes at etablere et vist Samarbejde mellem et Flertal af de konkurrerende Brandassurandører. Og den Mand, der mere end nogen anden havde Æren herfor og som nu ilede med at befæste det vundne, var Grosserer *Julius Heckscher*.

„Gamle Heckscher“, som han senere altid blev kaldt, var den Gang allerede 57 Aar gammel, idet han var født 1826. Siden 1852 havde han repræsenteret „Assicurazioni Generali“ og ved sin noble, retsindige Færd vundet sig Venner overalt. Han var Med-

Grosserer Julius Heckscher.

lem af Direktionen for „Den mosaiske Friskole“, hvoraf han selv i sin Tid var udgaaet som Elev. Endvidere var han Medlem af Repræsentantskabet for det mosaiske Trossamfund. En fin og elskelig gammel Herre, der med stor Pligttrøskab gik op i sin Gerning; i de 14 Aar, han var Medlem af Forsikringsforeningen, deltog han i samtlige Møder paa nær ét, hvor Sygdom havde tvunget ham til at blive hjemme. Ved Forsikringsforeningens Generalforsamling i Januar 1897 dirigerede han, som saa ofte før, Mødet, men følte sig bagefter upasselig, maatte gaa til Sengs og døde fem Dage efter, næsten 71 Aar gammel.

Som det var Harmen, der gjorde Juvenal til Digter, var det ogsaa Harmen, der fik den ellers saa stilfærdige og fredsæle Julius Heckscher til at rejse Aktionen mod Grunth og til bagefter at tage Initiativet til Forsikringsforeningens Dannelse. Det var hans Opfattelse, at de her i Landet arbejdende udenlandske Brand-assurandører ogsaa fremtidig burde staa sammen til Forsvar mod ondsindede Angreb og at en fælles Brancheforening iøvrigt paa mange Omraader kunde have stor Betydning. I Løbet af Efteraaret 1883 konfererede han om Sagen med Grossererne *Arthur Borgen*, „Guardian“, og *Chr. Helleesen*, „Magdeburger“, der begge havde været Medunderskrivere paa Erklæringen, og herunder opstod den Tanke at udvide den paatænkte Forening til ogsaa at

omfatte de danske Selskabers Repræsentanter, saaledes at samtlige Brandassurandører kunde mødes i en Fællesorganisation. Man vilde bl. a. herved kunne afværge, at det Skel, den Grunth'ske Affære havde trukket mellem „dansk“ og „udenlandsk“, yderligere uddybedes til tvivlsom Nytte for Faget som Helhed.

Fra de danske Selskabers Side blev Planen mødt med megen Sympati. Det var først og fremmest „Nye Danske“, man henvendte sig til. Her havde den gamle og myndige Konsul *Luis Bramsen* siden Selskabets Stiftelse i 1864 resideret som Direktør, men i de senere Aar var den egentlige Ledelse gledet over til hans Søn, daværende Sekretær *Ludvig Bramsen*, og navnlig denne sidste blev straks Fyr og Flamme for Sagen. I al Fald varede det ikke længe, før den oprindelige Plan atter blev gjort til Genstand for en Udvidelse, idet man nu enedes om at søge stiftet en Forsikringsforening, ikke for Brandforsikringen alene, men for samtlige Brancher. Og medens man hidtil nærmest havde tænkt sig en Sammenslutning af Direktører og Generalagenter, besluttede man endvidere nu at give „Contorister“ Adgang. Herom skriver *Ludvig Bramsen* i et Brev af 30. Oktober 1883 til Arthur Borgen:

Da vi ikke ere saa mange, vilde jeg gjerne, at Contorister skulde kunne blive Medlemmer for modereret Kontingent (Damer bør vel ej heller være udelukkede i disse Tider, uden at det behøver at pointeres). Det kunde dog maaske være en Vækkelse og belærende for en og anden Yngre, især hvis der bliver Foredrag og Diskussion af og til.

Det første Udkast til Love udarbejdedes af *Ludvig Bramsen* paa Grundlag af de Vedtægter, der gjaldt for den i 1875 stiftede Forsikringsforening i Stockholm, og i Midten af November var man endelig saa vidt fremme, at følgende Indbydelsesskrivelse kunde udsendes:

I Forventning om, at Flertallet af vore Kolleger og Andre, der ere knyttede til eller interessere sig for Forsikrings-Virk-
somheden her i Landet, dele vor Anskuelse om, at en Forening
af Assurandører vilde kunne stifte megen Gavn, tillade Under-
tegnede sig at indbyde til Dannelsen af en saadan, med det
væsentlige Formaal ved regelmæssige Sammenkomster at ud-
vexle Tanker og Meninger om Forhold vedrørende Forsik-
ringsvæsenet, at foranstalte Foredrag holdte og ved given Lej-
lighed at kunne optræde som Repræsentation og Organ for
Forsikrings-Interesser.

Et konstituerende Møde, hvortil vi herved indbyde Dem,
vil finde Sted Fredagen d. 30. førstkommende i Børsens Læse-
værelse Kl. 7¹/₂ Aften, hvor Udkast til Love vil blive forelagt.

Kjøbenhavn, d. 15. November 1883.

Ludvig Bramsen.

Chr. Helleesen.

Arthur Borgen.

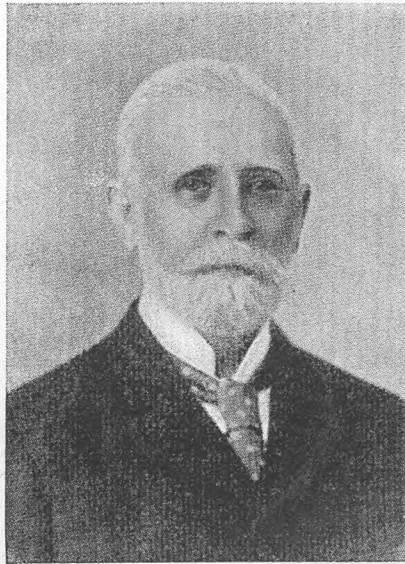
Julius Heckscher.

Af de fire Indbydere er allerede „gamle Heckscher“ omtalt
nærmere. Næst i Alder følger *Chr. Helleesen* (f. 1835, d. 1910). Han
blev Forsikringsmand paa sin smukke Haandskrift. Oprindeligt
uddannet som Dekorationsmaler paatog han sig en Gang et kort-
varigt Vikariat for en Bekendt, der var ansat i „Nye Danske“, og
indtog øjeblikkelig Konsul Luis Bramsen, der havde en sand
Mani for smukke Haandskrifter. Vikariatet blev til fast Ansæt-
telse, og Helleesen lagde for stedse Penslen. Men det viste sig, at
der var Stof i ham til mere end en Skønskriver. Efter nogle Aars
Uddannelse i „Nye Danske“ og en kortere Ansættelse paa „Svea“s
herværende Kontor indtraadte han i 1868 i Ledelsen af General-
agenturet for „Magdeburger“ og stod paa det Tidspunkt, Forsik-
ringsforeningen stiftedes, som Agenturets egentlige Leder. Det var

iøvrigt „Magdeburger“, der ved en Misforstaaelse blev slaet ihjel paa Manufakturhandlermødet i Odense, og det dokumenterede adskillige Aar senere sin fortsatte Eksistens ved at tildele Hellesen en Guldmedalje for trofast Arbejde.

Chr. Hellesen var vel ikke nogen betydelig Aand og interesserede sig næppe synderligt for de mange faglige Problemer, der netop i 80'erne trængte sig frem, men han var en dygtig Forretningsmand og i Besiddelse af en særdeles vindende Optræden, hvorved det lykkedes ham at drive Virksomheden frem til at blive en af de største blandt de herværende udenlandske Brandforsikringsagenturer.

Grosserer Chr. Hellesen.

Ved Siden af Hellesens sirlige og affable Fremtræden maatte *Arthur Borgen* (f. 1844, d. 1905) synes tung og tilknappet. Ogsaa han var Leder af en stor Assuranceforretning, men beskæftigede sig ikke med Brandforsikring alene. Han repræsenterede foruden „Guardian“ udenlandske Selskaber i Livsforsikring og i Sø- og Transportforsikring og havde navnlig gjort et stort Arbejde for „Winterthur“, hvorved han blev en af Pionererne for Ulykkesforsikringen i Danmark. Bag de ydre, lidt ubevægelige Træk gemte sig en latent Energi, en ukuelig Vilje. Han havde Lederens Evne til at finde de rette Medarbejdere, men sparede dog aldrig sig selv; det var for en stor Del aandelig Overanstrengelse, der

Grosserer Arthur Borgen.

i den sidste halve Snes Aar af hans Liv undergravede hans Helbred og formørkede hans Tilværelse.

Som den yngste af de fire Indbydere til Mødet paa Børsen kommer endelig den da 36-aarige *Ludvig Bramsen* (f. 1847, d. 1914), der allerede paa dette Tidspunkt var paa Vej mod de olympiske Højder, hvorfra han senere som en anden Zeus skulde overvaage store Dele af dansk Samfunds- og Erhvervsliv.

Efter Læreaarene i Frankrig og Svejts, hvor han grundigt uddannedes i Brandforsikring, var han i Begyndelsen af 70'erne indtraadt i „Nye Danske“ og blev fra 1886 Selskabets Direktør. Alene en saadan Stilling som Leder af et stærkt opblomstrende Forsikringsselskab vilde almindeligvis kunne fylde en Mands Liv, men Bramsens Arbejdsevne var ganske usædvanlig. Fra mangfoldige af Erhvervslivets Omraader paakaldte man i Aarenes Løb Ludvig Bramsens Støtte, og han fik efterhaanden Sæde i en Række Bestyrelser for Banker, Dampskibsselskaber, Forsikringsselskaber, industrielle Foretagender o. s. v. Thi allerede hos Homer beværtes Gudernes Æt fortrinsvis med *Ambrosia og Nektar*, og det er kun i den plumpe, nordiske Mytologi, de delikaterer sig med *Mjød og Ben*.

Det var dog ingenlunde disse Pladser ved Erhvervslivets den Gang saa veldækkede Bord, der havde Bramsens særlige Bevaagenhed. I saa Henseende maa langt snarere nævnes hans omfat-

tende sociale Interesser, der først gav sig Udtryk i talrige Foredrag og Afhandlinger — hvoraf Skriftet om Englands og Tysklands Arbejderlovgivning belønnes med Universitetets Guldmedalje (1889) — senere førte ham som dansk Delegeret (sammen med Tietgen og Topsøe) til den paa Kejser Wilhelms Initiativ sammenkaldte Arbejderkonference i Berlin (1890) og endelig drog ham ind i Politik (1892).

Gehejmeetsraad Ludvig Bramsen.

Og med *Politikeren* Ludvig Bramsen naaer vi Olympens Top.

Det er ikke her Stedet at vurdere hans betydelige Indsats paa dette Omraade. Det maa være tilstrækkeligt ganske kort at nævne, at han som Folketingsmand var stærkt medvirkende ved Gennemførelsen af Ulykkesforsikringsloven af 1898, der væsentligt bygger paa hans Tanker. Som Indenrigsminister i de to sidste Højreministerier (1899—1901) gennemførte han bl. a. Ulykkesforsikringsloven for Fiskere og den socialt meget vigtige Fabriklov af 1901 samt en Række Jærnbanelove (derunder Gedser—Warnemünde Ruten), ligesom han med levende Interesse forberedte den senere Livsforsikringslov. Og som Landstingsmand (1906—14) ydede han endelig vægtige Bidrag med Hensyn til Skattelovgivning og andre finansielle Spørgsmaal.

Det var naturligt, at han i denne Periode blev Medlem af adskillige politiske Udvalg og Kommissioner, ofte som Ordfører, men hertil føjedes baade før og efter et Utal af repræsentative

Tillidshverv — Formandsstillinger, Bestyrelsesposter, Delegerethverv. Hans Interessesfære spændte her fra store landskendte Organisationer som Handels- og Kontoristforeningen, hvor han var Formand, til smaa eksklusive Selskaber som Numismatisk Forening, i hvis Annaler Bramsens paa Fransk udgivne Værk om Napoleon den Stores Mønter nævnes med Hæder. Fra snart sagt alle Sider i vort Samfund søgte man ved given Lejlighed hans Hjælp, ganske som Tilfældet var med den homeriske Zeus, der som bekendt næsten altid havde begge Hænder fulde. Tænk blot paa den trojanske Krig!

Ludvig Bramsen var ikke den strenge Tordengud, Skysamlere, der blot ved at rynke „de sortblaa Bryn“ fik det ganske Olymp til at skælve. Han var den milde og retfærdige Zeus, altid ærligt stræbende efter at forene de modstridende Interesser, Fordragelighedens Forkæmper, Midtsamlere. I Besiddelse af en fantastisk Arbejdskraft og en stor, alsidig Begavelse, støttet af en naturlig Veltalenhed, pædagogiske Evner og et charmerende Væsen, lykkedes det ham paa mangfoldige Omraader at bane Vejen for nye Tanker. Han var ekscellent, længe før han blev Ekscellence.

UNDER DRAGESPIRET

Om Aftenen den 30. November 1883, medens Lygterne paa Slotsholmen forgæves søgte at sprede Mørket langs de tavse Kanaler, kunde en opmærksom Jagttager have skintet en Del højtidelige Herrer, der enkeltvis eller i mindre Grupper stiledede mod Børsen. Det var jo de værdige Skægs og de høje Hattes Tidsalder, og Anledningen til Sammenkomsten kunde ogsaa nok kræve lidt Højtidelighed. For første Gang skulde nu gøres et Forsøg paa at samle de københavnske Assurandører, der ellers levede i stadig Ufred og hvis indbyrdes Konkurrence af og til havde antaget temmelig giftige Former. Næppe noget andet Sted i Verden var der paa et saa begrænset Omraade samlet saa mange baade hjemlige og udenlandske Assuranceselskaber. Det var forstaaeligt, om de hidtil hver for sig havde nærret det fromme Ønske, at det snarest muligt maatte gaa de øvrige Konkurrenter, som det gik hine Uhyrer, der opaad hinanden, saa at kun Halerne blev tilbage.

Ialt havde henved 40 Herrer efterkommet Indbydelsen, og det viste sig snart, at der ikke var absolut Enighed om Oprettelsen af en Forening. Oppositionen repræsenteredes navnlig af Forretningsfører C. F. Tiemroth og Grosserer C. A. Leth, der begge hævdede, at man først kunde tænke paa en Forsikringsforening,

naar der indenfor Brandforsikringen var opnaaet en Præmie-Overenskomst. Fra Indbydernes Side blev gjort gældende, at netop det personlige Samkvem og de øvrige Bestræbelser efter større Ensartethed i Forretningerne forhaabentlig vilde føre til, at Medlemmerne ogsaa traf en Overenskomst om det specielle Præmiespørgsmaal. Dette Punkt stod imidlertid efter nøje Overlæg ikke i Foreningens Program og burde sikkert ogsaa forblive udenfor, eftersom en Forening, der tillige var Tarifforening, vilde støde adskillige fra sig, som ellers vilde slutte sig til den. Ikke uden Spydighed tilføjedes det, at netop Hr. Tiemroth umuligt kunde være med i en saadan Tarifforening, da hans Selskab jo havde afsluttet Overenskomst med Manufakturhandlerne om Præmier og Betingelser, der ikke lod sig forene med en Præmie-Overenskomst.

Indbyderne blev særlig støttet af Professor A. Steen, Grosserer Toxen Worm og Prokurator F. Schmitto, og efterhaanden vandt Tanken saa stærkt Terræn, at man sluttelig vedtog at stifte en Forening paa det foreliggende Grundlag, idet dog Behandlingen af det fremsatte Lovudkast udsattes til et senere Møde. Ved Forhandlingernes Afslutning indmeldte saa vidt vides samtlige Tilstedeværende sig med Undtagelse af de to standhaftige Opponenten Tiemroth og Leth samt Dr. I. P. Gram og Grosserer P. A. Halkier.

At sidstnævnte ikke meldte sig ind, var naturligvis beklageligt, men værre var det, at han heller ikke indtegnede sin Broder, Højesteretsadvokat H. Halkier, uagtet han før Mødet havde udtalt, at han havde Mandat dertil. Thi Højesteretsadvokaten var Direktør for Det Kjøbenhavnske Brandassurance Compagni og altsaa en af de danske Forsikringsdirektører, den nystiftede Forening saa daarligt kunde undvære som Modvægt mod de mange udenlandske Generalagenter. Det viste sig imidlertid, at H. Hal-

kier havde faaet principielle Betænkeligheder. I et Brev til Ludvig Bramsen skriver han bl. a., at han ikke ansaa sig „for competent til paa Compagniets Vegne uden Bestyrelsens Bemyndigelse at indtræde i et saadant Forhold til dettes Concurrerter, hvis Consequentser det neppe er muligt for Øjeblikket at overskue“. Brevet er karakteristisk for den Mistænksomhed, hvormed man i mange Kredse betragtede et Samarbejde mellem Konkurrerter, men det er tillige et Udtryk for den Anskuelse, at Foreningen nærmest skulde være en Sammenslutning af Brandassurandører.

Forholdet var jo ganske vist det, at Foreningen, ikke mindst paa Grund af Ludvig Bramsens Medvirken, var kommet til Verden som en Fælles-Organisation for samtlige Brancher, et neutralt Samlingssted for Drøftelser af overvejende teoretisk Art. Men det lod sig paa den anden Side ikke benægte, at Brandassurandørerne var i født Majoritet, og at man oprindeligt havde tænkt sig Foreningen som et Værn for de i Danmark arbejdende udenlandske Brandassurandører. Og selvom man paa Stiftelsesmødet havde taget stærk Afstand fra selve Tariftanken, var der dog sikkert vedblivende udbredt Stemning for, at Foreningen paa andre praktiske Omraader maatte faa forretningsmæssig Betydning for Brandforsikringsbranchen. I Lovudkastets § 1 hed det da ogsaa, at Foreningens Formaal bl. a. var at virke for det for Forsikringsvæsenets Udvikling og Fremgang fornødne Samarbejde — en Bestemmelse, der jo i al Fald ved given Lejlighed lod sig anvende til Fremme af Majoritetens særskilte Branche-Interesser. Det kan altsaa ikke fragaas, at den nyfødte — for at tale med Arvelighedsforskningen — baade i Anlæg og i Fremtoningspræg røbede sin Afstamning, og heraf opstod senere adskillig Fortrydelse.

I Tiden indtil næste Møde, der var berammet afholdt paa Børsen den 17. December, udfoldede Ludvig Bramsen en ivrig

Virksomhed for at skaffe Foreningen yderligere Tilgang. Han fik bl. a. Tilsagn fra Direktør Tvermoes, „Danmark“, der ogsaa indvilgede i at modtage Valg til Bestyrelsen, og fra Justitsraad Goldschmidt, „Købstædernes Brandforsikring“, saaledes at nu 5 af de 7 danske Brandforsikringsselskaber var repræsenterede.

Paa Mødet den 17. December vedtoges det fremlagte Lovudkast med enkelte mindre Ændringer. Ifølge § 1 var Foreningens Formaal:

- a. igjennem Sammenkomster at give Personer, der interessere sig for Forsikringsvæsen, Lejlighed til at udvexle Meninger og Anskuelser angaaende alle derunder henhørende Spørgsmaal og Forhold;
- b. efter Evne at virke for det for Forsikringsvæsenets Udvikling og Fremgang fornødne Samarbejde og for Ensartethed indenfor de forskjellige Forsikringsgrene;
- c. at afgive Udtalelser om Emner, der angaa Forsikringsvæsen, naar den derom adspørges, eller anden Anledning dertil gives;
- d. ved regelmæssige Meddelelser fra Foreningens Bestyrelse til Medlemmerne at holde disse underrettet om, hvad der igjennem Medlemmerne eller paa anden Maade kommer til dens Kundskab angaaende Forhold af mere almindelig Interesse paa Forsikringsvirksomhedens Omraade;
- e. at arbejde for Oplysning i Danmark om Forsikringsforhold ved Udgivelse af dertil egnede Skrifter og Afhandlinger og eventuelt ved en Forsikrings-Tidende.

Man havde vaklet lidt mellem Navnene Assurandør-Foreningen eller Forsikrings-Foreningen, men vedtog nu med overvejende Stemme flerhed, at Navnet skulde være *Forsikrings-Foreningen i Kjø-*

benhavn. Endelig valgtes som første Bestyrelse de fire Indbydere samt Direktør Tvermoes, der paa Forhaand var designeret som Formand. Valget var enstemmigt, og som det vil ses, havde de danske Selskaber herefter to, de udenlandske Selskaber tre Medlemmer i Bestyrelsen, ligesom denne ogsaa repræsenterede baade Aktieselskaber og gensidige Selskaber.

Alt i alt var da Resultatet af de to Møder i Børsens Læseværelse særdeles lovende for et mere fredeligt Samarbejde, og det var ikke uden Symbolik, at det fuldbyrdedes under Børsens Dragespir, hvis fire Drager jo næppe nærer utiltalende Planer om at opæde hinanden, men tværtimod fletter Haler paa den ømmeste Maade. Man tør maaske endog formode, at de paa Stiftelsesdagen som en Slags Sympatitilkendegivelse har flettet en Omgang ekstra.

Det har tidligere været stærkt diskuteret, om den 30. November eller den 17. December var den egentlige Stiftelsesdag, og navnlig Redaktør *Wm. Levison*, der ved 25 Aars Jubilæet udarbejdede et lille Skrift om Foreningens allerførste Aar, har med mange subtile Argumenter søgt at fastslaa sidstnævnte Dato som den eneste rigtige. Imidlertid kan der heroverfor ganske kort henvises til, at Stifterne selv i sin Tid gik ud fra, at Foreningen var stiftet den 30. November. I en Skrivelse af 5. December 1883 til Justitsraad Goldschmidt anvender Ludvig Bramsen saaledes Udtrykket „den stiftede Forsikringsforening“, ligesom han kalder Mødet den 17. December for „det første ordinære Møde“, og endvidere er der i 1. Hefte af de af Foreningen udgivne trykte Meddelelser til Medlemmerne optaget en „Beretning om det *konstituerende* Møde 30. November 1883“. Det er derfor senere med Rette blevet sagt, at den 30. November var Fødselsdagen og den 17. December Daabsdagen.

Umiddelbart efter December-Mødet samledes Bestyrelsen og fordelte Forretningerne mellem sig paa følgende Maade: *Tver-*

Konferensraad G. Tvermoes.

moes Formand, *Julius Heckscher* Næstformand, *Ludvig Bramsen* Sekretær, *Chr. Hellesen* Kasserer og *Arthur Borgen* Mødearrangør.

Medens *Ludvig Bramsen* i 1883 endnu var en ung Mand, der vandrede frem i Skæret af en gryende Storhed, stod Foreningens første Formand, Etatsraad *G. Tvermoes* (f. 1833, d. 1916) paa dette Tidspunkt paa sin Livsbanes Højdepunkt. Ogsaa han var en eminent Arbejdskraft, men stejl, til Tider stridig. Da han i 1870 som Direktør i Statsanstalten ikke kunde faa sat igennem, at Over-

skudet tilhørte de Forsikrede og ikke Staten, forlod han i Vrede Statsanstalten og foreslog det gensidige Brandforsikringssselskab „Danmark“ at oprette en Livsforsikringsafdeling, hvor da naturligvis Retfærdigheden skulde ske Fyldest. Tilbudet blev akcepteret og *Tvermoes* udnævnt til Direktør saavel for Livs- som for Brandforsikringsafdelingen. I de følgende Aar udfoldede han en energisk Virksomhed for at bygge den nye Branche op og udvide den gamle, og alligevel veg han ikke tilbage for i 1879 desuden at overtage Ledelsen af „Landbygningernes Brandforsikring“, der netop da var inde i en Reformperiode, hvor de gamle, forbenede Metoder fra Frederik den 6's Tid søgtes ændret i mere moderne Aand.

Selvom Forholdene ganske vist den Gang var mere beskedne end nu, er det under de nævnte særlige Omstændigheder forstaaeligt, at den daglige Ledelse af to store Forsikringssselskaber

krævede en betydelig Indsats, saa meget mere som Tvermoes til- lige maatte foretage hyppige Inspektions- og Tariferings-Rejser rundt om i Landet. Men han var Mand for at overkomme det altsammen. Fra Arbejdet paa Kontorerne, hvor han altid var inde i Sagernes mindste Detailler, foer han som en Lynild ud i Provinsen, agiterende og inspicerende, opflammende eller dad- lende, altid parat til at bryde en Lanse for Gensidighedsprincippet og altid overbevist om at have Retten paa sin Side.

Det var iøvrigt særlig paa saadanne Rejser, hans med Aarene tiltagende Distraktion af og til spillede ham et lille Puds. Det hændte saaledes, at han kom ind i et forkert Tog og susede forbi den Station, hvor han skulde have været af. Men saa trak Tver- moes blot i Nødbremsen og betalte grandiozt, hvad det kostede. En anden Gang rejste han til Aarhus for at give en Agent en alvorlig Røffel, men glemte Ærindet undervejs — og inviterede i Stedet den sikkert noget forbløffede Agent ud til en dundrende Middag sammen med Byens Honoratiores! Thi Tvermoes var helt igennem af det store Format, og han kunde ogsaa selv bag- efter mere sig hjærteligt over saadanne Hændelser.

Portrættet af den senere Konferensraad vilde mangle et væsent- ligt Træk, om man ikke nævnede hans brillante Humør og rige Lune, saaledes som det navnlig lagde sig for Dagen i selskabeligt Samvær. Dèr mildnedes det ellers saa hvasse Blik bag Brillerne, og tusind smaa Rynker sprang frem ved Øjenkrogene som lige saa mange Vidnesbyrd om hans Glæde over at befinde sig i Vennelag. Højt op i Alderdommen bevarede Konferensraaden sin varme Interesse for Forsikringsforeningen, ved hvis Sammen- komster han var en hyppig Gæst.

FRA LARSENS LOKALER TIL SCHIMMELMANNNS PALÆ

Som det gamle romerske Senat var Forsikringsforeningen oprindelig en Forsamling af *Patricier*. Den bestod fortrinsvis af Lederne af de forskellige Assurancevirksomheder, og selvom disse ofte kunde strides indbyrdes, var de dog altid enige om, at Magten tilhørte dem. Som *ordinært* Medlem kunde ganske vist optages enhver i Hovedstaden bosat, der var eller havde været knyttet til Forsikringsvirksomhed, men som tidligere paapeget udgjorde Ledere og overordnede Funktionærer den Gang Hovedmassen af det danske Forsikringssamfund. Og man kunde ikke uden videre melde sig ind. Den paagældende maatte paa et Møde foreslaas til Optagelse ved et Medlem og dernæst paa et følgende Møde gennemgaa Ballotationens Skærsild, i hvilken Anledning der formedelst 10 Kr. var anskaffet en Ballotationskasse med tilhørende Kugler. Der krævedes $\frac{2}{3}$ af de balloterendes Stemmer, for at Optagelse kunde finde Sted. Kontingentet androg 6 Kr. halv-aarlig, hvortil for de Medlemmer, der indtraadte efter 1. Januar 1885, kom et Indtrædelsesgebyr af 10 Kr.

En Gruppe for sig udgjorde de saakaldte *overordentlige Medlemmer*, der kunde optages af Bestyrelsen uden Ballotation. Det var „saadanne andre Personligheder“, som det efter Bestyrelsens Skøn var Foreningen magtpaaliggende at knytte til sig. Allerede i 1884

udnævntes Brandinspektør D. F. S. Meyer og Vice-Brandinspektør C. H. Carlsen til overordentlige Medlemmer, og de efterfulgtes i de nærmest følgende Aar af Grosserer H. Fritsche, Borgmester Øllgaard og Departementschef Ricard. Ved en Lovændring mange Aar senere (1913) erstattedes Betegnelsen „overordentlige Medlemmer“ med „Æresmedlemmer“, og samtidig blev Udnævnelsen overladt til Generalforsamlingen.

Men nedenunder Patricierne og de „andre Personligheder“ voksede efterhaanden en Del ganske almindelige Personer op. De svarede til de *Plebejere*, der i det gamle Rom ofte var afhængige af de patriciske Slægter og som maaske nok kunde trænge til lidt Vækkelse og Belæring. Det bestemtes derfor i Lovene, at „Funktionærer paa herværende Forsikringsanstalters og Assuranceforretningers Kontorer til enhver Tid af Bestyrelsen kunne optages som *Extramedlemmer* uden Ballotation og i saa Fald kun erlægge et halvaarligt Kontingent af 2 Kr., dog kun dersom det paagældende Forsikringsselskab ved et ordinært Medlem er repræsenteret i Foreningen“. Naturligvis var de hverken stemme- eller valgberettigede, og der var heller ikke Tale om, at de fik direkte Indbydelse til Møderne, men det overlodes til Principalerne at lade Meddelelser om Foredrag o. l. gaa videre til Ekstramedlemmerne.

Foreningens Medlemsliste blev første Gang trykt i Maj 1885. Der var da 2 overordentlige Medlemmer, 55 ordinære og 23 ekstra Medlemmer. De ordinære Medlemmer repræsenterede 5 danske Selskaber (Danmark, Landbygningernes Brandforsikring, Skjold, Københavns Brandforsikring og Nye Danske) samt ikke mindre end 43 udenlandske Selskaber. Iøvrigt er det karakteristisk, at man langt op i Tiden ved Offentliggørelse af Medlemslisterne altid omhyggeligt noterer, til hvilke Selskaber de ordinære Medlemmer er knyttede.

Det første Foredrag løb af Stabelen den 17. Januar 1884, og dets Emne vil vække sørgmunter Genkendelse hos Nutidens Forsikringsmænd. Det omhandlede nemlig Smaaskader i Brandforsikring, og det blev ikke sidste Gang, dette Emne stod paa Dagsordenen. Man kender fra hastigt strømmende Vandløb saadanne Vige, hvor Træstykker o. l. forvilder sig ind og synes fordømt til evig Rotation. Paa samme Maade forholder det sig med Smaaskadernes Problem. Det har nu i et halvt Aarhundrede, ja længere endda, drejet rundt og rundt om sig selv uden nogensinde at kunne komme ud i Strømmen og forsvinde for stedse. Men Skylden ligger ikke hos Forsikringsforeningen eller hos gamle Heckscher, der indledede denne første Diskussion om Smaaskader. Efter at Spørgsmaalet grundigt var gennemdebatteret paa Mødet, nedsatte man et Udvalg, og dette kunde allerede et Par Maaneder efter afgive Indstilling. Paa et Møde i Marts s. A. drøftedes Sagen paany, og man vedtog sluttelig et *Grundlag for Behandling af de saakaldte „Smaaskader“* — et Grundlag, der med Rette er kaldt for et fuldgyldigt Mønster paa assuranceteknisk „Smaaskade“-Regulering. Repræsentanterne for hele 33 Brandforsikringsselskaber erklærede højtideligt, at de ansaa det for en Æressag at regulere i Overensstemmelse med Grundlaget. Desværre viste det sig senere, at det var Æresforpligtelsen, der kom ud at svømme, medens „Smaaskaderne“ stadig ligger og skvulper paa samme Sted.

Det ligger udenfor denne Fremstillings Rammer at referere, blot antydningvis, de forløbne 50 Aars Foredrag og Diskussioner. Men selv blandt disse Foredrag fra den allerførste Tid findes adskillige, hvor Problemerne — som i Smaaskade-Mødet — stilles op med overraskende Klarhed og Forstaaelse, og mange af dem lader sig med Udbytte læse den Dag i Dag. At der nu og da forefalder Bemærkninger, der i vore Dage tager sig pudsige ud, kan

jo ikke forundre. Det gælder f. Eks. hint Foredrag fra 1888 om „Elektrisk Belysning“, hvor Foredragsholderen hovedrystende konstaterede, at vor *rastløse Virken* ikke kunde nøjes med Dagen alene, men at de korte Dagtimer maatte forlænges ved kunstig Belysning. Saaledes brændte der allerede i Amerika det svimlende Antal af *en halv Million* Glødelamper! Men det nyttede ikke at skrue Udviklingen tilbage, og Foredragsholderen sluttede da ogsaa med at udtale Ønsket om, at Tilhørerne med alle de Midler, der stod til deres Raadighed, kraftigt vilde støtte Indførelsen af den elektriske Belysning — *thi det fortjente den!* Et Held er det jo, at Glødelampen ikke har skuffet Foredragsholderens Tillid med Hensyn til den Udbredelse, den senere har fundet rundt om i Verden, og man kan daarligt udmale sig Følgerne, hvis Tilhørerne den Aften havde nægtet at støtte Sagen.

I 1884 afholdtes ialt 10 Møder med otte Foredrag, og det var hver Gang Bestyrelsens Medlemmer, der maatte i Ilden. I hvert af Aarene 1885 og 1886 afholdtes 7 Møder, i 1887 5 og i 1888 6 Møder, og det var nu efterhaanden lykkedes at finde nye Foredragsholdere, selvom Ludvig Bramsen vedblivende maatte trække en stor Del af Læsset. Man var iøvrigt ikke bange for at ulejlige Medlemmerne i den stille Uge mellem Jul og Nytaar eller endog Lille Juleaften (Foredrag om Petroleumsløvgivning), men der meldes jo ganske vist heller ikke noget om Tilslutningen. Og trods al denne Energi fra Bestyrelsens Side kunde man alligevel ikke opfylde Lovenes ideale Fordring om 2 Møder i hver af Maanederne Oktober—Maj incl. eller ialt 16 Møder om Aaret.

Saa vel Foredragene som Diskussionerne refereredes i Reglen med megen Udførlighed i Foreningens „Meddelelser til Medlemmerne“, der udkom med 14 Hefter i Aarene 1884—85 og derefter fortsattes under Titlen „Fra Forsikringsverdenen“. Udsendelsen af dette Tidsskrift, der jo virkelig gjorde et Programpunkt

i Lovenes § 1, fandt Sted helt op til 1913 og afsluttedes iøvrigt en 5—6 Aar senere med en supplerende Oversigt over de i de mellemliggende Aar afholdte Møder. Oprindeligt havde man tænkt sig, at der skulde optages et stenografisk Referat af mere betydningsfulde Foredrag, men da det viste sig, at det vilde koste ca. 150 Kr. pr. Gang, blev det overdraget Ludvig Bramsen at besørge Referaterne, idet han da kunde anvende et aarligt Beløb paa 100 Kr. til skriftlig Assistance.

Men dette Beløb kunde jo ikke række langt, og det blev da ogsaa Bramsen selv, der kom til at udføre en stor Del af Arbejdet. Efter Møderne ser man ham derfor hyppigt skrive til hver enkelt Deltager i Diskussionen og anmode om en Gengivelse af den paa-gældendes Udtalelser til Supplering af det paa selve Møderne optagne Referat. Det var iøvrigt gennem mange Aar nuværende Direktør O. Rechendorff, der her var Bramsens uundværlige Medhjælper. Naturligvis er der altid nogle, der ikke husker, hvad de har sagt — ligesom der ogsaa er Flovmænd, der bagefter kommer i Tanker om, hvad de vilde have sagt — men som Regel lykkes det dog at faa et Referat samlet og sendt til Bogtrykkeren, hvorefter der tilstilles hver af Diskussionsdeltagerne et Korrekturaftryk, som jo hyppigt ikke returneres i ordentlig Tid og derfor atter fremkalder nye Skrivelser, indtil endelig langt om længe Referatet kan gaa i Trykken. Og alle disse Skrivelser affattedes som Regel af Bramsen personlig. Man kan forestille sig den Lettelse, han maa have følt, efterhaanden som der fra de forskellige Assurancefirmaer indløb Meddelelse om, at de nu havde anskaffet sig den nymodens Opfindelse, der kaldtes *Telephon*.

Af andre Opgaver udover Foredragene og Tidsskriftet, som Foreningen tog op i disse første Aar, maa bl. a. nævnes Tilvejebringelsen af en Vurderingsmandsliste. Den suppleredes fra Aar til Aar paa Generalforsamlingen, alt eftersom Foreningens Med-

lemmer gjorde deres Erfaringer med Hensyn til de benyttede Personers Brugbarhed, og betegnede for sin Tid et vigtigt Fremskridt. Endvidere maa nævnes Udgivelsen af de af Landinspektør Berggreen udarbejdede Planer over Pakhuskvartererne i København, de saakaldte Havneplaner, der blev Brandassurandørerne til stor Nytte, ikke mindst, da det hidtil foreliggende Kortmateriale var baade ufuldstændigt og misvisende. Samarbejdet med Berggreen, der aabenbart har været en lidt kværulerende Herre, forløb iøvrigt ikke helt idyllisk, idet Berggreen efter Arbejdets Fuldførelse var utilfreds med det i Forvejen aftalte Honorar paa 1000 Kr. Bramsen afviste imidlertid med olympisk Overlegenhed hans „uantagelige Fordringer“ og tog ikke Notits af de i Brevvekslingen fremsatte „mindre behagelige“ Bemærkninger, ligesom han uden videre stemplede forskellige af Berggreens Udtalelser som ikke „overensstemmende med Sandheden“.

Foreningens Udgiver-Virksomhed omfattede ogsaa Udsendelsen af en ved cand. jur. Axel Heide — den senere Bankdirektør — udarbejdet Samling af „Retsregler vedrørende Brandpolitilovgivningen for København og Frederiksberg“. Derimod førte en af Foreningen udsat Prisopgave om en populær Forsikringsbrochure ikke til noget tilfredsstillende Resultat. Der indsendtes ganske vist en — af Wm. Levison forfattet — Besvarelse, der ogsaa honoreredes med et mindre Beløb, men Bestyrelsen ansaa den ikke for egnet til Offentliggørelse.

Afgivelsen af Responsa i Henhold til Lovenes § 1 Pkt. c. havde ret naturligt i denne første Periode af Foreningens Eksistens endnu ikke naaet noget videre Omfang. Da Christiansborg Slot brændte i 1884, sprængtes en Del Spejlglasruder i Nabolaget, og paa Forespørgsel fra en Overretssagfører afgav Bestyrelsen da en Erklæring om, at saadanne Ruder ikke var forsikrede mod Brandskade sammen med Forretningsinventar eller Løsøre eller særskilt, men

at der efter dens Formening ikke vilde være noget til Hinder for at erholde Brandforsikring af Spejlglasruder, der ikke var forsikrede i Forening med den paagældende Bygning.

Men selvom saaledes Forsikringsforeningens responderende Virksomhed endnu var særdeles beskeden, havde man dog paa anden Maade fra Offentlighedens Side faaet Øje paa Forsikringsforeningen. Eksempelvis citeredes dens Forhandlinger om Arbejder-Ulykkesforsikring jævnlige i Arbejderkommissionens Betænkning, og den i Rigsdagen forelagte nye Petroleumsløve var umiddelbart foranlediget ved Forsikringsforeningens Lille-Juleaftens-Møde. Alt i alt maa det da siges, at Foreningen allerede under Tvermoes' Regime (1883—89) havde dokumenteret sin Eksistensberettigelse og præsteret en positiv, saa at sige haandgribelig Arbejdsindsats. Men dens Hovedbetydning i dette Tidsrum maa dog søges paa et andet, mere aandeligt Omraade.

Thi Forsikringsforeningen havde vakt Standsfølelsen til Live. Naar Datidens Assurandører tidligere traf sammen, saa skete det i Reglen mere tilfældigt paa Børsen, hvor mange af dem mødtes i deres Egenskab af Grosserere. Nu havde de fundet et fælles Samlingssted til Drøftelse af Assurandør-Interesserne, og ikke mindst det selskabelige Samvær efter Møderne bidrog i høj Grad til at ryste dem sammen. I det første Par Aar afholdtes Møderne i Larsens Lokaler paa St. Annæ Plads. Naar da de mere højtidelige Forhandlinger var tilendebragt, samlede man om Langbordet i Mødesalen, der vel kun oplystes af et Par søvnige Gasbluse og hvor Luften altid rummede umiskendelige Mindelser om Tobaksrøg, Øl og daarlig Parfume, men det gode Humør medbragte Medlemmerne selv, og der skabtes efterhaanden under disse Sammenkomster en særlig, kammeratlig Tone, der ikke blev uden Værdi for det forretningsmæssige Samarbejde. Naturligvis var det fortrinsvis de „ordinære Medlemmer“, som Regel værdige, skæg-

gede Herrer, der førte Ordet, medens Ekstramedlemmerne som de Flødeskæg, de var, maatte nøjes med ærbødigt lyttende at opsamle Krummerne. Forholdet mellem ældre og yngre var i det hele taget det gammeldags patriarkalske, og det ændredes først langt op i Tiden.

Det vil være overdrevent at paastaa, at Udgifterne ved Sammenkomsterne i Begyndelsen tyngede Foreningens Budget i nogen særlig Grad. I Regnskabet for 1884 opføres saaledes Udgifterne ved to Aftenmøder i Marts med henholdsvis 50 Øre og 2 Kr., medens man paa Foreningens 1-aarige Fødselsdag har flottet sig med 5 Kr., ialt for hele Aaret 7,50 Kr. I 1885 har man ikke en Øres Udgift paa denne Konto, men til Gengæld møder ganske vist 1886 frem med et „Tilskud“ paa 103 Kr., 1887 med 110 Kr. og 1888 med 49 Kr. Denne pludselige Stigning hænger muligvis sammen med, at man ved Udgangen af 1885 flyttede fra de beskedne Lokaler paa St. Annæ Plads til Handels- og Kontoristforeningens Lokaler i Schimmelmanss Palæ (det nuværende Odd Fellow Palæ), hvor Forholdene var mere storstilede.

Det var formentlig i Anledning af denne Flytning, at Grosserer H. Fritsche, der var Medlem af Handels- og Kontoristforeningens Bestyrelse og nu blev en Slags Vært for Forsikringsforeningen, udnævntes til overordentligt Medlem. Men det overordentlige varede kun i tre Maaneder. Da overtog Fritsche Generalagenturet for „Svea“, til hvilket han iøvrigt tidligere havde været knyttet, og blev derved ordinær. Gennem Lejemaalet med Handels- og Kontoristforeningen kom Forsikringsforeningen ogsaa i Forbindelse med Gehejmekonferensraad Tietgen, der bl. a. tilbød at lade Handels- og Kontoristforeningen oprette en Assurance-Sektion, hvad der dog ikke blev noget af. Ved festlige Lejligheder saas den store Bankmand ikke sjældent i Foreningens Midte.

Mere betydningsfuldt var det imidlertid, at adskillige af de Forsikringsmænd, der hidtil havde holdt sig tilbage, nu begyndte at indfinde sig. Aarsagen hertil var dog ikke alene den gode Position, Foreningen efterhaanden havde tilkæmpet sig, men maa ogsaa søges paa et andet Punkt. Den planlagte store Udstilling i København i 1888 havde nemlig medført et Samarbejde mellem de her i Landet virkende Brandforsikringsselskaber om Overtagelsen af denne betydelige Risiko, og dette gav sig atter Udslag i en voksende Interesse for det kollegiale Samvær. Af særlig Betydning var det, at hverken C. F. Tiemroth eller C. A. Leth havde noget imod at deltage i det nævnte forretningsmæssige Samarbejde, og Konsekvensen blev da, at ogsaa disse hidtil saa standhaftige Modstandere af Forsikringsforeningen blødgjordes og begge meldte sig ind, ja Tiemroth understregede endog sit fredsommelige Sindelag ved kort efter at indlede en Diskussion i Foreningen om et Brandforsikringssspørgsmaal. Ogsaa Grosserer P. A. Halkier meldte sig ind, medens Broderen H. Halkier endnu ikke havde tilendebragt sine Overvejelser angaaende *Consequentserne* ved at indtræde i et venskabeligt Forhold til *Compagniets Concurrenter!* Et Par Aar senere ophørte Overvejelserne af sig selv. Thi da blev Compagniet opslugt af Hr. Tiemroths Selskab. Eller med en Variation af det gamle Børnerim: Naar Krokodillen fromt optræder, den allersnarest Folk opæder!

Men dette lidt pinlige Efterspil kunde jo ikke paa det her skildrede Tidspunkt gøre noget Skaar i den almindelige Glæde over Foreningens Fremgang. Med særlig Tilfredshed konstaterede man, at ikke blot saa godt som samtlige Brandforsikringsselskaber nu var repræsenterede, men at de øvrige Brancher fulgte godt med, ligesom ogsaa Videnskaben havde sendt enkelte fremragende Repræsentanter. Ved Udløbet af Tvermoes' Regeringsperiode i Begyndelsen af 1889 talte Foreningen næsten 100 Medlemmer,

hvoraf $\frac{2}{3}$ var ordinære Medlemmer. At Brandforsikringen vedblivende dominerede, lod sig imidlertid ikke benægte. Over Halvdelen af Møderne havde været helliget Brandforsikringsmøder, og det vil af det foregaaende ses, at ogsaa Bestyrelsens øvrige Arbejde fortrinsvis havde taget Sigte paa Brandforsikringens Tarv. Det maatte for de kommende Aar blive en af Hovedopgaverne at forhindre, at Foreningen fik Præget af at være en Brancheforening.

LUDVIG BRAMSENS FØRSTE FORMANDSPERIODE

Da Tvermoes paa Generalforsamlingen i Januar 1889 efter eget Ønske udtraadte af Bestyrelsen, idet hans hyppige Rejser daarligt lod sig forene med Formandsstillingen, var det naturligt, at man valgte *Ludvig Bramsen* til hans Efterfølger. Som nyt Medlem af Bestyrelsen indvalgtes dernæst Forretningsfører *C. A. Iversen* (Kjøbenhavns Brandforsikring), der overtog Sekretærposten.

Det første Aar under den nye Bestyrelse — 1889 — varslede nu ikke særlig godt for den før nævnte Hovedopgave. Af 6 Møder omhandlede de fem Brandforsikringspørgsmaal, og paa den følgende Generalforsamling gav Bramsen derfor Tilsagn om, at der nok skulde komme flere Foredrag om Søforsikring og Livsforsikring. Resultatet for 1890 var dog ikke altfor straalende, idet af 5 Foredrag de tre vedrørte Brandforsikring, et Søforsikring og et Livsforsikring, og heller ikke 1891 var bedre (tre Brand-, et Livs- og et Genforsikring). Noget helt andet var, at adskillige af de afholdte Foredrag saavel i Brand som i de øvrige Brancher var særdeles lødige og interessante. Foreningens Tidsskrift „Fra Forsikringsverdenen“, der iøvrigt netop kulminerede i 1890 med et stort Hefte hver Maaned, bragte mange af dem in extenso.

Men det synes rigtignok, som om Medlemmerne foretrak at læse Foredragene i Tidsskriftet fremfor at give Møde i Foreningen.

Paa Generalforsamlingerne lyder der i al Fald Beklagelser over den manglende Interesse for Møderne, og selv de retfærdige, der mødte, har aabenbart ikke været altfor ivrige, eftersom man paa et Bestyrelsesmøde maatte vedtage, at Møderne skulde begynde præcis uden Hensyn til de Mødtes Antal. I Parentes bemærket ser det ud, som om der ogsaa indenfor Bestyrelsen selv har været udøvet en vis Disciplin. Da saaledes et af Medlemmerne en Gang er forhindret i at deltage i et Bestyrelsesmøde, henviser han „ærbødigst“ til en medfølgende Erklæring fra Huslægen!

I Januar 1891 var Stillingen den, at Antallet af ordinære Medlemmer var vokset til 72 — Ekstramedlemmerne regnede man ikke med — og at der efter Bestyrelsens Formening næppe var Udsigt til nogen større Tilvækst, da praktisk talt samtlige Forsikrings-selskaber var repræsenterede i Foreningen. Men hertil kom, at Brandforsikringsselskaberne nu endelig var i Mindretal, saaledes at man fra et Selskabs-Synspunkt ikke længere kunde mistænke Foreningen for at være en Brancheforening. Under disse Forhold ansaa Bramsen det for opportunt, at en Ikke-Brandassurandør kom i Spidsen for Foreningen, hvorved den sidste Rest af Mistanke formentlig vilde bortvejres.

Det er ikke for meget sagt, at Meddelelsen om, at Bramsen vilde gaa, vakte Bestyrtelse. Fra en overvejende Del af Medlemmerne rettedes straks en indtrængende Adresse til ham om at blive, og paa Generalforsamlingen 1891 udmalede gamle Heckscher i mørke Farver de sandsynlige Følger af hans Tilbagetræden: C. A. Iversen havde allerede erklæret at ville gøre Bramsen Følge, Arthur Borgen vilde i alle Tilfælde udtræde af Helbredshensyn, og Hellesen og Heckscher ansaa det umuligt at danne en effektiv Bestyrelse uden Repræsentanter for danske Forsikringsselskaber. Hvis Bramsen fastholdt sin Vægning, vilde man blive nødsaget til at fremsætte Forslag om Foreningens Opløs-

ning. Med Patos fremhævede Heckscher, at Foreningen hidtil havde været i en uafbrudt Udvikling, at den endnu aldrig havde haft nogen indre Rivning at fremvise, at dens finansielle Stilling var god og at dens hidtidige Virksomhed havde været ærefuld. Vidnesbyrd herom forelaa baade fra Indland og Udland, og man kunde i det hele betragte Forsikringsforeningen som intet mindre end et nationalt Foretagende.

Overfor al denne Veltalenhed, der vilde have gjort Mr. Pickwick Ære, kunde Bramsen naturligvis ikke fastholde sit Ønske om at udtræde. Han nøjedes da med at opfordre Medlemmerne til at indvælge en Søassurandør i Bestyrelsen i Stedet for Arthur Borgen, og Valget faldt herefter paa Kommandør *N. Jacobsen* (Den kjøbenhavnske Sø-Assurance-Forening).

Da denne første Krise i Foreningens Historie saaledes var lykkeligt afværget, kunde man maaske have ventet en fornyet Opblomstring i Antallet af Mødeaftener. Lovene foreskrev jo fremdeles 16 Møder om Aaret. Men det viste sig tværtimod, at en yderligere Nedgang blev Følgen. Det er foran nævnt, at der endnu i 1891 afholdtes 5 Møder. I 1892 daledede Antallet imidlertid til 4 og i 1893 til 3. Det følgende Aar bragte ligeledes 3 Møder, hvorefter 1895 satte Bundrekord med kun to Møder (Stiftelsesfest og et Foredrag om nordamerikanske Forsikringsforhold). Man kunde virkelig befrygte, at Forsikringsforeningen vilde gaa hin tragiske Skæbne i Møde, der saa gribende er skildret i de berømte Linier:

Den femte Dag vor Mads var død,
fordi han ingen Suppe nød.

Den eneste Fordel, denne ellers saa beklagelige Udvikling medførte, var tilsyneladende den, at Spørgsmaalet om en mere ligelig Fordeling af Foredragene mellem de forskellige Brancher ophørte at have aktuel Interesse.

Men ogsaa Bestyrelsen selv, der dog under Bramsens Førerskab hidtil havde holdt Møde en 4—5 Gange om Aaret til Drøftelse af Foreningens Anliggender, begyndte at sløje af. I 1893 afholdtes kun 3 Bestyrelsesmøder, i 1894 eet og i 1895 intet, og der findes ikke i Foreningens Akter nogen Forklaring i Form af et større Antal Lægeattester fra de forskellige Medlemmer, hvad der maa-
ske ogsaa havde virket noget paafaldende.

Imidlertid, naar vi før har nævnt Mr. Pickwicks udødelige Navn, kan der ogsaa være Grund til at erindre om, at Pickwick-Klubbens Møder vistnok har været meget faatallige i den Periode, da dens fire mest bekendte Medlemmer foretog deres berømmelige Rejse. Thi Forklaringen paa Forsikringsforeningens Stagnation i disse Aar maa bl. a. netop søges i, at adskillige af dens mere fremragende Medlemmer indenfor Brandforsikringsbranchen var optaget af vigtige Hverv andet Steds. Og medens den brave Mr. Pickwick dog fortrinsvis havde indskrænket sig til at udforske Hundestejlernes Færd, var det en ganske anderledes dristig Op-
gave, de nævnte prominente Medlemmer af Forsikringsforeningen havde givet sig i Kast med, nemlig intet mindre end at fjerne Gifttænderne fra de grumme Drager indenfor Brandforsikringen.

Det var med andre Ord Tarifforeningstanken, man i disse Aar for Alvor arbejdede med. Allerede i Oktober 1889 havde Forsikringsforeningen ladet afholde et ekstraordinært Møde angaaende Muligheden for en Tarifforening, men det betonedes udtrykkeligt, at Forsikringsforeningen med dette Mødes Afholdelse maatte be-
trakte Sagen som afsluttet for sit Vedkommende, saaledes at Forsikringsforeningen som saadan i Fremtiden intet vilde have med en Tarifforening at gøre. Det var jo den gamle Skræk for at blande praktiske, forretningsmæssige Brancheopgaver sammen med Foreningens mere akademiske Formaal, der her gav sig Udtryk. Der-
imod var der naturligvis intet til Hinder for, at Foreningens

ledende Mænd privat kunde arbejde med Sagen, og det vil ikke undre, at Ludvig Bramsen blev Midtpunktet for disse Bestræbelser.

Rigtig Fart i Arbejdet kom der dog først i 1894, da det lykkedes at faa nedsat en forberedende Komité — for hvilken iøvrigt C. F. Tiemroth blev Formand — og efter en Række Genvordigheder, som ikke her skal nærmere skildres, kom „Dansk Tarifforening“ endelig til Verden. Det konstituerende Møde afholdtes den 31. August 1896, medens Bestyrelsen (Komiteen) valgtes paa et Møde et Par Uger senere, og begge Møder fandt pudsigt nok Sted „under Dragespiret“ — ganske som ved Forsikringsforeningens Start og heller ikke uden Lighedspunkter med Hensyn til de Forventninger om mere paradisiske Tilstande, man knyttede til det indledede Samarbejde.

Men selvom saaledes Forsikringsforeningen i disse Aar ret naturligt kom til at føre en mere vegetativ Tilværelse — ogsaa Formandens Indtræden i Politik virkede vel i samme Retning — kan der dog være et og andet at berette. Vi har allerede nævnt, at Foredragene og Diskussionerne, omend aftagende i Antal og ensidigt prægede, rummede adskilligt af Interesse. At et af Møderne omhandlede Spørgsmaalet om en Revision af Havneplanen, giver Anledning til at notere, at der i 1892 endelig opnaaedes Balance mellem Indtægter og Udgifter vedrørende de Berggreenske „Havneplaner“. Udgivelsen havde i sin Tid kostet den ikke altfor velhavende Forening ca. 1500 Kr., hvoraf Størstedelen endog maatte laanes hos Bestyrelsens Medlemmer, og det havde knebet haardt med at faa Pengene ind igen gennem Salget (à 20 Kr. Stk.) til Foreningens Medlemmer. Det blev senere en yndet Sport ved det selskabelige Samvær efter Møderne at udbyde de tiloversblevne Eksemplarer til Auktion og at omsætte Provenuet i Drikkevarer.

Et Par Aar efter — i 1895 — var der ligefrem saa meget Højvande i Foreningens Kasse, at man kunde flotte sig med at ofre henved 800 Kr. til en Fest for Brandvæsenet paa 25 Aarsdagen for dettes Reorganisation. Det berettes, at der var 10 Anretninger og 7 Slags Vine, og alligevel kunde der af det nævnte Beløb anvendes 300 Kr. til en Fane til Mandskabet paa Hovedbrandstationen i København. Ved den højtidelige Overrækkelse udtalte Ludvig Bramsen bl. a. Haabet om, at Fanen ikke blot maatte komme til at vaje, naar den var florumvunden, og dette gav nogle Aar senere Anledning til en lille Kontrovers mellem Brandkorpset og dets Chef, Oberst Meyer, idet denne kun vilde have Fanen benyttet, naar Brandvæsenet optraadte som Korps, medens Brandmændene paa deres Side ønskede „at have en Fane at samles under ved forskellige Lejligheder“. Thi — som det patetisk hedder i Mandskabets Klage til Forsikringsforeningen i Sagens Anledning — „nu bliver det ofte bebrejdet vore Standsfæller, Arbejderne, at de altid skulle samles under den røde Internationale Fane og at de haane Dannebrog, denne Bebrejdelse vil vi ikke have rettet mod os, derfor vil vi først søge at faa den til Brandkorpset skjænkede Fane til Brug (*ikke til Eje*), og vi mener, at vi dog er en saa nyttig Bestanddel af Korpset, saa dette Hensyn kunde tages til os, og vi kan forsikre for, at vi aldrig vil føre Fanen frem paa Steder, hvorved den kan blive profaneret“.

Foreningen kunde kun svare, at Fanen var skænket til Korpset som saadant, og at det derfor maatte være Korpsets Chef, der i hvert enkelt Tilfælde tog Bestemmelse om Fanens Tilstedeværelse.

I Januar 1896 trak det op til en ny Krise indenfor Foreningen, idet Bestyrelsen meddelte, at den ikke ønskede Genvalg. I det nyoprettede Fagblad „Assurandøren“, for hvilket O. Rechen-dorff var Redaktør, rettedes der en alvorlig Opfordring til Bestyrelsen „om ikke nu at svigte Fanen, thi Øjeblikket egner sig

Direktor C. A. Iversen.

mindst af alt til at iværksætte Forandringer, der kunne blive skæbnesvangre for Bestaaen af den eneste Organisation for Assurandører, som findes herhjemme.“ Videre hedder det, at man endnu ikke vidste, om danske Brandassurandører evnede at skabe nogen anden Organisation end Forsikringsforeningen, som i ethvert Fald formelt hidtil havde omfattet alle Forsikringsbrancher, og det var derfor ikke Standens Interesser tjenligt at tillade selv en svag Organisation at forsumpe.

Det gik som forrige Gang, at Ludvig Bramsen paa Generalforsamlingen lod sig bevæge til at fortsætte, ligesom ogsaa C. A. Iversen og Hellesen erklærede sig villige til at blive. Derimod fastholdt Julius Heckscher og N. Jacobsen Ønsket om at udtræde, førstnævnte under Henvisning til sin høje Alder, og i deres Sted valgtes da Direktør *Aage Bramsen* og Beregner *A. C. V. Petersen*. Med Akklamation vedtoges det at udnævne Julius Heckscher til Æresmedlem, og han fejredes et Par Maaneder efter ved en Festmiddag paa Hotel Phønix, hvor der overrakte ham en smuk Adresse med Tak for hans betydelige Fortjenester ved Foreningens Stiftelse og Virksomhed.

Indenfor Bestyrelsen rykkede C. A. Iversen nu op som Næstformand. *C. A. Iversen* (f. 1855) havde som 16-aarig paa Grund af Sygdom maattet opgive sin Skolegang og i Stedet søge sig en beskeden Kontorplads i Statsanstalten. Men det er betegnende

for hans Energi, at da han atter havde genvundet sit Helbred, lykkedes det ham i de Timer, Kontorarbejdet levnede ham, at fortsætte Læsningen, saaledes at han kunde tage Artium samtidig med sine tidligere Klassekammerater. Dernæst kastede han sig over det juridiske Studium, som han drev med samme Energi jævnsides med sin Virksomhed i Statsanstalten, og otte Aar senere var han juridisk Kandidat med første Karakter. I 1882 gik han over i Statsbanernes Tjeneste, men vendte i 1886 tilbage til Forsikringsvæsenet, idet han blev Forretningsfører i „Kjøbenhavns Brandforsikring“, til hvilket Selskab han dernæst var knyttet i 45 Aar, fra 1894 som administrerende Direktør.

Men sin Vane tro saa han sig snart om efter en Smule Bibeskæftigelse. Han deltog saaledes i Stiftelsen og Ledelsen af „Nordisk Gjenforsikring“ og „Nordisk Brandforsikring“, arbejdede stærkt med Forberedelse af Livsforsikringsloven, blev Medlem af Forsikringsraadet fra 1904 og fik senere Sæde i flere Kommissioner, bl. a. den danske Komité til Udarbejdelse af Forsikringsaftaleloven. Da han tilmed altid har været i Besiddelse af ædle Karakteregenskaber som Aabenhed, Retlinethed, Trofasthed, vil det kort sagt ses, at C. A. Iversens Liv og Levned er et rent Skoleeksempel for smaa, dovne Assurancespirer. De, der i Forvejen har Marchalstaven i Tornystret, klarer sig jo uden Forbillede.

Ret længe skulde C. A. Iversen dog ikke forblive i Stillingen som Foreningens Næstformand. Allerede Aaret efter udtraadte han af Bestyrelsen og efterfulgtes af Grosserer Harald O. Rist. Det fremgaar ikke af Akterne, hvem der var Næstformand i Aarene 1897 og 98, men da Rist beholdt sit Sæde i Bestyrelsen i 17 Aar og paa mange Maader kom til at spille en stor Rolle indenfor Foreningslivet, vil det være urimeligt ikke at skænke ham en nærmere Omtale.

Harald O. Rist (f. 1845, d. 1914) kom først i en fremrykket Alder

Grosserer Harald O. Rist.

ind i Forsikring, idet han var næsten 40 Aar gammel, da han — i 1884 — overtog Generalagenturet for det nyoprettede Brand- og Livsforsikringselskab A/S Skaane. Men det viste sig snart, at han var som skabt til at være Brandassurandør, særlig hvad den praktiske Del af Virksomheden angik. Akkvitionen, Inspektionen og Skadesopgørelsen blev hans egentlige Arbejdsfelt. Og Rist nøjedes ikke med egenhændigt at tegne Forsikringerne og selv at inspicere de overtagne Risici ved passende Lejligh-

heder, hans *service* omfattede ogsaa personlig Assistance i paakommende Brandtilfælde. Ved de fleste større københavnske Ildebrande kunde man være sikker paa at se Rist i fuld Aktivitet, saaledes navnlig ved Branden paa Kongens Nytorv i Februar 1893, hvor Rist i timevis tog Del i Brandsluknings- og Redningsarbejdet, overstænket med Sprøjte vand, ukendelig af Kalk og Støv, men utrætteligt beskæftiget med at nedbære kostbare — og i „Skaane“ højt forsikrede — Møbler, uerstattelige Malerier, værdifulde Smykker eller under Udfoldelse af overdaadig Stemmekraft dirigerende Redningsmandskabet oppe fra Vinduerne i den brændende Bygning.

Og den samme ukuelige Vitalitet lagde han for Dagen i Forsikringsforeningen. Var der Sager, der skulde fremmes, Stemninger, der skulde sonderes, Modsætninger, der skulde forsones — overalt var Rist Manden. Rist, den allestedsnærværende, den

alvidende, den altbesejrende, den buldrende Charmeur, den Drachmannske Hjærteknuser, altid med en usvigelig sikker *flair* for den rette Metode. Naar han paa Mødeaftenerne afleverede sine berømte Enstavelses-Indlæg i Form af tordnende „Hør“, behøvedes ingen nærmere Motivering. Det var Folkets Røst, der havde talt.

Dog ypperst var han som Festarrangør. Man tillagde ham ironisk-spøgefuldt Ytringen: „Hvor spiser jeg bedst til Middag for 25 Øre?“ og hermed er modsætningsvis antydet de bugnende Festborde og svingende Pokaler, Rist i Aarenes Løb fremtryllede som Foreningens selvskrevne *mattre de plaisir*. Han tilhørte Falstaffs muntre Kompagni, og med sin smukke, grandiose Skikkelse og store, bølgende Skæg, hele sin joviale, lidt støjende Fremtræden kunde han da ogsaa levende minde om en af Renaissancens blodrige Typer.

Allerede samme Aar, som de langvarige Forhandlinger om en Tarifforening endelig fuldbyrdedes, fandt der en vis Opblomstring Sted i Forsikringsforeningens Virksomhed. Det viser sig nemlig, at der i 1896 afholdtes hele 6 Møder, heri ganske vist medregnet Festmiddagen for Heckscher og den aarlige Stiftelsesfest, og Emnerne for Foredragene var valgt med megen Sans for Tidens aktuelle Spørgsmaal. Saaledes talte Bramsen om dansk og udenlandsk Ulykkes-Statistik, Postmester V. Kiørboe om Folkeforsikring og H. Fritsche om Generaldirektoratet for Skattevæsenets nye Fortolkning af Stempelovens § 56.

Om dette sidste Spørgsmaal, der den Gang satte Sindene i stærk Bevægelse, skal her indskydes nogle faa Linjer. I Henhold til § 56 i Stempeleloven af 1861 havde Flertallet af Brandforsikringsselskaber i en Aarrække berigtiget Stempelafgiften under ét med 4 Kr. aarlig for hvert 200.000 Kr., som det samlede Beløb af de i Selskabet forsikrede Værdier, hvoraf der var beregnet

Afgift eller Præmie, i Aarets Løb havde udgjort. Men medens Stempelafgiften hidtil var blevet beregnet paa Grundlag af det i Aarets Løb *tegnede og fornyede* Forsikringsbeløb, fortolkede Generaldirektoratet nu pludselig § 56 saaledes, at Afgiften skulde beregnes af det samlede Beløb af de Værdier, der havde været *forsikrede* i det paagældende Aar, altsaa ikke alene af de i Aarets Løb tegnede og fornyede Forsikringer, men ogsaa af hele den fra det foregaaende Aar overførte, allerede stempelberigtigede, løbende Forsikringssum. Fordringen gik med andre Ord ud paa, at Selskaberne skulde betale dobbelt Stempelafgift for hele Forretningen hvert Aar, hvad der for adskillige Selskaber vilde være ensbetydende med en Merudgift af flere Tusinde Kroner aarligt.

I sit Foredrag i Forsikringsforeningen hævdede Fritsche, at Generaldirektoratets nye Fortolkning hvilede paa et saa spinkelt Grundlag som et Komma, nemlig det Komma, der i § 56 var anbragt *før* „i Aarets Løb“. I Virkeligheden skulde Kommaet imidlertid staa *efter* de tre anførte Ord, hvilket ogsaa kunde dokumenteres gennem en officiel Skrivelse af 1867 fra Københavns Magistrat. Under Diskussionen paaviste dernæst Bramsen, at kun naar Kommaet blev anbragt paa sidstnævnte Sted, fik Ordene „hvoraf der er beregnet Afgift eller Præmie“ nogen Mening, eftersom der jo altid var beregnet Præmie af forsikrede Værdier.

Fra Generaldirektoratets Side holdt man naturligvis paa Lovens Komma. Det lykkedes imidlertid Selskaberne at erholde Tilladelse til at berigtige Stempelafgiften paa den Maade, at der ved Udgangen af hvert Regnskabsaar indbetaltes et Beløb svarende til Værdien af samtlige de Stempelmærker, der i Aarets Løb skulde have været forbrugte, dersom Stempelafgiften var bleven berigtiget ved Stempeling af de enkelte Policier i Overens-

stemmelse med Lovens § 55. Hermed var den saa ominøse Fortolkning af § 56 gjort praktisk betydningsløs, og saaledes endte Striden om det flyttede Komma.

Ogsaa i 1897 lykkedes det at komme op paa 6 Møder, bl. a. holdt Tarifforeningens Sekretær, Overretssagfører N. H. Bache, Foredrag om, i hvilket Omfang Assuranceagerne kan forpligte Selskaberne overfor de Forsikrede. I Antallet af Møder er dog medregnet en Festmiddag i Anledning af Tarifforeningens Aarsmøde. Selvom man nok saa meget havde fralagt sig enhver Forbindelse med Tarifforeningen, følte man dog aabenbart en vis Stolthed over at se den lille trives. Desværre tillod Midlerne ikke, at der af Foreningen blev ydet nogetsomhelst Tilskud til Festen, men Bestyrelsen henstillede frejdigt til de forskellige Selskaber, særlig Nye Danske og Danmark, at betale for de indbudte og at yde Tilskud til Champagne o. l.! Og det maa formodes, at Henstillingen blev efterkommet.

I det sidste Aar af Bramsens Formandsperiode, 1898, gik Antallet af Møder ned til 4. Ialt havde der i hele Tiaaret kun været afholdt 32 Foredrag, heraf de 8 af Formanden selv, og det er egentlig ikke stemmende med den højere Retfærdighed, at Ludvig Bramsens Navn netop skal knyttes til denne lidt stillestaaende Periode i Foreningens Historie. Men Forklaringen paa Stagnationen er jo meddelt foran, og i det store Hele var Foreningens Stilling som Assurandørernes Fællesorganisation yderligere blevet befæstet i disse Aar. Stridigheder Assurandørerne imellem indankedes for Bestyrelsen — et af N. H. Bache fremsat Forslag om Oprettelse af en fast Forsikrings-Voldgiftsret førte dog ikke til noget Resultat —; der skete Henvendelser om Responsa, og i et enkelt Tilfælde paatog Foreningen sig at føre en Retssag angaaende et principielt Spørgsmaal. Heller ikke Udgivervirksomheden blev helt forsømt, idet Foreningen i 1896 udgav en af N. H. Bache

udarbejdet „Samling af Domme, vedrørende Assurancevæsenet for Aarene 1886—95“, ligesom ogsaa Havneplanerne udkom i revideret Stand.

Nogen større Tilgang af Medlemmer havde Foreningen ikke kunnet glæde sig over i den her omhandlede Periode. Medens Antallet af ordinære Medlemmer i Januar 1889 udgjorde 65, var det i Januar 1899 vokset til 88, men til Gengæld var Antallet af Ekstramedlemmer gaaet ned fra 32 til 24 (enkelte var formentlig avanceret op i Patriciergruppen). Da Antallet af overordentlige Medlemmer uforandret var 3, vil det ses, at Medlemstallet i dette Decennium ialt kun var steget fra 100 til 115.

Men netop i Aarene omkring Aarhundredskiftet var en ny Tid ved at bryde frem. Det viste sig paa Forsikringsvæsenets Omraade ved Fremkomsten af en Række nye Selskaber indenfor de forskellige Brancher — Liv, Brand, Ulykke m. v. I Aarene 1896—1905 stiftedes saaledes 17 nye Forsikringsselskaber med en Kapital paa over 42 Mill. Kr. Og samtidig begyndte Organisations-trangen at gøre sig stærkere gældende. Vi har set, at Dansk Tarifforening blev stiftet i 1896. Søassurandørerne samledes til regelmæssige Møder, de saakaldte Kvartalsmøder. De danske Livsforsikringsselskabers Forening stiftedes i 1898, Foreningen af danske Aktuarer i 1901, Dansk Ulykkesforsikrings Forening i 1902. Overalt var der Liv og Grøde, et nyt Kuld af Forsikringsfolk var ved at vokse op, og for Hedsporerne iblandt dem kunde det tage sig ud, som om Foreningen nu blot var en eksklusiv Klub af ældre Herrer, der under Bægerklang fornøjede sig med at bortauktionere Havneplaner. Paa samme Maade havde man ogsaa et Hundrede Aar tidligere pokuleret og diskuteret i *Drejers Klub*, medens Livet selv stormede forbi udenfor. Det var jo den Gang ikke mindst Litteraturens Forfald, der blev drøftet, og man husker hin berømte Episode, da den unge Adam Oehlenschläger

med et Slag i Bordet udraabte: Ja, den er sunket, men den skal F. g. m. rejse sig igen!

Det var i 1799. Nu, netop Hundrede Aar efter, gentog Historien sig indenfor *Forsikringsforeningen*. Og det Spørgsmaal, der her opstilledes til Drøftelse, var Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke Foreningen selv var i Forfald og om der var nogen Mulighed for en Genrejsning.

OPPOSITIONEN RYKKER FREM

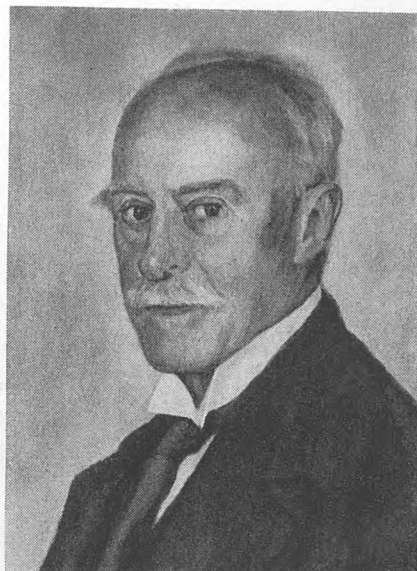
Det kunde være nærliggende at sammenligne den nu fremryk-
kende Oppositions Fører, N. H. Bache, med Skjaldenes Adam. Thi ogsaa Bache kunde slaa i Bordet, og morsomt nok er han en Ætling af hin „bolde Lars Bagge“, om hvem netop Adam Oehlen-
schläger skrev et begejstret Digt. Men medens en Sammenligning mellem Bache og den *unge* Oehlen-
schläger maaske kunde lade sig gennemføre, er det umuligt at forestille sig Bache som den vel-
tilfredse, lidt rundbuede *Konferensraad* foran Det kgl. Teater.

Lad os da forlade Konferensraaden og kigge indenfor i selve Teatret. Alene Synet af det smukke, gamle Fortæppe stemmer her Sindet til Forventning. I Billedets Forgrund drager en Skare Englebørn eller Lysalfer det tunge Forhæng til Side, og bagude hæver sig Akropolis' stolte Tinder i lysende Sol — Symbolet paa et renere og stærkere aandeligt Liv i Modsætning til den mere materielle Tilværelse ved Klippens Fod. Akropolis betyder ordret „den øvre By“.

Akropolis-Tæppet er malet af Otto Bache, og en af Modellerne til de elleve prægtige Lysalfer var hans Søn, — nuværende Højesteretssagfører N. H. Bache. Tilfældet er ikke uden Symbolik. Den unge Bache kom ikke selv til at beskæftige sig med Kunst, men paa andre Omraader har han senere Gang paa Gang *draget For-*

hænget til Side og peget paa de høje Maal, der viste sig i det fjerne.

N. H. Bache (f. 1869) var som allerede nævnt blevet Sekretær for Tarifforeningen ved dennes Stiftelse, en Stilling, han beklædte indtil 1902. I 1898 blev han Forretningsfører for det nystiftede Forsikrings A/S Heimdal og fik senere Tilknytning til flere andre Forsikringsselskaber. Om den Rolle, han i Aarenes Løb kom til at spille indenfor Forsikringsvæsenets forskellige Organisationer og Institutioner, vil de følgende Blade formentlig give et

Højesteretssagfører N. H. Bache.

Indtryk. Her skal blot anføres, at han var Medlem af den skandinaviske Kommission af 1919 til Udarbejdelse af Lov om Forsikringsaftaler og Medlem af Forsikringstilsynskommissionen af 1921. Som Højesteretssagfører (fra 1907) har han desuden vundet sig et betydeligt Navn i Skranken, ikke mindst naturligvis i Forsikrings-sager, og endelig har han som Specialist i Forsikringsret skrevet en stor Mængde Afhandlinger vedrørende forsikringsretlige Emner.

I de mange Aar, der er gaaet, siden Bache traadte ind i dansk Forsikring, er han ikke blevet træt af at vise Vejen opad mod Idealerne. Naar han alligevel aldrig er blevet noget Samlingsmærke indenfor Forsikringsverdenen — hvad han dog heller ikke paa nogen Maade har stilet efter — skyldes det bl. a. en vis Mangel paa Smidighed og personlig Charme. Der udvikledes tværtimod efterhaanden hos Bache en udpræget Stivhed og Kantethed, en lidt gnaven Bidskhed og Irritabilitet. Den unge

Lysalf fra Slutningen af 90'erne voksede op til en Samfundsrevser, der uden Hensyn til høj eller lav tordnede sit Anatema mod alt, hvad der forekom ham usselt. Navnlig blandt Krigsaarenes mange Gründerselskaber ryddede han bravt op i sin Egenskab af Stor-Likvidator og spredte Skræk og Jammer om sig, naar han som en anden Ulysses svang sit „med Drageblod besmurte Sværd, Dyrendal“.

Forinden vi i det følgende lader Tæppet gaa op for det ikke slet saa bloddryppende Drama, der omkring 1900 tog sin Begyndelse paa Forsikringsforeningens lille, intime Scene, maa vi ganske kort omtale Bestyrelsesskiftet i 1899 og navnlig præsentere de andre Rollehavende.

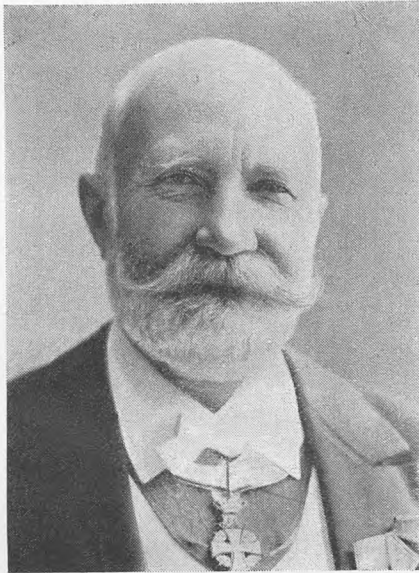
Efter 10 Aars Virksomhed som Formand nedlagde Bramsen sit Mandat paa Generalforsamlingen den 31. Januar 1899 og denne Gang definitivt. Ogsaa Aage Bramsen og A. C. V. Petersen nægtede at modtage Genvalg, medens Helleesen og Rist erklærede sig villige til at fortsætte. Til de tre ledige Pladser valgtes *Tvermoes* (Formand), *Fritsche* og *N. Neergaard*, den senere Finansminister, der paa det Tidspunkt var Direktør i Nordisk Liv og Nordisk Ulykke. Imidlertid fik Neergaard straks efter Betænkeligheder, idet han havde modtaget Valget under den Forudsætning, at de danske Selskabers Repræsentanter vilde faa Overvægten indenfor Bestyrelsen, hvilket jo ikke var Tilfældet. Uagtet de fire andre Medlemmer ikke kunde dele denne Motivering, besluttede de dog alle at træde tilbage, og et nyt Valg blev afholdt den 11. April.

Paa dette Møde valgtes atter de fire Medlemmer, der havde trukket sig tilbage, samt som nyt Medlem Direktør *Chr. Magnussen*, Nordisk Brand. Men en ulyksalig Skæbne syntes at knytte sig til disse Valg. Thi ogsaa Chr. Magnussen afslog at modtage

Valget — med den for Datidens Trafikforhold saa karakteristiske Motivering, at han boede i Hellerup — og samtidig ønskede Tvermoes at udtræde, bl. a. fordi han mente at være kommet i et noget skævt Forhold til Brandassurandørerne som Følge af „Danmark“s forandrede Stilling til Tarifforeningen. Det stod nemlig ikke længere helt godt til med Samarbejdet indenfor Tarifforeningen, ja, man frygtede endog en Sprængning, hvad der ogsaa vilde have de alvorligste Konsekvenser for Forsikringsforeningen.

De resterende tre Medlemmer af Bestyrelsen, der havde valgt Fritsche til Formand, opgav nu ret naturligt yderligere at prøve Valglykken, men indhentede paa et Møde den 7. November Forsamlingens Tilladelse til at supplere sig med to Medlemmer. Iøvrigt havde de i den forløbne Del af Aaret efter Evne søgt at holde Liv i Foreningens Virksomhed, men store Resultater var jo ganske vist ikke naaet. I Arv efter den foregaaende Bestyrelse havde man overtaget et Foredrag af Bramsen om „Værdiansættelse af Fabrikanters færdige Varer i Brandskadetilfælde“, som det lykkedes at udmønte i hele tre Diskussionsmøder og afslutte med Vedtagelsen af en Resolution, og hertil kom saa det ovenfor nævnte Møde i November (med et Foredrag om Acetylen). Men mere blev det heller ikke til. Tidsskriftet ophørte helt at udkomme, og end ikke et eneste Eksemplar af Havneplanerne lykkedes det at faa afsat. I Aarets Løb indmeldte der sig et nyt Medlem, men til Gengæld udtraadte to.

Først da Faren for Tarifforeningens Sprængning var drevet over, kom der endelig Orden i Forsikringsforeningens Bestyrelsesforhold. I December 1899 indtraadte Direktørerne *C. F. Tiemroth* (Alm. Brandass. Comp.) og *H. Larsen* (Nye Danske) i Bestyrelsen, førstnævnte som Næstformand. Bestyrelsen bestod herefter af H. Fritsche, C. F. Tiemroth, Chr. Hellesen, H. Larsen og Harald O. Rist.

Etatsraad H. Fritsche.

I Rækken af de Mænd, der med C. F. Tietgen i Spidsen op imod Aarhundredskiftet førte dansk Handel, Industri og Skibsfart fremad, maa ogsaa nævnes Etatsraad *H. Fritsche* (f. 1833, d. 1905). Allerede som 25-aarig havde han etableret sig som Købmand og i Løbet af forholdsvis kort Tid oparbejdet en meget betydelig Forretning, særlig paa Sverige, med Korn- og Kolonialvarer som Hovedartikler. Senere kom her til en udstrakt Rederivirksomhed og — fra 1867 — Assuranceforretning, idet Fritsche da overtog

Generalagenturet for Livs- og Brandforsikringsselskabet „Svea“, som han med en kortere Afbrydelse beholdt indtil sin Død. Desuden repræsenterede han Søforsikringsselskabet „Agrippina“ i Köln og var Formand i Bestyrelsen for Tyveriforsikringsselskabet „Heimdal“, hvor Bache som nævnt var Forretningsfører.

I Aarenes Løb var han Medstifter af forskellige erhvervsmæssige Foretagender (De forenede Bryggerier, Dansk Arbejderbank), for hvis Bestyrelse han blev Formand, ligesom han ogsaa var Medlem af Bestyrelsen for Det forenede Dampskibsselskab, Københavns Dampmøller o. m. a. I en Aarrække havde han Sæde i Grosserer-Societetets Komité og var endvidere Medlem af Sø- og Handelsretten og af Dansk Tarifforenings Komité. Som han blev Ludvig Bramsens Efterfølger paa Formandspladsen i Forsikringsforeningen, var han til Gengæld hans Forgænger som Formand i Handels- og Kontoristforeningen, en Forening, han iøv-

rigt i sin Tid havde været med til at stifte, ligesom ogsaa Stiftelsen af Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse i første Række skyldtes ham. Og han havde som Bramsen mange Interesser udenfor Erhvervslivets Omraader, f. Eks. var han Medlem af Bestyrelsen for Dansk Forening for Lystsejlad og Formand for Musikforeningens Repræsentantskab.

Det er overhovedet vanskeligt ved Omtalen af Fritsches talrige Hverv paa forskellige Omraader at undgaa, at Ludvig Bramsens Navn løber i Pennen. Men medens Billedet af Bramsen, i Kraft af dennes utrolige Alsidighed og ikke mindst hans hele sociale og politiske Indstilling, enkelt og stort samlede sig i den olympiske Zeus, maa man næsten mobilisere den halve græske Mytologi for at særtægne Fritsches Personlighed. Med Bramsen-Zeus havde han det repræsentative og patriarkalske og lidt af Skaber- evnen tilfælles. Fra Dionysos laante han det djærve og joviale, fra Apollon det hjærtevindende Lune og det musikalske Sind, fra Poseidon Glæden over det vinblaa Hav, hvorfra han maaske atter hentede det Salt, der krydrede hans Tale. Men Hermes skænkede ham dog sikkert mest. Først og fremmest den levende Interesse for Handels- og Forretningslivet, men dernæst den fortrinlige Hukommelse, den blændende, spirituelle Veltalenhed, den snilde Tanke, den slagfærdige Replik.

Som det vil forstaas, var det ingen ringe Modstander, Oppositionen med den kun 30-aarige N. H. Bache i Spidsen mødte i Etatsraad Fritsche, og vi skal snart faa at se, at Fritsche ogsaa forstod at give raat for usødet.

Om Foreningens nye Næstformand, Direktør *C. F. Tiemroth* (f. 1842, d. 1905) vilde vi kunne fatte os i største Korthed, hvis det blot gjaldt at skildre hans rent ydre Levnedsløb. Tiemroth, der var cand. polit., indtraadte i 1872 som Assistent i Det kgl. octr. alm. Brandassurance-Compagni, blev Fuldmægtig i 1874,

Direktør C. F. Tiemroth.

Forretningsfører i 1876 og adm. Direktør i 1891. Mere regelret kan det jo ikke være. Men Tiemroth var født i Trankebar, og selvom det maaske vil være for dristigt at paastaa, at han som lille Dreng legede med Krokodiller, placeres alligevel hans tilsyneladende saa regelrette Tilværelse herved i *Dragens Tegn*. Vi har set, hvorledes han i 1882 kastede Compagniet ud i en ny og voldsom Konkurrencekamp og hvorledes han ved Forsikringsforeningens Stiftelse opponerede mod et fredeligt Samarbejde. Vi

har hørt, hvorledes han paa Compagniets Vegne skiftede Taktik i 1887 og senere udrettede et stort personligt Arbejde for at faa den i Længden ganske selvmorderiske Præmieunderbydning afløst af en Tarifoverenskomst. Man kan dog ikke heraf slutte, at naar Dragen bliver gammel, gaar den i Tarifforening, thi vel var Compagniet paa det Tidspunkt næsten Hundrede Aar gammelt, men det stod i sin fulde Styrke og karakteriseredes endog som det relativt kapitalstærkeste Brandforsikringsselskab i Verden. Hele Samarbejdet varede som bekendt ogsaa kun en halv Snes Aar, men det er jo en anden Historie. For Tiemroth personlig var det imidlertid Kroningen af et Livsmaal, da det gamle, kamplystne Compagni, der betegnende nok havde til Huse under Børsens Dragespir, sluttede Overenskomst med Konkurrenterne. Og det var en yderligere Besegling af Freden, da Compagniets Direktør i 1899 indtraadte i Forsikringsforeningens Bestyrelse. C. F. Tiem-

roth ejede i sine bedste Aar en betydelig Arbejdsevne. Baade som Skribent og Taler var han i Besiddelse af en ejendommelig djærv og rammende Form, hvad der i Forbindelse med hans ubestridelige Indsigt altid bevirkede, at man med Opmærksomhed og Udbytte lyttede til hans Ord.

Man kan ikke paastaa, at det var Ungdommen, der prægede den ny Bestyrelse. Fritsche var 66 Aar gammel, Tiemroth 57 og vistnok allerede da en sygdomsmærket Mand, og heller ikke Hellesen, der nu i 16 Aar med uforandret Sirlighed havde ført Kasseregnskabet, var jo med sine 64 Aar nogen hel Aarsunge. Straks paa det første Bestyrelsesmøde efter de mange Maaneders Interregnum lod Oppositionen Tæppet gaa op, idet der paa Mødet den 27. December 1899 fra N. H. Bache m. fl. forelaa følgende Forslag til Beslutning paa førstkommende Generalforsamling:

Da det for Forsikrings-Foreningens Udvikling maa anses for særdeles ønskeligt, at Foreningen i højere Grad end hidtil bliver et Organ for Assurandører af samtlige Brancher, beslutter Generalforsamlingen

at der — saa vidt muligt — hver Sæson skal holdes et Foredrag i hver af de 4 Hovedbrancher eller dog i forskellige Brancher, saaledes at der af Foredrag, der have udelukkende eller dog væsentligst Interesse for en enkelt Branche, i Sæsonens Løb kun maa holdes ét;

at Foredragene — saa vidt muligt — bør have almindelig Interesse for hele Assurandørstanden og byde Lejlighed til efterfølgende Diskussion, samt

at der ogsaa i øvrigt ved enhver Lejlighed bør arbejdes hen mod

det ovennævnte Maal, at Forsikrings-Foreningen bliver en kraftig Organisation for den samlede Assurandørstand.

Kjøbenhavn den 22. December 1899.

<i>Chr. Magnussen.</i>	<i>N. Neergaard.</i>	<i>C. A. Iversen.</i>
<i>Clauson-Kaas.</i>	<i>P. Chr. Olsen.</i>	<i>Wilh. Hansen.</i>
<i>Fr. Heckscher.</i>	<i>W. Witzke.</i>	<i>Wm. Levison.</i>
<i>I. Malmstrøm.</i>	<i>N. H. Bache.</i>	

Hvis N. H. Bache og de ti andre Lysalfer havde tænkt sig, at Bestyrelsen straks vilde slaa Følge op til Akropolis, tog de imidlertid fejl. Paa Generalforsamlingen den 30. Januar 1900 svarede Fritsche temmelig skarpt, at Bestyrelsen ikke kunde finde nogen rimelig Grund til Forslagets Fremkomst, da det ikke i Realiteten indeholdt andet, end hvad der allerede var gældende Regel. Og de yderligere tilføjede Bestemmelser var rent ud umulige! Det var og blev et Stykke Teori, som praktisk set var uigennemførligt, en skøn Drøm, der aldrig kunde blive til Virkelighed. Men den største Skavank ved Forslaget, sluttede Fritsche, var dog den ubillige og rent ud uforsvarlige Kritik, som man i Forslaget maatte læse om den tidligere Bestyrelses Formænd og særlig om den afgaaede, hvis dygtige og ihærdige Arbejde Foreningen skyldte sin Tilværelse og hele Stilling. Det kan her parentetisk indskydes, at Ludvig Bramsen var N. H. Baches Svigerfader.

Efter denne kraftige Afvisning, hvis Voldsomhed synes at staa i et vist Misforhold til Forslagets dog ganske skikkelige Maadehold, fulgte en livlig Diskussion, der endte med, at man med overvældende Flertal vedtog, at Forslaget ikke skulde give Anledning til nogen Beslutning fra Forsamlingens Side. Oppositionen var denne Gang slaaet af Marken, og der skulde hengaa næsten to Aar, før den prøvede et nyt Fremstød.

I Mellemtiden fortsattes Foreningens Virksomhed efter samme Linie som hidtil. I Aarene 1900—1901 afholdtes ialt kun seks Møder (2 Liv, 4 Brand), idet en paatænkt Foredragsserie om Elektricitet maatte opgives af Mangel paa Tilslutning fra Medlemmernes Side, — hvoraf de ældre maaske har ræsonneret, at de havde „støttet“ Elektriciteten tilstrækkeligt ved at møde til Foredraget i 1888. Et af Foredragene omhandlede Smaaskade-Problemet, der stadig skvulpede rundt paa samme Sted, men denne Gang gennem en enstemmig Resolution henvistes til Tarifforeningen, hvor det desværre atter strandede. Ogsaa et Foredrag om Provinsbyernes Brandslukningsforhold afsluttedes med Vedtagelsen af en enstemmig Resolution, hvori Tarifforeningen opfordredes til at fremskaffe nærmere Oplysninger. Som det vil ses, søgte Forsikringsforeningen stadig at følge den akademiske, teoretiske Linie og at overlade andre den praktiske Handlen.

En tilsvarende Fremgangsmaade anvendtes overfor Forslaget om en Livsforsikringslov, omend der her kom til at foreligge mere positive Resultater af Foreningens Virksomhed. Det første Udkast til en Livsforsikringslov var udarbejdet af Ludvig Bramsen, C. A. Iversen og A. C. V. Petersen, men under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen hævede der sig navnlig fra de udenlandske Selskabers Repræsentanter adskillig Misfornøjelse med flere af Forslagets Bestemmelser. Man ankede over, at Forslaget beskæftigede sig altfor lidt med de udenlandske Selskaber, idet der i Hovedsagen blot krævedes Publicitet samt visse Kauteler overfor Ophævelsen af Agenturer her i Landet. Man betragtede det endvidere som en Haan, at det var forbudt de udenlandske Selskaber at reklamere, og som en Tilsidesættelse, at kun de i danske Selskaber forsikrede Summer var fritagne for Arrest og Beslag. De udenlandske Selskaber krævede lige Ret og lige Pligt med de danske og ønskede specielt ikke at blive fritaget for at stille Depot.

Forsikringsforeningen, der iøvrigt allerede i 1888 havde gennemdrøftet Betimeligheden af en almindelig Tilsynslov, tog i Begyndelsen af 1900 hele Spørgsmaalet op til Behandling paa et Par Møder, hvori deltog Indenrigsministeren (L. Bramsen) og flere Rigsdagsmænd. Endvidere foranledigede Forsikringsforeningen, at de specielt interesserede Repræsentanter for udenlandske Livsforsikringsselskaber sammenkaldtes til Møde om Sagen. Resultatet af Forsikringsforeningens Indsats blev en betydelig Ændring af Forslaget i Retning af Ligestillethed mellem danske og udenlandske Selskaber. Ogsaa Statsanstalten fik — som Fritsche udtrykte det — lige netop Spidsen af Halen ind under Loven, nemlig i den Paragraf, der handlede om Straf for usande og urigtige Reklamer og Oplysninger.

Da der senere opstod den Tanke at nedsætte en skandinavisk Kommission til Udarbejdelse af en fællesnordisk Livsforsikringslov, var det i væsentlig Grad det saaledes ændrede danske Forslag, der blev lagt til Grund for Kommissionens Arbejde. Efter Indenrigsministerens Opfordring fik dernæst de udenlandske Selskabers Repræsentanter gennem Forsikringsforeningen Lejlighed til at vælge en Delegeret til at overvære Kommissionens Møder. Under Sagens videre Gang holdt Foreningen sig derimod tilbage og lod de danske Livsforsikringsselskabers egen Forening tage Føringsen. Det maa dog ikke glemmes, at Forsikringsforeningen i Efteraaret 1900 arrangerede en vellykket Udflugt til Fredensborg til Ære for Kommissionen. Foruden Kommissionens Medlemmer deltog som Foreningens Gæster Indenrigsministeren og andet Storfolk, og Mødeprotokollen skildrer helt lyrisk, hvorledes det prægtige Efteraarsvejr og de skønne Omgivelser i væsentlig Grad bidrog til at forhøje Stemningen og gav Gæsterne fra Broderlandene et tiltalende Indtryk af Nordsjællands skønne Natur.

Foreningen forstod i det hele at feste, saa længe den havde Rist

som Festarrangør. Det følgende Aar foretoges saaledes en storstilet Sommerflugt til Marienlyst. Det københavnske Brandkorps' Officerer var indbudt, og man drog af Sted i reserveret „1. Klasses Boggie-Sidegangsvogne“. Der foreligger ingen autentisk Beretning om, hvad Menuen bestod af eller hvad den kostede, men helt billig har den jo næppe været. I al Fald fik Bache bag efter Anledning til at hævde, at Beløbet kunde have været anvendt paa en for Assurandørstanden ulige gavnligere Maade, f. Eks. som 1. Præmie for en kort populær Artikelserie om Forsikring. Og da der tilmed i en af Talerne under Middagen blev kaldt paa de Unge, er det ikke saa underligt, at Oppositionen nu efter henved 2 Aars Pause atter lod Tæppet gaa op.

Man maa dog ikke tro, at Oppositionen vedblivende bestod af de samme Personer, der forrige Gang havde indledet Aktionen. Personlige og forretningsmæssige Forhold havde forlængst ført „de 11“ fra hinanden, og om en egentlig, sluttet Opposition var der endnu slet ikke Tale. I Virkeligheden bestod den paa dette Tidspunkt vistnok kun af Bache og hans „Adjutant“, Ritmester Clauson-Kaas („Folket“) samt nogle enkelte Menige, der endnu holdt sig beskedent i Baggrunden. Men Bache forstod at operere med den lille Skare som Drengen med Kæphesten hos Fritz Jürgensen: Rid længere borte, du, vi er jo et helt Regiment!

Og Kæphesten var denne Gang Nedsættelsen af et Udvalg til Drøftelse af, hvorvidt der ved passende Lovændringer kunde skabes Mulighed for, at Forsikringsforeningen blev en mere almen Repræsentation for hele Assurandørstanden. Det skulde udtrykkeligt paalægges Udvalget at forhandle med de udenfor staaende Assurandører, og navnlig med de særlige Branche-Organisationer, om en mulig Tiltræden af Forsikringsforeningen. Denne kunde da inddeles i forskellige Undergrupper, der fik en lovbestemt Indflydelse paa Bestyrelsesvalgene og iøvrigt forberedte

Sagerne, gjorde Indstilling til Bestyrelsen og forelagde de forskellige Spørgsmaal paa Møderne gennem særlige Ordførere.

Som det vil ses, var det Baches endelige Maal at gøre Forsikringsforeningen til den store, samlede Centralorganisation, hvortil saavel de bestaaende som de fremtidige Brancheforeninger kunde slutte sig, saaledes at Forsikringsforeningen ikke alene varetog de akademiske og selskabelige Interesser, men ogsaa beskæftigede sig med mere forretningsmæssige Opgaver.

Foreløbig gjaldt det dog for Bache kun om at faa den siddende Bestyrelse væltet, og en Slags Generalprøve blev afholdt paa Aarsmødet i Januar 1902, idet det endelige Angreb paa Forhaand berammedes til Aarsmødet 1903.

YDRE OG INDRE KAMPE

Generalprøven forløb ikke helt tilfredsstillende. Som et Slags Program for „det yngre Parti“ opstillede Bache paa Aarsmødet 1902 Fordringen om et langt kraftigere fagligt Foreningsliv og om en ganske anderledes generel Foreningsvirksomhed. Det ideale vilde være, at der i Bestyrelsen sad 1 Brandassurandør, 1 Livsassurandør, 1 Søassurandør og 1 Ulykkesassurandør og saa en femte, der kunde siges at repræsentere flere Brancher. Som Forholdene laa, kunde han imidlertid tænke sig, at man af den gamle Bestyrelse bevarede Fritsche og H. Larsen og nyvalgte Grosserer Malmstrøm, Direktør Gamborg og — Overretssagfører Bache, idet han ved at foreslaa sig selv vilde vise, at han ikke veg tilbage for at paatage sig et personligt Arbejde.

Imidlertid erklærede Fritsche, at han absolut ikke vilde sidde i en saadan Bestyrelse, H. Larsen vilde under alle Omstændigheder udtræde, Malmstrøm ønskede ikke at blive anvendt til Til-sidesættelse af gamle prøvede Bestyrelsesmedlemmer, og Gamborg var ikke til Stede. Resultatet blev derefter, at Generalforsamlingen genvalgte Fritsche (Formand), Hellesen og Rist samt som nye Medlemmer valgte Direktørerne *Holten* og *Chr. Magnusen*. Det maa ved sidstnævntes Valg erindres, at den elektriske Sporvejsdrift paa dette Tidspunkt var ved at blive udstrakt til

Direktør N. U. Holten.

Hellerup, saaledes at de trafikale Forhold ikke længer kunde lægge ham Hindringer i Vejen.

Direktør *N. U. Holten* (f. 1850, d. 1909), der valgtes til Bestyrelsens Næstformand, var polyteknisk Kandidat og havde i mange Aar virket som Lærer, før han i en Alder af 35 Aar tiltraadte Stillingen som Beregner i „Danmark“s Livsforsikringsafdeling. I 1894 overgik han til Brandforsikringsafdelingen og blev to Aar senere adm. Direktør for denne. Det vil ses, at Tidspunktet for hans Udnævnelse til Direktør for

Landets største gensidige Løsørebrandforsikringsselskab falder sammen med Stiftelsen af Dansk Tarifforening, og da Holten var en principiel Modstander af, at gensidige Selskaber skulde eller kunde have Fællestarif med Aktieselskaber, prægedes hele hans Direktørperiode af Forholdet til Tarifforeningen, skiftende fra aaben Kamp til væbnet Neutralitet eller endog Forsøg paa fredeligt Samarbejde. Men Holten selv forblev under alle Omkiftelser den samme stoute og retsindige Natur, en Mand helt igennem, loyal, paalidelig, karakterfast.

Aarsmødet 1902 fik et lille Efterspil i „Assurandøren“, hvor Bache i et Par Artikler gjorde Rede for sine Synspunkter. Det forekom ham urimeligt og temmelig komisk, at Foreningens Bestyrelse skulde omgives af en Urørlighedens Glorie, men Forklaringen var formentlig den, at de Unge skulde holdes nede.

Hertil vil jeg blot sige — fortsatte Bache — at jeg personlig agter ikke at lade mig holde nede, saa for saa vidt er ethvert Forsøg i den Retning spildt Arbejde. Og dernæst røber en slig Tankegang efter min Mening et saare beklageligt Fejlsyn paa Forsikringsforeningens Formaal. Jeg mener tværtimod, at en af Foreningens vigtigste Opgaver netop burde være paa enhver Maade *positivt* at søge at hjælpe de unge frem til at blive dygtige Assurandører. Enhver indsigtfuld og interesseret Assurandør maa have en betydelig Interesse i Assurandørstandens bedst mulige naturlige Fornylse. Og det forekommer mig ud fra dette Standpunkt et højst betænkeligt Tegn, at undertegnede i de senere Aar har været det eneste Medlem under 35 Aar, der har ydet noget positivt Bidrag til Foreningens Diskussioner eller overhovedet taget Ordet under disse. Der burde være mindst 10 unge Assurandører, som vare kvalificerede til at danne sig en selvstændig Mening om de opdukkende Spørgsmaal og til paa fyldestgørende Maade at gribe Ordet og Pennen i Diskussionen. I andre Fag udfoldes der nu til Dags det mest anstrængende og opofrende Arbejde paa de unges fagmæssige Uddannelse. Men hvad gør Assurandørstanden for sine unge?*) Intet, absolut intet. Er det af Frygt for at uddanne Konkurrenter? Jeg vægrer mig ved at tro derpaa. Nej, det er af mange andre mere tilfældige Grunde. Her havde Forsikringsforeningen den smukkeste Opgave at virke for, og en Opgave, som kunde samle alle Brancher. De unge skal saa langt fra holdes nede, at de tværtimod paa enhver Maade skal hjælpes frem.

For Øjeblikket findes der desværre af de nævnte 10 unge kun undertegnede; jeg har saaledes ved Tidernes Ugunst faaet anvist det nogenlunde utaknemmelige Hverv, som jeg, for at Sagen ikke skal blive behandlet for højtidelig, med et jævnt Ord vil tillade mig at kalde: at „dolle“ Forsikringsforeningen op — og jeg skal ikke svigte min Pligt i saa Henseende. Jeg aspirerer derimod aldeles ikke til at være Fører og savner ogsaa flere af de dertil fornødne Egenskaber: Jeg har for liden Ærbødighed for en Majoritet som saadan, jeg har for udpræget Antipati mod alt, hvad der falder ind under Begreberne: Floskler, Fraser og overleverede Talemaader, og jeg har endelig for stor Respekt for saavel andres som min egen ærlige Overbevisning; jeg mangler endvidere bl. a. den fornødne slagfærdige Dialektik.

*) Forøvrigt kunde man ogsaa spørge, hvad Assurandørstanden som saadan gør for sine Gamle og for Assurandørers Enker og Børn.

Det maa indrømmes, at Bache ikke sparede sig selv i den kommende Tid. Han optraadte i Aarets Løb to Gange som Foredragsholder, første Gang med et Emne indenfor den i Foreningen hidtil saa stærkt forsømte Ulykkesforsikring. Han søgte dernæst ved energisk Agitation blandt Ulykkesassurandørerne at faa realiseret Tanken om Oprettelsen af Faggrupper indenfor Foreningen, foreløbig for Ulykkesforsikringen, og fik ogsaa samlet nogle Underskrifter paa en Henvendelse til Bestyrelsen. Forslaget kom til Behandling paa et Foreningsmøde den 23. April, hvor det imidlertid led et forsmædeligt Nederlag, idet det kun opnaaede en Tilslutning af 4 Stemmer; ved et mærkeligt Træf stiftedes kun to Uger senere Dansk Ulykkesforsikrings-Forening. Endelig udkastede Bache i Efteraaret 1902 en omfattende Plan om Afholdelsen af et nordisk Forsikringsmøde i København i Sommeren 1904, i hvilken Anledning han bl. a. ogsaa rettede Henvendelse til Forsikringsforeningens ledende Mænd.

Men her stødte han paa en Modstand af særlig Art. Det viste sig nemlig, at Foreningen ikke alene var blevet „dollet“ saa meget op, at det samlede Antal Møder i 1902 (incl. Baches Foredrag) var steget til ti, der tilmed i Modsætning til foregaaende Aar havde været ualmindelig velbesøgte og ogsaa godt fordelte over de forskellige Brancher, men Bestyrelsen havde allerede gennem længere Tid selv arbejdet med Planen om at afholde en nordisk Brandforsikrings-Kongres og Udstilling i Sommeren 1903. Under disse Omstændigheder havde Bestyrelsen ingen Interesse af at støtte Baches Forslag, og da det yderligere viste sig, at der heller ikke indenfor Livs- og Ulykkesforsikringskredse var nogen særlig Stemning for dette, lod Bache det falde, og alle Parter enedes derefter om at søge Bestyrelsens Forslag gennemført.

Paa Aarsmødet 1903 kunde Fritsche derfor med Stolthed gøre Rede for Sæsonens gloriøse Forløb. Medlemsantallet var ste-

get fra 136 til 152, Foredragsvirksomheden havde blomstret som aldrig før, og den paatænkte store Kongres med tilhørende Udstilling vilde utvivlsomt kaste forøget Glans over den snart tyve Aar gamle Forening. Og det mærkeligste af det hele: I Triumfatorens Følge vandrede Oppositionens Fører, omend ikke lænket til Sejrsvognen, saa dog i al Fald afskaaret fra at kunne gennemføre det saa overmodigt bebudede Angreb.

Generalforsamlingen bemyndigede Bestyrelsen til at anvende indtil 1000 Kr. af Foreningens Kasse som Bidrag til Kongressen, og i den følgende Tid udfoldede Bestyrelsen en stærk Aktivitet for at lægge alt tilrette og navnlig for at skaffe den fornødne Garantikapital tilveje. Men her led man en smertelig Skuffelse. I sidste Øjeblik, da næsten alt var klappet og klart, meddelte en af Hovedgaranterne, at hans Selskabs Tilsynsraad havde nægtet Bevillingen, og hermed bortfaldt automatisk diverse Tilsagn fra anden Side. Men ikke nok hermed. Indenfor Foreningen selv rejste der sig blandt Medlemmerne Stemmer mod Foretagendet, og Enden paa det hele blev, at Kongressen maatte afblæses. Ikke mindst Fritsche følte dette som et personligt Nederlag, men hans gode Humør fornægtede sig dog ikke, da han ved en senere Lejlighed skildrede, hvorledes Bestyrelsen var blevet svigtet af Medlemmerne og maatte „sidde paa den vaade Sky og blæse Trompet“.

Det var ingen Triumfator, der i Juli 1903 paa det første ordinære Møde efter Kongressens Afblæsning gjorde Rede for Begivenhedernes Udvikling. Fritsche erklærede kort og godt, at da Bestyrelsen trods alle gyldne Ord ikke havde fundet tilstrækkelig Støtte hos Medlemmerne, vilde den fratræde paa et ekstraordinært Møde tre Maaneder senere, saa meget mere som der indenfor Bestyrelsen var opstaaet Tvivl om, hvorvidt Foreningens Organisation vedblivende var tidssvarende. Naar Medlemmerne var

indkaldt til Møde paa et saa usædvanligt Tidspunkt som 13. Juli, var det dog ikke blot for at give dem Meddelelse herom. Der var en mere vægtig Aarsag. Livets Alvor havde banket paa Forsikringsforeningens Port. Og det var denne Gang ikke Bache, der kom for at aflevere et eller andet Forslag. Det var de nye Skatte-love af 15. Maj 1903, der bankede paa.

Forsikringsforeningens Forhold til Skattelovene falder i tre Faser. Første Fase omfatter det Tidsrum, hvor Lovforslagene be-handledes paa Rigsdagen, og karakteriseres ved absolut Uvirk-somhed fra Foreningens Side. Det var Fritsches Opfattelse, at om Foreningen „end 10 Gange havde staaet paa Hovedet og havde skrevet de allerskønneste og mest overbevisende Henven-delser til Rigsdag og Regering, saa vilde det ikke have forandret en Haarsbred“. Men iøvrigt satte man indenfor Bestyrelsen sin Lid til Bramsen-Zeus, der i sin Egenskab af Politiker naturligvis ikke vilde glemme Forsikringsfolket. Og endelig mente man endnu blot tre Maaneder før Lovenes Vedtagelse, at de i al Fald ikke vilde blive vedtaget i 1903.

Anden Fase indledes, da Forslagene ophøjes til Lov, og staar i Begyndelsen i Panikens Tegn. Thi det viste sig, at Aktieselska-ber, og altsaa ogsaa Forsikringsaktieselskaber, mod al Retfærdig-hed var inddragne under Beskatningen, og at Reglerne herom for Forsikringsselskabernes Vedkommende tilmed vrimlede af „Uhyrligheder“. Og navnlig forfærdedes man over den nye Lov om Skat til *Kommunerne* og ganske særligt over de Regler, der vedrørte de udenlandske Forsikringsselskaber.

I § 17 hed det saaledes, at for udenlandske Forsikringsselskaber betragtedes ethvert Agentur som selvstændigt, skattepligtigt Sel-skab, forsaavidt det var bemyndiget til at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb. Herefter skulde altsaa alle et udenlandsk Selskabs Agenturer rundt om i Landet, naar

de blot opkrævede Præmier, beskattes af deres Overskud, medens det paagældende Selskab selvfølgelig ikke vilde erholde nogen Godtgørelse for de Agenturer, der eventuelt havde givet Under-skud.

Medens de danske Selskaber skulde betale af deres Netto-indtægt i Henhold til *Kommunens Skatteprocent*, dog ikke over 3 pCt., skulde de udenlandske Selskaber altid svare 3 pCt. af deres her i Landet opnaaede Nettoindtægt — en Forskel, der dog næppe i Praksis vilde komme til at spille nogen Rolle. Vigtigere var Bestemmelsen om, at det ved Opgørelsen af udenlandske Selskabers Nettoindtægt skulde iagttages, „at Indtægt af Renter af Reserver fra tidligere Aar og af Tilskud fra Reassurandører saavel som Udgifter af tilsvarende Beskaffenhed blive Beregningen uvedkommende“ (§ 16, 3). Det kan her parentetisk indskydes, at der i Lovteksten manglede et Komma mellem „Renter“ og „af“, og at der heraf opstod en ny Kommastrid mellem Assurandørerne og det offentlige, hvor man dog til Slut enedes om at indsætte Kommaet paa dets paastaaede Plads.

Den citerede Bestemmelse om, at Reserverne skulde holdes uden for Opgørelsen, havde naturligvis mindre Interesse for de udenlandske Brandforsikringsselskaber, men en desto større for Livsforsikringsselskaberne, og navnlig for de ældre af disse, der havde opsamlet en forholdsvis betydelig Præmiereserve for deres danske Forsikringsbestand. Da der for de danske Livsforsikrings-selskaber ikke fandtes nogen tilsvarende Bestemmelse, betød det, at de udenlandske Selskaber skattemæssigt set blev behandlet adskilligt daarligere end de danske. At ogsaa Indtægter og Ud-gifter vedrørende Reassurance skulde holdes uden for Opgørelsen for de udenlandske, men ikke for de danske Selskabers Vedkom-mende, var ligeledes en Torn i Øjet paa de førstnævnte.

Paa det omtalte Møde i Juli 1903 kom der en voldsom Harme

til Orde mod de vedtagne Skattelove. Men Lovene stod jo nu ikke til at ændre, og Bestræbelserne maatte derfor sættes ind paa at faa dem ført ud i Livet saa lempeligt som muligt. Det var her af Betydning, at mange Detailspørgsmaal udtrykkeligt var overladt til Centraladministrationens Afgørelse, og et af Foreningen nedsat Udvalg — blandt hvis Medlemmer særlig maa nævnes nuværende Højesteretssagfører Fr. Winther — førte derefter i Løbet af Efteraaret en Række Forhandlinger med de paagældende Ministerier.

Som Resultat af disse Forhandlinger kunde Bestyrelsen paa det følgende Aarsmøde proklamere en lille Sejr vedrørende § 17, idet Indenrigsministeriet havde resolveret, at et Agentur, der hverken kunde udstede (og underskrive) Policer eller kvittere for Indbetalinger, ikke var et selvstændigt Agentur og altsaa heller ikke skattepligtigt. Derimod kunde Ministeriet ikke i Strid med Lovens klare Ord indrømme de udenlandske Selskaber nogen Lettelse med Hensyn til Beregningen af Nettoindtægten (§ 16, 3). I saa Henseende havde Udvalget haft mere Held med sig hos Finansministeriet. I Lov om Indkomstskat til *Staten* fandtes nemlig ingen Bestemmelse om, hvorvidt Reserverne skulde regnes med eller ikke, medens Spørgsmaalet om, hvorvidt der ved Opgørelsen af udenlandske Forsikringsselskabers skattepligtige Indkomst skulde tages Hensyn til Reassurancer, var overladt til Finansministeriets Afgørelse. Finansministeriet stod altsaa ganske frit og havde da tilladt, at de udenlandske Selskaber opførte Reserverne, hvad der jo som nævnt var af særlig Betydning for Livsforsikringsselskaberne. Og hvad angik Reassurancen, var der blevet truffet den Ordning, at der paa Indtægtssiden kunde fradrages de Reassurancepræmier, der var udbetalt til andre Selskaber *her i Landet*, og paa Udgiftssiden fradrages tilsvarende Tilskud fra Reassurandører.

Det vil altsaa ses, at Forsikringsforeningen ved sin Indgriben havde reddet, hvad reddes kunde. Onde Tunger paastod ganske vist, at de Indrømmelser, de paagældende Ministerier havde gjort, fulgte af sig selv, og at Selskaberne ved eventuelt at gaa Rettens Vej kunde have opnaaet det samme. Men sligt lod sig jo bagefter ikke bevise.

Den tredie Fase af Forsikringsforeningens Forhold til Skatte-lovene tog sin Begyndelse, da Resultatet af Skatteligningen for det første Aar forelaa og de herværende udenlandske Selskaber fik at se, hvilke Skatter de skulde betale. Atter opløftedes et uhyre Jammerskrig, der med Transmission over Berlin, London og Stockholm vendte forstærket tilbage hertil i Form af indignerede Protester. Saaledes vedtog bl. a. den svenske Forsikringsforening i Oktober 1904 en højtidelig Resolution, hvori det svenske Udenrigsministerium opfordredes til ad diplomatisk Vej at søge tilveje-bragt Ligestillethed i Henseende til Beskatning mellem danske og svenske i Danmark arbejdende Forsikringsselskaber. Men allerede en Maaned tidligere havde den danske Forsikringsforening paany taget Affære og til at begynde med indkaldt Repræsentanterne for de udenlandske *Livsforsikringsselskaber* til Møde. Resultatet af en fornyet Henvendelse til Indenrigsministeriet blev dog atter i første Omgang negativt, men Sagen fik ikke Lov at dø hen, og endelig i 1907 lykkedes det ved en Tilføjelse til *Livsforsikringsloven* at skabe Mulighed for ensartet Beskatning. Da havde imidlertid ca. Halvdelen af de udenlandske *Livsforsikringsselskaber* allerede opgivet deres Virksomhed her i Landet, først og fremmest som Følge af *Livsforsikringslovens* Fremkomst, men vel ogsaa i nogen Grad paa Grund af de stramme Skattebestemmelser.

Ogsaa Repræsentanterne for de udenlandske *Brandforsikringsselskaber* blev i Slutningen af 1904 indvarslet til Møde i Forsikringsforeningen, idet der herskede Utilfredshed med, at Reassu-

rancepræmierne ikke i alle Tilfælde maatte fradrages, da der jo derved skabtes en vis Ulighed mellem de udenlandske Selskaber indbyrdes. Finansministeriet stillede sig ligeledes denne Gang imødekommende overfor de fremførte Betragtninger, omend der skulde gaa baade Vinter og Vaar, før det fornødne ministerielle Cirkulære saa Dagens Lys.

Naar Fritsche i Juli 1903 i retfærdig Harme over Medlemmernes Svigten med Hensyn til Brandforsikrings-Kongressen varslede Bestyrelsens Afgang tre Maaneder senere, regnede han aabenbart ikke med, at Skattelovsagen vilde trække saa stærkt i Langdrag. For at kunne fuldføre Forhandlingerne med Ministerierne indvilgede Bestyrelsen derfor senere i at blive siddende paa „den vaade Sky“ indtil Aarsmødet i Januar 1904. Men paa dette Møde maa der formentlig blandt Foreningens Medlemmer have hersket en særdeles angerfuld Stemning, thi fra alle Sider opsendtes Bønner til Bestyrelsen om fremdeles at blive siddende. Kun Lysalfen Bache, der forlængst havde genvundet sin frie Bevægelighed og som vel snarest formedelst de skumle Hensigter opfattedes som en Svartalf, flagrede rundt om Skyen og skød med Pile. Det var meget muligt, udtalte han saaledes, at Bestyrelsen vilde opnaa et Tillidsvotum, men alligevel var Majoriteten af Medlemmerne enige med ham i, at Foreningen i de senere Aar ikke havde virket paa tilfredsstillende Maade. Fritsche stemplede denne Udtalelse som en forgiftet Pil, og i det hele blev der den Aften fra Fritsches og hans Tilhængeres Side stødt godt i Basunerne. Et Forslag fra Clauson-Kaas om at indvælge Bache i Bestyrelsen hilstes med stor Munterhed. Man anerkendte vel Baches Sagkundskab, men han savnede Evner til at give Sammenkomsterne et fornøjeligt og livligt Præg. At tænke sig Bache som Medlem af Bestyrelsen var ganske umuligt!

Mødet sluttede med, at Bestyrelsesvalget udsattes en Maaned,

idet man da samtidig vilde optage en Generaldiskussion om Foreningens fremtidige Virksomhed. I Pausen mellem de to Møder rettedes der som ved en tidligere Lejlighed i Foreningens Historie en højtidelig skriftlig Henvendelse til Formanden fra et stort Antal af Foreningens Medlemmer om at modtage Genvalg, og som forrige Gang resulterede Henvendelsen da ogsaa i, at den gamle Bestyrelse indvilgede i at fortsætte. I Stedet for Holten, der allerede i Sommeren 1903 paa Grund af Sygdom havde nedlagt sit Mandat, bemyndigedes Bestyrelsen paa Februar Mødet 1904 til ved Lejlighed at supplere sig med et femte Medlem, repræsenterende et dansk Selskab. Indtil videre bestod Bestyrelsen altsaa herefter af Fritsche, Hellesen, Magnussen og Rist. Det kan i denne Forbindelse tilføjes, at den saaledes genvalgte Bestyrelse kort efter engagerede Tarifforeningens Sekretær, cand. jur. Fr. Winther til ogsaa at fungere som Forsikringsforeningens Sekretær, idet bl. a. de mange Forhandlinger med Myndighederne næsten nødvendiggjorde juridisk Bistand. Desuden forbeholdt Fritsche sig fortsat Assistance af Prokurist Holger Willer („Svea“), der allerede fra første Færd havde været hans Privatsekretær, og hvis omhyggelige Mødereferater Eftertiden iøvrigt skylder en stor Del af Kendskabet til denne interessante Periode af Foreningens Historie.

Udgangspunktet for den omtalte Diskussion om Foreningens fremtidige Virksomhed var den uomtvistelige Kendsgerning, at medens Foreningen oprindelig var det eneste Samlingssted for teoretiske Drøftelser og det eneste Bindeled mellem Assurandørerne, var der efterhaanden — som tidligere nævnt — opstaaet en Del specielle Foreninger, hvis Virksomhed paa ret iøjnefaldende Maade havde svækket den gamle Forening. I mange Aar havde Forsikringsforeningen overhovedet ikke talt nogen Repræsentant for de danske Søforsikringsselskaber blandt sine Medlem-

mer og kun ganske faa af Lederne for de danske Livsforsikrings-selskaber. Som i den første Tid var Brandassurandørerne atter i aldeles overvejende Flertal, og Mand og Mand imellem havde man derfor ofte drøftet det Spørgsmaal at tone rent Flag og ændre Foreningen til en Brandforsikringsforening.

For at raade Bod paa denne Udvikling og for om muligt at gøre Forsikringsforeningen til et fælles Samlingssted for samtlige Assurandører udkastedes da den Plan at indrette egne Klublokaler med Forsikringsbibliotek, Læseværelse, Foredragssal etc., saaledes at Lokalerne paa nærmere aftalte Vilkaar kunde stilles til Raadighed for Specialforeningerne. Planen blev i og for sig mødt med megen Sympati paa Februar-Mødet 1904, men Fritsche nærrede store økonomiske Betæneligheder og var heller ikke overbevist om, at der for Tiden blandt Medlemmerne var tilstrækkelig Interesse for et saadant Klubliv. Man diskuterede derefter et Forslag om at udgive et egentligt Forsikringsblad, enten ved Udvidelse af „Fra Forsikringsverdenen“, der jo hidtil i det væsentlige havde indskrænket sig til at bringe Referater af Foreningens Møder, eller ved eventuelt at overtage „Assurandøren“. Forslaget forkastedes imidlertid med overvældende Majoritet. Endelig drøftede man Spørgsmaalet om fremtidig at lægge mere Vægt paa de selskabelige Sammenkomster, og en af Talerne anbefalede specielt Keglespil som en ganske udmærket Beskæftigelse, der tilmed skærpede Appetitten. Intet er skønnere, sluttede Taleren under Forsamlingens Bifald, end engang imellem en Sommerdag efter et Slag Kegler at sætte sig hen til et bugnende Aftensbord! Fritsche var ikke sikker paa, om Foreningen ligefrem burde anlægge en Keglebane, men vilde ellers gerne prøve paa ved Lejlighed at faa lidt Keglespil sat i Scene. Og hermed endte for denne Gang Diskussionen om Forsikringsforeningens fremtidige Virksomhed.

Allerede fire Maaneder senere lykkedes det at føre det nye Programpunkt ud i Livet, idet Foreningen i Juni 1904 arrangerede en efter Deltagernes Udtalelser meget vellykket selskabelig Sammenkomst med Keglespil og Fællesspisning paa Etablissementet „Gimle“ paa Frederiksberg. Men ellers fortsatte Foreningen sin Virksomhed ad samme Bane som hidtil, og det glørværdige Aar 1902 lod sig foreløbig ikke fordunkle. Bortset fra Aarsmøder og Skattelovdiskussioner blev der i Aarene 1903—05 kun afholdt ialt 8 Møder med Foredrag, og de omhandlede praktisk talt allesammen Emner, der fortrinsvis havde Interesse for Brandassurandører. Medlemsantallet laa stadig omkring de 150, hvoraf henved en Trediedel var Ekstramedlemmer.

Under disse Forhold var det en hel Begivenhed, da Hellesen paa Aarsmødet 1905 lod meddele, at han ønskede at trække sig tilbage fra Bestyrelsen efter 21 Aars Virksomhed som Kasserer. I hans Sted valgtes Grosserer *Fr. Heckscher* (Assicurazioni-Generali m. fl.), medens den hidtil ledige 5. Bestyrelsesplads blev besat med Kontorchef *O. Østergaard* (Nordisk Gjenforsikring). Der skulde dog ikke hengaa mere end nogle ganske faa Maaneder, før der atter blev en tom Plads i Foreningens Bestyrelse. I Juni 1905 afgang Etatsraad Fritsche ved Døden, 72 Aar gammel. Gennem seks Aar havde han med myndig Haand ordnet Forsikringsforeningens Anliggender og med Bravour kæmpet mod ydre og indre Fjender. Men selve Udviklingen formaaede han ikke at standse, og den var i disse Aar gaaet Forsikringsforeningen imod. Vilde det lykkes Fremtiden at dæmme op for den voksende Splitelse og at samle de midtpunktflyvende Kræfter om den gamle Forening som dansk Forsikrings Centralorganisation?

LUDVIG BRAMSEN ATTER FORMAND

Efter Fritsches Død fungerede Chr. Magnussen som Formand, indtil en ny Bestyrelse kunde blive valgt paa Aarsmødet 1906. Der blev ikke afholdt noget Møde i sidste Halvdel af 1905, og Grunden hertil maatte søges i de vanskelige Forhold, der paa samme Tid herskede indenfor Tarifforeningen. Det hørte langtfra til Sjældenhederne, at der i sidstnævnte Forening indtraf Tilfælde, hvor Dragenaturen gik over Optugtelsen, hyppigt som Følge af Disharmoni mellem de danske og de udenlandske Selskaber, og netop paa denne Tid udkæmpedes en bitter Strid i denne Anledning. Det maatte da befrygtes, at de danske Brandforsikringsdirektører, der i Forvejen ikke havde været særlig ivrige til at give Møde ved Forsikringsforeningens Sammenkomster, nu helt vilde udeblive. Men heller ikke de udenlandske Brandforsikringsfolk, der jo ganske dominerede Foreningen, var indbyrdes altfor enige, og i al Fald ansaa Bestyrelsen det for inopportunt at sammenkalde Medlemmerne til Møde, før der atter var sluttet Fred indenfor Tarifforeningen.

I Januar 1906 var Freden imidlertid i Sigte, og da Forsikringsforeningens Aarsmøde derefter fandt Sted, gav den almindelige Fordragelighed sig det overraskende Udslag, at et af Bache fremsat Forslag om Forhandlinger med de forskellige Brancheorgani-

sationer angaaende nærmere Tilslutning til Forsikringsforeningen enstemmigt blev vedtaget. Bestyrelsesvalget blev dernæst udsat, indtil de nævnte Forhandlinger var tilendebragt. Som Medlemmer af det i den Anledning nedsatte Udvalg valgtes — foruden Forslagsstilleren — Dr. phil. I. P. Gram, Direktør C. A. Iversen, Grosserer H. Chr. Mohr og Generalagent L. P. Nielsen.

Det blev hurtigt klart for Udvalget, at Tidspunktet for en egentlig Sammenslutning med Brancheorganisationerne forlængst var forpasset, idet disse absolut ønskede at bevare deres Selvstændighed. Udvalgets Bestræbelser koncentrerede sig derfor om at skaffe Foreningen faste Lokaler, saaledes at man ad denne Vej kunde interessere Brancheorganisationerne i Forsikringsforeningen, ligesom Erhvervelsen af saadanne Lokaler vilde være en naturlig Basis for Realisationen af den Opgave, Forsikringsvæsenet ikke i Længden kunde vise fra sig: De Unges tekniske Uddannelse. Ifølge en af Udvalget foretagen Opgørelse beskæftigedes der alene paa de københavnske Assurancekontorer ca. 800 Personer, hvorfor man formentlig turde regne med en betydelig Stigning i Medlemsantallet, hvis Foreningen kunde byde paa centralt beliggende Lokaler med Adgang til Servering, et passende Bladhold, Forsikringsbibliotek m. v. Efter forskellige mislykkede Forsøg var det lykkedes Udvalget at finde et tilfredsstillende Foreningslokale i Hotel Cosmopolite, men da Foreningen selv naturligvis ikke kunde magte Montering og den aarlige Drift, stilledes der i Udvalgets Betænkning Forslag om, at Selskaberne dels tegnede sig for passende Engangsbidrag, dels tiltraadte Foreningen som korporative Medlemmer med et Aarskontingent af 200 Kr.

Da Udvalgets Forslag kom til Behandling paa et Møde i Marts 1906, var den fredelige Stemning fra Aarsmødet saa temmelig forduftet. Fra flere Sider hævdedes det, at Anskaffelsen af Klub-

lokaler, rent bortset fra den økonomiske Side af Sagen, ikke havde nogen Interesse, og navnlig protesteredes der mod at gøre Forsikringsforeningen til en Udklækningsanstalt af unge Assurandører. De unge Mennesker lærte i Praksis alt, hvad de havde Brug for i deres Branche. Fra Udvalgets Side argumenteredes der stærkt herimod, og navnlig Bache lagde ikke Fingrene imellem. De Assurandører — udtalte han — der virkelig naaede til et betydeligt Standpunkt, havde ikke kunnet nøjes med Kendskab til deres egen Branche. Det viste sig jo bedst derigennem, at Lederne af de 4 danske Søforsikringsselskaber netop stod saa langt tilbage i teknisk Henseende indenfor deres Fag, fordi de — som de avancerede Assistenten, de var — ikke havde kunnet se udenfor deres egen Dørtærskel!

Under den fortsatte Diskussion meldte der sig her for første Gang en ny Væbner ved Baches Side. Det var Direktør V. E. Gamburg (Nordisk Liv og Nordisk Ulykke), der senere skulde komme til at spille en stor Rolle i Foreningens Historie. Han debuterede med at fastslaa, at han aldrig havde været i en Forsamling, hvor der blev vist saa stor Foragt for Kundskaber som i Forsikringsforeningen, og at de Talere, der havde udtalt sig imod Forelæsnings-inger, vistnok ikke selv havde faaet tilstrækkelig Undervisning!

Paa dette Tidspunkt var Slaget jo allerede tabt, og trods den fungerende Formands Forsøg paa Mægling og Opfordring til Udvalget om at arbejde videre med Planen, vedtog Udvalget paa et afsluttende Møde at lade Sagen falde, for Baches Vedkommende dog med den for ham saa karakteristiske Tilføjelse, „at man sikkert overfor den paa Forhaand givne Modstand for tidligt havde nedlagt Vaabnene.“

Striden blussede atter op paa det den 31. Marts 1906 afholdte Møde, hvor en ny Bestyrelse skulde vælges. Dr. Gram hævdede her, at han fandt de Indvendinger, der var rejst mod Udvalgets

Planer, ret smaatskaarne, og Bache erklærede, at der formentlig ikke var nogen anden Udvej end at omdanne Foreningen til en ren Brandassuranceforening, saa meget mere som mange Livsforsikringsassurandører nu vilde udtræde. Efter at Direktør W. Witzke havde slaaet til Lyd for at fortsætte som hidtil paa Basis af et selskabeligt Samvær, udtalte Grosserer Fr. Hoppe, der var en erklæret Modstander af Udvalgets Planer, at Foreningens Eksistensberettigelse var sikker nok, og at han havde fundet de senere Møder særdeles interessante, navnlig det sidste — dog kun indtil det Tidspunkt, hvor en vis Rømersgade-Tone havde gjort sig gældende.

Det er ikke godt at vide, om denne sidste Bemærkning vilde have fremkaldt et skarpt Tilsvar, men i det rette psykologiske Øjeblik besteg Gehejmeetsraad L. Bramsen Talerstolen. Han foreholdt Medlemmerne Foreningens gamle stolte Traditioner som Assurandørernes fælles Samlingssted og formanede dem alfaderligt til at opfylde deres Borgerpligt og give hinanden Løfte om hver for sig at arbejde med paa Foreningens Trivsel. De senere Aars Strid og Kiv burde glemmes, og til Besegling af Freden erklærede han sig villig til at imødekomme Opfordringer fra forskellig Side om atter at modtage Valg til Bestyrelsen.

Som det var at vente, blev dette Tilsagn modtaget med Bifald, og ved det efterfølgende Valg af Bestyrelse valgtes L. Bramsen, H. B. Linnemann, Chr. Magnussen, Rist og Witzke. Forsamlingen henstillede til den nye Bestyrelse at fremkomme med Forslag til nye Love, idet man specielt henledede Opmærksomheden paa de af Udvalget foreslaaede (af Bache udarbejdede) nye Regler for Bestyrelsesvalg m. v. Men denne lille Fjer i Hatten var ogsaa alt, hvad Bache fik ud af sin sidste Aktion. Vel blev der paa Mødet, bl. a. af Chr. Magnussen, givet Udtryk for Sympati overfor Tanken om Forsikringsundervisning, men netop paa

dette Omraade havde Ludvig Bramsen altid hævdet den Opfattelse, at de unge selv maatte „pikke“ de Kundskaber op, de mente at have Brug for. Og da Bramsen ret naturligt vilde komme til at sætte sit Præg paa den ny Ledelse, kunde det jo nu have lange Udsigter med Hensyn til Undervisningsspørgsmaalet.

Den ny Bestyrelse optraadte i det hele taget med en vis olympisk Ro. Efter at have konstitueret sig med Bramsen som Formand tog den et halvt Aars Ferie, men var da til Gengæld blevet ladet med Energi. I al Fald enedes man paa et Bestyrelsesmøde i Oktober 1906 om, at der fremtidig skulde afholdes Foreningsmøde hveranden Torsdag, selvom der ikke hver Gang forelaa større Forhandlingsemner. Det blev dog kun til en enkelt Foredragsaften i Efteraaret 1906, til fire Foredrag i 1907 og til tre i 1908. Paa det nævnte Bestyrelsesmøde valgtes iøvrigt Magnussen til Næstformand og samtidig knyttedes cand. jur. Eigil Bramsen til Foreningen som Formandens Sekretær, idet den hidtidige Sekretær, Fr. Winther, var fratraadt med den gamle Bestyrelse. Indtil November 1908 var det dog som i Foreningens første Tid Ludvig Bramsen selv, der med sin smukke, faste Haandskrift førte Protokollen over Bestyrelsens Møder.

Af og til drøftede man i disse Aar indenfor Bestyrelsen Spørgsmaalet om en Lovrevision, særlig synes Linnemann at have været ivrig for en Udvidelse af Foreningens Opgaver til at omfatte Rejsestipendier, Forsørgelsesformaal o. l., som kunde binde Medlemmerne mere sammen og derved sikre Foreningens Bestaaen, men foreløbig blev det ved Drøftelserne. Og i Mellemtiden gik der umærkeligt Svind i Medlemsantallet, saaledes at dette ved 25 Aars Jubilæet i 1908 kun udgjorde ca. 140.

Da Jubilæet stundede til, og Bestyrelsen saa smaat begyndte at forberede Festlighederne, nedlagde den altid ufotrødne Bache naturligvis Protest. Der var saa sandelig ikke noget at fejre Fest

for, skrev Bache. Foreningen nærmede sig i Øjeblikket betænkeligt det absolute Nulpunkt, og han paastod, at den selv blandt sine mest trofaste Tilhængere gik under Navnet „De dødes Have“, hvorfor Jubilæet højt regnet kun egnede sig til at drikke Gravøl over.

Alligevel forløb Jubilæumsdagen med al mulig Festivitas. Den fejredes ved en stor Middag paa Skydebanen, hvori henved 100 Medlemmer deltog. Blandt Gæsterne bør nævnes Direktør Sven Palme, der paa den svenske Forsikringsforenings Vegne frembar Ønsket om et fortsat Samarbejde. Dr. Gram hilste paa de forskellige Brancheforeningers Vegne Forsikringsforeningen som Moderforeningen, og Gehejmeetatsraaden mindedes Foreningens første Aar og dens Betydning for Assurandørstanden som saadan. Mest bemærkelsesværdigt var det dog, at han med Hensyn til Fremtiden berørte Muligheden af at indføre Branche-Sektioner, og hvis Foreningens faste Opponent trods sin Protest har deltaget i Festen, kunde han have taget dette som det første Tegn paa spirende Liv i den døde Have.

Thi det begyndte virkelig at gro. At Bache paa det kort efter Jubilæet afholdte Aarsmøde 1909 i sin Utaalmodighed paany førte et skarpt Angreb mod Bestyrelsen, men uden at vinde Tilslutning, kunde ikke tilsløre den Kendsgerning, at der fra forskellige Side rettedes Henstilling til den paa Aarsmødet genvalgte Bestyrelse om Gennemførelse af visse Reforme, og at Ludvig Bramsen derefter gav positivt Tilsagn om at fremlægge Forslag til en Omorganisation af Foreningen.

Men det groede langsomt. Hele 1909 gik hen, uden at der skete noget. Det gælder dog ikke Foreningens Foredragsaftener, der — omend faatallige — udmærkede sig ved, at nye Problemer blev sat under Debat. Saaledes fremdrog J. Werner Spørgsmaalet om en Tuberkuloseforsikring, og Bache slog til Lyd for Oprettelse af

et fælles dansk Chomageforsikringssselskab, hvad der fandt Tilslutning hos Forsamlingen. Det kan i denne Forbindelse understreges, at Bache i alle disse Kampens Aar ikke nøjedes med at være Ministerstormer, men at han i høj Grad tog Del i Foreningens almindelige Møder, dels som Foredragsholder og dels som Deltager i de faglige Diskussioner.

Først paa Aarsmødet 1910 fremlagde Bestyrelsen Resultatet af sine Overvejelser. Og se, som smaa Aspargestoppe, der længe trofast har groet i Mørket, stak „Sektionerne“ endelig Hovederne op af Mulden. Bestyrelsen foreslog, at der, naar mindst 6 ordinære Medlemmer fremsatte Begæring derom, kunde oprettes særlige Sektioner for enkelte Forsikringsbrancher med Formaal, der ikke faldt sammen med Foreningens almindelige Formaal, i Særdeleshed saadanne, der umiddelbart berørte den praktiske Forsikringsvirksomhed. Enhver Sektion kunde selv vælge eget Foreningsnavn, dog i saa Fald med Tilføjelsen „i Tilslutning til Forsikringsforeningen“.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget, og Bestyrelsen opfordredes til paa et senere Møde at komplettere Planen ved Fremsættelsen af Forslag til Ændring af Foreningens Love. Af Bestyrelsesprotokollen ses det, at Chr. Magnussen allerede før Aarsmødet havde foreslaaet sine Kolleger at fremsætte Lovændringsforslag samtidig med Sektionsplanen, men Ludvig Bramsen yndede aabenbart ikke saadant Hastværk, og Aarsmødet fik derfor som nævnt kun selve Sektionsplanen forelagt. Det er muligt, at det var denne Nølerpolitik, der blev skæbnsvanger for Sektionerne i denne Omgang. I al Fald gik det dem, som det gaar Aspargestoppene. De fik ikke Lov til at udfolde sig, og først tre Aar senere lykkedes det dem paany at bane sig Vej op i Lyset. Det omtalte Lovændringsforslag udeblev nemlig ganske. Om Aarsagen hertil melder Bestyrelsesprotokollen intet, i det hele taget er Protokollen i

denne Periode temmelig mangelfuld; der refereres saaledes kun et Bestyrelsesmøde i 1910 og overhovedet intet i 1911 og første Halvdel af 1912.

Men der var jo ganske vist ogsaa andre Spørgsmaal, der i disse Aar kunde have stærkere Interesse for Foreningens Medlemmer end netop Oprettelsen af Sektioner og Ændringer af Lovene. Det synes saaledes, som om der i 1910 indenfor Brandforsikringsselskaberne har været en Del Stemning for en Forsikringslovgivning vedrørende Skadesforsikring, navnlig for at kunne hindre Tilgangen af ubetydelige og usolide udenlandske Selskaber og derved samtidig opnaa fredeligere Tilstande indenfor Tarifforeningen. Spørgsmaalet om en almindelig Forsikringslovgivning havde som tidligere nævnt været til Behandling i Forsikringsforeningen allerede i 1888, hvor det med C. A. Iversen som Indleder gennemdrøftedes i hele to Møder. Det blev nu 22 Aar efter atter sat paa Dagsordenen, med Ludvig Bramsen som Indleder, og gav ogsaa denne Gang Anledning til en ivrig Diskussion. Nogen Resolution blev dog ikke vedtaget, og en af Grundene hertil var, at en Aktielov formentlig var under Opsejling, hvorfor det maatte synes rimeligt først at afvente denne. Aktielovkommissionen afgav da ogsaa Betænkning kort Tid efter, men der skulde imidlertid hengaa nogle Aar, før Lovforslaget naaede frem til en Realitetsbehandling i Rigsdagen og Sagen dermed fik aktuel Interesse for Forsikringsverdenen.

I Modsætning hertil var der megen øjeblikkelig Realitet i Spørgsmaalet om en Revision af den snart 50 Aar gamle Stempellov. Et Forslag til en ny Stempellov var blevet lagt paa Rigsdagens Bord i Samlingen 1910/11, og da Rigets Finanser paa det Tidspunkt ikke var særlig glimrende, indeholdt Forslaget adskillige Forhøjelser af de gamle Takster. I et Foredrag i Forsikringsforeningen i Marts 1911 gjorde Ludvig Bramsen Rede for For-

slagets Enkeltheder, forsaavidt de vedrørte Forsikringsvæsenet, og fremhævede, at der paa dette Omraade ikke var Tale om altfor følelige Skærper. Under Diskussionen blev det dog hævdet, at dette ikke helt gjaldt for Livsforsikringen, hvor der var foreslaaet en Forhøjelse af Stempelgebyret paa 50 pCt., og særlig blev der gjort opmærksom paa det ubillige i, at Statsanstaltens Policer vedblivende var stempelfri. Mødet kunde efter Omstændighederne nærmest kun være af orienterende Art for Medlemmerne, men det affødte dog det positive Resultat, at Statsanstalten atter fik et Stykke af sin Dragehale i Klemme, idet dens Stempelbegunstigelse bortfaldt i den endelige Lov.

Ogsaa Skattelovene kom til Revision i 1911, og der foresloges bl. a. en Skærpelse af Skattebestemmelserne for Forsikringsvirksomhed, nemlig for Statsskattens Vedkommende en Forhøjelse paa 50 pCt. og for den kommunale Skats Vedkommende Indførelse af en Tillægsbeskatning for Beløb, der henlægges til Reservefond. Forsikringsforeningen tog straks Sagen op til Diskussion paa et Møde i December 1911, hvor Ludvig Bramsen for en stor og repræsentativ Forsamling, bestaaende saavel af Foreningens Medlemmer som af indbudte Rigsdagsmænd, gennemgik Forslagene og paaviste adskillige Urimeligheder. Han sluttede med at udtale, at det desværre *ikke* var dansk Skattepraksis at plukke Gaasen saaledes, at den skreg saa lidt som muligt. Princippet var tværtimod saa meget Skat som muligt og helst paa den mest plagsomme Maade. Efter en livlig Diskussion blev det overladt Bestyrelsen at rette en motiveret Henstilling til Regering og Rigsdag om at foretage Plukningen lidt mere nænsomt, idet man paa Forhaand opgav at protestere mod selve de foreslaaede Forhøjelser. I en Skrivelse af 21. Februar 1912 androg Bestyrelsen da paa Forsikringsforeningens Vegne Lovgivningsmagten om:

1) at der tilvejebringes Ligelighed i Beskatningen af de forskellige Selskaber,

2) at de Indberetninger og Angivelser, som nu fordres fra Selskaberne til Beregning af de skyldige Skattebeløb, maa blive indskrænkede til en enkelt, der lægges til Grund i alle Forhold,

3) at der tages under nøje Overvejelse, om Beløb, som anvendes til Erhvervelse af Livsforsikring, ikke indenfor en vis Grænse kan fritages for Beskatning.

Nogen synderlig Betydning fik denne Henvendelse dog ikke. Forslaget om Kommuneskatten, paa hvilket de to første Punkter jo navnlig tog Sigte — for Punkt 2's Vedkommende specielt de yderst besværlige Specifikationer ved den interkommunale Beskatning — blev ikke ophøjet til Lov. Og Punkt 3 fik en lige saa krank Skæbne; men Forsikringsforeningen havde dog her nedlagt et Frø, der ti Aar senere skulde vokse op og sætte Frugt, idet det ved Lov af 1922 tillodes at fradrage Udgifter til Livsforsikring m. v. indtil et samlet Beløb af 400 Kr. — en Bestemmelse, der dog i nogen Grad kan lække og husvale forpinte Skatteborgere.

Af 1912's ualmindelig rige Lovhøst maa endvidere nævnes Lov om Bogføring. Da Handelsministeriet i Henhold til denne Lov vilde udstrække Bogføringspligten til ogsaa at omfatte Agenter for Assuranceselskaber, naar de modtog Præmier fra de Forsikrede, maatte Forsikringsforeningen paany tage Affære. Det lykkedes efter mundtlige og skriftlige Forhandlinger at faa Ministeriet til at frafalde Kravet om, at de nævnte Agenter var underkastet Bogføringspligt.

Det skal endnu anføres, at Forsikringsforeningen, da Livsforsikringsloven i 1912 kom til Revision, lod afholde et Par Møder, hvor Aktuar Jens Pedersen som Indleder gjorde sig til Talsmand for en Række Reformkrav, og hvor Bølgerne iøvrigt gik højt.

Indenfor Livsforsikringen stod Anskuelseerne i disse Aar skarpt mod hinanden, ligesom Konkurrencen Selskaberne imellem havde antaget en særdeles bitter Karakter. Bemærkelsesværdigt er det imidlertid, at det atter var lykkedes Forsikringsforeningen at drage Livsforsikringsmændene til sig og i det hele taget at genopvække Forsikringsverdenens Interesse for Foreningen og dens Virksomhed, herunder ogsaa det selskabelige Samvær, hvis Betydning ikke maa underkendes. Thi selvom man under den daglige Konkurrence kæmpede paa Livet løs, kunde man dog som Regel mødes i Foreningen i fredeligt Samvær, idet de fleste bar sig ad som hin Drage i Alka, der kun røvede og plyndrede paa bestemte Tider af Døgnet, men ved Fyraftenstid forvandlede sig til en brav Borger, der i al Fredsommelighed røg sin Aftenpibe. Foreningen havde allerede i 90'erne forladt Handels- og Kontoristforeningens Lokaler som det særligt foretrukne Mødested og havde siden hjemsøgt forskellige af Byens Selskabslokaler (Skydebanen, Hotel Phønix, Hotel Bristol, Wivel, Dagmarhotellet m. fl.). Fra 1911 begyndte Nimbs Restaurant at tage Têten, og siden 1915 har det langt overvejende Antal Møder og Festligheder været afholdt der.

Den stigende Interesse for Foreningen gav sig ogsaa Udslag i Medlemsantallet, der fra 139 ved Udgangen af 1909 var vokset til 155 i 1910, 177 i 1911 og 216 i 1912, altsaa en Tilgang paa 55 pCt. i Løbet af tre Aar. Forøvrigt optoges de første kvindelige Funktionærer i 1912, hvad der vistnok ikke fra alle Sider hilstes med lige stor Tilfredshed. At et af de kvindelige Medlemmer indførtes i Protokollen under Titulaturen *Hr.*, tør dog næppe anses for en tilsigtet Demonstration fra Sekretærens Side. Det kan endelig antegnes, at Eigil Bramsen i Februar 1911 fratraadte som Sekretær, og at Kontorchef *G. Thorsen*, Nye Danske, ansattes i hans Sted.

GRUPPEINDDELING INDFØRES

Men hvor var Bache og Gamborg i denne Periode, hvor al Interesse indenfor Assurandørernes Kreds syntes at dreje sig om saa jordbundne Ting som Rigsdagspolitik? Havde de opgivet Forsøget paa at trække det Forhæng til Side, der efter deres Opfattelse hindrede Forsikringsforeningen Udsynet til fjerne, stolte Maal, og hvilede de sig nu som to smaa Rafaels Engle med Haand under Kind? Naturligvis ikke. Samtidig med, at de hver paa sit Felt tog ivrig Del i Diskussionen om de forskellige Lovforslag, havde de ingenlunde tabt deres Planer af Sigte, men arbejdede stadig ved passende Lejlighed paa deres Virkeliggørelse.

Paa Aarsmødet 1911 ser vi saaledes Bache rejse det gamle Spørgsmaal om Bibliotek og Klublokaler. Han optraadte denne Gang forklædt som Formand for „Forsikringsbiblioteket“ og stillede Forslag om, at Forsikringsforeningen i Forbindelse med Biblioteket lejede faste Lokaler til daglig Afbenyttelse for Medlemmerne.

Forsikringsbiblioteket var stiftet i 1906 paa Initiativ af to unge Assurandører, Fuldmægtig Johs. Berggreen og Assistent Aage Ferdinandsen, der havde følt sig skuffede over, at Forsikringsforeningen paa Marts mødet 1906 pure havde afvist Baches Forslag om Klublokaler med tilhørende Bibliotek. Allerede et Par Maa-

neder efter Starten allierede de sig med Bache, og uden at forklejne Bestyrelsens øvrige Medlemmer tør det hævdes, at det var Bache, der fra da af blev Bibliotekets fremadrivende Kraft. Gennem et stort personligt Arbejde var det lykkedes ham i de forløbne fire Aar at tilvejebringe et Bibliotek paa et Par Tusind Bind international Forsikringslitteratur, Matematik, Statistik, Tidsskrifter o. s. v. Medlemsbidraget udgjorde 1 Kr. pr. Maaned — senere nedsat til 25 Øre —, og en Del Selskaber havde tegnet sig for større, aarlige Bidrag. Biblioteket havde til Huse hos det af Bache administrerede Forsikringsselskab Heimdal, men det begyndte nu at knibe med Pladsen, og Bibliotekets Bestyrelse havde derfor i 1911 fundet Tidspunktet inde til at rette den ovenomtalte Henvendelse til Forsikringsforeningen. Denne var forøvrigt netop forudset i Bibliotekets — af Bache affattede — Vedtægter, hvor det bl. a. hed, at Biblioteket kunde overdrages til en Forsikrings-Fagorganisation, naar der fra dennes Side blev ydet tilstrækkelige Garantier for, at Bibliotekets Formaal behørigt gennemførtes.

I sin Forelæggelsestale, og senere under Diskussionen, gjorde Bache opmærksom paa de Fordele, der for Forsikringsforeningen vilde knytte sig til den fremsatte Plan om Samarbejde eller eventuelt Sammenslutning med Biblioteket. Forsikringsforeningen vilde i en ganske anden Grad end hidtil kunne blive det fælles Samlingssted, baade i faglig og i selskabelig Henseende, naar den fik sine egne daglige Lokaler, hvor man altid kunde finde Kolleger, faa sig en Hjærtstyrkning, maaske et Slag Kort, hvor den internationale Fagpresse laa fremme til Læsning, og hvor et udmærket fagligt Bibliotek stod til Tjeneste. Der kunde dernæst afholdes mindre, instruktive Foredragserækker — Biblioteket havde allerede paabegyndt nogle Forelæsninger over Forsikringsmatematik — ligesom de forskellige Fagorganisationer kunde

holde deres Møder hos Forsikringsforeningen, og endelig burde der med Henblik paa Foreningens egne Sammenkomster være Adgang til en stor Mødesal.

Overfor den Indvending, at der ikke vilde komme nogen i de daglige Lokaler, fremførte Bache, at dette f. Eks. ikke gjaldt for den svenske Forsikringsforenings Vedkommende, hvad der bl. a. tydeligt fremgik af en Post paa Regnskabet: Vinst på Sprit-utskänkning Kr. 1476,82! Naar først Lokalespørgsmaalet var løst, skulde Medlemmerne nok indfinde sig, og Forsikringsforeningen burde være glad over, at Biblioteket nu som en moden Pære faldt i dens Skød.

Det tør ikke paastaas, at Baches Forslag blev hilst med stormende Begejstring. Navnlig var Gehejmeetatsraaden aabenbart ikke nogen Ynder af modne Pærer, men paapegede dels de økonomiske Vanskeligheder ved Planens Realisation, dels den uundgaaelige radikale Ændring af Foreningens Organisation, der vilde betyde, at Foreningen blev en almindelig Klub. Den siddende Bestyrelse vilde i al Fald ikke paatage sig at føre Planen ud i Livet, og hvis Forslaget blev vedtaget i den foreliggende Form, kunde Forsamlingen vælge en ny Bestyrelse med det samme. Fra anden Side tilføjedes det, at den af Bache fra den svenske Forening anførte Regnskabspost ikke syntes at tyde paa, at Medlemmerne udelukkende indfandt sig i Foreningen for at studere Faglitteratur!

Diskussionen resulterede i, at der nedsattes et Udvalg, hvori bl. a. Bache og Gamborg fik Sæde, til at undersøge, hvorvidt det praktisk lod sig gennemføre, at Forsikringsforeningen lejede faste Lokaler til daglig Afbenyttelse for Medlemmerne. Udvalget af lagde Beretning i December 1911. Det fremgik heraf, at man til Sagens Løsning — foruden et Beløb en Gang for alle til Montering af Foreningslokalerne — mente at maatte regne med et

aarligt Budget paa ca. 10.000 Kr., der sikkert for Størstedelen kun vilde kunne tilvejebringes gennem faste, aarlige Bidrag fra Selskaberne. Man havde i saa Henseende underhaanden søgt at opnaa Løfte gennem flere af Brancheorganisationerne, men uden gunstigt Resultat.

Den bibliofile Pære fik derfor foreløbig Lov til at blive hængende. Thi vel er Kundskabens Træ — som skrevet staar — lysteligt at skue og godt at faa Forstand af, men det havde paany vist sig, at det ogsaa vilde blive en kostbar Historie at æde af det.

Omtrent samtidig med at Foreningen maatte afslaa Bibliotekets Henvendelse, fik det fra anden Side et nyt Tilbud. Det var denne Gang „Assurandøren“s Bestyrelse (Chr. Magnussen, Rist, J. Werner m. fl.), der tilbød at overdrage Bladet kvit og frit til Foreningen, uden Betingelser af nogen Art, ja endog med Penge i Tilgift, idet der sikkert kunde regnes med et lille, aarligt Overskud af Bladets Drift. Paa et Møde i September 1911 udtalte J. Werner, at Tilbudet skyldtes Ønsket om at skaffe Bladet en bredere Basis og at hæve det op over Partierne. Gehejmetatsraaden havde imidlertid adskillige Betæneligheder. Det vilde være ham en personlig Sorg, at Foreningens gamle Organ „Fra Forsikringsverdenen“ da formentlig maatte ophøre. Dernæst huede Annoncespørgsmaalet ham ikke. Og endelig vilde Redaktionen af Bladet jo paalægge Foreningens Formand et ikke ringe Arbejde og et ikke ubetydeligt Ansvar.

Som det næsten kunde forudses, meldte Bache og Gamborg sig straks som Tilhængere af Tanken om Overdragelsen, hvorved der vilde kunne skabes et stort og økonomisk uafhængigt Forsikringsblad med en Stab af dygtige Medarbejdere, der udelukkende skrev interessante og livlige Artikler. Men naturligvis maatte Redaktøren være fuldkommen uafhængig af Foreningens Bestyrelse og under ingen Omstændigheder underkastet dennes Censur.

Og lige saa selvfølgelig holdt Ludvig Bramsen paa, at Bestyrelsen maatte have Indseende med Redaktionen og bestemme Bladets Plan og Retning. Iøvrigt fremsattes under den fortsatte Diskussion Forslag om ogsaa at forhandle med et af de andre Fagblade om en eventuel Overdragelse til Forsikringsforeningen, og Mødet endte derfor med, at Bestyrelsen bemyndigedes til at supplere sig med 3 Medlemmer for derefter nærmere at forhandle med „Assurandøren“ og eventuelt andre Fagblade, saaledes at Resultatet sluttelig forelagdes Forsamlingen til Afgørelse. Bestyrelsen supplerede sig med Gamborg, Grosserer Max Levig og Grosserer Wm. Malling, men noget positivt kom der ikke ud af Sagen; dertil var Anskuelserne paa Forhaand altfor divergerende.

Interessant var det imidlertid, at Bestyrelsen nu paa et enkelt Omraade var traadt i direkte Samarbejde med Oppositionen, repræsenteret ved Gamborg. Det blev Indledningen til, at Gamborg faa Maaneder senere fik fast Sæde i Bestyrelsen. Men der maatte ganske vist en Lovændring til, den første i Foreningens Historie. Med den rivende Udvikling, der havde fundet Sted indenfor Livs- og Ulykkesforsikringsbrancherne, var det efterhaanden blevet den almindelige Opfattelse, at disse Brancher burde være repræsenterede i Bestyrelsen. Paa et Møde i Februar 1912 vedtoges derfor en Lovændring, hvorefter Bestyrelsen skulde bestaa af indtil 7 Medlemmer, og ved det paafølgende Valg af 2 nye Medlemmer valgtes da enstemmigt Gamborg og Werner.

Det saa virkelig herefter ud til, at den gamle Tid sang paa sit sidste Vers. Endnu i September 1911 havde Forsikringsforeningen ved en storstilet Festmiddag hos Nimb fejret dens ypperste Repræsentant, Ludvig Bramsen, i Anledning af dennes 25 Aars Jubilæum som Direktør for Nye Danske. I Sang og Tale havde man hævet Jubilaren til Skyerne, og der var en Efterklang af Tonen fra Drejers Klub i en af Festsangenes Slutningslinier: Og skal vi

saa ikke — med duggede Blikke — og bævende Hjærter til Bunden drikke — ∴ Gehejmens Skaal! ∴ Men blot et Aar senere var Tonen blevet en anden. Og det var Gamborg, der slog den ny Tone an.

Det var de to tidligere omtalte Livsforsikringsmøder, Foreningen lod afholde i Slutningen af 1912, der gav Gamborg Anledning til at sætte sig op imod Gehejmeetatsraadens olympiske Autoritet. Under Diskussionen mellem de tilstedeværende Livsforsikringsmænd havde ogsaa Ludvig Bramsen, der jo som Medlem af Landstinget vilde komme til at beskæftige sig med Lovforslaget, taget Ordet og derunder i nogen Grad sammenblandet brandforsikrings- og livsforsikringstekniske Synspunkter. Paa en ret kategorisk Maade havde han dernæst udtalt, at Livsforsikringselskaberne kun saa forretningsmæssigt paa Loven og fortrinsvis ønskede at pleje deres Aktionærinteresser. Og endelig havde han med Styrke hævdet, at Livsforsikringsagenterne snart var en Landeplage og en hel Svøbe for Befolkningen.

Da var det, Gamborg fløj op og læste Formanden Teksten.

— En saadan Sammenhobning af Fejl og Misforstaaelser har jeg aldrig før hørt, erklærede han. Der er ikke et rigtigt Ord i, hvad Gehejmeetatsraaden sagde, men jeg gider ikke komme ind paa alle de Urigtigheder, han afleverede. Livsforsikringsagenterne er selvfølgelig ikke nogen Svøbe for Befolkningen, men tværtimod samfundsnyttige Borgere, og det er en Skandale, at Forsikringsforeningens Formand kan betegne dem paa den Maade!

Homer vilde have sagt, at det høje Olymp skælvede. Det var jo aabent Oprør. Kun Bramsen selv tog det voldsomme Angreb med naturlig Værdighed.

— Jeg staar ganske forsvarsløs, svarede han, da jeg som Dirigent ikke vil kalde en Taler til Orden for min personlige Skyld. Jeg

beklager mig ikke, men jeg haaber, at Direktør Gamborgs Udtalelser vil blive trykt, som de er faldne.

Det viste sig alligevel bagefter, at Bramsen ikke kunde glemme den Krænkelse, der var tilføjet ham, og at hele Oprinet skulde faa vidtrækkende Følger. I de senere Aar havde Bramsens Ledelse af Forsikringsforeningen mere og mere faaet Præg af Enevælde; der skete intet, uden at Gehejmeetatsraaden gav sit Minde dertil. Og selvom man naturligvis blandt Medlemmerne var klar over, at ogsaa Bramsens tilsyneladende Alvidenhed havde sine Grænser, bøjede man sig altid respektfuldt for hans Afgørelser. Forsikringsforeningen var jo i Virkeligheden skabt af Bramsen, kommet til Verden som Pallas Athene af Zeus's Pande og altid omfattet af ham med særlig Stolthed. Allerhøjest kunde man tillade sig et lille Augursmil, og det var simpelthen uhørt, at et Medlem af Foreningen, oven i Købet af Bestyrelsen, havde dristet sig til i en hel Forsamlings Paahør at retlede Formanden paa en saa udæskende Maade. Det kunde derfor heller ikke undre nogen, at Bramsen i den nærmest følgende Tid foretrak at hylle sig i Utilnærmelighedens Sky og at lade Foreningen skøtte sig selv.

Da saaledes Gamborg, der aldrig tyngedes af nogen Autoritetsfrygt, paa det kort efter afholdte Aarsmøde den 6. Februar 1913 ufortrødent stillede Forslag om en gennemgribende Revision af Lovene, herunder Oprettelse af Sektioner efter Brancher, holdt Bramsen sig tilbage. Ganske vist indvilgede han i sammen med den øvrige Bestyrelse at indtræde i det Udvalg, der blev nedsat paa Mødet til Udarbejdelse af et positivt Forslag, men han erklærede samtidig, at han indtil videre vilde overlade denne Sag til den øvrige Bestyrelse. Og han deltog da heller ikke i noget Udvalgsmøde, før der hen paa Efteraaret 1913 forelaa et fuldt færdigt Forslag til nye Love.

Men ogsaa Foreningens almindelige Virksomhed kom til at

undgælde for den Bramsenske Fortørnelse. Efter de fede og frugtbare Aar fra 1910—12 blev 1913 for Størstedelen et Tørkeaar. Der afholdtes kun et eneste Foredrag og dette formentlig kun i Henhold til en ældre Aftale. Foreningens Tidsskrift ophørte fuldstændigt at udkomme. Der var ingen Festmiddage, Sommerudflugter el. lign. Nye Medlemmer kunde ikke blive indballoterede, eftersom der ingen Møder fandt Sted. Kun Kassereren kunde maaske søge en fattig Trøst i, at der i al Fald ikke blev tæret paa Kassebeholdningen, hvad den ogsaa meget daarligt kunde have taalt. Den udgjorde nemlig umiddelbart før hin dramatiske Episode kun 23 Kr. 85 Øre, hvorfor Rist da ogsaa vemodigt havde gjort opmærksom paa, at det vilde være ønskeligt, om Foreningen havde lidt flere Midler at raade over. Hele Foreningen var kort sagt ved at sygne hen under Zeus's Vrede, og det værste var næsten, at Bramsen fra sit gehejme og utilnærmelige Opholdssted havde ladet forkynde, at han, naar Aaret var omme, ikke længere ønskede at være Formand for Foreningen.

Dog, nede paa Gammelholm sad Werner som den snilde og kunstfærdige Hephaistos og udarbejdede et Lovforslag, der kunde formilde Olympieren og alligevel imødekomme Oppositionens Ønsker. Udvalget havde kort efter Februar-Mødet nedsat et Underudvalg, bestaaende af Gamborg og Werner, og medens Gamborg trak Blæsebælgen og holdt Ilden vedlige, udhamrede Werner i Løbet af Sommeren Forslagets Enkeltheder.

Det kom til Behandling paa et Foreningsmøde den 31. Oktober 1913, og denne Dag blev et Vendepunkt i Foreningens Historie, idet Forslaget efter enkelte uvæsentlige Smaaændringer enstemmigt vedtoges.

De vigtigste nye Bestemmelser i det saaledes vedtagne Forslag var følgende:

Der oprettes 5 Faggrupper:

- 1) Brandforsikringsgruppen (herunder Driftstabsforsikring og Indbrudstyveriforsikring).
- 2) Livsforsikringsgruppen.
- 3) Ulykkesforsikringsgruppen (herunder Sygeforsikring og Ansvarsforsikring).
- 4) Søforsikringsgruppen (herunder Transport- og Værdiforsikring).
- 5) Den blandede Gruppe (alle andre Forsikringsarter).

Grupperne arbejder hver for sig for at varetage de Interesser, der knytter sig særligt til de Forsikringsarter, de omfatter. De kan have særlige Vedtægter og holde egne Møder, men udadtil kan de kun optræde gennem Foreningens Hovedbestyrelse. Til at lede en Gruppes Virksomhed vælger Gruppen en Bestyrelse, bestaaende af Formand og Næstformand, af hvilken den ene skal repræsentere dansk, den anden udenlandsk Virksomhed.

Foreningens Hovedbestyrelse bestaar af 6 Medlemmer, nemlig de fem Gruppeformænd samt en af Aarsmødet valgt Præsident, der ikke maa være Medlem af nogen Gruppebestyrelse.

Sondringen mellem ordinære og ekstraordinære Medlemmer, henholdsvis med og uden Stemmeret, opretholdes, men Optagelse i Foreningen skal fremtidig kunne finde Sted uden den hidtil benyttede Fremgangsmaade med Ballotation, blot ved Indsendelse til Hovedbestyrelsen af en af et ordinært Medlem anbefalet Anmodning om Optagelse.

Foreningens Formaal er at varetage fælles Interesser indenfor den danske Assurandørstand, at virke for gode kollegiale Forhold, at give Medlemmerne Lejlighed til Sammenkomster — Møder afholdes som Regel den sidste Fredag i hver af Maanederne Oktober til April — at afgive Responsa og paa Forlangende

at vælge Voldgiftsmænd til Afgørelse af faglige Tvistigheder mellem Medlemmerne (jfr. Baches i 1898 fremsatte Plan om Opretelse af en Forsikrings-Voldgiftsret). Endelig nævnes det udtrykkeligt som en af Foreningens Opgaver at forskaffe navnlig *unge* Medlemmer Adgang til at udvide deres Indsigt.

Som det vil ses, havde Oppositionen endelig faaet Sektions-spørgsmaalet løst og derved skabt Mulighed for en mere alsidig Udvikling af Foreningens Virksomhed. Ligeledes var Princippet om Adgang til Forsikringsundervisning blevet anerkendt. Derimod havde man klogeligt undladt at røre ved Spørgsmaalet om faste Lokaler, som Bramsen jo altid havde været en stærk Modstander af og som jo ogsaa vilde kræve en noget bredere økonomisk Basis end den, de før nævnte 23 Kr. 85 Øre gav Udtryk for. Indførelsen af en Præsidentstilling var ikke udelukkende et uskyldigt diplomatisk Fif, men betød i Realiteten, at Bramsen vilde blive aflastet for et betydeligt Arbejde.

For Bache var den 31. Oktober 1913 naturligvis noget af en Sejrsdag, selvom han ikke personlig havde ledet det sidste Fremstød. Det vil imidlertid ikke undre, at han straks begyndte paa en frisk. Det gjaldt denne Gang de ekstraordinære Medlemmer, hvis Antal paa dette Tidspunkt androg 53 (mod 176 ordinære) og som jo hidtil havde ført en noget forhutlet Tilværelse. Bache foreslog derfor paa Mødet, at de ekstraordinære Medlemmer fremtidig skulde have Ret til indenfor deres egen Kreds at vælge et syvende Medlem til Bestyrelsen. Forslaget var meget nær ved at opnaa den til Vedtagelse nødvendige $\frac{2}{3}$ Majoritet, idet der ved Afstemningen afgaves 31 Stemmer for og 20 imod. Faa Aar efter tog de ekstraordinære Medlemmer selv Spørgsmaalet op, og da fik Sagen et andet Udfald.

Det første Valg i Henhold til de nye Love fandt Sted den 28. November 1913. Til Præsident valgtes med Akklamation Ge-

hejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*, medens Gruppebestyrelserne fik følgende Sammensætning:

Brandforsikringsgruppen: Direktør *Chr. Magnussen* (Formand) og Direktør *Harald O. Rist*.

Livsforsikringsgruppen: Direktør *Jean Werner* (Formand) og Direktør *L. P. Nielsen*.

Ulykkesforsikringsgruppen: Direktør *V. E. Gamborg* (Formand) og Grosserer *Carl Martens*.

Søforsikringsgruppen: Direktør *B. Dreyer* (Formand) og Grosserer *Joh. Frimodt*.

Den blandede Gruppe: Grosserer *Max Levig* (Formand) og Sekretær *O. Østergaard*.

For de fire førstnævnte Grupper Vedkommende repræsenterede Formændene danske og Næstformændene udenlandske Selskaber, medens det omvendte var Tilfældet indenfor den blandede Gruppe.

Under Valghandlingen blev der af Repræsentanter for udenlandske Selskaber stillet Forslag om, at ikke alene Gruppeformændene, men ogsaa Næstformændene skulde være Medlemmer af Hovedbestyrelsen, og paa et Møde i Januar 1914 gennemførtes med Enstemmighed en hertil sigtende Lovændring, saaledes at Hovedbestyrelsen kom til at bestaa af 11 Medlemmer i Stedet for 6.

Det kan endnu tilføjes, at man ved Lovændringen af 31. Oktober 1913 bestemte, at Foreningens Regnskabsaar fremtidig skulde gaa fra 1. Marts til sidste Dag i Februar, og at Aarsmødet skulde afholdes i April Maaned. Det løbende Regnskabsaar udvidedes derfor til at omfatte Tiden fra 1. Januar 1913 til 28. Februar 1914.

NYE SIGNALER

Den nye Bestyrelse lagde ud med stor Energi. Alene i de første fire Maaneder af 1914 afholdtes saaledes 6 Møder, og adskillige vigtige Spørgsmaal blev taget op til Diskussion. Straks i Begyndelsen af Januar havde Bestyrelsen f. Eks. sat „Løfteparagraffen“ om de Unges Uddannelse paa Dagsordenen, idet man havde formaet Forstander L. Jacobsen fra Købmandsskolen til paa et almindeligt Foreningsmøde at skitsere en Plan for Undervisning af Medhjælpere i Forsikringsforretninger. Vi skal senere se, hvorledes denne Plan blev realiseret, og her blot tilføje, at Forsikringsundervisningen paabegyndtes allerede den 1. September 1914.

Et andet vigtigt Spørgsmaal, der i Begyndelsen af 1914 kom til Behandling i Foreningen, var Forsikringsvæsenets Stilling til det i Landstinget netop fremlagte Aktielovforslag. Det var naturligvis Ludvig Bramsen, der indledede Diskussionen herom, og Spørgsmaalet drejede sig fortrinsvis om, hvorvidt man skulde søge at faa Bestemmelserne om Forsikringsselskaber slettede af det foreliggende Forslag og dernæst arbejde paa at faa en særlig Lov for Skadesforsikring, omfattende hele denne Virksomheds Udøvelse her i Landet, eller om man skulde holde sig til Forslaget, som det var, med de eventuelle Forbedringer, man kunde faa gennemført.

Det viste sig som venteligt, at Menerne var stærkt delte. Ved den efter Diskussionen foretagne Afstemning stemte ganske vist 33 Medlemmer for en særlig Forsikringslov og kun 10 imod, men ikke mindre end ca. 70 Medlemmer afholdt sig fra at stemme. Imidlertid var det jo uomtvisteligt, at Flertallet af de stemmeafgivende havde ønsket Bestemmelserne om Forsikrings-selskaber taget ud af Forslaget. Det kan derfor se mærkeligt ud, at Bestyrelsen i Oktober s. A. fremlagde for Medlemmerne, ikke et Udkast til en særlig Forsikringslov, men blot nogle ret betydningløse Smaaændringer til Aktielovforslaget. Og ligesaa mærkeligt kan det synes, naar Forsamlingen i Strid med Vedtagelsen et halvt Aar tidligere derefter godkendte, at der til Regering og Rigsdag kun rettedes Henvendelse om de nævnte Smaaforbedringer.

Hvad var der foregaaet i Mellemtiden? Der var sket det, at Ludvig Bramsen var afgaaet ved Døden. Og saa stor Tillid havde man indenfor Foreningen tillagt Bramsens personlige Myndighed, Indsigt og Evne til som ledende Landstingsmand at føre en ny Forsikringslovgivning igennem, at man nu, da han var gaaet bort, i høj Grad maatte betvivle, at Opgaven vilde kunne løses, saa meget mere, som der jo ikke bag Kravet om en særlig Forsikringslov stod en enig Assurandørstand.

I de omtalte Henvendelser til Regering og Rigsdag nøjedes Bestyrelsen derfor med i en Slutningsbemærkning at fremsætte et lille, fromt Ønske om, at der ogsaa maatte blive lovgivet om de *gensidige* Forsikringsselskaber, der „utvivlsomt i langt højere Grad“ end Aktieselskaberne kunde trænge til at komme ind under Lovens Tugt, — et Ønske, der rigtignok var ganske uigennemførligt under de forhaandenværende politiske Forhold.

Dog heller ikke Aktieloven havde Medbør. Først et Par Aar senere aabnede der sig Udsigt til, at den kunde gennemføres, og

der havde saaledes været rigelig Tid for Assuranceverdenen til at samles om et fælles Standpunkt i denne Sag. Men Forsikringsforeningens Bestyrelse, indenfor hvilken de forskellige Opfattelser naturligvis ogsaa afspejledes, forholdt sig passiv lige til den 11. Time. Man konstaterede med Tilfredshed, da Aktielovforslaget paany blev fremsat i Landstinget i December 1916, at der i væsentlig Grad var taget Hensyn til de af Foreningen ønskede mindre Ændringer, og hermed slog man sig til Taals.

Det vides ikke, om det var et Udslag af Tilfredsheden, at man — som det fremgaar af Bestyrelsesprotokollen — nu vedtog fremtidig at drikke Kaffe sammen efter Bestyrelsesmøderne. I saa Fald maa Kaffen dog snart have faaet en bitter Smag. Thi i Begyndelsen af 1917 begyndte Forsikringspressen at røre paa sig og at bebrejde Forsikringsforeningen manglende Aktivitet i den foreliggende Sag. I en Artikelserie i „Dansk Forsikrings-Tidende“ blev der saaledes gjort opmærksom paa, at Aktielovforslaget — til Trods for de oftnævnte Smaaforbedringer — var ganske utilfredsstillende fra et Forsikringssynspunkt. Medens Forslaget af 1914 krævede, at mindst 10.000 Kr. af Aktiekapitalen skulde være indbetalt, nøjedes 1916-Forslaget med at forlange en Aktiekapital paa 5000 Kr. og heraf behøvede endda kun 10 pCt. at være indbetalt. Det betød med andre Ord, at et Forsikringsaktieselskab kunde begynde sin Virksomhed med en Kapital paa 500 Kr. eller netop tilstrækkeligt til Anskaffelsen af en Skrive-maskine eller til den første Bestyrelsesfrokost. I al Fald var en Kapital af denne Størrelse — saa lidt som en Kapital paa 5000 Kr. — ganske utilstrækkelig som Sikkerhed for det forsikringssøgende Publikum. Der var mange andre Punkter i Forslaget, hvor der ikke var taget Hensyn til Forsikringsvirksomhedens særlige Forhold, men det her anførte var Kardinalpunktet, og Konklusionen gik ud paa, at Forsikringsaktieselskaberne burde undtages fra

Aktieloven og i Stedet — sammen med de gensidige Selskaber — lægges ind under en særlig Forsikringslov.

Den øvrige Forsikringspresse sluttede sig snart efter til den fremsatte Kritik. Men endnu tøvede Forsikringsforeningen. Først da Landstingsudvalget i Begyndelsen af Juni 1917 havde afgivet Betænkning, udkrystalliseredes hos Bestyrelsen en Beslutning om at tage Affære. Den manifesterede sig i en Skrivelse til Landstingsudvalget, hvori Bestyrelsen genoptog det gamle Forslag fra 1914 om en særlig Forsikringslov og iøvrigt fremførte de nysnævnte Indvendinger mod det foreliggende Forslag. Men det var jo unægtelig i sidste Øjeblik og — som det viste sig — for sent.

Loven blev udstedt den 29. September 1917 og omfattede ogsaa Forsikringsaktieselskaber. Men der var dog taget det Hensyn til Forsikringsforeningens Anbringende, at *Forsikringsaktieselskaber* ikke uden Handelsministerens Samtykke kunde stiftes med en mindre Aktiekapital end 50.000 Kr., og heraf skulde mindst 25 pCt. eller 12.500 Kr. være indbetalt. Man havde herved heldigt undgaaet Parodiens værste Skær, og det var jo forsaavidt ikke noget helt ilde Resultat af Foreningens lidt ubeslutsomme Optræden i denne Sag.

Men vi vender atter tilbage til 1914. Foruden Ludvig Bramsen var ogsaa en anden af Foreningens Veteraner, nemlig Harald O. Rist, afgaaet ved Døden i 1914. Sidstnævnte erstattedes som Næstformand i Brandforsikringsgruppen af Wm. Malling. Vanskeligere blev det derimod at finde en Afløser for Gehejmeetsraaden. Man var fra alle Sider enige om at opgive den pompøse Præsidenttitel og at nøjes mere jævnt med en Formand, men dernæst havde man indenfor Hovedbestyrelsen tænkt sig, at den nye Formand skulde vælges blandt de ti Bestyrelsesmedlemmer, hvorimod man var i Tvivl om, hvorvidt han som hidtil skulde vælges af Plenarforsamlingen eller udpeges af Hovedbestyrelsen selv.

Det viste sig imidlertid, at Hovedbestyrelsens Tanker ikke faldt ganske sammen med Forsamlingens. Paa et Møde i Oktober 1914 gik den altid oppositionelle Bache stærkt imod Forslaget om et „oligarkisk-aristokratisk“ Foreningsstyre og fremhævede, at Valget af Formand var den eneste almindelige Valgret, Plenarforsamlingen faktisk havde beholdt efter de nye Love, og at Formanden iøvrigt burde vælges frit blandt Foreningens Medlemmer. Forsamlingen sluttede sig hertil, men Bestyrelsen fik dog paa det følgende Møde gennemført den praktiske Bestemmelse — der bestaar den Dag i Dag — at der til Valg af Foreningens Formand fordres over Halvdelen af de afgivne Stemmer; opnaar ingen et saadant Stemmetal ved første, anden eller tredje Afstemning, sker der bundet Valg mellem de to, der ved tredje Afstemning har faaet de højeste Stemmetal.

Den 27. November 1914 fandt det med megen Spænding imødesete Formandsvalg Sted, og det er aabenbart, at stærkt modstridende Interesser har gjort sig gældende, idet det blev nødvendigt at gøre Brug af den netop vedtagne Bestemmelse om bundet Valg efter tre forgæves Afstemninger. Resultatet var følgende:

Stemmetal ved	1. Afstemning	2. Afstemning	3. Afstemning	Bundet Valg
C. A. Iversen	38	51	51	54
Chr. Magnussen	24	29	37	58
V. E. Gamborg	19	20	19	—
Fr. L. Hey	15	11	1	—
Aage Bramsen	11	3	—	—
N. H. Bache	2	—	—	—
Enkelte eller blanke	4	2	2	—
Ialt	113	116	110	112

Efter Valget anstilledes der i et af Forsikringsbladene vidtløftige Betragtninger over Slagets Gang, og der fremsattes mere eller

mindre dristige Hypoteser om, hvorledes forskellige „Grupper“ eller „Partier“ havde manøvreret med deres Stemmer fra Afstemning til Afstemning, først ved at støtte en eller anden *outsider* og senere ved at „kaste“ Stemmerne over paa Favoriterne, altsammen i amerikansk Præsidentvalg-Stil; man savnede egentlig kun Skildringen af den dramatiske *finish*, hvor *the dark horse* i sidste Øjeblik uventet skyder frem og slaar Konkurrenterne med flere Hestelængder.

Et andet af Forsikringsbladene kunde allerede Dagen efter Valget bringe en Omtale, med et vellignende Portræt, af den nye Formand, hvad der efter Fagpressens Forhold var et eksempelløst Vidnesbyrd om hurtig Reportage. Men bag dette gemmer sig maaske den virkelige Forklaring paa Magnussens Sejr over Iversen. Og denne gaar da i al sin Prosaiskhed ud paa, at Magnussen sejrede, fordi det paagældende Blad var i Besiddelse af en Cliché af Magnussen og ikke af Iversen og i Hovedsagen havde en Artikel færdig om førstnævnte. Da Slutkampen derfor stod mellem de to lige kvalificerede Kandidater, udfoldede Bladets tilstedeværende Medarbejdere en stærk Agitation for at bringe et Par vaklende Sjæle over paa den „rigtige“ Side, hvilket altsaa ogsaa lykkedes. Og Bladet fik sin journalistiske Triumf.

Direktør *Chr. Magnussen* (f. 1860) var uddannet i Firmaet Aug. Borgen, hvor han optoges som Associé i 1892. Da Nordisk Brandforsikring stiftedes i 1897, blev han dette Selskabs Direktør, og i denne Stilling forblev han, indtil han ved Udgangen af 1931 trak sig tilbage til et velfortjent Otium. I Aarenes Løb har han haft Tilknytning til enkelte andre Forsikringsselskaber (A/S Haand i Haand, Nordisk Gjenforsikringsselskab, Danske Lloyd), i hvis Bestyrelser han har eller har haft Sæde, men det er dog sikkert Arbejdet indenfor Forsikringsorganisationerne (Forsikringsforeningen, Dansk Tarifforening, Dansk Brandværens Komité m. v.),

Direktør Chr. Magnussen.

der har interesseret ham mest, gennemtrængt som han er af en idealistisk Tro paa Samarbejdets Betydning.

I en ualmindelig Grad har Chr. Magnussen forstaaet at vinde sine Fagfællers Sympati. Det er ikke nogen original Karakteristik, men Ulykken er den, at der i Dag, naar Talen er om en Personlighed som Magnussen, staar *altfor mange* Clichéer til Raadighed, alle Sprogets staaende Udtryk for anerkendt Dygtighed og retlinjet Karakter. Maaske kan dog den Omstændighed, at Magnus-

sen er født paa Island, lægge en særlig Farve over Billedet og give Portrættet en Anelse af Islands Sjæl. Ikke det barske og utilnærmelige Island med dets skræmmende Trolde og Vætter, men det lyse og aabne Sydland, Gunnars og Njals Island, hvor Lien synes fager som intet andet Sted, naar Markerne er gule og Tunene slagne. De store Linjer og aabne Vidder genfindes i Magnussens Livsløb, som de ogsaa findes hos Sagaens Høvdinge. Han er selv af Høvdinge-Æt og indgik tidligt Fostbroderskab med Ærlighed og Redelighed. Alt Smudset og Pengegridskheden, der hvirvledes op i Krigsaarenes Kølvand, naaede ikke Magnussen. Hans Karakter forblev ren og uplettet som Sneen paa Vatnajøklens Tinder. Og i hans Sind bruser fremdeles Hjærtelagets varme Kilder.

Og saa mangler Billedet alligevel noget, et Islæt af Humor og Livsglæde, det jævne og uhøjtidelige, det venlige og muntre, kort sagt det danske Gemyt.

Efter at Forsikringsundervisningen var sat i System fra September 1914, fulgte faa Maaneder senere Løsningen af et af de andre gamle Stridspunkter, nemlig Bibliotekssagen. I Længden maatte det jo forekomme urimeligt og upraktisk, at Forsikringsbiblioteket opretholdtes som en ren privat Institution. Tilfældet vilde nu, at der ved Studentersamfundets Ophævelse var Mulighed for at erhverve en Bogsamling paa ca. 10.000 Bind Fag- og Skønlitteratur til en Pris af 3000 Kr., og paa Foranledning af Gamborg nedsatte Foreningens Bestyrelse derfor et Udvalg (Gamborg, L. Iversen og Chr. Magnussen) med den Opgave dels at skaffe de fornødne Pengemidler til Veje, dels at faa en Sammenslutning med Forsikringsbiblioteket bragt i Stand. Og hvad der mislykkedes tre—fire Aar tidligere, lykkedes nu. I Løbet af forbavsende kort Tid opnaaede Gamborg Tilsagn fra Forsikringselskaber og Enkeltpersoner om aarlige Bidrag paa over 8000 Kr. samt desuden en lignende Sum en Gang for alle. Forsikringsbibliotekets Bestyrelse, for hvilken Direktør Dr. L. Iversen var Formand siden Baches Tilbagetræden i 1912, gav Forslaget om en Sammenslutning med Foreningens Bibliotek sin Tilslutning. Endelig fandt man i Holmens Kanal 5 nogle Lokaler, der egnede sig fortrinligt til Indrettelse af Bibliotek.

Forinden Sagen formelt kunde bringes i Orden, krævedes dog en Ændring i Foreningens Vedtægter. Der foresloges da som ny § 18, at Hovedbestyrelsen skulde vælge et Biblioteks-Udvalg paa seks Medlemmer til at forvalte Biblioteket og føre Regnskabet, idet dette skulde føres uden Forbindelse med Foreningens. Og Foreningens Medlemmer, der jo hidtil ikke var blevet spurgt i denne Sag og som saa ofte tidligere havde stillet sig afvisende overfor Biblioteksspørgsmaalet, havde det altsaa endnu i deres Magt at kuldkaste hele Ordningen. Forslaget kom til Behandling paa et Møde den 26. Marts 1915, hvor Magnussen gjorde Rede

for Sagen, men kun et eneste Medlem forlangte Ordet. Og det var Bache. Kunde det befrygtes, at han af gammel Vane vilde opponere mod Bestyrelsens Forslag eller benytte Lejligheden til at rejse nye Krav? Hvis nogen havde næret en saadan Frygt, viste den sig dog uberettiget. De tilstedeværende fik tværtimod den incarnerede Opponent at se i Rollen som en glad og tilfreds Partifælle, fuld af Lovord over Regeringens Indsats, og da der som nævnt ikke var andre, der ønskede Ordet, vedtoges Forslaget, og Bibliotekssagen var dermed endelig bragt i Havn.

Den 1. Juni 1915 aabnedes Forsikringsforeningens Bibliotek, omfattende ca. 5000 Bind Forsikringslitteratur og ca. 10.000 Bind anden Litteratur, dog ganske overvejende af skønlitterær Art. Adgangen var ikke forbeholdt Foreningens Medlemmer alene, men stod aaben for alle de bidragydende Selskabers Funktionærer og uden at der krævedes særligt Kontingent af de Laansøgende. Der var — og er — dog kun aabent tre Timer hver Eftermiddag samt to Aftentimer et Par Gange om Ugen, saa at det af Ludvig Bramsen saa ofte forkætrede Klubliv paa Forhaand er udelukket. I de første Aar var der ganske vist givet de af Kundskabs- og anden Tørst lidende Gæster Adgang til at faa serveret mindre Forfriskninger, men nogen *vinst på spiritutskänkning* ses Bibliotekets Regnskaber aldrig at have opvist. Og da Biblioteket i 1922 overflyttedes til „Assurandørernes Hus“, synes denne lille Ekstravagance, der iøvrigt kun havde været meget sparsomt benyttet, helt at være bortfalden.

I Aarenes Løb er det stadig lykkedes at udvide Biblioteket, saaledes at det i 1933 omfatter ialt ca. 25.125 Bind, heraf 6.750 Bind Forsikringslitteratur, og et ikke ubetydeligt Antal inden- og udenlandske Tidsskrifter. Ved mange Lejligheder har Biblioteket haft den Glæde at modtage Boggaver og pekuniære Tilskud — saaledes i 1916/17 4000 Kr. fra Grosserer Lester-Levig — men Ledel-

sen har ogsaa med en vis Stædighed fulgt et af Bache i sin Tid opstillet Princip, saa vidt muligt aldrig at lade Regnskaberne afslutte med Overskud, da dette virker sløvende paa Veldædigheden.

Paa et Møde i Biblioteksudvalget i 1932 blev der fra samtlige Medlemmer, af hvilke Direktøerne J. Berggreen, Aa. Ferdinandsen og C. Jessen havde fungeret fra Bibliotekets Stiftelse i 1906 og Dr. L. Iversen, Dr. Jens Pedersen og Professor J. F. Steffensen fra henholdsvis 1909, 1913 og 1920, udtalt Ønsket om at fratræde for at give Plads for andre. Man foreslog samtidig, at Biblioteket for Fremtiden administreredes af Forsikringsforeningens Sekretariat, og at man nøjedes med et Biblioteksudvalg paa 3 Medlemmer (med Henblik henholdsvis paa Livsforsikring, Skadesforsikring og Skønlitteratur), hvoraf mindst ét skulde vælges blandt Forsikringsforeningens Bestyrelsesmedlemmer. Foreningens Bestyrelse erklærede sig enig heri og valgte som nye Udvalgsmedlemmer Direktør Bj. Drachmann, Prokurist Sv. Schønecker og Direktør H. W. Sprechler med Direktør M. Steenholt som Forretningsfører, hvorefter Nyordningen traadte i Kraft efter Aarsmødet 1933. Den daglige Ledelse af Biblioteket forblev som hidtil hos Bibliotekar Frøken Sarah Orth, der har været ansat siden 1915, og hvis kyndige Vejledning sikkert ofte har været til Gavn for raadvilde Laansøgere.

Til Belysning af, i hvilket Omfang Biblioteket benyttes, kan sluttelig anføres, at der i de senere Aar af Forsikringslitteratur har været udlaant ca. 700 Bøger aarligt, medens Skønlitteraturen — dette dog taget i allervideste Forstand — møder frem med over 20.000 Udlaan aarligt. Af de flittige Bier, der hjemsøger Litteraturens Marker, nøjes de allerfleste altsaa med at opsamle Skønlitteraturens Blomsterstøv, og kun et beskedent Faatal naar ind til Forsikringsvidenskabens Honning. Det vilde imidlertid være et urimeligt Snobberi for Forsikringslitteraturen at under-

kende Betydningen af, at der gennem Biblioteket ogsaa gives Forsikringsvæsenets Ungdom Adgang til den almene Litteraturs store Bogskatte, saa vist som Højnelsen af de Unges aandelige Niveau ikke kan gøre dem mindre kvalificerede til deres daglige Gerning.

Hvad gør Assurancestanden for sine Unge, havde Bache indigneret spurgt i 1902 og hertil i en Fodnote knyttet Spørgsmaalet om, hvad den gjorde for sine Gamle og for Assurandørers Enker og Børn. Med Løsningen af Undervisnings- og Biblioteks-sagen havde Aarene 1914 og 15 endelig givet Svaret for det første Spørgsmaals Vedkommende. Aaret 1916 besvarede det sidste Spørgsmaal. Paa et Bestyrelsesmøde i Januar 1916 stillede Grosserer Max Lester-Levig Forslag om, at Foreningen oprettede et Understøttelsesfond for Assurandører, der paa Grund af Alder eller paa anden Maade havde mistet Arbejdsevnen, og kort Tid efter førtes Tanken ud i Livet ved Stiftelsen af „Forsikringsforeningens Understøttelsesselskab“. Grosserer Lester-Levig skænkede straks det nye Selskab et Beløb paa 5000 Kr., og senere er andre Pengegaver fulgt efter. Ved Udgangen af 1932 tæller Selskabet henved 200 Medlemmer, ligesom en Del Forsikringsselskaber har tegnet sig for faste aarlige Bidrag. Legatformuen andrager 22.840 Kr., og anden Formue 91.988 Kr. I Understøttelser blev der i 1932 udbetalt 7980 Kr. Bestyrelsen bestaar af Direktørerne Max Lester (Formand), Eigil Bramsen, H. J. Hansen og Carl Martens samt Assurandør Tage Klee.

Som det allerede vil ses af det foregaaende, gennemlevede Forsikringsforeningen i Aarene 1914—16 en hel Renaissance. Vel havde selve Gruppeinddelingen, som man fra visse Sider havde knyttet saa store Forventninger til, endnu ikke affødt bemærkelsesværdige Resultater, omend Brandforsikringsgruppen havde udfoldet et vist Initiativ ved at gøre et Forsøg paa at indsamle

en længe paakrævet Brandskades-Statistik. Men de to store Mærkesager — Undervisningen og Biblioteket — var lykkeligt bragt i Orden. Understøttelsesselskabet stod foran sin Start. Foreningens Foredrag fandt livlig Tilslutning, i 1914 afholdtes ikke mindre end 11 Møder, i 1915 7, og der behandlede saa aktuelle Emner som Krigsforsikring, Ansvarsforsikring, Invalide- og Alderdomsforsikrings-Kommissionens Forslag m. v. Særlig et Møde i Februar 1916, hvor Gamborg indledede en Diskussion om Ulykkesforsikringsloven og Statens Forhold til Forsikringsselskaberne, vakte Opmærksomhed. Til Mødet, der var det talrigst besøgte, Foreningen hidtil havde haft, var indbudt adskillige af Rigets Dignitarer med Indenrigsministeren i Spidsen, mange af dem tog Del i Diskussionen, og det tør antages, at Mødet har afsat sine Spor ved Ulykkesforsikringslovens Revision.

I stedse stigende Grad samledes Assurandørerne i disse Aar om Forsikringsforeningen. Vi har tidligere set, at Medlemsantallet i Tre-Aaret 1910—12 voksede med 55 pCt. Den følgende Tre-Aarsperiode, der ganske vist paa Grund af Regnskabsomlægningen omfattede et Par Maaneder mere, udviste imidlertid en endnu betydeligere Fremgang, idet Medlemsantallet voksede fra 216 ved Aarsmødet i 1913 til 437 ved Aarsmødet i 1916, altsaa en Fordobling. Det er derfor forstaaeligt, at den ny Hovedbestyrelse, under hvis Auspicer Størstedelen af den stærke Tilvækst havde fundet Sted, nu fandt Øjeblikket inde til at genoptage de gamle Traditioner og at afholde en større, selskabelig Sammenkomst for Foreningens Medlemmer. I Indbydelsesskrivelsen hed det, at Festen afholdtes som et Led i Bestræbelserne for at fremme det gode, kollegiale Forhold indenfor Assurandørernes Kreds, og denne Forventning blev heller ikke gjort til Skamme.

Festen stod hos Nimb den 31. Marts 1916 og formede sig efter de bedste Mønstre fra *l'ancien régime's* muntre Assembler i Ver-

sailles. Man souperede til dæmpet Musik, Amatørskuespillere blandt Medlemmerne opførte et Par lette, elegante Proverber, lifligt Fløjtespil vekslede med Celloens mørke Klang, og skønne Kvindestemmer priste i Sang Foraarets Sødme. Langt ud paa Natten gik Dansen over de bonede Gulve. Men Festens Clou var dog sikkert det Øjeblik, da Gamborg greb Dirigentstokken og slog an til den af ham selv komponerede „Forsikringsforeningens Fests-march“, et glansfuldt Nu, hvor Stoltheden over Foreningens Fremgang sammenvævedes med Mindet om Fortids Trængsler og Drømme om Fremtids Sejre. Og Hjærterne svulmede i Takt med de festlige Marchrytmer:

DRAGEN OG JOMFRUEN

Nogle faa Uger før denne funklende Fest fandt Sted i det Nimb'ske Palæ, samlede en Aftenstund en Haandfuld unge Assurandører paa et Kvistværelse i Vester Voldgade. I det lavloftede Rum rugede et dystert Halvmørke, der kunde fremmane Billedet af Revolutionens Helte, forsamlede i Jakobinerklubben, og de unge Assurandører var da heller ikke kommet for at feste, men for at lægge Raad op om at stifte en Forening af Kontorfunktionærer i Forsikringsselskaber.

Hos en stor Del af den yngre Generation herskede der paa det Tidspunkt en stigende Utilfredshed med, at Forsikringsforeningen vedblivende opretholdt den gamle Sondring mellem ordinære og ekstraordinære Medlemmer. Af Foreningens Medlemmer tilhørte nu over en Fjerdedel sidstnævnte Klasse; de var uden Stemmeret i Foreningens Anliggender, havde ingensomhelst Indflydelse paa Bestyrelsens Sammensætning, og det var en ret udbredt Opfattelse, at der ved Tilrettelæggelsen af Foredrag m. v. kunde og burde tages langt videre Hensyn til de unges særlige Interesser. Hos enkelte mere radikale var naturligvis heller ikke Fagforeningssynspunktet helt fremmed.

I Vester Voldgade-Mødet deltog baade Medlemmer og Ikke-Medlemmer af Forsikringsforeningen. Efter en langvarig Diskus-

sion, hvorunder de tilstedelevende en efter en aflagde Vidnesbyrd om Stemningen indenfor deres respektive Selskaber, enedes man om at opstille følgende Program for den paatænkte Forening: Foredrag, Diskussion, selskabelige Sammenkomster, Samarbejde med Foreninger i Udlandet af samme Art samt Drøftelse af faglige Spørgsmaal. Der nedsattes et Udvalg med daværende Assistent *E. M. Grimm* som Formand til at arbejde videre med Sagen, og under alt dette var Natten skredet frem og Stjernerne tindrede gennem Tagvinduerne, hvorfor de sammensvorne fandt Tidspunktet inde til at slutte Forhandlingerne og sende Bud efter et Par Fade Smørrebrød — dog af Hensyn til Revolutionens Sag ikke fra Nimb!

Imidlertid maa Planerne om at stifte en særlig Funktionærorganisation hurtigt være blevet røbet for enkelte Medlemmer af Foreningens Hovedbestyrelse, i al Fald ser vi snart Gamborg tage Affære for at forhindre en Sprængning af den gamle Forening, og allerede paa Aarsmødet i April 1916 kunde Bestyrelsen — i Forstaaelse med Jakobinerne — fremsætte et Forslag til Lovændringer, der gik ud paa:

a) Oprettelse af en 6. Gruppe, Funktionærgruppen, som kun skulde optage Kontorfunktionærer, for at disse kunde faa Lejlighed til indenfor deres egen Kreds at afholde Diskussioner om faglige Spørgsmaal. Gruppen skulde ligesom de øvrige Grupper besætte 2 Pladser i Bestyrelsen.

b) Ophævelse af Inddelingen i ordinære og ekstraordinære Medlemmer, saaledes at alle fremtidig skulde være stemmeberettigede ordinære Medlemmer. Samtidig skulde Kontingentet nedsættes, og Indskudet bortfalde for Medlemmer med en aarlig Gage af 1200 Kr. eller derunder.

c) Paa Aarsmødet skulde foruden en Formand tillige vælges en Næstformand.

Det sidste Forslag skyldtes Ønsket om at imødekomme Medlemmer fra de gensidige Selskaber, for at disse kunde faa en Repræsentant i Bestyrelsen, og havde ingen Forbindelse med de to første Forslag. Det var om disse, Striden kom til at staa, thi det viste sig straks, at der end ikke indenfor Bestyrelsen havde kunnet opnaas Enighed, og Diskussionen blev snart saa heftig, at selve Talerstolen bragtes i Fare.

Direktør Eigil Bramsen, der i 1914 havde afløst Chr. Magnusen som Brandforsikringsgruppens Formand, var første Taler og fraraadede energisk Medlemmerne at stemme for Oprettelsen af en særskilt Funktionærgruppe og Ophævelse af Begrebet „ekstraordinære Medlemmer“, da begge Dele efter hans Opfattelse vilde virke uheldigt saa vel udadtil som indadtil. *Udadtil* vilde den Omstændighed, at det overvejende Flertal af Foreningens Medlemmer var ganske unge Mennesker, der alle var fuldt stemmeberettigede og derfor ved vigtigere Sagers Behandling fuldstændig kunde beherske eventuelle Afstemninger, kunne bevirke, at Foreningen mistede sin Autoritet ikke alene som raadgivende Institution overfor Regering og andre i faglige Spørgsmaal, men i det hele taget i faglig Henseende, og *indadtil* vilde det være meget uheldigt, at der nu indførtes en særlig Funktionærklasse, hvorved man indenfor Foreningen satte Skel mellem overordnet og underordnet Embedsmand, hvad man netop skulde undgaa, idet det tværtimod gjaldt om, at alle kunde mødes i Foreningen paa lige Fod. Dette havde hidtil efter Talerens Mening været et af Foreningens store Fortrin. Han fandt det ogsaa i al Almindelighed uheldigt, at de ekstraordinære Medlemmer skulde gaa over til at blive ordinære, da dette vilde medføre, at Funktionærgruppen ganske kunde beherske alle Afstemninger ved Valg etc. Og endelig var det uheldigt at bryde Rammerne for Foreningen, som de nu engang var fastslaaede; man skulde hellere, indtil videre, blive

ved den nu bestaaende forholdsvis nye Ordning, og for saa vidt de unge ønskede at afholde Diskussionsmøder uden Adgang for de ældre, kunde det jo let arrangeres, uden at man derfor behøvede at forrykke hele Foreningens Grundlag.

Flere andre Talere sluttede sig til Eigil Bramsen i hans Modstand mod Forslaget, medens dette til Gengæld varmt anbefaledes af Gamborg, Bache m. fl. samt Revolutionsheltene Grimm og Løppenthien, der alle paapegede Faren ved en Splittelse af Foreningens liv og fremhævede det ønskelige i saa vidt muligt at samle alle Assurandører indenfor Foreningens Rammer. Efter Forsvarernes Opfattelse vilde Forslaget virke til Gavn for de unge ved at vænne dem til at tage Ordet i Diskussioner, og det vilde i Virkeligheden kun forrykke meget lidt i de bestaaende Forhold, idet enhver Funktionær allerede nu kunde blive ordinært Medlem. Endelig kunde Forslagets Tilhængere ikke i den Omstændighed, at der oprettedes en Funktionærgruppe, og at denne besatte to Bestyrelsespladser, se nogen Fare for Foreningens Anseelse udadtil eller rolige Udvikling indadtil.

Da det trods alle Anstrængelser ikke lykkedes at bøje de stridende Anskuelser mod hinanden, enedes man sluttelig om at henvise Forslaget til Udvalgsbehandling. Og dette gamle, prøvede Middel viste sig ogsaa at svare til Forventningerne. Da Forslaget tre Fjerdingaar efter i lutret Tilstand steg op fra Udvalgsbehandlingen og forelagdes Plenarforsamlingen paa et Møde den 26. Januar 1917, vedtoges det enstemmigt uden nogensomhelst Diskussion.

Herefter var fremtidig Forskellen mellem ordinære og ekstraordinære Medlemmer ophævet. Ved Optagelsen kræves det dog — i Modsætning til tidligere — at den paagældende er og i mindst et Aar har været fast knyttet til Forsikringsvirksomhed. Efter Jakobinernes energisk fastholdte Ønske skal der ved Indtrædelsen

kun erlægges Indskud (10 Kr.), for saa vidt den paagældende har en aarlig Lønning af over 1800 Kr. Endvidere betaler Kontorfunktionærer med en aarlig Lønning af 1200 Kr. og derunder kun halvt Kontingent (altsaa 3 Kr. halvaarlig). Den særlige Funktionærgruppe blev derimod ikke til noget. Endelig vedtoges ogsaa Forslaget om, at der paa Aarsmødet foruden en Formand tillige skal vælges en Næstformand, i hvilken Forbindelse det kan tilføjes, at Direktør *P. Lønborg*, „Danmark“, paa det kort efter afholdte Aarsmøde enstemmigt valgtes til Næstformand, ligesom der fandt et Par mindre Forskydninger Sted indenfor Gruppebestyrelserne.

Fra April 1917—April 1919 havde Hovedbestyrelsen herefter følgende Sammensætning:

Formand: Direktør *Chr. Magnussen*.

Næstformand: Direktør *P. Lønborg*.

Brandforsikringsgruppen: Direktør *Eigil Bramsen*, Grosserer *William Malling*.

Livsforsikringsgruppen: Direktør *V. E. Gamborg*, Justitsraad *L. P. Nielsen*.

Ulykkesforsikringsgruppen: Kontorchef *Vilhelm Nielsen*, Grosserer *Carl Martens*.

Søforsikringsgruppen: Direktør *B. Dreyer*, Grosserer *Joh. Fridt.*

Den blandede Gruppe: Grosserer *Max Lester-Levig*, Sekretær *O. Østergaard*.

I Juli 1918 trak G. Thorsen sig tilbage som Foreningens Sekretær og afløstes af Kontorchef, nuværende Direktør *M. Steenholt*, der nu i over 15 Aar har betegnet det faste og blivende Punkt i Foreningens Udvikling, og hvis Ordenssans og praktiske Haande-

lag iøvrigt ikke højt nok kan berømmes. Samtidig flyttedes Kontoret fra Stormgade 2—4 (Nye Danske), hvor det havde været installeret fra Foreningens Stiftelse, til Peder Skramsgade 12, derfra til Ny Vestergade 21 og endelig (i 1921) til Assurandørernes Hus, Tordenskjoldsgade 10, hvor det siden har haft til Huse.

Det Standpunkt, der saa stærkt var blevet forfægtet paa Mødet i Januar 1917, at det gjaldt om at samle det størst mulige Antal Assurandører indenfor Forsikringsforeningen, blev ikke gjort til Skamme de nærmest følgende Aar. Fra 437 Medlemmer paa Aarsmødet i 1916 voksede Antallet til 591 i 1917, til 773 i 1918 og til 821 i 1919, altsaa en Stigning paa 88 pCt. i Løbet af denne Tre-Aarsperiode. Forsikringsforeningen, der i sin Tid var kommet til Verden i Dragens Tegn, var nu selv vokset op til en uhyre Drage, der hvert Aar fortærede i bunkevis af unge Jomfruer og uskyldige Ynglinge. Det var for saa vidt ikke uden Symbolik — omend paa anden Maade end tilsigtet — naar Foreningen netop i disse Aar anskaffede sig et (af Louis Moe tegnet) Bomærke, hvori en fyrgterlig Drage spiller en fremtrædende Rolle.

Imidlertid er det jo et staaende Træk i Beretningerne om Drager, at saafremt en Jomfru lagde sit Bælte om Halsen paa Uhyret, lod det sig villigt lede, hvorhen hun ønskede. Og det var netop, hvad adskillige af Medlemmerne indenfor Direktørernes og Generalagenternes Kreds nu efter Indførelsen af den lige og almindelige Valgret højlig frygtede. Ikke akkurat, at Foreningens Ledelse direkte vilde tilfalde 12 unge Piger, men at i al Fald *de yngre Funktionærer* i Kraft af deres voksende Stemmetal snart vilde kunne udøve den faktiske Indflydelse paa Bestyrelsens Sammensætning. Vedtægterne krævede jo iøvrigt kun, at Foreningens Formand og Næstformand skulde være *knyttede* til henholdsvis et Aktieselskab og et gensidigt Selskab, og at Gruppeformænd og

Næstformænd skulde *repræsentere* henholdsvis dansk og udenlandsk Virksomhed. Der var saaledes i og for sig intet til Hinder for, at de yngre Funktionærer selv kunde besætte Pladserne.

Foreløbig var Forholdet dog som Regel det, at det var Selskaberne, der indmeldte og ofte betalte for deres Funktionærer, og det er ikke usandsynligt, at disse Aars Masseindmeldelser var et Udslag af en vis Selskabspolitik, hvis Motiver jo i saa Fald var meget nærliggende. Ogsaa Udmeldelserne foregik ikke sjældent selskabsvis, og det er hermed samtidig antydet, at Forsikringsforeningen trods den rivende Fremgang ogsaa havde et Afgangsproblem at tumle med. Eksempelvis kan nævnes, at Tilgangen i 1918/19 androg 127 og Afgangen ikke mindre end 79. Og det beklagelige var jo, at det ofte var den solide Del af „Bestanden“ $\text{c}:$ de ældre, erfarne og indsigtsfulde Medlemmer, der ønskede at trække sig tilbage, fordi de under de forandrede Forhold i nogen Grad følte sig hjemløse i Foreningen.

Allerede i 1917 opstod da den Tanke at arrangere særlige Direktørmøder et Par Gange aarligt, hvor Direktører og Generalagenter kunde drøfte deres egne Interesser. Der blev ogsaa gjort Forsøg paa at realisere Tanken, men den viste sig ikke at slaa an. Man hævdede i Overensstemmelse med Eigil Bramsens tidligere refererede Udtalelser, at saadanne Direktørmøder, hvor ønskelige de end kunde være for det kollegiale Samkvem, dog ikke udadtil kunde bidrage til at opretholde Foreningens Anseelse. Hvad det gjaldt om, var at fastholde og yderligere underbygge den Position, Forsikringsforeningen maatte have erhvervet sig som fuldgyldig Repræsentation for Forsikringsverdenen og som raadgivende Institution for Regering og Offentlighed med Hensyn til Forsikringsspørgsmaal. Efter manges Opfattelse var dog denne saa møjsommeligt erhvervede Position allerede stærkt svækket som Følge af den stedfundne Udvikling. Og man talte Mand og Mand

imellem om, at et Skisma indenfor Foreningen ikke vilde kunne undgaas. At man ved en selskabelig Sammenkomst i Marts 1918 (til Fordel for Understøttelsesselskabet) opførte Gustav Wieds „Skærmydsler“, kunde se ud som et lille à propos. Det havde dog sikkert været endnu bedre, om man havde spillet Strindbergs „Tordenluft“.

I Løbet af 1918 trak Skyerne mere og mere sammen. Det hidrog naturligvis ikke til at rense Luften, at der i enkelte Assurancefirmaer opstod Lønuroligheder, og at der fra Funktionærside rettedes Henvendelse til Centralorganisationen for Handels- og Kontormedhjælpere. Og i Slutningen af 1918 kom Tordenskraldet. Paa et Møde den 25. November stiftedes *Assurandør-Societetet* som en Sammenslutning af Direktører og Generalagenter med det Formaal at virke for størst muligt Samarbejde imellem Medlemmerne til Varetagelse af fælles Interesser. Ledelsen var lagt i Hænderne paa en Komité, bestaaende af 13 Medlemmer. Konferensraad *Falbe Hansen* havde givet Tilsagn om foreløbig at fungere som Formand. Til Næstformand var valgt Direktør *Eigil Bramsen*, medens Højesteretssagfører *N. H. Bache* blev Komiteens juridiske Konsulent. Af Komiteens Medlemmer var iøvrigt ikke mindre end 5 (*Eigil Bramsen*, *B. Dreyer*, *Max Lester-Levig*, *William Malling* og *L. P. Nielsen*) i Forvejen Medlemmer af Forsikringsforeningens Bestyrelse, ligesom Foreningens Sekretær ogsaa blev Sekretær i den nye Organisation. Det sidste var et eklatant Vidnesbyrd om den Tillid, Steenholt allerede paa det Tidspunkt nød indenfor Forsikringsverdenen, og som jo senere skulde antage saa omfattende Former, at kun et Polyfoto paa henved en Snes Billeder nu vilde være i Stand til at gengive Generalsekretæren i alle hans forskellige Inkarnationer.

Et Tordenskrald kommer jo sjældent alene, og snart ymtes der om, at ogsaa de overordnede Funktionærer (Underdirektører,

Prokurister o. s. v.), der til en vis Grad følte sig brøstholdne ved at være udelukkede fra at blive Medlemmer af Assurandør-Societetet, omgikkedes med Planer om at stifte deres egen Organisation. Disse Planer virkeliggjordes den 5. August 1919, da *Dansk Forsikrings Samfund* blev stiftet. Dets Formaal er at fremme det kollegiale Forhold mellem Medlemmerne, at fremme og hævde den forsikringstekniske Uddannelse og at virke for et Samarbejde med Standsfæller i Udlandet.

Endelig mente man indenfor en vis Kreds af Foreningens Bestyrelse, at de underordnede Funktionærer vilde følge efter og nu gøre Alvor af den jakobinsk farvede Sammenslutning, der afværgedes i 1916. Under disse Forhold kunde man med Rette rejse Spørgsmaalet om, hvad der skulde blive af Forsikringsforeningen. De Medlemmer af Hovedbestyrelsen, der ikke havde Sæde i Assurandør-Societetets Komité (Magnussen, Lønborg, Gamborg, Vilh. Nielsen, Martens og Østergaard) havde foreløbig erklæret at ville trække sig tilbage paa Aarsmødet i April 1919, og der kunde naturligvis slet ikke være Tale om at afholde den sædvanlige Foraarsfest.

Paa et Hovedbestyrelsesmøde i Februar 1919 gjorde Chr. Magnussen nærmere Rede for de forskellige Muligheder, der kunde tænkes med Hensyn til Foreningens Fremtid. Og først og fremmest nævnede han den alvorligste af dem alle:

Foreningens Ophævelse!

I KRIGENS SKYGGE

Det er paa Tide at minde om, at Aarene 1915—20 var den store Gründer-Periode i dansk Forsikring. I disse Aar stiftedes over Hundrede danske Forsikringsaktieselskaber med en samlet nominel Aktiekapital paa 133 Mill. Kr., hvoraf indbetaltes godt 58 Mill. Kr. Hertil kom mindst en Snes gensidige Forsikrings-selskaber, saaledes at der ialt startedes op imod 130 Forsikrings-selskaber.

At der som Følge af Krigen og det derved stærkt forøgede Forsikringsbehov var god Brug for nye Forsikringsselskaber, er uomtvisteligt. Ulykken var blot, at Startningsbevægelsen antog altfor voldsomme Dimensioner, og at mange af de nye Selskaber ikke fandt tilstrækkeligt kvalificerede Ledere. Der foregik i disse Aar en hel Invasion paa Forsikringsvæsenets Omraade af Geschæftsmagere, der var uden Forstaaelse af Forsikringens samfundsmæssige Opgaver og ofte blottede for de simpleste faglige Begreber. Som Bandarfolket hos Kipling, hine nyfigne og taabelige Aber, der hverken ejede Høvdinge eller Love, men praledede af at ville udøve Storværker til Gavn for hele Junglen, bredte de sig paa Pladser, hvor de ikke hørte hjemme. Man mindes den Scene i det gamle Marmorpalads, hvor Bandarfolket støjer rundt i Korridorer og Loggier, farer ud paa Terrasserne for at ryste Blomster

og Blade af de højstammede Roser, kives og skændes om værdiløse Fund, for sluttelig at sætte sig i en Kreds i Vestibulen til Kongens Raadssal og lege, at de er Mennesker. Saaledes fik ogsaa Gründer-Periodens uduelige Personer Lov til at lege, at de var Assurandører, og da man ryddede op efter dem, var Flertallet af de nye Selskaber til Lossepladsen og ikke mindre end 110 Millioner Kroner gaaet tabt. Det værste var dog næsten, at de ligesom Bandarfolket havde drukket af Cisternerne og *snavset Vandet til*. Det tog Aaringer atter at rense Forsikringsvæsenets Anseelse.

Forsikringsforeningen kunde naturligvis ikke øve nogensomhelst Indflydelse paa hele denne baade latterlige og tragiske Udvikling. Det er ganske vist i Følge Sagnene en af Dragernes Specialiteter at værne hellige Damme og Kilder mod Forurening. Det var saaledes en Drage, der vogtede Kilden ved Theben. Det var en Drage, der forbød raa og uvidende Væsner at drikke af den kastaliske Kilde, hvis Vande formaaede at begejstre Digtere. Men Forsikringsforeningen gjorde dog paa anden Maade en betydningsfuld Indsats, idet den gennem Forsikringsskolen søgte at bibringe den *Ungdom*, der mere eller mindre tilfældigt var blevet Deltagere i Gründer-Aarenes Invasion, Respekt for Kildens Renhed og Klarhed, Agtelse for Forsikringens Idé.

I denne Forbindelse kan omtales de Prisopgaver, Forsikringsforeningen udsatte i 1917. Ud fra den Betragtning, at det maatte anses for meget nyttigt allerede paa det nævnte Tidspunkt at samle Materiale til Belysning af Krigens Indflydelse paa Forsikringsvirksomheden, paa dens Metoder, dens Økonomi og dens Udvikling samt over hvilke Fremtidsopgaver der med Krigens som Udspring vilde blive stillet Forsikringsvæsenet, udsatte Forsikringsforeningen i November 1917 følgende 5 Prisopgaver: Verdenskrigens hidtidige Virkninger paa 1) Livsforsikringen,

2) Ulykkesforsikringen, 3) Brandforsikringen, 4) Søforsikringen og 5) Genforsikringen. Det viste sig dog, at kun et eneste af Foreningens Medlemmer ved denne Lejlighed lod sig begejstre af den kastaliske Kilde til at blive Digter. Den besvarede Opgave beskæftigede sig med Søforsikringen og honoreredes med en Præmie paa 500 Kr.

Som en af Verdenskrigens Virkninger paa Forsikringsvæsenet i Almindelighed kan man formentlig nævne, at den stærke Tilgang af nye Selskaber i høj Grad forøgede Vanskelighederne ved at tilvejebringe en fyldestgørende Forsikringsstatistik. I Februar 1917 fremsendte Indenrigsministeriet derfor til Forsikringsforeningen et af Det statistiske Departement udarbejdet Forslag til Lov om Forpligtelse for Forsikringsselskaber til at meddele statistiske Oplysninger. Forslaget behandledes paa et Plenarmøde samme Maaned, hvorefter Bestyrelsen kunde tilskrive Ministeriet, at Foreningen ikke havde noget at erindre mod den foreslaaede Forpligtelse. Man henstillede dog bl. a., at der af Skadesforsikringsselskaberne ikke blev forlangt Oplysning om Bestandens indre Sammensætning, da dette vilde medføre betydeligt Arbejde og betydelig Bekostning for Selskaberne og for enkelte Forsikringsbranchers Vedkommende endog maatte betragtes som praktisk uigennemførligt. Departementets Forslag, der jo i Virkeligheden var en Slags Forløber for en almindelig Tilsynslov, naaede imidlertid aldrig at faa Lovkraft.

At Krigsaarenes stærke Forøgelse af Forsikringsvirksomheden i de forskellige Brancher bl. a. ogsaa gav sig Udslag i en Stigning i Antallet af Processer angaaende Forsikringssspørgsmaal, kan ikke forundre. I Forsikringskredse laa den Tanke da nær, at saadanne Processer burde paadømmes ved en Domstol, i hvilken Mænd med forsikringsmæssig Uddannelse havde Sæde. Noget saadant fandt jo allerede Sted ved Sø- og Handelsretten,

naar det drejede sig om Søforsikrings-sager. Forsikringsforeningen androg derfor i Juli 1917 Justitsministeriet om, at den nævnte Domstol maatte blive omdannet til en Sø-, Handels- og Forsikringsret, der blandt sine Dommere talte Forsikringsmænd fra de forskellige Forsikringsbrancher. Planen fandt Tilslutning fra meget kompetent juridisk Side, men fremkaldte derimod — med et Par enkelte Undtagelser — ikke nogen offentlig Menings-tilkendegivelse fra Assurandørernes egen Kreds. Maaske blev dette i Justitsministeriet udlagt som Mangel paa Interesse for Sagen. I al Fald førte Foreningens Initiativ ikke til noget Resultat.

Medens de forannævnte Forslag om udvidet Forsikringsstatistik og Oprettelse af en Forsikringsret jo kun i løsere Grad har Relation til Krigen, skal nu omtales et Forhold, der direkte affødt af denne. I 1917 rejste Direktør Karl Herlitz, „Scandia“ — paa det Tidspunkt Næstformand i den svenske Forsikringsforening — Spørgsmaalet om, hvordan Brandforsikringsselskaberne skulde forholde sig, hvis et af de skandinaviske Lande skulde blive tvunget til at slutte sig til den ene af de kæmpende Magtgrupper. Det maatte jo antages, at de i vedkommende Land repræsenterede udenlandske Forsikringsselskaber, der var hjemmehørende i Lande hørende til den modsatte Magtgruppe, vilde ophæve eller suspendere deres Forpligtelser ifølge indgaaede Forsikringer. Den derved opstaaede Assurancenød maatte i saa Fald søges afhjulpet af de øvrige i Landet virkende Forsikringsselskaber, idet man naturligvis ikke ønskede at paakalde Statens Bistand.

Men vilde de være i Stand til det? Da dette vel for de større Risici Vedkommende maatte anses for tvivlsomt, opstod Planen om et Samarbejde mellem svenske, norske og danske Selskaber. Fra dansk Side deltog Chr. Magnussen og Eigil Bramsen i de

derpaa følgende Forhandlinger, der formede sig ret vanskeligt, men i Juni 1918 førtes til en lykkelig Afslutning. For de norske og svenske Selskabers Vedkommende etableredes Samarbejdet under den Form, at der oprettedes et saakaldt norsk-svensk Brandforsikringskonsortium, saaledes at Konsortiet i Krigstilfælde, naar Forsikringstageren ønskede det, skulde overtage Brandforsikringen paa Risici, som ved Krigsudbrudet var forsikrede i Selskaber tilhørende Lande, med hvilke Norge eller Sverige maatte være kommet i Krig. For Danmarks Vedkommende bestod Deltagelsen i en gensidig Aftale mellem 31 danske Brandforsikringsselskaber og Konsortiets Medlemmer, gaaende ud paa, at man vilde bidrage til at tilvejebringe den fornødne Dækning, enten ved Genforsikring eller ved direkte Forsikring, med nærmere fastsatte Maksimumsbeløb.

De indgaaede Overenskomster, der iøvrigt var truffene i Forstaaelse med de respektive Landes Udenrigsministerier, blev jo til al Held ikke effektive. De nordiske Lande fik Lov at forblive neutrale. Men det følte, som om Krigens Skygge var draget henover dem.

Som det til Dels vil ses af det foregaaende, stod Forsikringsforeningen i disse Aar hyppigt i Forbindelse med de forskellige Ministerier. Det gælder ikke mindst Handelsministeriet, hvorfra Foreningen til Medlemmernes Underretning bl. a. fik tilsendt de franske „sorte Lister“, paa hvilke adskillige danske Assurancefirmaer var opførte. I Parentes bemærket betød Optagelse paa Listen kun, at det var franske Undersaatter forbudt at staa i Forbindelse med disse Firmaer vedrørende Reassurance eller direkte Assurance af Risiko, beliggende i Frankrig og Algier, medens f. Eks. Forsikring af Risiko beliggende i Danmark var tilladt; Hensigten var at forhindre, at tyske Selskaber og derigennem den tyske Regering gennem Reassurance fik Kendskab til Planer,

Regnskaber o. s. v. vedrørende franske Fabriker eller til den franske Skibsfarts Bevægelser. Gennem Handelsministeriet modtoges endvidere fra Gesandtskabet i Konstantinopel forskellige Indberetninger, der stærkt opfordrede danske Assurandører til at benytte sig af Krigstilstanden mellem Tyrkiet og Ententemagterne til at vinde Indpas paa det tyrkiske Marked. Om det saa var Assuranceforholdene i Kina, havde Handelsministeriet ogsaa Oplysninger parat herom, maaske ud fra den Betragtning, at danske Assurandører under Foreningens Bomærke vilde kunne gøre særlig Lykke i Dragebannerets Land.

Paa den anden Side var Regeringen som Følge af de her i Landet under Krigsaarene herskende Ernæringsvanskeligheder og daarlige Boligforhold ikke altfor ivrig efter at give Udlændinge Adgang til Danmark; det ses saaledes, at Handelsministeriet har afæsket Forsikringsforeningen en Udtalelse om, hvorvidt det vilde have Interesse for dansk Forsikringsvirksomhed, at en russisk-jødisk Forsikringsdirektør med Hustru og Datter tog varigt Ophold i Danmark. Forsikringsforeningen maatte besvare Forespørgslen benægtende.

Det var i disse Aar ikke alene de forskellige Ministerier, Foreningen var kommet i nær Kontakt med; ogsaa en bredere Offentlighed havde faaet Øje paa Foreningen som Repræsentation for Forsikringsverdenen. I al Fald tog Foreningens responderende Virksomhed, der hidtil ikke havde spillet nogen nævneværdig Rolle, et betydeligt Opsving under Krigen.

Foreningen modtog eksempelvis Forespørgsel om, hvorvidt det maatte siges at være kutymemæssigt i Maj 1915, at Ordet „Krigsforsikring“ fra København til finsk Havn ikke omfattede Forsikring mod tysk Kapring, eller om det dog paa det nævnte Tidspunkt var forbundet med særlige Vanskeligheder i København at tegne en saadan Forsikring, der omfattede Risiko ved tysk

Kapring. Foreningen svarede, efter at Sagen havde givet Anledning til en meget omfattende, skriftlig Meningsudveksling mellem Bestyrelsens Medlemmer, at der vel ikke kunde siges at have udviklet sig nogen Kutyme med Hensyn til særlige Betingelser for „Krigsforsikring“ til finsk Havn i Maj 1915, men at det paa det nævnte Tidspunkt havde været forbundet med nogen Vanskelighed at dække saadan Forsikring inclusive tysk Kapring, da vistnok kun et enkelt Selskab havde været villig til at overtage Krigsforsikring, der omfattede den nævnte Risiko.

Følgende Sag gav ligeledes Anledning til en længere Korrespondance mellem Bestyrelsens Medlemmer. Det drejede sig om et københavnsk Assurancemæglerfirma, der skulde placere en større Krigsforsikring fra en Forbindelse i Norge og som i den Anledning telefonisk tilbød et københavnsk Søforsikringselskab en Andel paa 30.000 Kr. Firmaet hævdede, at Tilbudet blev akcepteret i Telefonen, hvorfor der straks fremsendtes Bordereau med vedhængende Duplikat til Akcept. Dette modtoges ogsaa paa vedkommende Selskabs Kontor af en Funktionær, der imidlertid lagde det til Side — og glemte det. Tre Maaneder senere torpederes det paagældende Skib. Mæglerfirmaet retter Henvendelse til Selskabet om Betaling, hvilket nægtes under Henvi- sning til, at Selskabet ikke kender noget til den omspurgte Forsikring. Først senere kommer det forsvundne Bordereau for Dagen, men tre Funktionærer, der den paagældende Dag, da Telefonsamtalen skal have fundet Sted, var til Stede paa Kontoret, erklærer under Edstilbud, at de overhovedet ikke den Dag har ført nogen Telefonsamtale om en Risiko som den nævnte.

Forsikringsforeningens Responsum gik bl. a. ud paa, at det maa blive Afsenderens Sag at sikre sig, at Risikoen bliver akcepteret ved Tilbagesendelse af Duplikatet med Akcept i lovlig Form. At den, der tilbyder en Forsikring fakultativt, intet Svar mod-

tager, berettiger ham absolut ikke til at drage den Slutning, at Risikoen er antaget, tværtimod, det maa i høj Grad opfordre ham til at rette en Forespørgsel. Rent bortset fra en underordnet Funktionærs Fejl kan en saadan Opgave jo paa Vejen til Selskabet ved en Tilfældighed forsvinde, og Selskabet vil i saa Tilfælde ikke være bundet til at overtage en Risiko, ligegyldigt til hvilket Beløb.

Fra saadanne Responsa, hvor dystre Begivenheder som Kaping, Torpedering o. l. dannede Baggrunden, maa det have været velgørende for Bestyrelsen at beskæftige sig med Forespørgsler af mindre krigerisk Tilsnit. Som f. Eks., da et Selskab spurgte, om det var pligtig at erstatte et Par Bukser — maaske dog Militærbukser — der var blevet ødelagt ved at komme i for nær Berøring med Udblæsningsrøret paa en Motorcykel. Bestyrelsen svarede, at en Domstol formentlig vilde dømme Selskabet, forsaavidt der havde været Ild i Bukserne, men mente iøvrigt, at det burde ligge udenfor Brandforsikringens Opgave at yde Erstatning i saadanne Tilfælde.

Om Foreningens indendørs Virksomhed i Krigsaarene kan endelig anføres, at der afholdtes 7—8 Foredrag om Aaret, ofte naturligvis om Emner, der paa en eller anden Maade stod i Forbindelse med Krigen. Det var ganske overvejende Plenarmøder, der var Tale om, idet Gruppeinddelingen langt fra havde indfriet de Forventninger, man havde stillet til den. Det havde været Tanken, at Grupperne skulde føre et vist selvstændigt Liv, uafhængigt af Hovedforeningen. Et lille Tilløb var som tidligere nævnt ogsaa blevet foretaget af Brandforsikringsgruppen gennem Forsøget paa Indsamling af en Brandskades-Statistik, og i 1914 havde denne Gruppe dog afholdt to Møder, den blandede Gruppe ét. Derimod gav ingen af de fem Grupper noget Livstegn fra sig i 1915. I 1916 mandede Ulykkesforsikringsgruppen sig op til et

Møde, og i hvert af Aarene 1917 og 18 kunde Brandforsikringsgruppen atter præstere et Møde. Indenfor Livs- og Søforsikringsgrupperne havde Medlemmerne overhovedet aldrig været sammenkaldt, først i 1919 kom Livsforsikringsgruppen med og i 1920 Søforsikringsgruppen.

Det lidt pauvre Resultat af Gruppernes Arbejde skyldtes formentlig et Sammenspil af flere Omstændigheder. Gruppebestyrelsernes Medlemmer sad jo hver for sig i store Virksomheder, der netop i disse Aar kunde kræve en betydelig Arbejdsindsats, og iøvrigt stillede mange af dem sig paa anden Maade til Foreningens Raadighed. Hos adskillige af de nytilkomne, menige Medlemmer var dernæst Foreningsinteressen endnu ikke blevet vakt og tilfredsstilledes i al Fald tilstrækkeligt gennem Plenarmøderne. Disse omhandlede selvfølgelig hyppigt Specielemner fra de enkelte Forsikringsbrancher, saaledes at det ogsaa af den Grund kunde være vanskeligt at finde nyt, brugbart Stof til Behandling paa de særlige Gruppemøder. Og endelig lagde Dyrtiden visse Hindringer i Vejen for Afholdelsen af altfor mange Møder.

Ganske vist havde Hovedforeningen generøst vedtaget at afholde Lokaleudgifter for to Møder aarligt i hver Gruppe, og det kostede intet at være Medlem af de forskellige Grupper, dog med Undtagelse af Brandforsikringsgruppen, hvor der opkrævedes et ekstra Kontingent af 2 Kr. aarligt. Men Fællesspisningen var blevet dyrere, ligesom man iøvrigt maatte ofre af sine kostbare Brødkort for at kunne deltage. Og Whiskypriserne steg efterhaanden til saadanne Højder, at Hovedbestyrelsen, der jo som vi har set selv foretrak Kaffe og Kager, sluttelig dekreterede, at Medlemmerne end ikke paa egen Bekostning maatte rekvirere Drikkevarer. Det ses dog ikke, at denne sidste Bestemmelse i særlig Grad stimulerede Interessen for Afholdelse af flere Gruppemøder.

OM FORSIKRINGSUNDERVISNING

Da man engang forespurgte en af Krigstidens nybagte Forsikringsdirektører, om han havde Interesse af at deltage i en Co-Assurance, svarede han overlegent, at hans Selskab virkelig ikke beskæftigede sig med noget saa inferiørt som — Kreaturforsikring! Naar det stod saaledes til hos Spidserne, er det forstaaeligt, at det ogsaa hos de mere underordnede Funktionærer kunde skorte paa nærmere Kendskab til Forsikringsvæsenets Hemmeligheder. Det var derfor paa høje Tid, at der i September 1914 paabegyndtes en systematisk Forsikringsundervisning, og formentlig kunde adskillige Uhyrligheder været undgaaet, om man noget tidligere havde faaet uddannet en Stab af kyndige Forsikringsfolk.

Det havde forsaavidt ikke manglet paa Tilskyndelser hertil. Allerede i Marts 1888 — altsaa kun godt og vel fire Aar efter Foreningens Stiftelse — tilstillede saaledes en Kursusbestyrer cand. mag. Birger Hansted Foreningens Bestyrelse et Forslag til Oprettelse af en *Lærestalt for Forsikringsvæsen*.

Iflg. dette Forslag skulde et fuldstændigt Kursus strække sig over 10 Maaneder med 24 Timer ugentlig fra Kl. 9 Form. til Kl. 1 Eft. Undervisningen omfattede følgende Fag:

Mathematik.....	5	Timer	ugentlig
Beregninger	3	—	—
Statistik.....	3	—	—
Finants- og Børsvæsen.....	2	—	—
Nationaløkonomi (Grundtræk).....	3	—	—
Livsforsikring.....	2	—	—
Brandforsikring	1	—	—
Ulykkesforsikring.....	1	—	—
Søforsikring.....	1	—	—
Mindre omfattende Forsikringsbrancher.....	1	—	—
Assuranceret.....	} 2	—	—
Forvaltning			
		Ialt... 24 Timer	

Skolens Lærere skulde vælges blandt de dygtigste Fagmænd i vedkommende Fag, og Prisen for et fuldstændigt Kursus var ansat til 30 Kr. mdl. Forslagsstilleren sluttede fortrøstningsfuldt sin Henvendelse til Bestyrelsen med at udtale Haabet om, at en saadan Lærestanstalt maatte kunne skabe en Stab af indsigtfulde og dygtige Fagmænd indenfor Assurancevæsenet.

Foreningens daværende Formand, Tvermoes, gav Henvendelsen følgende Paategning med paa Vejen:

„Ved at sætte indlagte Sag i Cirkulation imellem Bestyrelsens Medlemmer skal jeg som min Opfattelse udtale, at der ikke forekommer mig at være nogen Trang tilstede for en Skole som den foreslaaede, da der her i Landet er rigelig Forraad af den tekniske Indsigt, som behøves for at lede de Forsikringsselskaber, der ere oprettede i Danmark, og hverken Comisser eller Agenter for fremmede Selskaber behøver den tekniske Indsigt eller ville faae Brug for den“.

Borgen, Bramsen, Heckscher og Hellesen nøjedes med hver for sig at afgive deres Responsum i Form af et kategorisk „Læst!“ — og dermed var den Sag ude af Verden.

I 1905 tilbød Redaktør Wm. Levison at give privat Kursus-undervisning i Forsikring, og denne Gang fandt Bestyrelsen — Kabinettet Fritsche — i og for sig Tanken god og nærmere Overvejelse værd, men betvivlede, at Levison var den rette Mand. Senere rejstes Spørgsmaalet, som vi har set, Gang paa Gang af Bache, Gamborg, Chr. Magnussen m. fl., men først i Januar 1914 begyndte det at lysne. Da tog Præsident-Kabinettet selv Sagen op og opfordrede Forstander L. Jacobsen fra Købmandsskolen til paa et almindeligt Foreningsmøde at skitsere en Undervisningsplan. Mødet resulterede i, at Forsamlingen opfordrede Bestyrelsen, suppleret med Dr. L. Iversen, til at arbejde videre med Sagen, og allerede i September samme Aar kunde Købmandsskolen aabne en særlig Afdeling for Forsikringsundervisning. Spørgsmaalet var løst paa omtrent lige saa mange Uger, som det tidligere havde været Aar undervejs.

Afdelingen stod under Tilsyn af et af Forsikringsforeningen valgt Tilsynsraad, bestaaende af Gamborg, L. Iversen og Chr. Magnussen. Undervisningen omfattede:

- 1) *Et Indledningskursus*, fælles for Medhjælpere fra alle Forsikringsgrene. I dette blev gennemgaaet den almindelige Forsikringslære og Afsnit af de for denne vigtige Videnskaber, Samfundskundskaber, Statistik og Økonomi.
- 2) *Specielle Kursus* for de enkelte Forsikringsgrene, hvori der skulde gives et indgaaende Kendskab til de enkelte Forsikringsvirksomheders Opgaver, Principperne for deres Ledelse, deres Forretningsgang, Bogføring og Korrespondance, Udfyldelse af Indtegnings- og Forsikringsdokumenter, Tariffer, Skadeudligning m. m.

Undervisningen var beregnet at skulle strække sig over 2 Aar med 6 ugentlige Aftentimer. Skolepengene androg 8 Kr. pr. Maaned.

Naar Forsikringskolen saa hurtigt kunde komme i Gang, skyldtes det først og fremmest den Forstaaelse, man straks mødte hos Købmandsskolen, specielt Overlærer M. Vibæk. Men dernæst var det af uvurderlig Betydning, at man havde formaaet cand. polit. Chr. Thorsen til i Løbet af Sommeren 1914 at udarbejde en Forsikringslære til Brug ved Undervisningen, saaledes at man for dette centrale Fags Vedkommende ikke behøvede at begynde paa bar Bund.

Der meldte sig første Aar 26 Elever og Aaret efter 61 Elever. Men saa dalede Tallet i 1916 til 34, og Forsikringsverdenens Jeronimusser, der fra første Færd havde vrisset lidt af hele Undervisningssagen, troede allerede, at Gassen var ved at gaa af Ballonen. Forklaringen var imidlertid den, at selve Undervisningen var lagt op i saa høje teoretiske Luftlag, at de helt Unge ikke kunde følge med. I 1917 foretog man derfor saadanne Ændringer i Læseplanen, at de rent praktiske Fag traadte i Forgrunden, og samtidig indførtes den Bestemmelse, at Forsikringskolens Undervisning skulde afsluttes med en Afgangsprøve. Reformen havde da ogsaa den Virkning, at det aarlige Elevantal hurtigt naaede op til ca. 140.

I 1923 gjorde man Forsikringskolen 3-aarig, hvorved for det første opnaaedes, at den unge Forsikringsmedhjælper, der har Realeksamen eller tilsvarende Kundskaber, straks efter sin Ansættelse i Selskabet kan blive optaget i Forsikringskolens 1. Klasse, medens han tidligere først skulde have et Aars Forsikringspraksis bag sig. For det andet opnaaedes, at der kunde blive Tid til Undervisning i Sprog. Paa dette Grundlag har Skolen siden arbejdet videre og, som det synes, i det store og hele tilfredsstillende.

Følgende Oversigt viser for hvert Skoleaar Antallet af Elever i Forsikringskolen samt hvor mange der har bestaaet Afgangsprøven:

	Elever	Bestaaet Afgangsprøven
1914/15.....	26	—
1915/16.....	61	—
1916/17.....	34	—
1917/18.....	79	—
1918/19.....	137	20
1919/20.....	148	18
1920/21.....	136	25
1921/22.....	134	25
1922/23.....	115	30
1923/24.....	149	36
1924/25.....	118	22
1925/26.....	144	15
1926/27.....	137	25
1927/28.....	147	30
1928/29.....	167	38
1929/30.....	146	34
1930/31.....	170	34
1931/32.....	161	28
1932/33.....	171	44

Siden 1918 har Forsikringsforeningen hvert Aar ved sit Møde i Slutningen af Oktober hædret de Elever, der det paagældende Aar har bestaaet Afgangsprøven med mindst ug÷ i Gennemsnitskarakter, med Tildeling af et Diplom samt Foreningens Emblem i Sølv. Ialt har i Aarene 1918—1933 90 Elever modtaget denne Udmærkelse — med Tilladelse til at bære samme. Men Tilladelsen benyttes aldrig. Og det er vel ogsaa forstaaeligt, at i al Fald unge Damer af et tilforladeligt Ydre næppe kan sætte særlig Pris paa at skilte med en Brystnaal, hvis Hovede er større end en To-Krone og hvis Dragemotiv tilmed let kan fremkalde ufine Hentydninger til hin furiøse Xantippe, der var selve Dragenaatures kvindelige Inkarnation.

Efter at Forsikringsskolen var kommet godt i Gang, begyndte man indenfor Forsikringsforeningen at beskæftige sig med Spørgs-

maalet om en tilsvarende Uddannelse for mere overordnede Funktionærer. Resultatet blev foreløbig, at man i 1917—19 arrangerede en Række Forelæsninger paa Universitetet om forskellige Emner indenfor Forsikring, og det viste sig, at Foretagendet blev en stor Succes. Det varede derfor ikke længe, før Forsikringsforeningen og Købmandsskolen, der paa det Tidspunkt selv syslede med Planer om en særlig Handelshøjskole, blev enige om at oprette en Forsikringshøjskole, og efter at alt var lagt grundigt tilrette, aabnedes Skolen i 1923.

Forudsætningen for at kunne blive optaget som Studerende ved Forsikringshøjskolen er, at den paagældende har bestaaet Forsikringskolens Afgangsprøve eller er i Besiddelse af en tilsvarende Uddannelse. Studiet er 3-aarigt og falder i 2 Dele, nemlig Fællestudiet, det første Aar af Studietiden, og Specialstudiet, der tager de to følgende Aar. Fællestudiet er — som Navnet antyder — fælles for alle Forsikringsbrancher og omfatter Genforsikring, Forsikringsstatistik, Nationaløkonomi og Retslære, og Aaret afsluttes med en mundtlig Prøve i de to sidstnævnte Fag. Det 2-aarige Specialstudium er særskilt for hver af de fire Brancher: Brandforsikring, Livsforsikring, Sø- og Transportforsikring samt Ulykkesforsikring (herunder Ansvars- og Automobilforsikring). De Emner, som Specialstudiet omfatter, kan deles i 3 Hovedgrupper: Teknik, Jura og Praksis; det kan eksempelvis nævnes, at *Brandforsikringsstudiet* under *Teknik* efter Læseplanen omfatter Undervisning i Elektricitet, Maskinlære, Bygningskonstruktioner, tariffmæssige Klausuler, Risikobedømmelse og Tarifiering; under *Jura* gennemgaas Tilsynslovgivning og Brandværnslovgivning i Indland og Udland, Forsikringsbetingelser og Lovbestemmelser desangaaende samt Domme; endelig omfatter *Praksis* en Gennemgang af indendørs og udendørs Virksomhed, Regnskabsaflæggelse, Pengeanbringelse, Genforsikring og Beskatning samt Skadesopgørelse.

Studiet ved Forsikringshøjskolen afsluttes med en *Diplomprøve*, der dels er skriftlig, dels mundtlig. Den skriftlige Del omfatter et selvstændigt Arbejde over et Emne indenfor et specielt Omraade af Branchen, som er gjort til Genstand for et særligt Studium paa egen Haand. Til Udarbejdelsen gives en Frist af 2 à 3 Maaneder; Eksaminanden kan dog vælge i Stedet for Udarbejdelsen af det nævnte skriftlige Arbejde at underkaste sig en 8 Timers skriftlig Prøve med en bunden Opgave i Specialet, og ved hvis Besvarelse Brugen af Haandbøger kan tillades. Den skriftlige Del af Diplomprøven omfatter desuden 2 mindre 4-Timers Prøver udenfor Specialet. Ved den mundtlige Prøve kan der eksamineres baade i Specialet og i andre Emner. Karaktererne ved den ved Afslutningen af Fællesstudiet afholdte Prøve i Retslære og Nationaløkonomi overføres. Efterfølgende Tabel viser Antallet af Studerende og Deltagere samt bestaaede Eksaminer i Aarene 1924/33. Indtil Aaret 1928/29 er der ikke foretaget nogen Adskillelse mellem Studerende (saadanne, der har deres Optagelsesbetingelser i Orden og forbereder sig til Diplomprøven) og Deltagere (saadanne, der kun følger enkelte Forelæsningsrækker uden at kunne indstille sig til Diplomprøven).

Forsikringsforeningen har i to Tilfælde uddelt en større Pengepræmie som Belønning for særlig smukke Præstationer ved Diplomprøven.

I et af Klasseværelserne paa Købmandsskolen kunde man for nogle Aar siden paa en af Væggene finde følgende lidt overraskende Inskription, hvis første Ord naturligvis var tilføjet af et eller andet vittigt Hovede blandt Eleverne: „*Lærere*, Hus og Bohave stilles under Elevernes Beskyttelse“. Der vil maaske være enkelte Læsere, som fra deres Skoletid mindes en og anden Lærer, der nok kunde have tiltrængt lidt Beskyttelse eller i al Fald en Smule Overbærenhed fra Elevernes Side. For Forsikringsskolernes

Studerende og Deltagere samt bestaaede Eksaminer.

Semester	Brandforsikring			Livsforsikring			Søforsikring			Ulykkesforsikring		
	Studerende	Deltagere	bestaaet Diplomprøve	Studerende	Deltagere	bestaaet Diplomprøve	Studerende	Deltagere	bestaaet Diplomprøve	Studerende	Deltagere	bestaaet Diplomprøve
Efteraar 1924	11	—	—	7	—	—	18	—	—	10	—	—
Foraar 1925	11	—	—	7	—	—	18	—	—	10	—	—
Efteraar 1925	13	—	—	12	—	—	18	—	—	22	—	—
Foraar 1926	14	—	—	12	—	—	22	—	—	15	—	—
Efteraar 1926	6	4	—	10	2	—	11	8	—	7	7	—
Foraar 1927	6	—	—	10	—	—	10	—	—	7	—	—
Efteraar 1927	4	2	—	6	4	—	8	4	—	7	—	—
Foraar 1928	3	—	—	6	—	—	4	—	—	6	—	—
Efteraar 1928	6	1	1	6	—	4	3	—	1	3	—	1
Foraar 1929	6	—	—	5	—	—	3	—	—	3	—	—
Efteraar 1929	7	1	2	8	—	—	—	—	—	3	3	2
Foraar 1930	6	1	—	8	—	—	—	—	—	3	—	—
Efteraar 1930	—	—	2	9	2	2	3	1	—	7	5	—
Foraar 1931	—	—	—	10	—	4	2	1	—	7	3	1
Efteraar 1931	4	10	—	9	1	—	3	7	—	13	1	—
Foraar 1932	4	—	1	9	—	5	4	—	3	13	—	4
Efteraar 1932	4	3	—	12	—	—	—	6	—	13	—	—
Foraar 1933	4	2	1	11	—	2	—	5	—	13	3	8

Vedkommende vil det imidlertid være ganske overflødig at nære nogensomhelst Bekymringer i denne Retning. De Forsikringsmænd, der i Aarenes Løb har virket som Lærere paa Købmandsskolen, har baade i faglig og pædagogisk Henseende fuldtud evnet at tilrettelægge Undervisningen paa en saadan Maade, at Elevernes Interesse og Lærelyst er blevet rigeligt imødekommet. Ikke faa af Lærerne har været knyttet til Skolerne i en halv Snes Aar eller mere, det gælder saaledes Vicedirektør Carl Larsen, Direktør Anders Hansen, Fuldmægtig Knud Ipsen, Direktør E.

Nørgaard, Kontorchef C. A. Valentiner og Underdirektør G. E. Riemann. Det vidner om en betydelig Interesse for Sagen, at de paagældende ved Siden af deres egentlige Virksomhed i aarevis har villet ofre Tid og Kræfter paa Undervisningen. Forsikringsverdenen har al mulig Grund til at være dem og de mange andre, der i kortere eller længere Tid beredvilligt har stillet sig til Raadighed, taknemlig for denne aktive Indsats. Der hidsættes andet Steds i nærværende Skrift en fuldstændig Navnefortegnelse over Forsikringsskolernes Lærere gennem Aarene, ikke til Paakaldelse af nogen Beskyttelse, men — som det hedder i Makkabæernes Bog — for at Folket kan have en Amindelse derom.

I Forbindelse med Omtalen af Forsikringsundervisningen kan det nævnes, at Forsikringsforeningen i de senere Aar har udgivet følgende Bøger og Pjecer, hvoraf de fleste direkte er bestemt til Brug ved Undervisningen:

N. H. Bache: De alm. Brandforsikringsbetingelser (1918).

Anders Hansen: Regnebog (1925).

Carl Hansen: Skibet og dets Indretning (1927).

Hjort-Lorenzen: Forsikringsdokumenters Stempelpligt (1929).

Chr. Høyrup: Om Akkvisition (1930).

Jens Pedersen: Om Livsforsikringsvirksomhed (1916).

Arvid Rørdam: Policers Stempelpligt og dens Berigtigelse (1920).

Chr. Thorsen: Forsikringslæren i Hovedtræk (1914/15, 2. Udg. 1924).

Chr. Thorsen: Om Forsikring (1921).

C. A. Valentiner: Om Ulykkesforsikringsvirksomhed (1919).

O. Østergaard: Reassurance i Brandforsikring (1. og 2. Oplag 1919).

Det er blevet hævdet, at den danske Forsikringsverden ved Oprettelsen af Forsikringshøjskolen har skabt en Institution, som kun har ganske faa Sidestykker i Verden, hvis den overhovedet har nogen. Givet er det i hvert Fald, at indenfor den skandinaviske Forsikringsverden indtager Danmark paa hele Undervis-

ningsomraadet ubestridt Førstepladsen. Og Æren herfor maa for en stor Del tilskrives Forsikringsforeningen, selvom det, som vi har set, varede temmelig længe, før Foreningens Interesse for Forsikringsungdommen gav sig positivt Udslag.

For adskillige af de helt unge Forsikringsfolk var Forholdet indtil 1914 sikkert det, at de — som i Holbergs Fabel — blot eksisterede som hine Mider, der vrimler udi Oste. De troede hver for sig, at der ikke fandtes nogen anden Verden end deres egen Ost og bekymrede sig iøvrigt ikke om at efterforske dens Natur og Væsen, saa længe den blot gav dem Føden. Men eftersom Miderne ifølge Fabelen hører ind under Dragen, saa var der en Gang, fortæller Holberg, en „curieus Drage“, der tog sig for at undersøge, om Miderne overhovedet kunde henregnes til de levende „Creature“. Og til almindelig Forundring viste det sig, at de ganske vist ofte var dovne og kun i Besiddelse af maadelig Dømmekraft, men at de ellers havde mange gode Egenskaber, som det kunde lønne sig at udvikle. Den curieuse Drage lod derfor beramme et Møde af de øvrige Dyr, og her vedtoges det, at Miderne skulde *immatriculeres* blandt „de saa kaldne ædle Creature“.

Forsikringsforeningen har saaledes ikke alene Fortjenesten af at have sat Ungdommens tekniske Uddannelse i System, den har ogsaa medvirket til, at de helt unge paa et tidligt Stadium vækkes til faglig Interesse og til Forstaaelse af, at de allesammen er Medlemmer af den danske Forsikringsverden. Som Forsikringsforeningens Stiftelse i sin Tid var et Udtryk for, at Datidens Assurandører blev sig bevidste som Stand, saaledes blev Forsikrings skolens Oprettelse Indledningen til en tilsvarende Vækkelse af Nutidens Forsikringsungdom. Og efter dansk Skik varede det heller ikke længe, før de unge maatte have deres egen Forening. Den stiftedes i 1926 og fik det stolte Navn „Forsikringsklubben,

forsikringsvidenskabelig Studieklub“. Som Medlemmer kan kun optages tidligere Elever paa Forsikringsskolen samt studerende og tidligere Elever ved Forsikringshøjskolen og Lærere ved disse Skoler.

Ved et Tilfælde, der ser ud som ungdommelig Utaknemlighed overfor den gamle Forening, fandt Stiftelsen Sted paa *St. Georgs Dag* den 23. April, et Navn, der naturligvis maa opvække ubehagelige Idéassociationer hos enhver tænksom Drage.

UNDER GAMBORGS LEDELSE

I de rigtig spændende Romaner med flere sideløbende Handlinger ligger det jo af og til, at Forfatteren slipper Helten i en lidt vanskelig Situation og nogle Kapitler senere genoptager Fortællingen med en jævn Bemærkning som f. Eks.: Vi forlod vor Helt, da han med Hovedet paa Blokken ventede paa Økse-hugget — — —. Saafremt en eller anden Læser af nærværende Skrift imidlertid i Spænding maatte have afventet, hvad der skete, da Chr. Magnussen paa Hovedbestyrelsesmødet i Februar 1919 talte om Foreningens Ophævelse, kunde vi straks have beroliget ham. Der skete nemlig ikke andet, end at Foreningen besluttede sig til at leve videre. Det var jo nu en Kendsgerning, at Assurandør-Societetet var blevet stiftet, og Fremtiden maatte vise, om de to Organisationer kunde trives Side om Side.

For at imødegaa de Indvendinger, der tidligere var blevet fremsat mod Reglerne for Bestyrelsens Sammensætning, og for at forebygge den Misforstaaelse, at Foreningen fremtidig blot vilde være en ren Funktionærforening, vedtoges paa Aarsmødet i April 1919 en Vedtægtsændring med Hensyn til Valget af Gruppebestyrelser. Herefter skulde hver enkelt Gruppe vælge en Bestyrelse, bestaaende af en Formand og Næstformand, af hvilken den ene skulde være *Direktør* for et dansk Selskab og den anden *Generalagent* for

et udenlandsk Selskab. Samtidig udvidedes Gruppebestyrelserne saaledes, at der som 3. Medlem skulde vælges en *Funktionær* for et Selskab. Det var herved gennem selve Bestyrelsens Sammensætning tilkendegivet, at Forsikringsforeningen var en Forening af Direktører, Generalagenter og Funktionærer.

Medens denne Ændring af Vedtægterne næppe vilde være i Stand til at etablere nogen Konflikt mellem Forsikringsforeningen og Assurandør-Societetet, blev der imidlertid paa Aarsmødet desuden vedtaget en Tilføjelse til Vedtægternes § 10, der af Societetet opfattedes som Signal til Kamp.

Det hed tidligere i § 10, at Hovedbestyrelsen paa Begæring af et Medlem var pligtig at afgive Responsum om en blandt Assurandørerne herskende Kutyme, naar vedkommende Medlem for Hovedbestyrelsen godtgjorde at have en rimelig Interesse i Erholdelsen af et saadant Responsum. Paa Forslag af Gamborg m. fl. Bestyrelsesmedlemmer føjedes nu hertil følgende:

„Andre Responsa kan afgives efter Hovedbestyrelsens Bestemmelse. Ved Afgivelse af Responsa saavel som ved Behandling af Henvendelser til eller fra offentlige Myndigheder eller af Spørgsmaal af almindelig faglig Interesse udkræves, at saavel mindst $\frac{3}{5}$ af samtlige Gruppeformænd som mindst $\frac{3}{5}$ af samtlige Gruppe-Næstformænd stemmer derfor.“

Gennem denne Understregning af, at Foreningen ønskede at fortsætte sin hidtidige responderende Virksomhed, og at den vedblivende betragtede sig som Forsikringsstandens officielle Organ overfor offentlige Myndigheder, fremgik det unægteligt, at Foreningen ikke godvilligt vilde vige Pladsen for Assurandør-Societetet. Det var derfor ogsaa naturligt, at Gamborg som „Forsvarspolitikens“ første Talsmand blev valgt til Formand, da Chr. Magnussen fastholdt Ønsket om at udtræde efter at have været Medlem af Bestyrelsen i 17 Aar. (Allerede Aaret efter maatte

han dog indvilge i at vende tilbage som Formand for Brandforsikringsgruppen). De Bestyrelsesmedlemmer, der tidligere havde erklæret at ville slaa Følge med ham, gav under de nu ændrede Forhold Tilsagn om at fortsætte og blev da ogsaa alle genvalgt. Af de Bestyrelsesmedlemmer, der samtidig havde Sæde i Assurandør-Societetets Komité, genvalgtes derimod kun B. Dreyer. Det samlede Resultat af de paa Aarsmødet i April 1919 foretagne Valg blev herefter følgende (indenfor Grupperne i Rækkefølgen Formand, Næstformand, Funktionærrepræsentant):

Formand: Direktør *V. E. Gamborg*.

Næstformand: Direktør *P. Lønborg*.

Brandforsikringsgruppen: Direktør *H. Larsen*, Direktør *Aage Ferdinandsen*, Kontorchef *G. Birch*.

Livsforsikringsgruppen: Direktør *Jens Pedersen*, Direktør *O. Thielst*, Sekretær *Anders Hansen*.

Ulykkesforsikringsgruppen: Direktør *Vilh. Nielsen*, Direktør *Carl Martens*, Sekretær *Chr. Olrik*.

Søforsikringsgruppen: Direktør *B. Dreyer*, Grosserer *H. Arbo-Bähr*, Fuldmægtig *Alfred Møller*.

Den blandede Gruppe: Direktør *O. Østergaard*, Direktør *Paul Levi-son*, Sekretær *V. Thiele*.

Hos den nye Bestyrelses Formand, Direktør *V. E. Gamborg* (f. 1865, d. 1929) forenedes en stærk Interesse for Forsikring med en ligesaa levende Interesse for Politik. Sin forsikringsmæssige Uddannelse havde han faaet i „Hafnia“, først som Assistent, senere som Beregner. I en Alder af 32 Aar brød han ud og stiftede sit eget Selskab, Nordisk Livsforsikrings-A/S af 1897, hvortil Aaret efter kom Nordisk Ulykkesforsikrings-A/S af 1898. Han var Direktør for begge disse Selskaber fra Stiftelsen og indtil han næsten 64 Aar gammel afgik ved Døden. Men hans rastløse Aand

lod sig ikke i Længden indespærre mellem de Mure, der rejses af en bunden og regelmæssig Virksomhed. Han søgte og fandt en videre Tumleplads indenfor de forskellige Forsikringsorganisationer — Forsikringsforeningen, De danske Livsforsikringsselskabers Forening, Dansk Ulykkesforsikrings Forening, Den danske Aktuarforening — i hvis Ledelse han oftest var Formand eller Næstformand.

Hans politiske Udvikling forløb paa lignende Maade. Som ganske ung fik han sin politiske Opdragelse i Studentersamfundet, i hvis folkeoplysende og pædagogiske Virksomhed han snart tog livlig Del. Herfra søgte han over i det offentlige Liv. Han vandt sine Sporer som Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse fra 1904—08 og indvalgte en halv Snes Aar senere i Folketinget (1918—27), hvor han hurtigt blev det radikale Partis Ordfører i regnskabs- og forsikringsmæssige Spørgsmaal.

At Gamborg havde faaet sin politiske Indvielse i den socialt indstillede Kreds, der fylkede sig om „Samfundet“s Fane, var i mere end én Forstand bestemmende for hele hans fremtidige Liv. Thi hverken i Forsikring eller i Politik glemte han nogensinde, at det først og fremmest er *Samfundet*, det drejer sig om. Hvor andre fortabte sig i Detailler eller skævede til privatøkonomisk Vinding, havde Gamborg altid Helheden for Øje. Det daglige, trælsomme Arbejde kunde derfor ikke afvinde ham nogen videre Interesse.

Direktør V. E. Gamborg.

Først naar de store, socialt betonede Opgaver meldte sig, flammede hans Energi voldsomt i Vejret.

Og til Løsningen af disse Opgaver medbragte han værdifulde Evner. Han hørte ikke til de tungtbevæbnede, der ofte er ude af Stand til at røre sig for lutter Oppakning. Gamborg nøjedes som Regel med sin Klinge og det lysende Vovemod. Som han var en ypperlig Journalist — han skrev et Utal af populære og inciterende Artikler om Forsikringsemner — var han en glimrende Taler. Han mestrede den lyrisk baarne Patos som den sviende Spot. Men grov kunde han være, og han kendte ikke til Pardon, naar han mente Forsikringsvæsenets Interesser krænkede. Der var ikke saa lidt af Landsknægte-Naturen hos ham eller af den Kondottière-Trods, der frygtløst baner sig Vej fremad. Men den blev adlet og forædlet ved hans usvigelige Tro paa Forsikringsvæsenets Mission i Samfundet, og skulde man i ét Ord prøve paa at sammenfatte Gamborgs Væsen, saa maatte man sikkert helt tilbage til Korstogenes Tidsalder. Thi han havde *Korsfarersindet*, den brændende, fanatiske Hengivelse for de Idéer, han havde viet sit Liv, ydmyg og stille, naar Hæren ved Opbruddet i Morgengryet istemte det højtidelige Tedeum, tapper og hensynsløs i Kampens Timer, hvor det gjaldt om at besejre de vantro og tilintetgøre de frafaldne, livsglad og frodig om Aftenen mellem Teltene, naar Harperne klang og de muntre Sange tonede om Lejrbaalet — — —.

Allerede den afgaaede Bestyrelse havde gjort et Forsøg paa at puste Liv i Gruppernes Arbejde, og den nye Ledelse kastede sig med Iver over denne Opgave. I 1919 lykkedes det saaledes at faa afholdt 5 Gruppemøder (+ 6 Plenarmøder), i 1920 ikke mindre end 9 Gruppemøder (+ 3 Plenarmøder) og i 1921 4 Gruppemøder (+ 5 Plenarmøder). De to flittigste Grupper —

Livs- og Ulykkes-Grupperne — maatte da ogsaa følge Brand-Gruppens Eksempel og afkræve deres Medlemmer et Ekstra-Kontingent (paa 4 Kr. aarligt). Iøvrigt kulminerede Foreningens Medlemsantal i denne Periode. Fra 821 paa Aarsmødet i 1919 steg det til 840 i 1920 og til 848 i 1921. Paa dette sidste Tidspunkt var imidlertid Likvidationen af Krigsaarenes Selskaber i fuld Gang, og de følgende Aar blev derfor Vidne til en uundgaaelig Nedgang i Medlemsantallet.

Som det vil ses af den andet Steds meddelte Oversigt over Foreningens Møder, var det gennemgaaende lødige og interessante Emner, de nu saa aktive Gruppebestyrelser tog op til Behandling. Eksempelvis kan nævnes, at der indenfor Brandforsikringsgruppen afholdtes Foredrag om Bekæmpelse af Brandfaren (Kaptajn Viggo Lunn) og Tariferingsbetragtninger (Direktør Aage Ferdinandsen); indenfor Livsforsikringsgruppen om Rettighedsforholdet efter en Livsforsikringspolice (Højesteretssagfører N. H. Bache), om Følgen af urigtige eller ufuldstændige Risikooplysninger (Professor Kr. Sindballe), om Forsikring af mindre gode Liv (Direktør Jens Pedersen) og om Statsmonopol for Livsforsikring (Redaktør Chr. Thorsen); indenfor Ulykkesforsikringsgruppen om Ansvarsforsikringens hidtidige og fremtidige Udvikling i Danmark (Direktør Carl Martens), om Ulykkesforsikringsloven (Kontorchef G. E. Riemann) og om den sociale Ulykkesforsikring i Udlandet (Kontorchef Axel Birkmose); indenfor Søforsikringsgruppen om Udsigterne for dansk Søforsikring (Underdirektør Svend Andersen) og indenfor den blandede Gruppe om Præmierregulering og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal (Direktør O. Østergaard).

Gruppemøderne var som Regel udmærket besøgt og dette gjaldt i endnu højere Grad Plenarmøderne. Herfra kan nævnes Foredragene om Forsikringsvæsenet og Pengenes synkende Værdi

(Professor Harald Westergaard), om Forsikring eller Forsørgelse (Landstingsmand K. K. Steincke), om Arvelighedsforskning (Professor W. Johannsen) og om Udkastet til Lov om Forsikringsaftaler (Professor Fr. Stang, Oslo). At et saadant Firkløver af de ypperste indenfor hver sit Omraade beredvilligt stillede sig til Foreningens Raadighed som Foredragsholdere, kunde den nye Hovedbestyrelse formentlig tage som et Vidnesbyrd om, at Foreningens Saga ikke var helt ude.

Der er iøvrigt dobbelt Grund til her at fremhæve det sidstnævnte Foredrag. For det første, fordi vi derved faar Lejlighed til kort at omtale Foreningens Forhold til Forsikringsaftaleloven. Allerede i Juni 1917 havde Bestyrelsen rettet en skriftlig Anmodning til Justitsministeriet om at blive hørt, naar der skulde vælges Medlemmer til Forsikringsaftalelov-Kommissionen, og senere havde Chr. Magnussen ved personlig Henvendelse i Ministeriet bragt Sagen i Erindring. Justitsministeriet opfordrede da ogsaa i Oktober 1918 Forsikringsforeningen til at udpege de tre af den paatænkte Kommissions fire (senere fem) Medlemmer, og Bestyrelsen valgte dernæst N. H. Bache, C. A. Iversen og Jens Pedersen til at indtræde i Kommissionen. Denne nedsattes ved kgl. Resolution af 6. Februar 1919 og traadte straks i Samarbejde med de tilsvarende Kommissioner fra Norge, Sverige og Finland. Fra norsk Side forelaa i Forvejen et af Professor Fr. Stang udarbejdet Udkast, der kom til at danne Grundlaget for Kommissionens Virksomhed. Efter Afholdelsen af en Række Møder afgav Kommissionerne Betænkning i 1925, og det endelige Resultat af dette langvarige og omfattende Arbejde blev for Danmarks Vedkommende som bekendt Lov om Forsikringsaftaler af 15. April 1930. Iøvrigt havde Forsikringsforeningen i 1919 under Hensyn til hele Sagens Betydning nedsat en saakaldt Lovkomité, bestaaende af 9 Medlemmer, med den Opgave at staa til Raadighed for Kom-

missionen, hvilket ogsaa viste sig at faa stor praktisk Betydning. Nedsættelsen af denne Lovkomité — og tilsvarende Komiteer i Norge, Sverige og Finland — fandt Sted i Henhold til Aftale mellem de forskellige Forsikringsforeninger, og vi føres herved over til, hvad der var Grund Nr. 2 til særligt at nævne Professor Stangs Foredrag i Forsikringsforeningen, nemlig at dette Foredrag var et af de første Udslag af et i 1918 mellem de skandinaviske Forsikringsforeninger indledet Samarbejde, der bl. a. netop gik ud paa indbyrdes Udveksling af Foredragsholdere. En nærmere Omtale af dette skandinaviske Samarbejde maa dog forbeholdes det følgende Kapitel.

Ogsaa Spørgsmaalet om en almindelig Tilsynslov — et Spørgsmaal, der jo næsten kan fejre 50 Aars Jubilæum sammen med Forsikringsforeningen — blev paany rejst i Sommeren 1919, idet Handelsministeriet anmodede Foreningen om at udarbejde det første Udkast til en Forsikringslov, der skulde forelægges i den følgende Rigsdagssamling. Den i Krigsaarene etablerede intime Forbindelse mellem Handelsministeriet og Forsikringsforeningen var altsaa endnu ikke kølnet trods Assurandør-Societetets Fremkomst, og Foreningens Bestyrelse nedsatte straks et Udvalg, bestaaende af Formanden og de fem Gruppeformænd til at tage sig af Sagen. Alligevel synes det, som om Forbindelsen denne Gang kun har været af ren platonisk Art, og i al Fald kom Rigsdagen ikke til at staa Fadder til nogen Tilsynslov i Samlingen 1919/20.

Fra Indenrigsministeriet forelaa der, ligeledes i Sommeren 1919, en Henvendelse til Foreningen om at indstille to Medlemmer til det Nævn, der i Henhold til en netop vedtagen Ændring af Ulykkesforsikringsloven skulde oprettes for at afgøre, om de af de anerkendte Ulykkesforsikringsselskaber foretagne Præmieforhøjelser var større, end hvad der svarede til den ved Loven foraarsagede Udgiftsstigning for Selskaberne. Bestyrelsen ind-

stillede Dr. Jens Pedersen og Vilh. Nielsen, som derefter begge valgtes til Medlemmer af Nævnet, ligesom Ministeriet ogsaa fulgte Gamborgs paa eget Initiativ fremsatte Forslag om at udnævne Dr. jur. Kr. Sindballe til Nævnets Formand.

Naar vi endnu tilføjer, at Det statistiske Departement i Marts 1920 anmodede Foreningen om at være Departementet behjælpelig med en kritisk Revision af Skemaer m. v. til Brug ved en Undersøgelse over Danmarks Gæld til og Tilgodehavende hos Udlandet, hvilken Anmodning naturligvis blev efterkommet, mener vi tilstrækkeligt at have dokumenteret, at Centraladministrationen endnu ikke helt havde glemt Forsikringsforeningen.

Imidlertid lod det sig ikke fragaa, at Autoriteterne ogsaa af og til koketterede lidt med den yngre Organisation, Assurandør-Societetet, og navnlig Handelsministeriet havde i saa Henseende ikke nogen helt ren Samvittighed. Maaske havde dog Forholdene her efterhaanden trukket sig i Lave; værre var det, at der med Hensyn til de saa stærkt omstridte Responsa allerede herskede fuldkommen Forvirring.

Begge Organisationer paatog sig at afgive Responsa, og følgelig henvendte de Assurandører, Sagførere og andre, der havde Brug for saadanne Responsa, sig snart til den ene, snart til den anden Organisation. Som i Pave-Skismaets Tid, hvor der residerede én Pave i Rom og en anden i Avignon, hævdede de to Organisationer hver for sig Eneretten som den øverste forsikringsmæssige Instans, og de afgivne Responsa krydsede af og til hinanden som pavelige Bandbuller. Thi det hændte jo, at hvad den ene Part ansaa for sort, betragtede den anden som hvidt. Men herved mistede rigtig nok Ufejlbarlighedsdogmet for begges Vedkommende en Del af sin Styrke, og dette vilde naturligvis i det lange Løb yderligere svække Forsikringsvæsenets paa den Tid ikke altfor grundfæstede Anseelse i Befolkningens Øjne.

Kort at fortælle, i Løbet af 1920 modnedes fra begge Sider Beslutningen om et Forlig, og efter ret besværlige Forhandlinger enedes man i Foraaret 1921 om følgende Aftale angaaende det fremtidige Samarbejde:

- 1) Spørgsmaal vedrørende praktisk Forsikringsdrift og Afgivelse af Responsa herom henhører under Societetet, Spørgsmaal angaaende Undervisningsforhold derimod under Forsikringsforeningen.
- 2) Spørgsmaal vedrørende Lovgivningsmagtens og Autoriteternes Stilling overfor Forsikringsvæsenet samt Spørgsmaal vedrørende tjenstlige Forhold til Personalet henhører under Societetet.

Løvrigt vil Assurandør-Societetet betragte det som en Selvfølge, at det støtter Forsikringsforeningen i dens Arbejde for de unges Uddannelse og Bibliotekssagen, ligesom begge Foreninger paa enhver Maade vil søge etableret et godt Samarbejde.

I Særdeleshed forpligter Komiteen sig til at anbefale Societetets Medlemmer at støtte det af de skandinaviske Forsikringsforeninger stiftede Tidsskrift.

Det var ikke med nogen særlig Begejstring, Foreningen akcepterede denne Overenskomst. Den blev forelagt paa et almindeligt Medlemsmøde den 8. April 1921, hvor et stort Antal Medlemmer var kommet til Stede, og vedtaget med kun 10 Stemmer mod 1. Som Forholdene havde udviklet sig, var Resignation imidlertid nødvendig, og ret beset var det jo egentlig først i de senere Aar, Foreningen havde været i stadig Kontakt med Lovgivningsmagten og Autoriteterne, ligesom den responderende Virksomhed helt op til Krigsaarene havde været ganske minimal; desuden havde Afgivelsen af Responsa altid været en Sag, der kun ved-

rørte Bestyrelsen, og som det store Flertal af Medlemmerne i og for sig ikke havde nogen Interesse i. En af Foreningens Hovedopgaver havde fra første Færd været Foredragsvirksomheden, og denne kunde jo nu fortsættes og yderligere udvikles til Gavn for Medlemmerne og til Fremme af Faget. Og i Biblioteket, Undervisningssagen og ikke mindst i det nylig paabegyndte Samarbejde med Søsterforeningerne i Norge, Sverige og Finland ventede der forhaabentlig Foreningen nye, store Opgaver, hvis Løsning fuldtud maatte kunne tilfredsstille Foreningens Virkestrang.

Paa Aarsmødet April 1921 nedlagde Gamborg sit Mandat som Foreningens Formand. Han kunde kun daarligt forsone sig med den Udvikling, der havde fundet Sted, men mente, at han gavne Foreningens Sag bedst ved at trække sig tilbage. I hans Sted valgtes *P. Lønborg*, medens *Chr. Magnussen* blev Foreningens Næstformand. Ved de samme Aften afholdte Valg i Grupperne skete kun nogle enkelte Forskydninger. I Brandforsikringsgruppen valgtes Direktør *G. Thorsen* til Formand, og i Livsforsikringsgruppen indtraadte Kontorchef *Edgar Olsen* som Funktionærrepræsentant. I Ulykkesforsikringsgruppen rykkede den tidligere Næstformand, Direktør *Carl Martens* op som Formand, og Direktør *Knud Nielsen* valgtes til Næstformand. Ogsaa Søforsikringsgruppen fik med Direktør *Edw. Preisler* en ny Formand, medens den blandede Gruppe lod alt forblive ved det gamle.

SKANDINAVISK SAMARBEJDE

Naar Goethe i den svære Del af „Faust“ kunde lade Begreber som Rigdom, Gerrighed og Poesi komme kørende gennem Luften i en Vogn, forspændt med Drager, maa *det skandinaviske Samarbejde* formentlig ogsaa ved Lejlighed kunne betjene sig af samme lidt usædvanlige Forspand. For Resten tænkte Grækerne sig af og til selve Solvognen trukket af Drager, omend kun i et Antal af fire, medens *det* skandinaviske Samarbejde, som nedenfor skal nærmere omtales, ikke kunde nøjes med mindre end fem.

Det var Forsikringsforeningen i Stockholm, der umiddelbart efter Verdenskrigens Afslutning tog Initiativet til et Samarbejde paa Forsikringsvæsenets Omraade og indbød Bestyrelserne for den danske, den finske og den norske Forsikringsforening samt Försäkringssällskapet i Göteborg til et Møde i Stockholm i December 1918 for der at drøfte de nærmere Former, hvorunder et Samarbejde mellem Foreningerne kunde bringes i Stand. Da Interessen for et nøjere kulturelt og økonomisk Samarbejde mellem de nordiske Lande jo var blevet særdeles levende allerede i Krigsaarene, modtoges Indbydelsen fra alle Sider med største Tilfredshed, og paa Mødet enedes man dernæst om at foreslaa de forskellige Foreninger at vedtage en Udtalelse af omtrent følgende Indhold:

1) Foreningen udtaler sin principielle Tilslutning til det planlagte, ordnede Samarbejde mellem Foreningerne.

2) Foreningen godkender følgende Plan for Samarbejdet:
a) Med Fagbladene i hvert af de fire Lande søges Aftale om i hvert Nummer, paa særlig Plads og under særlig Rubrik, at bringe almindelige Foreningsmeddelelser. . . . . b) En regelmæssig Udveksling af Foredragsholdere mellem Foreningerne bør tilstræbes. . . . . c) Indenfor hver Forsikringsforening i de fire Lande bør snarest muligt nedsættes en Komité til Behandling af Spørgsmaal vedrørende Lovgivning om Forsikringsaftaler. . . . . d) Under Samarbejdet mellem Foreningerne bør Opmærksomheden i størst mulig Udstrækning rettes paa Oplysningsvirksomhed blandt Almenheden saavel gennem Dagspressen som gennem Brochurer. Om muligt bør de samme Brochurer komme til Anvendelse i de forskellige Lande. . . . . e) For Opretholdelsen af ønskelig Kontakt mellem de forskellige Foreningsbestyrelser bør Bestyrelsesmedlemmerne saa vidt muligt mødes en Gang aarlig.

De fem Foreninger tiltraadte alle Forslaget, og efter disse Grundlinier udviklede Samarbejdet sig da i de følgende Aar. Det blev den danske Forening, der fik Æren af at arrangere det næste Møde, ligesom den ogsaa paa Mødet i Stockholm havde faaet Opfordring til at fremkomme med Forslag til en Priskonkurrence om en populær Forsikringsbrochure.

Paa Mødet i København, der afholdtes i September 1919, drøftedes først forskellige praktiske Forhold vedrørende den omtalte Prisopgave og der nedsattes et Udvalg til Bedømmelse af de eventuelt indkommende Besvarelser. (Der indkom senere 6 Besvarelser, hvoraf de 5 præmieredes.) Man vedtog dernæst en Arbejdsplan for de af Foreningerne nedsatte fire Komiteer vedrørende Forsikringsaftaleloven samt en Henvendelse til Lovkom-

missionen med Meddelelse om Komiteernes Eksistens og deres Beredvillighed til at yde Kommissionen Bistand. Endvidere forhandlede man om Ønskeligheden af i al Almindelighed at opnaa den størst mulige Ensartethed i de nordiske Landes Forsikringslovgivning, ligesom man drøftede Muligheden for fremtidigt internationalt Samarbejde.

Af ganske særlig Betydning for de fem Foreninger var endelig det paa Mødet behandlede Spørgsmaal om Oprettelsen af et fællesnordisk Forsikringstidsskrift. Spørgsmaalet havde været berørt allerede paa Stockholmer-Mødet, men den danske Forening fremsatte nu Forslag om snarest at realisere Tanken, og man nedsatte derfor en Komité til Udarbejdelse af en detailleret Plan for Tidsskriftet. Denne Komité kunde allerede et halvt Aar efter fremlægge et fuldt udarbejdet Forslag, der i Hovedtrækkene gik ud paa 1) At det af de fem Forsikringsforeninger i Fællesskab udgivne Tidsskrift skulde bære Navnet „Nordisk Forsikringstidsskrift“, 2) At Tidsskriftet skulde komme den 1ste i hvert Kvartal i Hefter paa ca. 10 Trykark, 3) At der skulde være en Redaktør — valgt af de respektive Foreninger — for hvert af de fire Lande, 4) At Tidsskriftet skulde trykkes i Stockholm og 5) At det paa Foreningernes Bekostning skulde leveres til Foreningernes Medlemmer.

I Løbet af Sommeren 1920 godkendtes Forslaget af de respektive Foreninger, og med samme flyvende Hast førtes Sagen videre, saaledes at det første, statelige Hefte kunde udsendes den 1. Januar 1921. Omslaget smykkedes af de fire Landes Vaabenskjolde med deres Kongekroner og springende Løver, men kunde for den Sags Skyld ogsaa have været smykket med fem heraldiske Drager, der i Vingeflugt følges ad samme straalende Bane. I de 13 Aar, „Nordisk Forsikringstidsskrift“ nu har bestaaet, har det bragt en Rigdom af gode og læseværdige Afhandlinger og har

endvidere reddet adskillige udmærkede Foredrag fra at gaa til Bunds i Glemselen. For den Ungdom, der fremtidig søger ind i Forsikring, vil de foreliggende Bind være en særdeles værdifuld Kilde til Belæring og Dygtiggørelse i faglig Retning. I Direktør *Paul Bergholm*, Sverige, har Tidsskriftet fra første Færd haft en fremragende Hovedredaktør. Af de øvrige nuværende Redaktører har kun cand. polit. *Chr. Thorsen* været med fra Begyndelsen, og under hans kyndige Ledelse har Danmark utvivlsomt hævdet sig paa ærefuld Vis i dette nordiske Samarbejde.

Det tredje Møde mellem de fem Foreningers Bestyrelser fandt Sted i Oslo i September 1920. Man drøftede her bl. a. Spørgsmaalet om en ensartet Regnskabsaflæggelse indenfor de enkelte Forsikringsbrancher og besluttede, at Foreningerne hver for sig gennem dertil nedsatte Udvalg skulde arbejde videre med Sagen. Ligeledes vedtoges det, at Spørgsmaalet om Forsikringsselskabers Beskatning skulde behandles i særlige Udvalg. Endelig drøftedes Foreningernes Oplysningsvirksomhed 1) blandt Kontorfunktionærerne, 2) blandt Akkvisitørerne og 3) i Almenheden.

I Løbet af 1921 udskrev Foreningerne en ny Priskonkurrence, denne Gang om Udarbejdelsen af en Pjece med Emnet: Forholdet mellem det afgivende Selskab og Reassurandøren (Retractionæren) i Sø- og Brandforsikring. Opgaven fremkaldte to Besvarelser, men ingen af dem blev kendt præmieværdig.

Det fjerde Møde afholdtes i Helsingfors i August 1921. Det var første Gang, efter at Finland atter var blevet et frit Land, at dets Assurandører havde Lejlighed til at modtage skandinaviske Kolleger som deres Gæster, men trods den egenartede, lykkelige Stemning, der hvilede over Samværet, eller maaske netop derfor, naaede man at faa en Række vigtige faglige Spørgsmaal gennemdebatterede. Bl. a. kan nævnes, at de ovenfor nævnte „Regnskabs-Udvalg“ afgav Betænkning med tilhørende Forslag

til Fællesskema til Brug ved Aflæggelsen af Aarsregnskaber, hvorefter det vedtoges, at Foreningerne overfor de respektive Landes Tilsynsmyndigheder skulde fremhæve Ønskeligheden af fælles Regnskabsformularer for de fire nordiske Lande, ligesom man besluttede at nedsætte en Fælleskomité til paa Basis af det allerede gjorte Arbejde og Mødets Diskussionsindlæg at fremsætte en Programudtalelse vedrørende de Fordringer, der bør stilles til et Forsikringsselskabs for Aktionærer og Offentlighed bestemte Aarsberetning. Ogsaa „Beskatnings-Udvalgene“ afgav Betænkning, og der nedsattes en Fælleskomité til at udarbejde en Programudtalelse vedrørende de almindelige Principper for Beskatning af Forsikringsselskaber.

Endvidere enedes man bl. a. om en Udtalelse om de fremtidige Former for Samarbejdet og om Ønskeligheden af 1) den størst mulige Overensstemmelse mellem de nordiske Landes Tilsynslove, 2) Afholdelsen af nordiske Forsikringskongresser og 3) at Foreningerne arbejdede for Gennemførelsen af en rationel Statistik paa alle Forsikringsvirksomhedens Omraader. Mødet drøftede dernæst Spørgsmaalet om Grænserne mellem den moderne statslige Socialforsikring og Privatforsikringen med særligt Henblik paa, hvad denne sidste kunde gøre for at hævde sit naturlige Omraade ubeskaaret. Endelig behandledes endnu en Række faglige Spørgsmaal f. Eks. om Tyveririsikoen ved Varetransporter, om Kulance i Forsikringsforretningen, om Oplysningsvirksomheden o. s. v.

Medens man hidtil, som det vil ses, havde holdt Møde hvert Aar, tog man nu et lille Pusterum, og det femte Møde fandt derfor først Sted i Juni 1923, denne Gang i Gøteborg. Det vedtoges her, at de Spørgsmaal, der skulde kunne komme til Behandling paa Møderne, dels skulde være saadanne, som vedrørte Foreningernes egne Forhold f. Eks. Uddannelsesspørgsmaalet, Ud-

veksling af Foredragsholdere, Prisopgaver, Tidsskriftet, Fællesudgifter etc. og dels saadanne, som angik almindelige Emner som Lovgivnings- og Beskatningsspørgsmaal, Samarbejde vedrørende Statistik og lignende Spørgsmaal, Forholdet mellem Privatforsikring og Socialforsikring o. s. v. Til Møderne skulde fremtidig kunne indbydes saavel Medlemmer af de fire Landes Responsaorganisationer som enkelte andre særlig sagkyndige efter derom fra en Forenings Bestyrelse fremkommet Forslag, saaledes at Mødernes Karakter af blot at være Fællesmøder mellem Foreningernes Bestyrelsesmedlemmer hermed ændredes noget. Det havde hidtil for Danmarks Vedkommende navnlig været uheldigt, at den Sagkundskab, der rummedes indenfor Assurandør-Societetet og andet Steds, ikke kunde være officielt repræsenteret paa Møderne, hvortil kom, at mange af de Emner, Møderne behandlede — saaledes f. Eks. Tidsskriftet — jo forudsatte en vis økonomisk Støtte fra Societetsmedlemmernes Side. For det skandinaviske Samarbejde var det i al Fald en Vinding, at baade Rigdommen og Lærdommen fremtidig kunde komme med i Vognen.

Paa Gøteborg-Mødet diskuteredes endvidere Aftalelovens Anvendelse paa Søforsikringen, de fælles Regnskabsskemaer for Forsikringsselskaber, Tidsskriftets Økonomi m. m. Af særlig Interesse var Vedtagelsen af et paa Direktør Bergholms Initiativ fremsat Forslag om gennem Forsikringsforeningerne at organisere en Udveksling mellem de fire Lande af yngre Forsikringsmænd, som kunde ønske at studere praktisk Forsikringsvirksomhed uden for deres eget Land. Man gav denne Udveksling Navnet „Stipendierejser“, hvad dog i de første Aar for Danmarks Vedkommende var noget misvisende, eftersom Ansøgerne — eller i al Fald deres Selskaber — selv maatte afholde de med Rejserne og Opholdet forbundne Omkostninger. Det kneb da ogsaa i Begyndelsen med Tilslutningen, hvorfor man i 1928 gjorde en Pause

i Udvekslingen og fra 1929 indførte den Ordning, at der hvert Aar af Foreningens Kasse bevilges 2 Stipendier à 400 Kr. samt Rejseomkostninger. I Aarene 1924—1933 er der herfra til de øvrige Lande udsendt ialt 24 yngre Forsikringsfunktionærer, medens Danmark har modtaget 23. Der kan næppe være Tvivl om, at disse Studie- eller Stipendierejser har haft stor Betydning for de paagældende, og at hele Ordningen i al Almindelighed vil medvirke til en yderligere Styrkelse af Fællesskabet mellem de nordiske Landes Forsikringsfolk.

Det sjette Møde afholdtes i Stockholm i Februar 1925. Det vinterlige Tidspunkt skyldtes Hensynet til, at den svenske Forsikringsforening kunde fejre sit 50 Aars Jubilæum den 8. Februar. Paa Mødet drøftedes bl. a. Spørgsmaalet om en Genoptagelse af de internationale Forsikringskongresser, der var blevet afbrudt ved Verdenskrigen, og man vedtog en Udtalelse om, at de nordiske Forsikringsmænd, der var Medlemmer af internationale Sammenslutninger, indenfor disse forhaabentlig vilde virke kraftigt for Genoptagelsen af det internationale Samarbejde. Man diskuterede endvidere indgaaende den responderende Virksomhed indenfor de fire nordiske Lande, Forsikringsaftaleloven, Tidsskriftet m. m. og vedtog at udskrive en Prisopgave om Agentens Betydning for Forsikringsvirksomheden og Samfundet. Opgaven satte denne Gang hele ti Penne i Bevægelse, deraf fem danske, men ingen af Besvarelserne fandtes værdige til en Førstepremie. En Andenpræmie tildeltes derimod en norsk Besvarelse, og man vilde have givet en Trediepræmie til en dansk Besvarelse. Da den paagældende Forfatter eller Forfatterinde imidlertid optraadte strengt anonymt og henviste Foreningen til at indlægge Billet i en Kiosk paa Østerbro, og da Bestyrelsen ikke mente at kunne reflektere paa Stævnemøder, bortfaldt Præmien.

I Juni 1928 samledes man atter i København, hvor der som

sædvanlig blev aflagt Beretning om de løbende Sager som f. Eks. Forsikringsaftaleloven, Tidsskriftet, Stipendiatudvekslingen, Oplysningsarbejdet, Prisopgaverne o. s. v., ligesom man drøftede Undervisningsspørgsmaalet, Konkurrenceforholdene m. v. Mødets Tyngdepunkt var dog en af Direktør *Sven Palme* udkastet Plan om Oprettelsen af et „Nordisk Institut for Forsikringsvidenskab“, en storstilet Tanke, hvis Virkeliggørelse endnu er forbeholdt Fremtiden, men hvori det skandinaviske Samarbejde paa Forsikringsvæsenets Omraade vilde sætte sig et stolt Monument. Paa Mødet drøftedes sluttelig Spørgsmaalet om en Omorganisation af Samarbejdet mellem Foreningerne; man enedes imidlertid om at blive staaende ved den hidtil gældende Ordning, idet det dog fastsloges, at Møderne som Regel skulde holdes hvert tredie Aar. Et permanent Udvalg, bestaaende af de fem Formænd, mødes et Aar i Forvejen for at undersøge, om der foreligger Emner, der egner sig til Behandling i et Møde. Findes det ikke at være Tilfældet, henstilles det til Foreningerne at udsætte Mødet til et senere Tidspunkt.

Efter Samraad med de øvrige Foreninger udskrev den danske Forening i 1930 en fælles Prisopgave over Emnet: Akkvisition og Konkurrence indenfor Skadesforsikringen. Der indsendtes 6 Besvarelser, hvoraf de tre honoreredes med en Trediepræmie hver. Dette lidt fattige Resultat gav Anledning til, at man paa det ottende — og foreløbig sidste — Møde mellem Foreningernes Bestyrelser, der fandt Sted i Oslo i Juni 1931, tog Spørgsmaalet om den fremtidige Udskrivning af Prisopgaver op til Diskussion. Da den sidste Opgave muligvis havde haft et for almindeligt Præg og ved sit udvidede Omfang voldt Forfatterne Vanskeligheder, drøftedes Spørgsmaalet om Udskrivning af flere forskellige Opgaver med mere begrænsede Emner. Det overlodes sluttelig Foreningernes Formænd at træffe de fornødne Foranstaltninger

for fremtidige Prisopgavers Vedkommende, idet det som Retningslinier anførtes, at Emnerne burde være af en mere speciel Karakter, samt at Opgaverne burde ledsages af en vis Anvisning paa, hvorledes Besvarelsen i store Træk tænktes formuleret.

Paa Oslo-Mødet behandlede endvidere Spørgsmaalet om at fortsætte Stipendiatudvekslingen efter den hidtidige Cirkulationsplan, og da man indenfor samtlige Foreninger kun havde haft Grund til at være tilfreds med Ordningen, fornyedes Planen for Aarene 1931—33. Iøvrigt var det næsten udelukkende Indendørs-Anliggender, der drøftedes paa det nævnte Møde — Tidsskriftet, Udveksling af Foredragsholdere, det fremtidige Samarbejde o. s. v.

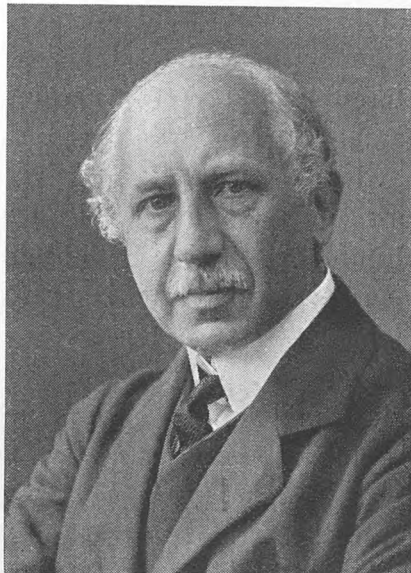
DE SIDSTE AAR

Efter Gamborgs kortvarige, men bevægede Styre valgtes som tidligere nævnt Lønborg og Chr. Magnussen paa Aarsmødet 1921 som henholdsvis Formand og Næstformand.

Direktør *P. Lønborg* (f. 1870), der i sine unge Aar var Assistent ved Polyteknisk Lærestalt — han er cand. polyt. fra 1894 — ansattes i 1895 i Det gjensidige Forsikringsselskab Danmark, hvor han siden 1911 er Direktør for Livsforsikringsafdelingen. Endvidere deltager han i Ledelsen af de Selskaber, der grupperer sig om „Danmark“ og er Medlem af Bestyrelserne for Livs- og Genforsikringsselskabet Dana og for Pensions- og Livrente-Institutet. Af faglige Tillidshverv beklæder han — foruden Stillingen som Formand for Forsikringsforeningen — Kassererposten i Den danske Aktuarforening, ligesom han har Sæde i Bestyrelsen for De danske Livsforsikringsselskabers Forening.

Med Allusion til sin Interesse for Kunstsnedkeri ynder Lønborg af og til at kalde sig selv for den lyriske Snedker. Betegnelsen er ikke ilde, forsaavidt som det altid — ogsaa indenfor Forsikring — har været Lønborgs Maal at skabe noget godt og brugbart, rigtigt dimensioneret, solidt afbalanceret — gedigent Arbejde. Som en Snedker af den gamle Skole, der med en egen dvælende Omhu kan syle med et fint Mahogni Chatol, har Lønborg først

og fremmest stræbt at følge den rolige Linie og de smukke, fornemme Traditioner. Naar Lønborg tager Ordet i Forsikringsforeningen eller andet Sted, glemmer han ikke det værdige og repræsentative. Der er Stil og Holdning, naar Situationen kræver det. Men han elsker midt i alt det officielle at indfælde en eller anden kunstfærdig Arabesk — en lille, morsom Forsiring, en ironisk-underfundig Bemærkning, et Par blanke Ord, der kan skinne som det gule Træindlæg i den mørke Mahogni. Det er det

Direktør P. Lønborg.

lyriske, thi ogsaa Ironi er jo blot transformeret Lyrik. Og det hele bæres oppe af hans humanistiske Sindelag, hans sunde Arbejdsglæde og lune Humor.

Det var ikke nogen taknemlig Opgave at skulle føre Foreningen videre efter det i manges Øjne lovlige magre Forlig med Assurandør-Societetet. Hertil kom, at Foreningens Status i 1921 var temmelig daarlig, ikke mindst som Følge af, at Nordisk Forsikringstidsskrift viste sig at give Underskud. En af den nye Bestyrelses første Handlinger var derfor i 1922 at forhøje Kontingentet fra 12 Kr. til 20 Kr. aarlig. Til Gengæld nedsattes dog samtidig Gruppe-Kontingentet fra 4 Kr. til 2 Kr. Ved samme Lejlighed ændrede man atter Foreningens Regnskabsaar til Kalenderaaret.

Vi har imidlertid allerede set, at Udviklingen formede sig langt bedre, end Sortseerne spaaede. Forsikringsundervisningen havde

vundet saa godt Fodfæste, at Foreningen i 1923 — samtidig med, at Forsikringskolen udvidedes til 3-aarig — kunde medvirke ved Oprettelsen af Forsikringshøjskolen. Biblioteket blomstrede, og Samarbejdet med de øvrige skandinaviske Forsikringsforeninger havde aabnet nye Perspektiver. Ganske vist var Medlemsantallet for nedadgaaende, det faldt fra 848 paa Aarsmødet i 1921 til 640 ultimo 1928, hvorefter det har holdt sig lidt over denne Grænse, men Forklaringen tør sikkert for Størstedelen søges i den Omstændighed, at der i Efterkrigsaaarene (indtil 1928) ophævedes ikke mindre end 70—80 Forsikringselskaber. Foreningen har iøvrigt i den her skildrede Periode udnævnt 7 Æresmedlemmer, nemlig Konferensraad *Falbe Hansen*, Assessor *Uno Kurtén*, Finland, Professor *Harald Westergaard*, Direktør *Sven Palme*, Sverige, fhv. Brandchef *Mülertz*, Direktør *M. Vibæk* og Direktør *J. Ødegaard*, Norge, af hvilke de to førstnævnte senere er afgaaet ved Døden. Den 1. Oktober 1933 udgør det samlede Medlemsantal 644.

Foreningens Foredragsvirksomhed er forløbet tilfredsstillende. Der er siden 1921 gennemsnitligt afholdt 4—5 Plenarmøder og 8 Gruppemøder aarligt. Det kan her være paa sin Plads at hid-sætte en talmæssig Oversigt over Møderne fra Foreningens Stif-telse og indtil Udgangen af 1932, samlet i 10-Aars Perioder og fordelt over de forskellige Brancher:

Absolutte Tal.

	Møder ialt	Brand	Liv	Ulykke	Sø	Andre Brancher	Diverse
1883—1892....	55	31	5	1	4	2	12
1893—1902....	43	18	7	3	—	1	14
1903—1912....	48	20	6	1	1	2	18
1913—1922....	88	12	10	7	7	7	45
1923—1932....	127	17	24	13	20	17	36
1883—1932....	361	98	52	25	32	29	125

Procent-Tal.

	Møder ialt	Brand	Liv	Ulykke	Sø	Andre Brancher	Diverse
1883—1892...	100	56	9	2	7	4	22
1893—1902...	100	42	16	7	—	2	33
1903—1912...	100	42	12	2	2	4	38
1913—1922...	100	13	12	8	8	8	51
1923—1932...	100	13	19	11	16	13	28
1883—1932...	100	27	14	7	9	8	35

Ved Betragtning af denne Tabel maa det erindres, at Tallene for Brand, Liv o. s. v. ikke vedrører Grupperne — der jo først blev oprettet i 1913 — men Brancherne. Tabellen bekræfter, at Brandforsikringens oprindelige Overvægt (56 pCt. af samtlige Møder i første 10-Aars Periode) forlængst er vejet Pladsen for en mere ligelig Fordeling mellem de forskellige Brancher.

Vender vi os derimod til *Grupperne*, kan det anføres, at af de 361 Møder var de 246 Plenarmøder og Resten, 115, *Gruppemøder*. Som tidligere omtalt kom der først rigtigt Sving i Gruppernes Arbejde omkring 1920. Det kan her fra Perioden efter Aarsmødet 1921 nævnes, at Brandforsikringsgruppen i 1922 tog Initiativet til en Slags moderne Anskuelsesundervisning, idet der for Medlemmerne og andre interesserede Assurandører arrangeredes en Række Besøg i Maskinsnedkerier og andre Træbearbejdnings-Virksomheder, hvor man under kyndig Vejledning ved Selvsyn kunde gøre sig bekendt med Træindustriens Brandfaremomenter. I den allerseneste Tid har Livsforsikringsgruppen i Samarbejde med Forsikringsklubben foranstaltet nogle saakaldte Studiekreds-aftener, i hvilke Deltagerne under mere uofficielle Former end ved de almindelige Møder faar Lejlighed til at debattere og uddybe et eller andet Emne; hidtil har man gennemgaaet Tilsynslovgivningen i forskellige Lande, og disse Aftener har vundet stor Tilslutning blandt de unge. Ogsaa Ulykkes- og Søforsikrings-

grupperne har arbejdet tilfredsstillende, og betragter man hele Perioden fra Gruppernes Oprettelse i 1913 til Udgangen af 1932 under ét, viser der sig iøvrigt en smuk Overensstemmelse mellem Antallet af Møder i hver af de fire her nævnte Grupper, idet Brandforsikringsgruppen ialt har afholdt 27 Møder, Livsforsikringsgruppen 30, Ulykkesforsikringsgruppen 27 og Søforsikringsgruppen 28. Den blandede Gruppe sakkede derimod hurtigt bagud, hvad der vel tildels hidrørte fra, at Medlemmerne i Følge Sagens Natur ikke havde nogen fælles Forsikringsbranche at samles om. Det første Møde afholdtes i 1914, det andet i 1920, det tredje i 1923. Derefter ophørte Gruppen at give Livstegn fra sig, og i 1930 blev den ophævet, saaledes at det med en let Variation af Wessel kunde hedde:

Den ingen Ting bestille gad,
tilsidst den gad ej heller leve.

Hvad angaar de Emner, der i de forløbne Aar har været til Behandling paa Møderne, har vi jo i det foregaaende nu og da nævnet nogle enkelte, men maa ellers henvise til efterfølgende Bilag. Det skal i denne Forbindelse anføres, at af de 294 Foredragsholdere, der i Tidens Løb har staaet paa Foreningens Talerstol, har de 31 været Udlændinge. Navnlig efter at der er indledet Samarbejde med de øvrige skandinaviske Forsikringsforeninger, har Foreningen ofte haft den Glæde at modtage norske, svenske eller finske Forsikringsmænd som Foredragsholdere.

I al Almindelighed har det aabenbart ikke været nogen let Opgave for de skiftende Bestyrelser at faa Møderne besat. Det tør røbes, at Protokollerne Gang paa Gang fortæller om pludseligt opstaaede Vanskeligheder eller om bristede Forhaabninger. Og skulde man i én Sum angive Resultatet af Foreningens Erfaringer gennem henved 50 Aar med Hensyn til Foredragsholdere og deres Psykologi, maatte det blive følgende Hjærtensuk fra

et Bestyrelsesmøde i Maj 1929: „De indvundne Erfaringer gaar ud paa, at en Foredragsholder, der lover at holde Foredrag, er tilbøjelig til at trække Tiden ud saa længe som muligt.“

Antallet af Medlemmer i de forskellige Grupper fra 1914—1932 fremgaar af følgende Oversigt:

		Brand	Liv	Ulykke	Sø	Blandet	Udenfor Grupperne
Aarsmødet	1914.....	118	83	76	53	45	30
—	1915.....	127	87	86	61	49	29
—	1916.....	149	101	109	80	57	31
—	1917.....	241	114	168	226	111	39
—	1918.....	281	151	215	316	130	53
—	1919.....	339	160	195	359	122	48
—	1920.....	368	145	217	351	145	39
—	1921.....	357	150	204	315	123	41
Ultimo	1922.....	335	157	203	293	119	38
—	1923.....	329	156	205	156	118	36
—	1924.....	341	159	199	281	115	34
—	1925.....	315	156	216	267	101	33
—	1926.....	294	155	214	225	100	25
—	1927.....	280	153	216	227	103	27
—	1928.....	283	163	208	214	110	25
—	1929.....	282	167	220	214	96	26
—	1930.....	257	148	204	191	ophævet	31
—	1931.....	273	167	227	209	—	31
—	1932.....	275	197	256	195	—	35

Den Bestyrelse, der blev valgt paa Aarsmødet 1921 og hvis Sammensætning vi tidligere har gjort Rede for, er som rimeligt undergaaet enkelte Ændringer i de forløbne Aar. Naar vi imidlertid nævner, at *Gamborg* i 1923 atter indtraadte i Bestyrelsen som Formand for Livsforsikringsgruppen, og at Dr. *Jens Pedersen* i 1931 valgtes til Foreningens Næstformand i Stedet for Chr. Magnussen, mener vi med Hensyn til de øvrige Ændringer at kunne nøjes med en Henvisning til den andet Steds aftrykte Over-

sigt over Foreningens Bestyrelsesmedlemmer fra 1883—1933. Thi bortset fra Baches berømmelige Aktioner har det jo praktisk talt altid været Skik og Brug at betragte de siddende Bestyrelser som en Slags urørlige, hvis Meditationer ikke burde forstyrres, saalænge de ikke selv ønskede Forandring, og Følgen heraf har været, at der i Virkeligheden er sket forbavsende faa personelle Forskydninger i de forløbne 50 Aar. Oprettelsen af Grupperne medførte ingen væsentlig Ændring i dette Forhold, og det skal da heller ikke forties, at Gruppevalgene i de senere Aar som Regel har fundet Sted under en paafaldende Mangel paa Interesse fra Medlemmernes Side.

Imidlertid vedtoges i 1930 en Lovændring, der formentlig vil give Stødet til lidt mere Liv og Bevægelighed paa dette Omraade. Det er nemlig herefter kun tilladt at *genvælge* afgaaende Bestyrelsesmedlemmer *tre paa hinanden følgende Gange*, og dette gælder ogsaa for Hovedbestyrelsens Formand og Næstformand. Ved samme Lejlighed ændredes Bestemmelserne om Gruppebestyrelsernes Sammensætning saaledes, at der til at lede en Gruppes Virksomhed vælges en Bestyrelse, bestaaende af *3 Medlemmer*, hvorefter Bestyrelsen selv vælger Formand og Næstformand. Det kræves altsaa ikke mere, at den ene af disse skal være Direktør for et dansk Selskab og den anden Generalagent for et udenlandsk Selskab, en Bestemmelse, der jo ogsaa forlængst havde overlevet sig selv. Paa den anden Side forlanges det fremtidig heller ikke, at det 3. Bestyrelsesmedlem skal være *Funktionær* i et Selskab. Hovedsagen er jo, at de, der har Lyst og Evne til at gøre et Arbejde for Foreningen, fremtidig kan indvælges i Hovedbestyrelsen uden Hensyn til deres Stillinger indenfor Selskaberne, i hvilken Forbindelse vi desuden erindrer om, at den blandede Gruppe ophævedes i 1930, saaledes at Hovedbestyrelsen herefter kun skulde bestaa af 14 Medlemmer.

Ved Lovændringen i 1930 blev der dog givet Hovedbestyrelsen Ret til at supplere sig for et Aar ad Gangen med indtil 3 Med-

lemmer, hvorved tilsigtedes at give Repræsentanter for beslægtede Organisationer, navnlig Dansk Forsikrings Samfund og Forsikringsklubben, Adgang til at indtræde i Bestyrelsen, idet man i Længden maatte finde det meningsløst, at de tre Foreninger hver for sig skulde udfolde de samme heroiske Anstrengelser for at skaffe Foredragsholdere. Et vist Samarbejde vilde sikkert her være nyttigt, og Foreningens Bestyrelse har da ogsaa i 1931 suppleret sig med Kontorchef *Alex Krogh*, Dansk Forsikrings Samfund, og Kontorchef *Robert Tesch*, Forsikringsklubben, der begge vedblivende er knyttet til Foreningens Hovedbestyrelse.

Efter Valgene i April 1933, der iøvrigt alle var Genvalg, har Hovedbestyrelsen følgende Sammensætning:

Formand: Direktør *P. Lønborg*.

Næstformand: Direktør, Dr. polit. *Jens Pedersen*.

Brandforsikringsgruppen: Vicedirektør *E. Th. Kjøbye* (Formand),
Direktør *H. I. Hansen*, Direktør *J. Thastum*.

Livsforsikringsgruppen: Direktør *Anders Hansen* (Formand),
Direktør *F. Schach Jacobsen*, Direktør *H. W. Sprechler*.

Ulykkesforsikringsgruppen: Direktør *Chr. Olrik* (Formand),
Underdirektør *W. Zachrisson*, Prokurist *Sv. Schönecker*.

Søforsikringsgruppen: Direktør *Just Abildgaard* (Formand),
Grosserer *H. Arbo-Bähr*, Kontorchef *G. Ove-Petersen*.

For Dansk Forsikrings Samfund: Kontorchef *Alex Krogh*.

For Forsikringsklubben: Kontorchef *Robert Tesch*.

Direktør, Dr. polit. *Jens Pedersen* (f. 1873) indtraadte i 1897 som Beregner i Nordisk Livsforsikringsselskab og er siden 1917 Direktør for dette Selskab og dets Søsterselskab, Nordisk Ulykkesforsikringsselskab. Han er Medlem af Bestyrelsen for Nordisk Gjenforsikringsselskab, Nordisk Brandforsikring og for Pensions- og Livrente-Institutet. Af sine Fagfæller er han Gang paa Gang valgt ind i Kommissioner, Udvalg og Nævn, hvor han altid har

Direktør, Dr. polit. Jens Pedersen.

hørt til dem, der trak Læsset, og han er eller har været Formand eller Bestyrelsesmedlem i en Række faglige Organisationer — Forsikringsforeningen, De danske Livsforsikringsselskabers Forening, Aktuarforeningen, Dansk Ulykkesforsikrings-Forening, Assurandør-Societetets Komité.

Desuden har han faaet Tid til at skrive forskellige Bøger, hvoraf kan nævnes Ueber die Versicherung minderwertiger Leben (1906), De økonomiske Perioders Indflydelse paa Vielser, Fødsler og Børnedødelighed i Danmark

1870—1900 (1912), Om et Livsforsikringsselskabs Økonomi I og II (1915, 1922), Om Livsforsikringsvirksomhed (1916), Populær Livsforsikringsteknik (1930).

Af Interesse er det, at Dr. Jens Pedersen paa en og samme Tid (1931—33) har kunnet være Formand for Assurandør-Societetets Komité og Næstformand i Forsikringsforeningen. Herved besegledes i det ydre det venskabelige Forhold mellem de to førende Organisationer paa Forsikringsvæsenets Omraade, og det er kun rimeligt, at det netop blev Dr. Jens Pedersen, der i sin Person kom til at slaa Bro mellem de to Stillinger. Thi der er adskilligt hos ham, der leder Tanken hen paa stærke, kraftige Brobuer. Han er baade Videnskabsmand og Praktiker, Aktuar og Direktør, Skribent og Taler. Og det hviler altsammen paa tre solide Fundamenter: Alsidig Kundskab, enorm Arbejdsevne, stringent Tænkeevne. Men det er ikke en Bro i den romantiske Stil. Det er Funkis. For ganske

vist kan Dr. Pedersen være fornøjelig og festlig, lunerig og hjærtelig, men i det saglige Arbejde gælder det kun, om Tingen er hensigtsmæssig. At der blev slaaet Bro fra Forsikringsforeningen til Assurandør-Societetet og senere — paa Dr. Pedersens Foranledning — til Dansk Forsikrings Samfund og Forsikringsklubben, udløste saaledes næppe hos ham selv lyriske Forestillinger om det skilte, der atter bøjer sig sammen, men var blot — ganske hensigtsmæssigt.

Der skal fra Foreningens senere Aar endnu kort anføres, at Foreningen siden 1922 har haft en Repræsentant i Bestyrelsen for Wesmanns skandinaviske Forsikringsfond, at der siden 1924 er udsendt aarlige Kurslister, der har fundet almindelig Anvendelse indenfor Selskaberne, og at Foreningen er repræsenteret ved to Medlemmer i det af Assurandør-Societetet i 1930 nedsatte 5-Mands Udvalg, der beskæftiger sig med Oprettelsen af et Alderdomshjem for Forsikringsfunktionærer. Endelig maa nævnes, at Foreningen i 1929 modtog som Gave en Obligation paa 12.500 Kr., hvilket Beløb Giveren, der udtrykkeligt ønskede at forblive anonym, henstillede at betragte som Begyndelsen til et Fond, bærende Betegnelsen *V. E. Gamborgs Mindefond*, til Minde om den Mand, der til sin Død var opfyldt af Interesse for Forsikringsfaget og navnlig dets unge Udøveres Dygtiggørelse. Renterne af Beløbet, 500 Kr. aarlig, kan anvendes efter Bestyrelsens Skøn til Fagets Fremme, enten til Honorering af gode litterære Arbejder, som Bidrag til Forsikringsforeningens Bibliotek, hvis saadant tiltrænges, som Bidrag til en uformuende Forsikringsmands Uddannelse eller til andet Formaal, idet Bestyrelsen i saa Henseende stilles ganske frit. Fra Direktion og Personale i Gamborgs to Selskaber, Nordisk Liv og Nordisk Ulykke, har Fondet senere som Gave modtaget en Obligation paa 2000 Kr., der er stillet til Foreningens Raadighed paa samme Maade som det oprindelige Legat.

TILBAGEBLIK

I Indien man finder Drager,
som mangen megen Skræk indjager.

Saadan hed det i den gamle ABC, men allerede Johan Ludvig Heiberg paaviste, at der ogsaa ved Gammelstrand fandtes skrækindjagende „Drager“, og vi har i nærværende Skrift set dem i endnu flere Inkarnationer paa hjemlig Grund, idet vi har forsøgt at lade Dragemotivet slynge sig gennem Fremstillingen, i Begyndelsen symboliserende de stridende Forsikringssselskaber og deres Ledere, senere anvendt paa selve Forsikringsforeningen og med mere sympatisk Udlægning.

I et hastigt Tilbageblik skal her mindes om, at de københavnske Assurandører for halvtreds Aar siden ikke netop levede et idyllisk Familieliv, men tværtimod var opfyldt af en inderlig Mistænksomhed overfor ethvert Samarbejde. Aktieselskaber og gensidige Selskaber, danske og udenlandske, havde næppe nok Forstaaelsen af, at de var af samme Blod. Det faldt i gamle, elskelige Julius Heckschers Lod at producere sig som Dragetammer, og da først Begyndelsen var gjort, kom de snart næsten allesammen frem fra deres ensomme Huler. I Løbet af blot 6—7 Aar var Forsikringsforeningen naaet op til at repræsentere praktisk talt alle her i Landet virkende Selskaber og Generalagenturer. Det var i disse

Aar Tvermoes' fine og ansete Navn, der stod paa Plakaten, men det var Ludvig Bramsen, der var den egentlige Dompneur.

Om nogen Tvang var der naturligvis ikke Tale. Efter at den første indbyrdes Mistillid havde fortaget sig, var alle besjælede af Liv og Lyst efter at gøre Foreningen til det fælles Samlingssted for københavnske Assurandører, dog selvfølgelig med tilbørlig Adskillelse mellem Fuldskæg og Flødeskæg. Thi Foreningen var fra første Færd en Principalforening. Naar almindelige „Contorister“ overhovedet blev indladt, var det ud fra gammeldags patriarkalske Synspunkter om Gavnligheden af lidt Vækkelse for de unge og for at skaffe en Smule Fyldekalk. Da Foreningens Stjerne omkring 1890 stod i Zenith, talte Foreningen vel kun ca. et Hundrede Medlemmer, men det betød dog, at der nu eksisterede en *Assurandør-Stand*, og at der endvidere trods alt var skabt et vist Standsfællesskab mellem høj og lav, en Samhørighedsfølelse for Forsikringens Idé.

Fra 1890 kan Foreningens Historie deles i fire omtrent lige store Perioder paa en halv Snes Aar hver. Decenniet 1890—1900 var nærmest March paa Stedet. Medlemsantallet sneglede sig op til 115, Foredragsvirksomheden truede paa et vist Tidspunkt med at gaa helt i Staa, og der klagedes over manglende Tilslutning til de faglige Diskussioner. Bruset var gaaet af Champagnen, men man hyggede sig paa pickwickiansk Manér om Punchebollerne og lyttede med Stolthed til Heltenes Beretninger om de svære Kampe ved Tarifforeningens Grundlæggelse.

Den følgende Periode — fra 1900—1910 — staar i den voksende Splittelses Tegn. Medlemsantallet naaede ganske vist en kort Tid op paa godt 150, men sank derefter atter til ca. 140, og ved Møderne glimrede Ikke-Brandassurandørerne mere og mere ved deres Fraværelse. De nye Brancheforeninger med de praktiske Formaal svækkede Interessen for den gamle Forenings over-

vejende akademisk-teoretiske Indstilling, og den opvoksende Forsikringsgeneration, der udklækkedes i de mange nye Selskaber, havde endnu ingen Sans for det højere Skoleridt. Men straks ved Periodens Begyndelse svæver Lysalfen Bache ind paa Scenen og drager Forhængen til Side for et lysende Fremtidsbillede af Foreningen som den almene Repræsentation for hele Standen, med stærk Udvidelse af Foreningsvirksomheden og med Optagelse af nye Opgaver som Bibliotek, Klublokaler, Undervisning o. s. v. Vi bliver Vidne til den aarelange Kamp mellem den gamle og den nye Tid, hvor den første forskanser sig bag Fritsches temperamentsfulde Djærvhed og Ludvig Bramsens olympiske Myndighed, medens Bache snart i skyhøj Alfeflugt snart paa en kapriolerende Kæphest utrætteligt afskyder sine Pile. Samtidig kæmper Bestyrelsen paa en anden Front mod Skattelovene af 1903. Og mellem Slagene forfrisker man sig med Festmiddage, Sommerudflugter og Keglespil, men det hjælper altsammen intet, Udviklingen kræver Fornyelse, og den synes ikke at kunne ventes i „de dodes Have“.

I 1910 kommer imidlertid Omslaget, og Perioden 1910—21 kendetegnes ved en hel eksotisk Udfoldelse af Foreningens Virksomhed paa næsten alle Omraader. Med mere eller mindre Held søger Foreningen at interessere Regering og Rigsdag for Forsikringsvæsenets særlige Ønsker. Foreningens Love ændres for første Gang efter næsten 30 Aars Forløb, og Oppositionen vinder Indpas i selve Bestyrelsen. Gruppeinddelingen gennemføres, Forsikringsundervisningen tages op, Bibliotekssagen løses, og Foreningsvirksomheden bugner overdaadigt i Vejret. Straks fra 1910 ser vi Medlemsantallet stige, de forlørne Sønner blandt Ikke-Brandassurandørerne begynder at vende tilbage, da det efterhaanden rygtes, at der staar Fedekalv paa Menuen, men det er dog først og fremmest den almindelige Opblomstring af Forsikringsvirk-

somheden og deraf følgende Oprettelse af nye Selskaber, der fremkalder disse Aars voldsomme Forøgelse af Medlemsantallet. Henimod Slutningen af Perioden, da Medlemsantallet er steget til det 5—6 dobbelte, gør den gamle Drage da ogsaa et lidt vommet Indtryk, og i 1918—19 er der overhængende Fare for, at det hele skal revne med et Knald, idet Assurandør-Societetet skiller sig ud. Men det perfektible Fabeldyr overlever Katastrofen, og efter et Par Aars Skærmydsler med den nye Organisation skifter Foreningen Ham og vender sig forynget og frisk mod nye Opgaver.

Perioden efter 1921 har formet sig roligt og harmonisk paa Baggrund af tidligere Tidens Sturm und Drang. Som en gammel *pater familias* har Foreningen forstaaet at komme i et godt Forhold til de mange yngre Organisationer, der i Aarenes Løb er vokset op omkring den. Samarbejdet med de øvrige skandinaviske Forsikringsforeninger har givet den en videre Horisont og medført adskillige praktiske Resultater, hvorom bl. a. Oprettelsen af Nordisk Forsikringstidsskrift er et Vidnesbyrd. Gruppernes Virksomhed ligger nu i et fast Leje og synes at rumme smukke Udviklingsmuligheder. Forsikringskolerne og Biblioteket, der oprindelig mødtes med saa megen Skepsis, er forlængst anerkendte som en Slags moderne Filialer af Hesperidernes Have, hvor som bekendt Livets og Ungdommens gyldne Æbler voksede. Og Forsikringsforeningen har med Held overtaget de tilsynsførende Funktioner efter Dragen Ladon, der i sin Tid kom lidt skævt af Sted.

Naar der i Foreningens Bomærke er afbildet et skrækindjagende, mangelhovedet Uhyre, er det naturligvis et Sindbillede paa Ødelæggelsens onde Magter — den fortærende Brand, den snigende Sygdom, den pludselige Ulykke. De bekæmpes af For-

sikringsvæsenet i Skikkelse af en Helt med draget Sværd, og i denne Kamp, der aldrig faar Ende, fordi nye Hoveder vokser op i Stedet for de afhuggede, har den jubilerende Forening som en gammel, klog og venligsinde Drage nu taget Del i 50 Aar.

Mange er de Forsikringsmænd, der i det svundne halve Sekel har haft Grund til at være Foreningen Tak skyldige for positiv Belæring, Erfaring, Impulser. Mest bør de dog takke Foreningen, fordi de gennem den har lært at føle Fællesskabet med de mange andre, for hvem *Forsikring* ikke alene er Tariffer og Præmier og Skadesopgørelser, men ogsaa Virkeliggørelsen af en stor Idé i Samfundets og Kulturens Tjeneste.

Og de, der lever nu, kan sikkert alle forenes i Haabet om, at *Forsikringsforeningen* fremdeles paa sin Vis maa blive Forsikringsvæsenet en trofast Kampfælle, og at den — som sin fjendtlige Frænde — vedblivende maa have Evnen til at forny sig, selvom der i Fremtiden maatte vanke endnu sværere Skrammer eller endog ryge et Hovede eller to.

PORTRÆTTER, NAVNEFORTEGNELSER
OG FOREDRAG

FORSIKRINGSFORENINGENS HOVEDBESTYRELSE

1933

Direktør, cand. polyt. P. Lønborg.
Bestyrelsens Formand.

Direktør, Dr. polit. Jens Pedersen.
Bestyrelsens Næstformand.

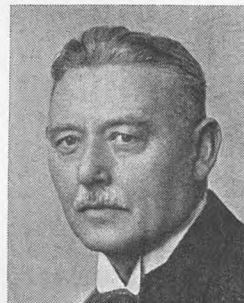
BRANDFORSIKRINGSGRUPPENS BESTYRELSE:

Vicedirektør E. Th. Kjolbye.

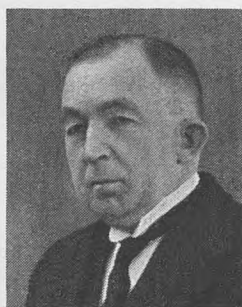

Direktør H. I. Hansen.

Direktør J. Thastum.

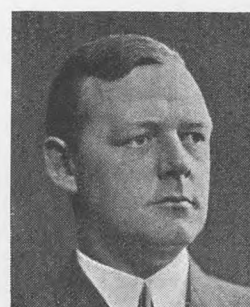
LIVSFORSIKRINGSGRUPPENS BESTYRELSE:

Direktør, cand. mag. Anders Hansen.

Direktør Ferd. Schach Jacobsen.

Direktør H. W. Sprechler.

ULYKKESFORSIKRINGSGRUPPENS BESTYRELSE:

Direktør, Overretssagf. Chr. Olrik.

Underdirektør W. Zachrisson.

Prokurist Sv. Schonecker.

SØFORSIKRINGSGRUPPENS BESTYRELSE:

Direktør Just Abildgaard.

Grosserer H. Arbo-Bähr.

Kontorchef G. Ove-Petersen.

*Kontorchef Alex Krogh.
Repræsentant for
Dansk Forsikrings Samfund.*

*Kontorchef Robert Tesch.
Repræsentant for
Forsikringsklubben.*

*Direktør M. Steenholt.
Forsikringsforeningens
Sekretær.*

**FORSIKRINGSFORENINGENS BESTYRELSES-
MEDLEMMER 1883—1933**

(I Fortegnelsen er anført nuværende eller sidste Stilling)

Direktør <i>Just Abildgaard</i>	Gr. IV	27/4	22	
Prokurist <i>Hartvig Andersen</i>	- V	23/4	20	2/5 30
Grosserer <i>H. Arbo-Bähr</i>	- IV	25/4	19	27/4 22
— —	- I	12/4	29	2/5 30
— —	- IV	2/5	30	
Kontorchef <i>G. Birch</i>	- I	25/4	19	12/4 29
Grosserer <i>Arthur Borgen</i> , † 9/10 05.....	..	17/12	83	27/1 91
Direktør <i>Aage Bramsen</i> , † 24/9 21	..	7/1	96	31/1 99
Direktør <i>Eigil Bramsen</i>	Gr. I	11/12	14	25/4 19
Gehejmeetatsr., Direktør <i>Ludv. Bramsen</i> , † 20/6 14.....	..	17/12	83	29/1 88
— — — Formand	..	29/1	89	31/1 99
— — — —	..	31/3	06	28/11 13
— — — Præsident	..	28/11	13	20/6 14
Direktør <i>B. Dreyer</i> , † 28/11 30.....	Gr. IV	28/11	13	23/4 20
Direktør <i>Aage Ferdinandsen</i>	- I	25/4	19	12/4 29
Grosserer <i>Joh. Frimodt</i> , † 6/11 18	- IV	28/11	13	6/11 18
Etatsraad, Grosserer <i>H. Fritsche</i> , † 27/6 05.....	..	31/1	99	18/8 99
— — — Formand	..	18/8	99	27/6 05
Direktør <i>V. E. Gamborg</i> , † 5/4 29.....	..	29/2	12	28/11 13
— —	Gr. III	28/11	13	27/4 17
— —	- II	27/4	17	25/4 19
— —	Formand	25/4	19	29/4 21
— —	Gr. II	20/4	23	5/4 29
Assurandør <i>E. Gangsted</i>	- IV	23/4	20	29/4 21

Underdirektør <i>Louis E. Grandjean</i>	Gr. IV	14/12 28	2/5 30
Direktør <i>Anders Hansen</i>	- II	25/4 19	29/4 21
— —	- II	17/4 31	
Direktør <i>H. J. Hansen</i>	- V	12/4 29	2/5 30
— —	- I	2/5 30	
Grosserer <i>Fr. Heckscher</i> , † 21/9 17	..	26/1 05	31/3 06
Grosserer <i>Julius Heckscher</i> , † 20/1 97... Næstformand ..	..	17/12 83	7/1 96
Grosserer <i>Chr. Hellesen</i> , † 10/10 10	..	17/12 83	26/1 05
Direktør <i>N. U. Holten</i> , † 27/2 09	Næstformand ..	25/1 02	26/1 04
Direktør <i>C. A. Iversen</i>	..	29/1 89	7/1 96
— —	Næstformand ..	7/1 96	15/1 97
Direktør, Kommandør <i>N. J. Jacobsen</i> , † 1904	..	27/1 91	7/1 96
Direktør <i>Ferd. Schach Jacobsen</i>	Gr. II	24/4 25	
Vicedirektør <i>E. Th. Kjølbye</i>	- I	12/4 29	
Grosserer <i>Arent Kløvborg</i>	Gr. V	27/4 22	12/4 29
Kontorchef <i>Alex Krogh</i>	..	20/5 31	
Direktør <i>H. Larsen</i> , † 13/5 28	..	18/8 99	25/1 02
— —	Gr. I	25/4 19	23/4 20
Grosserer <i>Max Lester</i>	- V	28/11 13	25/4 19
Direktør <i>Paul Levison</i>	- V	25/4 19	27/4 22
Direktør <i>H. B. Linnemann</i>	..	31/3 06	28/11 13
Direktør <i>P. Lønborg</i>	Gr. II	28/4 16	27/4 17
— —	Næstformand ..	27/4 17	29/4 21
— —	Formand ..	29/4 21	
Fuldmægtig <i>Th. Madsen</i>	Gr. I	12/4 29	17/4 31
Direktør <i>Chr. Magnussen</i>	..	25/1 02	26/1 05
— —	Næstformand ..	26/1 05	28/11 13
— —	(Fungerende Formand ..	27/6 05	31/3 06)
— —	Gr. I	28/11 13	27/11 14
— —	Formand ..	27/11 14	25/4 19
— —	Gr. I	23/4 20	29/4 21
— —	Næstformand ..	29/4 21	17/4 31
Grosserer <i>William Mallings</i>	Gr. I	24/4 14	25/4 19
Direktør <i>Carl Martens</i>	- III	28/11 13	2/5 30
Direktør <i>Alfred Møller</i>	- IV	25/4 19	2/5 30
Justitsraad, Direktør <i>L. P. Nielsen</i> , † 14/10 25	- II	28/11 13	25/4 19

Kommitteret <i>Knud Nielsen</i>	Gr. III	29/4 21	29/4 32
Kontorchef <i>Vilhelm Nielsen</i>	- III	27/4 17	29/4 21
Direktør, Overretssagfører <i>Chr. Olrik</i>	- III	25/4 19	
Kontorchef <i>Edgar Olsen</i>	- II	29/4 21	29/4 32
Kontorchef <i>G. Ove-Petersen</i>	- IV	2/5 30	
Direktør, Dr. polit. <i>Jens Pedersen</i>	- II	25/4 19	20/4 23
— —	- II	12/4 29	17/4 31
— —	..	17/4 31	
Konferensraad, Raadsformand <i>A. C. V. Petersen</i> , † 5/2 12	..	7/1 96	31/1 99
Direktør <i>K. K. Petersen</i>	Gr. IV	25/4 24	14/12 28
Direktør <i>Edw. Preisler</i>	- IV	29/4 21	25/4 24
Grosserer <i>Harald O. Rist</i> , † 15/3 14.....	..	15/1 97	28/11 13
— —	Gr. I	28/11 13	15/3 14
Prokurist <i>Sv. Schönecker</i>	- III	29/4 32	
Direktør <i>H. W. Sprechler</i>	- III	2/5 30	29/4 32
— —	- II	29/4 32	
Kontorchef <i>Robert Tesch</i>	..	15/5 31	
Direktør <i>J. Thastum</i>	- I	17/4 31	
Direktør <i>V. Thiele</i>	- V	25/4 19	23/4 20
Direktør <i>O. Thielst</i>	- II	25/4 19	24/4 25
Direktør <i>G. Thorsen</i> , † 25/6 33.....	- I	29/4 21	12/4 29
Direktør <i>C. F. Tiemroth</i> , † 17/2 05.....	..	18/8 99	25/1 02
Konferensraad, Direktør <i>G. Tvermoes</i> , † 22/5 16	..	17/12 83	29/1 89
— — —	..	31/1 99	18/8 99
Direktør <i>Jean Werner</i>	..	29/2 12	28/11 13
— —	Gr. II	28/11 13	28/4 16
Direktør <i>W. Witzke</i>	..	31/3 06	28/11 13
Underdirektør <i>W. Zachrisson</i>	Gr. III	29/4 32	
Direktør <i>O. Østergaard</i>	..	26/1 05	31/3 06
— —	Gr. V	28/11 13	12/4 29

FASTANSATTE SEKRETÆRER

Højesteretssagfører <i>Fr. Winther</i>	19/2 04	4/4 06
Direktør <i>Eigil Bramsen</i>	4/4 06	13/2 11
Direktør <i>G. Thorsen</i> , † 25/6 33.....	13/2 11	1/7 18
Direktør <i>M. Steenholt</i>	1/7 18	

FOREDRAG HOLDT I FORSIKRINGSFORENINGEN

I AARENE 1883—1933

1884

- Grosserer *Julius Heckscher*: Om mere ensartet Behandling af mindre Brandskader.
- Grosserer *Arthur Borgen*: Hvorledes Generalagenterne bedst kan sikre sig mod Tab hos Agenterne i Provinsen.
- Sekretær *Ludvig Bramsen*: Bør Brandforsikringsselskaberne bidrage til Udgifterne ved Brandvæsenet?
- Grosserer *Arthur Borgen*: Om det hensigtsmæssige i at have fælles sagkyndig og teknisk Assistance ved Opgørelse af Brandskader paa Varer og Maskiner.
- Sekretær *Ludvig Bramsen*: Moderne Synspunkter for Industri-Arbejdernes Sikring imod de økonomiske Følger af Ulykkestilfælde under Arbejdet.
- Grosserer *Julius Heckscher*: Om særlige Police-Betingelser i Brandforsikring.
- Direktør *G. Tvermoes*: Agenternes Forhold til Livsforsikringens Udbredelse.
- Sekretær *Ludvig Bramsen*: Et privat Redningskorps efter udenlandsk Mønster.
- Grosserer *Julius Heckscher*: Tilhører en Livsforsikringspolice i et Dødsbo Arvingerne eller Boet?

1885

- Sekretær *Ludvig Bramsen*: Kjøbenhavns Brandsikkerhed forinden hver af de tvende store Ildebrände 1728 og 1795 og nuomstunder.
- Ingeniør *Elgstrøm*: Om Explosion af Dampkedler.
- Professor *V. Falbe Hansen*: Nogle Oplysninger om Brandforsikringens Udbredelse i Danmark.
- Grosserer *Julius Heckscher*: Hvorvidt er Enighed om Præmier ønskelig imellem Forsikrings-Selskaber?
- Kontorchef *Carl Borgen*: I hvilket Omfang er en Præmies rigtige Erlægelse en Betingelse for en Forsikrings Gyldighed?
- Sekretær *Ludvig Bramsen*: Petroleum og Petroleumslovgivning.

1886

- Grosserer *Arthur Borgen*: Hvorledes kunne Selskaberne bibringe Publikum større Kjendskab til Grundreglerne for Forsikringsvæsenet? (2 Møder)
- Grosserer *Arthur Borgen*: Under hvilke Omstændigheder kan der i Brandforsikring blive Tale om Ristorno?
- Direktør *Ludvig Bramsen*: Hvilke Principper ligger til Grund for Beregning af Præmie-Reserven i Brandforsikring?
- Direktør *Carl Will*: Om Søforsikring af Varer.
- Grosserer *P. A. Halkier*: Hvorvidt bør Foreningen virke hen til Ansættelse af en fast Regulator i Brandskade-Tilfælde?
- Cand. phil. *Hilkier*: Forsøg med Brandalarmerings-Apparat.

1887

- Kaptajn *A. C. Volqvartz*: De mindre Brandskaders Behandling ifølge det vedtagne Grundlag.
- Direktør *Ludvig Bramsen*: Om en Fortjenstmedaille for Forsikringsforeningen.
- Direktør *Ludvig Bramsen*: Forsikring af Husleje og de for samme gældende Betingelser.
- Kaptajn *E. Fischer*: Foredrag om og Fremvisning af elektriske Lysapparater med Accumulatorer.
- Direktør *Ludvig Bramsen*: Vore Petroleumslamper.

1888

- Direktør *C. F. Tiemroth*: Kunne Løsøre-Assurandørerne nøjes med det officielle Begreb om brandfarligt Næringsbrug?
Direktør *C. A. Iversen*: Bør vi have en Forsikrings-Lovgivning? (2 Møder)
Grosserer *Wm. Levison*: Diskussion om flyttelige Opvarmnings-Apparater.
Kaptajn *C. A. J. Juul*: Brandfaren ved elektriske Anlæg.
Grosserer *Toxen Worm*: Svævende Forsikringer.

1889

- S. Schmidt*: Specifikation af Indbogenstande.
Direktør *Ludvig Bramsen*: Diskussion om Tilvejebringelse af fælles Forsikringsbegæringer for Brandforsikringer.
Grosserer *Julius Heckscher*: Diskussion om efter hvilke Principper Skadesreguleringen i Brandskadestilfælde bør ske, naar Forsikringen er tegnet for fremmed Regning.
Direktør *Ludvig Bramsen*: Den foreslaaede Livrenteforsikring for hele det svenske Folk.

1890

- Forretningsfører *N. J. Jacobsen*: Det retlige Forhold i Søforsikring imellem Hovedassurandør og Reassurandør.
Beregner *A. C. V. Petersen*: Amerikanske Livsforsikringsformer, særlig Tontineforsikring.
Cand. phil. *O. Rechendorff*: Specielle Policers Forhold til generelle Policers ved Skadesopgørelse.
Brandinspektør, Oberstløjtn. *D. F. S. Meyer*: Kjøbenhavns Brandvæsens nyeste Organisation.

1891

- Cand. jur. *J. Munthe-Brun*: Om Betydningen af Selvmord ved Livsforsikring.
Kommandør *N. J. Jacobsen*: Stempling af Reassurancekontrakter.
Grosserer *Harald O. Rist*: Kjøbenhavnske Brandskader.
Direktør *C. A. Iversen*: Nogle Bemærkninger angaaende Brandforsikring med særligt Hensyn til Bygningsassurance-Forholdene her i Landet.

1892

- Assistent *Ludvig Petersen*: Nye Søforsikringsformer.

Kommandør *N. J. Jacobsen*: Søassurance-Konventionens Forhold til den nye Sølov.

Direktør *Ludvig Bramsen*: Bør „Fra Forsikringsverdenen“ fremtidig udgaa som offentligt Tidsskrift?

Direktør *Ludvig Bramsen*: Diskussion om Forsikringselskabers Beskatning efter Lovforslaget om personlig Kommuneskat.

1893

Direktør *Ludvig Bramsen*: Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 18. Juni 1870 om Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871.

Direktør *C. F. Tiemroth*: En for Brandforsikringselskaberne fælles Undtagelsesprocent (Franchise) under Hensyn til de talrige Krav, der stilles i Anledning af mindre Brandskader.

Havnebygmester *H. C. V. Møller*: Diskussion om Revision af Havneplanen.

1894

Havnebygmester *H. C. V. Møller*: Bygningsforholdene i Frihavnen.

Direktør *Ludvig Bramsen*: Diskussion om Forsikrings-Aktieselskabernes Beskatning.

1895

F. Prior: Nordamerikanske Forsikringsforhold.

1896

Direktør *Ludvig Bramsen*: Dansk og udenlandsk Ulykke-Statistik.

Etatsraad *H. Fritsche*: Generaldirektoratet for Skattevæsenets nye Fortolkning af Stempelovens § 56.

Postmester *V. Kiørboe*: Folkeforsikring.

1897

Maskiningeniør ved Statsbanerne, Cand. polyt. *B. Bruun*: Brandfare foranlediget ved elektriske Kraftoverførings- og Belysningsledninger.

Overretssagfører *N. H. Bache*: I hvilket Omfang kan efter dansk Ret Assuranceagenter forpligte de af dem repræsenterede Selskaber overfor de Forsikrede?

184

Grosserer *Wm. Levison*: En Retssag om Stempelafgift.

Direktør *Ludvig Bramsen*: Branden i London og dermed i Forbindelse staaende Forhold.

1898

Overretssagfører *N. H. Bache*: Om Oprettelse af en Forsikrings-Voldgiftsret i København.

Grosserer *Carl Søht*: Er det hensigtsmæssigt i Forbindelse med Brandforsikring at overtage Forsikringer af anden Slags?

Dr. med. *L. W. Salomonsen*: De ved et Livsforsikringsselskab hyppigst forekommende lægevidenskabelige Spørgsmaal.

1899

Direktør *Ludvig Bramsen*: Værdiansættelse af Fabrikanters færdige Varer i Brandskadetilfælde. (3 Møder).

Ingeniør *N. Chr. Schoubo*: Om Acetylenen og dens Anvendelse.

1900

Højesteretssagfører *Otto Liebe*: Om Livsforsikringsselskabers Erstatningskrav mod den Forsikredes Drabsmand.

Direktør *C. A. Iversen*: Forslaget til Lov om Livsforsikring.

Søminemester, cand. mag. *H. Jespersen*: Om den med elektriske Installationer forbundne Fare for Person og Gods.

Etatsraad *H. Fritsche*: Om Smaaskader og Forholdsregler til deres Begrænsning.

Etatsraad *H. Fritsche*: Livsforsikringsloven.

Artillerikaptajn *L. Ernst*: Hvad kan der gøres for at modvirke det voksende Antal Lynskader?

1901

Etatsraad *G. Tvermoes*: Brandforsikringsforhold i danske Provinsbyer.

1902

Direktør, Dr. phil. *I. P. Gram*: Livsforsikrings-Lovgivningen.

Overretssagfører *N. H. Bache*: Forretningsforholdene ved Kollektivforsikringen indenfor Ulykkesforsikrings-Branchen.

Professor *N. Steenberg*: Om Selvantændelse.
Dr. jur. *Holger Federspiel*: Om Forsikring af immateriel Skade.
Etatsraad *H. Fritsche*: Diskussion om Foreningens fremtidige Virksomhed.
Dr. med. *Viggo Christiansen*: Den traumatiske Hysteris Forhold til den moderne Ulykkesforsikringslov.
Assurandør *Carl I. Becker*: Reassurancens Historie og Udvikling.
Overretssagfører *N. H. Bache*: Den Forsikredes Pligt til ved Forsikringens Afslutning at give Risikooplysninger.

1903

Ingeniør *J. P. Sørensen*: Den traadløse Telegraf.
Cand. jur. *Fr. Winther*: Skattelovene.
Direktør *Chr. Magnussen*: Om Brandforsikringspolicer uden almindelige Forsikringsbetingelser.

1904

Architekt *Viggo Woldbye*: Om brand- og sundhedsfarlige Ejendomme i Kjøbenhavn.
Etatsraad *H. Fritsche*: Brandfaren i de kjøbenhavnske Theatre.
Assurandør *Martin Larsen*: Brandeftersynsforhold i Provinsen.
Etatsraad *H. Fritsche*: Skattelovene.

1905

Ingeniør, cand. polyt. *C. Agerskov*: Om Brandsikkerhed i Varehuse.
Overretssagfører *Fr. Winther*: Om ensartede Policebetingelser i Brandforsikring.
Brandfuldmægtig *E. Liisberg*: Om Brandtelegraf og Brandalarmering.

1906

Grosserer *William Malling*: Frihavnsbranden den 12. Maj 1906 og Brandvæsenet.

1907

Kaptajn, Brandinspektør *E. Springborg*: Om Samarbejde mellem Brandforsikringsselskaber og Brandvæsen.
Direktør, Dr. phil. *I. P. Gram*: Ulykkesforsikringens Retssager.
Dr. phil. *H. Valentiner*: Hvorledes forsikrer man mindre gode Liv?

Højesteretssagfører *N. H. Bache*: Nogle Bemærkninger om de i det sidste halve Aar afsagte Højsteretsdomme.

1908

Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Om autoriserede Taxatorer.

Grosserer *Harald O. Rist*: Om Brandstiftelserne i Kjøbenhavn.

Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Islands Tvangsforsikring og den private Brandforsikring.

1909

Direktør *Jean Werner*: Er der Trang til en Tuberkuloseforsikring, og i bekræftende Fald, hvorledes skal den være, og bør den kombineres med Livsforsikring? (2 Møder).

Højesteretssagfører *N. H. Bache*: Chomageforsikring.

Direktør *Jean Werner*: Akkvisitionsforholdene i Livsforsikrings-Branchen.

Grosserer *Ad. Pamperin*: Ensartethed ved Skadesopgørelse.

1910

Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Bør vi have en Forsikringslovgivning for Skadesforsikring?

Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Har en fratraadt provisionslønnen Agent i noget Tilfælde, naar hans Kontrakt ikke udtaler sig derom, efter Fratrædelsen Krav paa Provision af Fornyelses- og Forfaldspræmien?

Direktør *W. Witzke*: Er det forbundet med Fare at assurere i Lloyds?

1911

Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Stempelovforslaget og Forsikringsvæsenet.

Kaptajn *F. C. Jensen*: Ilden, belyst navnlig gennem danske Sagn, samlede fra saavel trykte som utrykte Kilder.

Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Bør Forsikringsforeningen søge at knytte Bladet „Assurandøren“ til sig som sit Organ?

Grosserer *Carl Søht*: Forhandling og eventuel Beslutningstagelse i Anledning af, at det kgl. Klasselotteri har beordret samtlige sine Kollektører til at tegne Indbrudsforsikring i et enkelt bestemt Selskab.

Assistent *Axel V. Klein*: Om Selvantændelse i Kul.
Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Skattelovene og Forsikringsvæsenet.

1912

Kontorchef *Fr. Steenberg*: Om de uheldige Brandforsikringsforhold paa Landet. (2 Møder).
Aktuar *Jens Pedersen*: Livsforsikringslovens Revision. (2 Møder).
Inspektør *J. Thastum*: Faren for Brande og Ulykkestilfælde ved Anvendelse af Acetylen i Industrien.

1913

Professor Dr. *Alfred Manes*, Berlin: Moderne Versicherungsprobleme.
Direktør *Jean Werner*: Behandling af Forslag til nye Love.

1914

Skoleforstander *L. Jacobsen*: En Plan for Undervisning af Medhjælpere i Forsikringsforretninger.
Direktør *V. E. Gamborg*: Privat eller offentlig Forsikringsvæsen.
Overlæge, Dr. med. *Fr. Tobiesen*: Nyere Anskuelse om Tuberkulosen.
Gehejmeetatsraad *Ludvig Bramsen*: Aktielovforslaget og Forsikringsvæsenet.
Cand. phil. *Just Abildgaard*: Undervisning i Forsikringsvidenskab.
Direktør *B. Dreyer*: Om Krigsforsikring.

1915

Direktør *Jean Werner*: Hvorledes man i ældre Tider sikrede sig mod onde Tilskikkelser.
Dr. med. *Johan Ulrich*: Røntgenfotografering og Ulykkesforsikringen.
Brandchef *E. Liisberg*: Brandvæsenets forebyggende Virksomhed.
Højesteretssagfører *N. H. Bache*: Nogle Erfaringer vedrørende dansk Ansvarsforsikring.
Direktør *Sophus Falck*: Redningskorpsets Arbejde og dets Betydning for Forsikringsverdenen.
Professor, Overkirurg *E. A. Tscherning*: Fra franske Lazaretter.
Arbejdsanvisningsdirektør, Folketingsmand *I. Jensen-Sønderup*: Invaliditets- og Alderdomsforsikrings-Kommissionens Forslag.

1916

- Direktør *V. E. Gamborg*: Diskussion om Ulykkesforsikringsloven og Statens Forhold til Forsikringsselskaberne.
Direktør *Otto Heckscher*: Om Bjergning.
Kontorchef *Vilh. Nielsen*: Bemærkninger om Midler og Maal for Forsikrings-Undervisningen paa Købmandsskolen.
Læge *Einar Salomonsen*: Forsikring af mindregode Liv.
Højesteretssagfører *N. H. Bache*: Om uagtsom Brandstiftelse.
Trafikminister *J. Hassing-Jørgensen*: Om Statens Penge under Krigen.

1917

- Direktør *B. Dreyer*: Domme i Sø- og Krigsforsikringssager.
Direktør *Chr. Magnussen*: Diskussion i Anledning af at Foreningens Bestyrelse af Indenrigsministeriet er blevet anmodet om at give Erklæring ang. et af „Det statistiske Departement“ udarbejdet Forslag til Lov om Forpligtelse for Forsikringsselskaber til at meddele statistiske Oplysninger.
Direktør *Eigil Bramsen*: Diskussion om Behandling af Smaaskader.
Direktør *V. E. Gamborg*: Dansk Forsikringsvæsen under Søgelys.
Direktør *P. Bergholm*, Stockholm: Några aktuelle Problem inom svensk Lifförsäkring.
Direktør *J. Ødegaard*, Oslo: Fra den norske Forsikringsverden.
Læge *H. Scheuermann*: Krigsinvalid-Forsorg. Indtryk fra en Rejse i Tyskland under Krigen.

1918

- Kaptajn *A. Fabricius*: Om Bjergningsarbejdet.
Professor, Overlæge *Carl Sundberg*, Stockholm: Några ord om Återförsäkringsaktiebolaget Sveriges Afslagsförsäkringar och dess försäkringsmedicinske Laboratorium.
Politiassistent *Hakon Jørgensen*: Polititeknik og Forsikringsinteresser.
Direktør *V. E. Gamborg*: Perspektiver og Retningslinier.
Redaktør, cand. polit. *Carl Thalbitzer*: Finansielle Problemer efter Krigen.

1919

- Dr. phil. *I. F. Steffensen*: Et Blad af det private Initiativs Historie.

- Direktør *M. Birket*: Indtegningsvurderinger og Skadesopgørelser i Bygningsbrandforsikringen.
- Overlæge, Dr. med. *Aug. Wimmer*: Krigserfaringer om den traumatiske Neurose.
- Professor, Dr. jur. *Fr. Stang*, Oslo: Udkast til Lov om Forsikringsaftaler. Kommissionens Arbejde.
- Professor, Dr. jur. & polit. *Harald Westergaard*: Forsikringsvæsenet og Pengenes synkende Værdi.
- Grosserer *Carl Martens*: Diskussion til Belysning af Ansvarsforsikringens hidtidige og fremtidige Udvikling i Danmark.
- Højesteretssagfører *N. H. Bache*: Rettighedsforholdet efter en Livsforsikringspolice.
- Direktør *Aage Ferdinandsen*: Tariferingsbetragtninger.
- Landstingsmand *K. K. Steincke*: Forsikring eller Forsørgelse.

1920

- Underdirektør *Svend Andersen*: Diskussion om Udsigterne for dansk Søforsikring ved Aarsskiftet 1920.
- Professor, Dr. jur. *Kr. Sindballe*: Følgen af urigtige eller ufuldstændige Risikoplysninger.
- Kontorchef *G. E. Riemann*: Diskussion om Ulykkesforsikringsloven.
- Direktør *O. Østergaard*: Om Præmierregulering og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal.
- Direktør, Dr. polit. *Jens Pedersen*: Om Forsikring af mindregode Liv.
- Kaptajn, cand. polyt. *Viggo Lunn*: Bekæmpelse af Brandfaren.
- Professor *W. Johannsen*: Arvelighedsforskning.
- Kontorchef *Axel Birkmose*: Den sociale Ulykkesforsikring i Udlandet.
- Redaktør, cand. polit. *Chr. Thorsen*: Om Statsmonopol for Livsforsikring.
- Brandinspektør *C. Olsen*, Odense: Brandvæsenet i de danske Købstæder før og nu.
- Direktør *O. Østergaard*: I hvilken Udstrækning er Reassurandørerne pligtige til at deltage i det reassurerende Selskabs Tab?

1921

- Dr. phil. *Carl Burrau*: Forsikring — Hasard.

- Kontorchef *C. A. Valentiner*: Ulykkestilfælde eller Sygdom. Er vore Forsikringsbetingelser tidssvarende?
- Direktør *S. A. Lovén*, Stockholm: Fra den svenske Afrikaekspedition.
- Kaptajn *A. Fabricius*: Expertise.
- Overassistent *Henrik Hartzner*: Dr. Holleriths Apparater til Sortering og Optælling af Statistikkort.
- Forfatter *Aage Krarup Nielsen*: En Hvalfangerfærd gennem Troperne til Sydishavet.
- Overlæge, Dr. med. *H. C. Würtzen*: Den letale Lungetuberkuloses kliniske Varighed.

1922

- Professor, Dr. jur. *Fr. Stang*, Oslo: Udkast til Loven om Forsikringsaftaler.
- Afdelingsingeniør, Docent *E. von Holstein-Rathlou*: Om Ulykkestilfælde ved elektriske Anlæg og deres Forebyggelse.
- Direktør *Henrik Murray*, Göteborg: Gemensam svensk Brandskades-Statistik konkurrerter emellan.
- Direktør *E. Forssmann*, Stockholm: Reformer genom bolagenes gemensamma strävanden. Ett vilkor för Försäkringsväsendets retta utveckling.
- Ingeniør *K. H. Jespersen*: Kasko- og Maskinhavarier og deres Reparation. Herunder Skibspriser etc.
- Ingeniør, Cand. polyt. *N.-Chr. Hafn*: Træindustriens Brandfaremomenter.
- Redaktør, cand. polit. *Carl Thalbitzer*: Valuta-Spørgsmaalet.
- Generalsekretær, Frk. *Margr. Frenzl*, Berlin: Die Entwicklung des Internationalen Transport-Versicherungs-Verbandes und seine Aufgaben.
- Kontorchef *W. Zachrisson*: Automobilforsikring.
- Direktør *J. Daugaard-Jensen*: Om Grønland.

1923

- Direktør, Dr. phil. *N. R. Jørgensen*: Invaliditetsbegreb i dansk og udenlandsk social Lovgivning og dens Betydning for Pensionsforsikring.
- Direktør *Chr. Magnussen*: Beretning om Brandforsikrings-Udvalgets Betænkning ang. Udkastet til Lov om Forsikringsaftaler.

- Radiotelegrafist, Baadsmænd *J. Sørensen*: Om „Ø. K.“s Skoleskib „København“s første Rejse.
- Politiinspektør *Hakon Jørgensen*: Kriminal-Teknik, Kriminal-Taktik og Kriminal-Statistik.
- Underdirektør *E. Th. Kjølbjerg*: Spredte Bemærkninger. Skadesopgørelser ude og hjemme.
- Direktør, Overretssagfører *C. Ahlefeldt-Laurvig*: Om Ansvarsforsikring for Skibe.
- Brandinspektør *Pool Vinding*: Københavnske Brande før og nu.
- Direktør, Læge *Einar Salomonsen*: En Forsikringslæges Betragtninger over Begrebet „Karens“.
- Direktør *A. Brøbeck*: Lidt om Kreaturforsikring.
- Professor, Dr. jur. *Kr. Sindballe*: Arbejdet paa Internationalisering af Søretten.

1924

- Fuldmægtig *Cl. Nybølle*: Demonstration af Hollerith-Maskinen i dens Anvendelse paa Dødelighedsundersøgelse og Folketælling.
- Direktør *V. E. Gamborg*: Ulykkesforsikringens Udvikling under de forskellige Love i de forløbne 25 Aar.
- Kontorchef, cand. jur. *A. Helper*: Omkring Forslaget til Tilsynsloven.
- Direktør *Carsten Hauch*: En hasarderet Forsikringsform.
- Kaptajn *A. Fabricius*: Da den danske Damper „Chassie Mærsk“ blev Vrag i Nærheden af Sumatra.
- Kontorchef *Erik Slomann*: Spredte Bemærkninger om Erstatningsansvar og Forsikring.
- Direktør *D. F. Lundgreen*, Stockholm: Några synspunkter paa brand-reassurans.
- Overretssagfører *Geo K. Schjørring*: Particulære Isskader. Et juridisk Synspunkt.
- Dr. phil. *Carl Burrau*: Om Forsikringsvæsenets Fundamenter og om Undervisning deri.
- Fil. Dr. *Thor Andersson*, Stockholm: Statistik och Försäkringsväsen. Försäkringsväsendets ställning i folkhushållet.
- Afdelingsingeniør, Docent *E. von Holstein-Rathlouw*: Elektricitet og Brandfare.
- Læge *Edo. Collin*: Den tidlige Diagnoses Betydning.

1925

- Overingeniør *Aage H. Larsen*: Skibs- og Klassificeringsselskabernes Udvikling og Opgaver.
- Direktør, Læge *Einar Salomonsen*: Nogle kritiske Bemærkninger angaaende Skaderne i den lovpligtige Ulykkesforsikring.
- Direktør *Th. Wijkander*, Gøteborg: Socialiseringspørgsmaalet.
- Direktør *Svend Bramsen*: Akkvision i Søforsikring, specielt med Henblik paa Kaskoforsikringen.
- Ingeniør, cand. polyt. *Erik Lundsgaard*: Ulykker og Midler til deres Forebyggelse.
- Forstander *Marius Vibæk*: Om Forsikringsundervisning.
- Kaptajn *Ejnar Mikkelsen*: Erfaringer med Hensyn til Sejlads og Fiskeri paa Grønland.
- Direktør *Momberg* (De foren. Konservesfabriker), Driftsbestyrer *Kjær* (H. C. Ørstedsværket) og Afdelingsingeniør *Johs. Jensen* (Vestre Elektricitetsværk): Oplysninger om Risikoforhold ved de respektive Virksomheder.
- Kaptajn *A. T:son Bergendal*, Stockholm: Om Revision af Forsikrings-selskaber.

1926

- Direktør, cand. polyt. *Poul Serup*: Moralsk Risiko med særligt Henblik paa hvorfor og hvorledes Ildspaesættelse finder Sted.
- Direktør *Chr. Eitrem*, Oslo: Norsk Søforsikring før og nu.
- Direktør *F. Løppenthien*: Konkurrence.
- Hovedbogholder *K. K. Olsen*: Er det muligt for den danske Assurandør teknisk set at tiltvinge sig Førerpladsen i den internationale Forsikringsverden? Er i bekræftende Fald en med Købmandsskolen begyndende 16-aarig Uddannelsesplan gennemførlig?
- Kontorchef *Cl. Nybølle*: Dødeligheden indenfor de forskellige Erhverv.
- Direktør *Th. Schilling*: Reassurance-Forhold.
- Direktør *N.-Chr. Hafn*: Brandværn i Fabriker.
- Direktør, Dr. *P. Brüders*, Berlin: Ein Überblick über die jetzigen Verhältnisse in Deutschland betr. Versicherung im allgemeinen.

1927

- Oberstløjtnant *Holger Nielsen*: Svømning og Livredning.

- Læge *Anton Tvilstegaard*: Bemærkninger om Skadesbehandling ved Syge- og Ulykkestilfælde.
- Prokurist, cand. jur. & polit. *A. Hjuler*: Afgørelse af Tvistigheder i Reassuranceforhold ved Voldgift.
- Højesteretsadvokat *Trygve Fjeld Halvorsen*, Oslo: Aktuelle spørgsmaal.
- Direktør *Rud. Falck*: Redningskorpsets Arbejde paa Ulykkes- og Automobil-Omraadet.
- Direktør *J. A. Jagt*: De danske Livsforsikringsselskabers Pengeanbringelse og Bogføringskurser.
- Professor *Bertil Ohlin*: Hvorfor er nogle Mennesker rige og andre fattige?
- Kaptajn *A. P. Botved*: København—Tokio gennem Luften.
- Direktør *J. Ødegaard*, Oslo: Bybrande.
- Direktør, Dr. polit. *Jens Pedersen*: Følger Livsforsikringen med Tiden?
- Højesteretsassagfører *N. H. Bache*: Nogle Bemærkninger om Ansvarsforsikring.
- Kaptajn *H. P. Hagelberg*: I amerikansk Time-charter Fart.
- Direktør *V. E. Gamborg*: Moralske Betragtninger over umoralske Fænomener.

1928

- Dr. phil. *Carl Burrau*: Livsforsikringens Forhold til Valutadepressionen.
- Direktør *Einar Lange*, Gøteborg: Virkningerne i Praksis af York-Antwerp-Reglerne 1924.
- Kontorchef *Aug. Jensen*: Luftfart og Luftfartforsikring.
- Direktør *Aage Ferdinandsen*: Driftstabsforsikring.
- Kontorchef *Louis E. Grandjean*: Om Bjergeløn, særlig ved Stranding.
- Direktør *Th. Schilling*: Portefeuilleristorno ved Genforsikringskontrakter.
- Vicebrandchef *A. E. Friis*: Brandslukningsteknikens Midler.
- Mr. *Frank Wallers*, London: The Value of Automatic Sprinklers.
- Professor, Dr. jur. *Kr. Sindballe*: De nye Regler om Rederansvarets Begrænsning.
- Generaldirektør, Dr. jur. *Kurt Schmitt*, Berlin: Die deutsche Privatversicherung nach Krieg und Inflation.

1929

- Professor, Dr. med. *Poul Møller*: Om Kræft og Forsikringsvæsen.
- Dispachør *Henrik Ameln*, Bergen: Nye norske Søforsikringsbestemmelser.

- Direktør *F. Løppenthien* og Dr. med. *Joh. Ulrich*: Forøgede Risici i Syge- & Ulykkesforsikring.
- Kaptajn, cand. polyt. *Viggo Lunn*: Samarbejde ved Undersøgelse af Ildebrandsaarsager.
- Direktør *Valeur Fausbøll*: Gennem Schweiz med Ransel paa Ryg.
- Docent, Dr. *M. Kjær-Hansen*: Forretningshemmeligheder i moderne Belysning.
- Overlæge, Dr. med. *Knud Secher*: Oversigt over den medicinske Bedømmelse af Forsikrings søgende ved Livsforsikring (3 Møder).
- Direktør, Dr. h. c. *M. C. Holst*, Aarhus: Forskellige Forhold mellem Assurandør og Forsikringstager.
- Navigationdirektør, Kommandør *V. Lorch*: Isbrydningstjenesten.

1930

- Direktør *J. A. Jagt*: Livsforsikring uden Lægeundersøgelse.
- Professor, Dr. phil. *Harald Cramér*, Stockholm: Den svenska folkpensioneringen.
- Kamrer *Gustaf Stedt*, Stockholm: Nogle aktuelle Spørgsmaal vedrørende Automobilforsikring.
- Magister *Poul Bahnsen*: Om psykotekniske Undersøgelser af Menneskets sjælelige Evner og Anlæg.
- Direktør *Anders Hansen*: Nogle særlige Risici indenfor Livsforsikringen.
- Dispachør *Kay Skovgaard-Petersen*: Et Havari.
- Direktør *F. L. Tuma*, Prag: Kritische Fragen der Rückversicherung.
- Byretsdommer *A. Drachmann Bentzon*: Reglerne om Livsforsikring i Loven om Forsikringsaftaler af 15. April 1930 (3 Møder).
- Landsretssagfører *Knud Christensen*: Om nogle aktuelle Automobilforsikrings spørgsmål, særligt om Automobilsagernes Behandling ved Domstolene.
- Veksellerer *Alfred Horwitz*: De urolige Penge.

1931

- Underdirektør *Chr. Bowman*: Om Brandskadefordeling før og efter Forsikringsaftalelovens Ikrafttræden.
- Redaktør *N. Norvil*: Forsikrings-Propagandaen og den nye Tid.

Skibsmægler *V. Th. Sass*: Om Skibsmæglervirksomhed.
 Dr. phil. *Carl Burrau*: Om Livsforsikringens Bonus.
 Byretsdommer *A. Drachmann Bentzon*: Forsikringsaftaleloven i Forhold til
 gældende Ret.
 Dr. med. *Otto Neustätter*, Berlin: Gesundheitsdienst.
 Kontorchef *Erik Johannsen*: Mine Indtryk af norsk Søforsikring med
 særligt Henblik paa norsk Kasko-Tarifering og Kasko-Statistik.
 Højesteretsadvokat *Dagfinn Dahl*, Oslo: Hvad er sannhet? Litt Fürabends
 Filosofi.

1932

Politimester *V. Ritzau*, Køge: Diskussion om Færdselslovgivningen.
 Assistent *Lorentz Petersen*: Den tyske Tilsynslovgivning.
 Fuldmægtig *Kai Møller*: Finlandsindtryk.
 Direktør *Jens Christensen*: Brandforsikrings-Nævnets Organisation og
 Virkemaade.
 Professor *Wieth-Knudsen*, Trondhjem: Verdenskrisens Udvikling eller Af-
 vikling.
 Dr. med. *G. Neve*, Odense: Indledende Diskussionsbemærkninger om
 Ulemper ved Syge- og Ulykkesforsikringen — Erfaringer fra en
 neurologisk Konsultation.
 Fuldmægtig, cand. polit. *Sv. Aa. Rasmussen*: Den engelske Tilsynslov-
 givning.
 Kaptajn *J. Th. Færch*, Aarhus: En Rejse gennem Centralafrika.
 Assurandør *Joerges Bagger*: Akkvisitørtyper og deres Metoder.
 Afdelingschef *Alfred Thomsen*: Den franske Tilsynslovgivning med særligt
 Henblik paa Livsforsikringen.
 Højesteretssagfører *Poul Jacobsen*: Motorlovens Regler om Erstatning og
 Ansvarsforsikring, specielt med Henblik paa Forsikringsselskabernes
 Regres.
 Direktør *Einar Lange*, Gøteborg: Indledende Bemærkninger om Forum
 i internationale Kollisionssager, Beslaglæggelse og Tvangssalg.
 Direktør, Fil. Dr. *O. W. Louhivuori*, Helsingfors: Om några grundbegrepp
 i försäkringsläran.
 Direktør *Gustaf Stedt*, Stockholm: Kriminalogi og Indbrudsforsikring.

1933

Professor, Dr. *M. zur Verth*, Hamborg: Wesen und Organisation der Unfallheilverfahren unter vergleichender Berücksichtigung besonderer Unfallkliniken.

Direktør, Fil. Dr. *Tore Dahlgren*, Malmø: Nyara problem och erfarenheter inom svensk lifförsäkring.

Assurandør *Otto Martens*, Odense: En Provinsassurandørs Betragtninger.

Direktør *J. A. Jøgt*: De nye almindelige Forsikringsbetingelser i dansk Livsforsikring.

Assistent *Willy Hansen*: Svensk Tilsynslovgivning, særlig vedr. Livsforsikring, og med et Sideblik til det finske Lovudkast.

Direktør *Chr. Hvidt*: Foredrag om min Rejse til Grønland.

Magister *Harald Nielsen*: Paa Skillevejen. Nogle Tidsbetragtninger.

FORSIKRINGSFORENINGENS FOREDRAGSHOLDERE

1883—1933

(I Fortegnelsen er anført nuværende eller sidste Stilling).

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal Foredrag	Aar
<i>Just Abildgaard</i>	Direktør.....	København	1	1914
<i>C. Agerskov</i>	Ingeniør, cand. polyt...	København	1	1905
<i>C. Ahlefeldt-Laurvig</i>	Direktør, Overretssagf..	København	1	1923
<i>Henrik Ameln</i>	Dispachør.....	Bergen	1	1929
<i>Svend Andersen</i>	Direktør.....	København	1	1920
<i>Thor Andersson</i>	Dr. phil.....	Stockholm	1	1924
				1897 (1)
				1898 (1)
				1902 (2)
				1907 (1)
<i>N. H. Bache</i>	Højesteretssagfører.....	København	10	1909 (1)
				1915 (1)
				1916 (1)
				1919 (1)
				1927 (1)
<i>Jørges Bagger</i>	Assurandør.....	København	1	1932
<i>Poul Bahnsen</i>	Magister.....	København	1	1930
<i>Carl I. Becker</i>	Assurancemægler.....	København	1	1902
<i>A. Drachmann Bentzon</i>	Landsdommer.....	København	4	1930 (3)
				1931 (1)

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal Foredrag	Aar
<i>A. T:son Bergendal</i>	Direktør, Kaptajn	Gøteborg	1	1925
<i>Paul Bergholm</i>	Direktør	Stockholm	1	1917
<i>Marius Birket</i>	Direktør	København	1	1919
<i>Axel Birkmose</i>	Raadsformand	København	1	1920
<i>Arthur Borgen</i>	Grosserer	København	5	{ 1884 (2) 1886 (3)
<i>Carl Borgen</i>	Direktør	København	1	1885
<i>A. P. Botved</i>	Kaptajn, Flyver	København	1	1927
<i>Chr. Bowman</i>	Underdirektør	København	1	1931
<i>Eigil Bramsen</i>	Direktør	København	1	1917
				{ 1884 (3) 1885 (2) 1886 (1) 1887 (3) 1889 (2) 1892 (2) 1893 (1) 1894 (1) 1896 (1) 1897 (1) 1899 (3) 1908 (2) 1910 (2) 1911 (3) 1914 (1)
<i>Ludvig Bramsen</i>	Direktør, Gehejmeetats- raad	København	28	
<i>Svend Bramsen</i>	Direktør	København	1	1925
<i>B. Bruun</i>	Maskiningeniør v. Stats- banerne	København	1	1897
<i>P. Brüders</i>	Direktør, Dr. phil.	Berlin	1	1926
<i>A. Bræbeck</i>	Direktør	København	1	1923
				{ 1921 (1) 1924 (1) 1928 (1) 1931 (1)
<i>Carl Burrau</i>	Dr. phil.	København	4	
<i>Jens Christensen</i>	Direktør	København	1	1932

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal	
			Foredrag	Aar
<i>Knud Christensen</i>	Direktør, Landsretssagf.	København	1	1930
<i>Viggo Christiansen</i>	Professor, Dr. med.	København	1	1902
<i>Edv. Collin</i>	Læge	København	1	1924
<i>Harald Cramér</i>	Professor, Dr. phil.	Stockholm	1	1930
<i>Dagfinn Dahl</i>	Direkt., Højesteretsadv..	Oslo	1	1931
<i>Tore Dahlgren</i>	Direktør, Dr. phil.	Malmø	1	1933
<i>J. Daugaard-Jensen</i>	Direktør	København	1	1922
<i>B. Dreyer</i>	Direktør	København	2	{ 1914 (1) 1917 (1)
<i>Chr. Eitrem</i>	Direktør	Oslo	1	1926
<i>Elgstrøm</i>	Ingeniør	København	1	1885
<i>L. Ernst</i>	Artillerikaptajn	København	1	1900
<i>A. Fabricius</i>	Kaptajn, Havariexpert.	København	3	{ 1918 (1) 1921 (1) 1924 (1)
<i>V. Falbe Hansen</i>	Konferensraad, Dr. jur.	København	1	1885
<i>Rud. Falck</i>	Direktør	København	1	1927
<i>Sophus Falck</i>	Direktør	København	1	1915
<i>Valeur Fausbøll</i>	Direktør	København	1	1929
<i>Holger Federspiel</i>	Dr. jur.	København	1	1902
<i>Aage Ferdinandsen</i>	Direktør	København	2	{ 1919 (1) 1928 (1)
<i>E. Fischer</i>	Kaptajn	København	1	1887
<i>E. Forssmann</i>	Direktør	Stockholm	1	1922
<i>Frk. Margr. Frenzl</i>	Generalsekretær	Berlin	1	1922
<i>A. E. Friis</i>	Brandchef	København	1	1928
<i>H. Fritsche</i>	Grosserer, Etatsraad . . .	København	6	{ 1896 (1) 1900 (2) 1902 (1) 1904 (2)
<i>J. Th. Færch</i>	Kaptajn	Aarhus	1	1932
<i>V. E. Gamborg</i>	Direktør	København	6	{ 1914 (1) 1916 (1) 1917 (1) 1918 (1)

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal	
			Foredrag	Aar
<i>V. E. Gamborg</i>	Direktør	København	}	1924 (1)
				1927 (1)
<i>I. P. Gram</i>	Raadsformand, Dr. phil.	København	2 {	1902 (1)
				1907 (1)
<i>Louis E. Grandjean</i>	Underdirektør	København	1	1928
<i>N.-Chr. Hafn</i>	Direktør, Ingeniør	København	2 {	1922 (1)
				1926 (1)
<i>H. P. Hagelberg</i>	Kaptajn	København	1	1927
<i>P. A. Halkier</i>	Grosserer	København	1	1886
<i>T. Fjeld Halvorsen</i>	Højesteretsadvokat	Oslo	1	1927
<i>Anders Hansen</i>	Direktør, cand. mag.	København	1	1930
<i>Willy Hansen</i>	Assistent	København	1	1933
<i>Henrik Hartzner</i>	Overassistent	København	1	1921
<i>I. Hassing-Jørgensen</i>	fhv. Trafikminister	København	1	1916
<i>Carsten Hauch</i>	Direktør	København	1	1924
<i>Julius Heckscher</i>	Grosserer	København	5 {	1884 (3)
				1885 (1)
				1889 (1)
<i>Otto Heckscher</i>	Direktør	København	1	1916
<i>A. Helper</i>	Kontorchef, cand. jur.	København	1	1924
<i>Hilker</i>	cand. phil.	København	1	1886
<i>A. Hjuler</i>	Landsretssagfører	København	1	1927
<i>M. C. Holst</i>	Direktør, Dr. h. c.	Aarhus	1	1929
<i>E. v. Holstein-Rathlou</i>	Docent, Afdelingsing.	København	2 {	1922 (1)
				1924 (1)
<i>Alfred Horwitz</i>	Veksellerer	København	1	1930
<i>Chr. Hvidt</i>	Direktør	København	1	1933
<i>C. A. Iversen</i>	Direktør	København	4 {	1888 (2)
				1891 (1)
				1900 (1)
<i>L. Jacobsen</i>	Forstander f. Købmands- skolen	København	1	1914
<i>N. J. Jacobsen</i>	Kommandør, Forret- ningsfører	København	3 {	1890 (1)
				1891 (1)
				1892 (1)

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal	
			Foredrag	Aar
<i>Poul Jacobsen</i>	Højesteretssagfører	København	1	1932
<i>J. A. Jagt</i>	Direktør, Kaptajn	København	3	1927 (1) 1930 (1) 1933 (1)
<i>Aug. Jensen</i>	Direktør	København	1	1928
<i>F. C. Jensen</i>	Oberstløjtnant, Kontor- chef	København	1	1911
<i>J. Jensen-Sønderup</i>	Hypotekbankdirektør	København	1	1915
<i>H. Jespersen</i>	Søminemester, cand. mag.	København	1	1900
<i>K. H. Jespersen</i>	Ingeniør	København	1	1922
<i>Erik Johannsen</i>	Kontorchef	København	1	1931
<i>W. Johannsen</i>	Professor	København	1	1920
<i>C. A. J. Juul</i>	Kaptajn	København	1	1888
<i>Hakon Jørgensen</i>	Politiinspektør	København	2	1918 (1) 1923 (1)
<i>N. R. Jørgensen</i>	Direktør, Dr. phil.	København	1	1923
<i>V. Kiørboe</i>	Fhv. Generalpostdirektør	København	1	1896
<i>Max Kjær-Hansen</i>	Docent	København	1	1929
<i>E. Th. Kjelbye</i>	Vicedirektør	København	1	1923
<i>Axel V. Klein</i>	Assistent	København	1	1911
<i>Aage Krarup Nielsen</i>	Forfatter	København	1	1921
<i>Einar Lange</i>	Direktør	Gøteborg	2	1928 (1) 1932 (1)
<i>Aage H. Larsen</i>	Overingeniør	København	1	1925
<i>Martin Larsen</i>	Grosserer	København	1	1904
<i>Wm. Levison</i>	Redaktør	København	2	1888 (1) 1897 (1)
<i>Otto Liebe</i>	Højesteretssagfører	København	1	1900
<i>E. Lüsberg</i>	Brandchef	København	2	1905 (1) 1915 (1)
<i>V. Lorch</i>	Navigationsdirektør, Kommandør	København	1	1929
<i>O. W. Louhivuori</i>	Direktør, Fil. Dr.	Helsingfors	1	1932
<i>S. A. Lovén</i>	Direktør	Stockholm	1	1921
<i>D. F. Lundgreen</i>	Direktør	Stockholm	1	1924

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal Foredrag	Aar
<i>Erik Lundsgaard</i>	Ingeniør, cand. polyt. . .	København	1	1925
<i>Viggo Lunn</i>	Kaptajn, cand. polyt. . .	Dorthealyst pr. Knabstrup	2	1920 (1) 1929 (1)
<i>F. Løppenthien</i>	Direktør	København	2	1926 (1) 1929 (1)
<i>Chr. Magnussen</i>	Direktør	København	3	1903 (1) 1917 (1) 1923 (1)
<i>William Malling</i>	Grosserer	København	1	1906
<i>Alfred Manes</i>	Professor, Dr. jur.	Berlin	1	1913
<i>Carl Martens</i>	Direktør	København	1	1919
<i>Otto Martens</i>	Assurandør	Odense	1	1933
<i>D. F. S. Meyer</i>	Oberst, Brandchef	København	1	1890
<i>Ejnar Mikkelsen</i>	Kaptajn	København	1	1925
<i>Momberg, Kjær og Johs. Jensen</i>	Direktør, Driftsbestyrer, Afdelingsingeniør	København	1	1925
<i>J. Munthe-Brun</i>	Direktør, cand. jur.	København	1	1891
<i>Henrik Murray</i>	Direktør	Gøteborg	1	1922
<i>H. C. V. Møller</i>	Havnebygmester	København	2	1893 (1) 1894 (1)
<i>Kai Møller</i>	Kontorchef	København	1	1932
<i>Poul Møller</i>	Professor, Dr. med.	København	1	1929
<i>Otto Neustätter</i>	Dr. med.	Berlin	1	1931
<i>G. Neve</i>	Dr. med.	Odense	1	1932
<i>Harald Nielsen</i>	Magister	København	1	1933
<i>Holger Nielsen</i>	Oberstløjtnant	København	1	1927
<i>Vilh. Nielsen</i>	Kontorchef	København	1	1916
<i>N. Norvil</i>	Redaktør	København	1	1931
<i>Cl. Nybølle</i>	Kontorchef i Statistisk Departement	København	2	1924 (1) 1926 (1)
<i>Bertil Ohlin</i>	Professor	København	1	1927
<i>C. Olsen</i>	Brandinspektør	Odense	1	1920
<i>K. K. Olsen</i>	Sekretær	København	1	1926
<i>Ad. Pamperin</i>	Skadestaksator	København	1	1909

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal	
			Foredrag	Aar
<i>Jens Pedersen</i>	Direktør, Dr. polit.	København	4	{ 1912 (2) 1920 (1) 1927 (1)
<i>A. C. V. Petersen</i>	Raadsformand	København	1	1890
<i>Lorentz Petersen</i>	Assistent	København	1	1932
<i>Ludvig Petersen</i>	Assistent	København	1	1892
<i>F. Prior</i>	. . . . .	København	1	1895
<i>Sv. Aa. Rasmussen</i>	Fuldmægtig, cand. polit.	København	1	1932
<i>O. Rechendorff</i>	Direktør	København	1	1890
<i>G. E. Riemann</i>	Underdir., cand. polit.	København	1	1920
<i>Harald O. Rist</i>	Grosserer	København	2	{ 1891 (1) 1908 (1)
<i>V. Ritzau</i>	Politimester	Køge	1	1932
<i>Ejnar Salomonsen</i>	Læge	København	3	{ 1916 (1) 1923 (1) 1925 (1)
<i>L. W. Salomonsen</i>	Dr. med.	København	1	1898
<i>V. Th. Sass</i>	Skibsmægler	København	1	1931
<i>H. Scheuermann</i>	Læge	København	1	1917
<i>Th. Schilling</i>	Direktør	København	2	{ 1926 (1) 1928 (1)
<i>Geo K. Schiørring</i>	Højesteretssagfører	København	1	1924
<i>S. Schmidt</i>	. . . . .	København	1	1889
<i>Kurt Schmitt</i>	Generaldirekt., Dr. jur.	Berlin	1	1928
<i>N. Chr. Schouboe</i>	Ingeniør	København	1	1899
<i>Knud Secher</i>	Overlæge, Dr. med.	København	3	1929 (3)
<i>Poul Serup</i>	Direktør, cand. polyt.	København	1	1926
<i>Kr. Sindballe</i>	Professor, Dr. jur.	København	3	{ 1920 (1) 1923 (1) 1928 (1)
<i>Kay Skovgaard-Petersen</i>	Dispachør	København	1	1930
<i>Erik Slomann</i>	Kontorchef	København	1	1924
<i>E. Springborg</i>	Kaptajn, Brandinspekt.	København	1	1907
<i>Fr. Stang</i>	Professor, Dr. jur.	Oslo	2	{ 1919 (1) 1922 (1)

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal	
			Foredrag	Aar
<i>Gustaf Stedt</i>	Direktør	Stockholm	2	{ 1930 (1) 1932 (1)
<i>Fr. Steenberg</i>	Kontorchef	København	2	1912 (2)
<i>N. Steenberg</i>	Professor	København	1	1902
<i>I. F. Steffensen</i>	Professor, Dr. phil.	København	1	1919
<i>K. K. Steincke</i>	Socialminister	København	1	1919
<i>Carl Sundberg</i>	Professor, Overlæge	Stockholm	1	1918
<i>Carl Søht</i>	Grosserer	København	2	{ 1898 (1) 1911 (1)
<i>J. Sørensen</i>	Baadsmænd, Radiotele- grafist	København	1	1923
<i>J. P. Sørensen</i>	Ingeniør	København	1	1903
<i>Carl Thalbitzer</i>	Redaktør, cand. polit.	København	2	{ 1918 (1) 1922 (1)
<i>J. Thastum</i>	Direktør	København	1	1912
<i>Alfred Thomsen</i>	Afdelingschef	København	1	1932
<i>Chr. Thorsen</i>	Redaktør, cand. polit.	København	1	1920
<i>C. F. Tiemroth</i>	Direktør	København	2	{ 1888 (1) 1893 (1)
<i>Fr. Tobiesen</i>	Overlæge, Dr. med.	København	1	1914
<i>E. A. Tscherning</i>	Professor, Overkirurg	København	1	1915
<i>F. L. Tuma</i>	Direktør	Prag	1	1930
<i>G. Tvermoes</i>	Direktør, Etatsraad	København	2	{ 1884 (1) 1901 (1)
<i>Anton Tvilstegaard</i>	Læge	København	1	1927
<i>Johan Ulrich</i>	Dr. med.	København	2	{ 1915 (1) 1929 (1)
<i>C. A. Valentiner</i>	Kontorchef	København	1	1921
<i>H. Valentiner</i>	Dr. phil.	København	1	1907
<i>M. zur Verth</i>	Professor	Hamborg	1	1933
<i>Marius Vibæk</i>	Direktør ved Købmands- skolen	København	1	1925
<i>Poul Vinding</i>	Brandinspektør	København	1	1923
<i>A. C. Volqvartz</i>	Kaptajn	København	1	1887
<i>Frank Wallers</i>		London	1	1928

Foredragsholder	Stilling	Bopæl	Antal	
			Foredrag	Aar
<i>Jean Werner</i>	Direktør.....	København	5	{ 1909 (3) 1913 (1) 1915 (1)
<i>Harald Westergaard</i>	Professor, Dr. jur. & polit.	København	1	1919
<i>K. A. Wieth-Knudsen</i>	Professor, Dr. polit. ...	Trondhjem	1	1932
<i>Th. Wijkander</i>	Direktør.....	Gøteborg	1	1925
<i>Carl Will</i>	Direktør.....	København	1	1886
<i>Aug. Wimmer</i>	Prof., Overlæge, Dr. med.	København	1	1919
<i>Fr. Winther</i>	Højesteretssagfører.....	København	2	{ 1903 (1) 1905 (1)
<i>W. Witzke</i>	Direktør.....	København	1	1910
<i>Viggo Woldbye</i>	Architekt.....	København	1	1904
<i>Toxen Worm</i>	Grosserer.....	København	1	1888
<i>H. C. Würtzen</i>	Overlæge, Dr. med.....	København	1	1921
<i>W. Zachrisson</i>	Underdirektør.....	København	1	1922
<i>J. Ødegaard</i>	Direktør.....	Oslo.....	2	{ 1917 (1) 1927 (1)
<i>O. Østergaard</i>	Direktør.....	København	2	1920 (2)

LÆRERE, DER UNDERVISER ELLER HAR UNDERVIST VED FORSIKRINGSSKOLERNE

(I Fortegnelsen er anført nuværende eller sidste Stilling)

Navn	Forsikrings- skolen	Forsikrings- højskolen	Fag
Ingeniør <i>D. H. Bagger</i>	..	1925—27	Automobilets Konstruktion.
Landsdommer <i>A. Drachmann Bentzon</i>	..	1924—31	Forsikringsret.
Underdirektør <i>Chr. Bowman</i>	..	Fra 1928	Skadesopgørelser, Driftstabsforsikring.
Dr. phil. <i>Carl Burrau</i>	..	- 1925	Præmier, Præmiereserver, Afgang, Tilbagekøb, Regnskabsvæsen, Pengeanbringelse, effektiv Rente.
Direktør <i>Knud Christensen</i>	..	- 1930	Forsikringsret, Automobilforsikring, Ansvarsforsikr.
Direktør <i>Bj. Drachmann</i>	..	- 1925	Mindregode Liv, Invaliditetsforsikring, Bonus, Genforsikring.
Driftsbestyrer <i>O. Engholm</i>	..	- 1924	Industriens tekniske Installationer.
Direktør <i>Aage Ferdinandsen</i>	..	1926—28	Skadesregulering i Driftstabsforsikring.
Hovedbogholder <i>Jens Fæster</i> Fra 1928	..	..	Skadesforsikringsbogholderi.
Underdirektør <i>Louis E. Grandjean</i>	..	Fra 1927	Søforsikring.
Direktør <i>Anders Hansen</i>	- 1917	- 1924	Regning, Livsforsikringspraksis — Livsforsikringens Historie, Dødelighedsforhold, Dødelighedstavler.

Navn	Forsikrings- skolen	Forsikrings- højskolen	Fag
Professor <i>Carl Hansen</i>	..	1925—27	Skibet og dets Indretning.
Underdirektør <i>H. P. Hansen</i> . 1915—17	1915—17	1926—30	Brandforsikringspraksis — Skadesopgørelser.
Kontorchef <i>C. Helkett</i>	..	Fra 1932	Indkomst- og Formuebe- skatning.
Landsretssagf. <i>A. Hjuler</i>	..	1926—32	Genforsikring.
Underdirektør <i>Erik Hude</i>	..	1931	Mindregode Liv og Genfor- sikring.
Ingeniør <i>H. Høeg</i>	..	Fra 1932	Bygningskonstruktioner.
Direktør <i>Chr. Høystrup</i>	..	- 1925	Akkvisition.
Fuldmægtig <i>Knud Ipsen</i>	Fra 1918	..	Søforsikringspraksis.
Kontorchef <i>Carl Jensen</i>	- 1929	- 1930	Forsikringslære, Ulykkesfor- sikringspraksis — Den so- ciale Lovgivning, Arbejder- Ulykkesforsikringen.
Direktør <i>I. C. Kjærsg</i>	1915—16	..	Livsforsikringsbogholderi.
Vicedirektør <i>E. Th. Kjølbje</i>	..	1926	Skadesopgørelser.
Kontorchef <i>O. B. Kofoed</i>	..	Fra 1924	Statistik og Tarifiering i Syge- og Ulykkesforsikring, An- svarsforsikringsstatistik.
Vicedirektør <i>Carl Larsen</i>	Fra 1916	..	Livsforsikringsbogholderi.
Fuldmægtig <i>Knud Larsen</i>	Fra 1930	Fra 1930	Brandforsikringspraksis — Brandforsikringsvirksomh., Risikobedømmelse og Ta- rifiering.
Underdirektør <i>Peter Leth</i>	..	1930—31	Søret.
Direktør <i>H. Leth-Rasmussen</i>	..	Fra 1924	Brandvænslovgivningen.
Kontorchef <i>P. F. Lindeburg</i> . 1917—20	1917—20	..	Skadesforsikringsbogholderi.
Bogholder <i>H. Lorenzen</i>	..	- 1931	Søforsikring.
Lektor <i>Jules F. Lund</i>	..	1924—26	Varekundskab for Søassu- randører.
Fuldmægtig <i>H. L. Mathiesen</i>	..	1926	Skadeberegning og Skade- regulering.
Direktør <i>H. Mikkelsen</i>	..	1925—28	Regnskabsvæsen, Beskatn., Pengeanbringelse, Genfor- sikring.
Kontorchef <i>Vilh. Nielsen</i>	1915—18	..	Ulykkesforsikringspraksis.

Navn	Forsikrings- skolen	Forsikrings- højskolen	Fag
Kontorchef <i>Cl. Nybølle</i>	..	Fra 1925	Statistik.
Direktør <i>E. Nørgaard</i>	1918—30	1924—30	Brandforsikringspraksis — Brandforsikringsvirksomh., Risikobedømmelse og Ta- rifiering.
Sekretær <i>K. K. Olsen</i>	1920—28	..	Skadesforsikringsbogholderi.
Fabrikinsp. <i>Carl J. Ottesen</i> .	..	Fra 1926	Ulykkestilfælde.
Kontorchef <i>G. Ove-Petersen</i> .	..	- 1930	Søforsikring.
Direktør, Dr. <i>Jens Pedersen</i> . 1915—17	..	..	Livsforsikringspraksis.
Direktør <i>K. K. Petersen</i>	..	1925—29	Risikobedømmelse, obliga- toriske Aftaler og Tarife- ring.
Fuldmæg. <i>Sv. Aa. Rasmussen</i> . Fra 1929	..	..	Forsikringslære.
Underdirekt. <i>G. E. Riemann</i> . 1920—29	1924—30	..	Forsikringslære — National- økonomi med Statistik, Den sociale Lovgivning, Arbej- der-Ulykkesforsikring.
Læge <i>Einar Salomonsen</i>	..	Fra 1924	Risikobedømmelse ved Livs- forsikring.
Direktør <i>Th. Schilling</i>	..	1924—25	Genforsikring.
HR Sagfører <i>Geo K. Schiørring</i>	..	1925—26	Søforsikringsret.
Direktør <i>Poul Serup</i>	..	1925 og 27	Tarifmæssige Klausuler.
Direktør <i>Axel Skibsted</i>	..	Fra 1925	Ansvarsforsikring.
Dispachør <i>K. Skovgaard-Pe- tersen</i>	..	1925	Havari og Skadesopgørelser.
Redaktør <i>Chr. Thorsen</i>	1914—19	1925	Forsikringslære — Søforsik- ringens Historie.
Højesteretsdommer <i>V. Thorup</i>	..	Fra 1924	Søret.
Læge <i>A. Tvilstegaard</i>	..	Fra 1925	Skaderegulering i Syge- og Ulykkesforsikring.
Kontorchef <i>C. A. Valentiner</i> ..	1918—29	..	Ulykkesforsikringspraksis.
Brandinspektør <i>R. Wiese</i> ...	..	1924—30	Bygningskonstruktioner.
Ingeniør <i>F. Wittig</i>	..	Fra 1927	Automobilets Konstruktion.
Ingeniør <i>John Yttrup</i>	..	1929	Skibet og dets Indretning.
Underdirekt. <i>W. Zachrisson</i> .	..	1926—29	Automobilforsikring.
Direktør <i>O. Østergaard</i>	1915—18	..	Skadesforsikringsbogholderi.

MEDLEMSLISTE PR. 1. OKTOBER 1933

ÆRESMEDLEMMER:

Fhv. Brandchef *C. Mülertz*, København.
Direktør *Sven Palme*, Stockholm.
Direktør *Marius Vibæk*, København.
Professor, Dr. jur. & polit. *Harald Westergaard*, København.
Direktør *J. Ødegaard*, Oslo.

ORDINÆRE MEDLEMMER:

<i>Abildgaard, Just</i>	Direktør	Fjerde Sø
<i>Ahlefeldt-Laurvig, C.</i>	Direktør	Skuld
<i>Albom, E.</i>	Sekretær	Rossia
<i>Alstrup, Olaf Andersen</i>	Assistent	Danmark
<i>Alstrup, Poul</i>	Kontorchef	Statsanstalten
<i>Altermann, L.</i>	Inspektør	Bähncke & Co.
<i>Andersen, August</i>	Fuldmægtig	Danske Phonix
<i>Andersen, Børge</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Andersen, C. Frk.</i>	Fuldmægtig	Norden
<i>Andersen, E.</i>	Fuldmægtig	Kbhvske Reass.-Comp.
<i>Andersen, H. C.</i>	Direktør	Danmark, Roskilde
<i>Andersen, Hartvig</i>	Sekretær	Skandinavia
<i>Andersen, Henry</i>	Prokurist	Joh. L. Madsen
<i>Andersen, Jacob</i>	Assistent	Danmark

<i>Andersen, Jul.</i>	Assistent	Aug. Borgen
<i>Andersen, K.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Gjen
<i>Andersen, L.</i>	Fuldmægtig	Østifternes Brand
<i>Andersen, P.</i>	Fuldmægtig	Fjerde Sø
<i>Andersen, P.</i>	Hovedbogholder	Danmark
<i>Andersen, Poul.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Ulykke
<i>Andersen, R.</i>	Fuldmægtig	Mejerierne & Landbruget
<i>Andersen, Svend.</i>	Direktør	Danske Lloyd
<i>Andersson, N., Frk.</i>	Assistent	A. Godske Hvalsøe & Co.
<i>Andreassen, I., Frk.</i>	Kassererske	Dana
<i>Ankerfeldt, Carl.</i>	Kontorchef	Danske Phønix
<i>Ankerfeldt, Hans.</i>	Assistent	Danske Phønix
<i>Arbo-Bähr, H.</i>	Grosserer	Ditz Schweitzer
<i>Arentoft, H.</i>	Assistent	Østifternes Brand
<i>Axelsen, Axel.</i>	Kontorchef	Købstædernes Brand
<i>Bache, Henrik</i>	Landsretssagfører	
<i>Bache, N. H.</i>	Højesteretssagf.	Heimdals
<i>Bagger, Joerges</i>	Assurandør	Haand i Haand, Danebrog
<i>Baggesen, Jens Einar</i>	Prokurist	Nord og Syd
<i>Bak, Anker</i>	Fuldmægtig	Fjerde Sø
<i>Bak, Victor.</i>	Kontorchef	Nye Danske
<i>Bakke, O.</i>	Sekretær	Statsanstalten
<i>Bang, Vilh. A.</i>	Direktør	Vilh. A. Bang
<i>Bech, E.</i>	Kontorchef	Nordisk Gjen
<i>Becker, Carl I.</i>	Assurandør	
<i>Beeken, Chr.</i>	Taksator	
<i>Benthin, S.</i>	Fuldmægtig	National
<i>Bentsen, Robert</i>	Fuldmægtig	National
<i>Bentzon, A. Drachmann.</i>	Landsdommer	
<i>Benz, Henning August.</i>	Fuldmægtig	Haand i Haand
<i>Berggreen, I.</i>	Direktør	Danske Grundejeres Brand
<i>Berring, Chr.</i>	Prokurist	Skandinavia
<i>Berthelin, K.</i>	Fuldmægtig	Kgl. Brand
<i>Bhutho, Thomas.</i>	Fuldmægtig	Kgl. Brand
<i>Birch, G.</i>	Kontorchef	Nordisk Gjen
<i>Birner, P.</i>	Fuldmægtig	National

<i>Bischoff, Max</i>	Prokurist	Skandinavia
<i>Bjerregaard, Vald.</i>	Fuldmægtig	National
<i>Bjørnow, H. C.</i>	Direktør	Husmandsbrandkassen
<i>Bodmin, G. Severin</i>	Sekretær	Landbygningernes Brand
<i>Boldsen, F. C.</i>	Direktør	Danske Grundejeres Brand
<i>Bowman, Chr.</i>	Underdirektør	
<i>Boyesen, Boye</i>	Kontorchef	Haand i Haand
<i>Boyesen, Dagny, Frk.</i>	Assistent	Kgl. Brand
<i>Boysen, H. C.</i>	Afdelingschef	Skandinavia
<i>Brahe-Christensen, L.</i>	Forretningsfører	Textilindustriens Ulykke
<i>Bramsen, Axel L.</i>	Direktør	Axel L. Bramsen & Co.
<i>Bramsen, Eigil</i>	Direktør	Nye Danske
<i>Bramsen, Mogens</i>	Prokurist	Klee & Schack
<i>Bramsen, Peter</i>	Kontorist	Svend Bramsen & Co.
<i>Bramsen, R., Frk.</i>	Fuldmægtig	Heimdal
<i>Bramsen, Svend</i>	Direktør	Svend Bramsen & Co.
<i>Brannov, Svend</i>	Ingeniør	Dansk Tarifforening
<i>Brasen, Aage</i>	Fuldmægtig	Dana
<i>Bredberg, Svend</i>	Assurandør	
<i>Bredlund, Ivan</i>	Fuldmægtig	Norden
<i>Brix, Svend</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Bruun-Rasmussen, P.</i>	Direktør	Dansk Møllerforenings gens. Ulykkesforsikring
<i>Bryde, Kjartan</i>	Assurandør	Nord og Syd
<i>Brüel, L., Frk.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Ulykke
<i>Brøbeck, A.</i>	Direktør	Kreaturforsikringsforen.
<i>Bundesen, H.</i>	Assurandør	Bundesen & Co.
<i>Bundesen, H. V.</i>	Direktør	Danske Phønix
<i>Burmeister, S.</i>	Grosserer	S. Burmeister & Co.
<i>Burrau, Carl</i>	Dr. phil.	Forsikringsraadet
<i>Burvil, S.</i>	Prokurist	Skandinavia
<i>Busch-Jensen, R.</i>	Prokurist	Palnatoke
<i>Butho-Olsen, K.</i>	Fuldmægtig	Statsanstalten
<i>Bülow, V. H.</i>	Kontorchef	Norden
<i>Bærentsen, Alfred</i>	Fuldmægtig	Haand i Haand
<i>Carlsen, Johannes</i>	Fuldmægtig	Dana

<i>Carlsen, M., Frk.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Liv
<i>Caspersen, Hans E.</i>	Ingeniør	Besigtelseskontoret
<i>Christens, S.</i>	Læge	
<i>Christensen, A. C.</i>	Direktør	Fremtiden
<i>Christensen, C.</i>	Direktør	Frejr
<i>Christensen, Carl</i>	Kontorchef	National
<i>Christensen, Holger</i>	Sekretær	Skuld
<i>Christensen, Jens</i>	Direktør	Landbygningernes Brand
<i>Christensen, Jens Otto</i>	Fuldmægtig	Nord og Syd
<i>Christensen, Kaj</i>	Aktuar	Nye Danske
<i>Christensen, Knud</i>	Direktør	Kjøbenhavns Brand
<i>Christensen, N. P.</i>	Assistent	Skjold
<i>Christensen, Ove</i>	Assistent	Joh. Frimodt
<i>Christensen, P.</i>	Kontorchef	Palnatoko
<i>Christensen, Poul</i>	Direktør	Østifternes Brand
<i>Christensen, Poul</i>	Prokurist	C. A. Leth & Co.
<i>Christensen, Søren</i>	Sekretær	Jernindustriens Ulykke
<i>Christiansen, Svend</i>	Assistent	Nordisk Brand
<i>Christoffersen, Axel</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Christoffersen, B.</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Christoffersen, N. P.</i>	Fuldmægtig	Kbhvnske Reassurance- Comp.
<i>Christoph, Knud</i>	Assistent	Sø-Assurance-Foreningen
<i>Clausen, C.</i>	Assistent	Joh. Frimodt
<i>Clausen, R., Frk.</i>	Overassistent	Nordisk Liv
<i>Clausen, Stella, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Claussen, S.</i>	Fuldmægtig	Købstædernes Brand
<i>Crone, F. L.</i>	Direktør	Norden
<i>Dahlsen, Kaj Helge</i>	Fuldmægtig	Nordisk Gjen
<i>Dall, Ove</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Dam, Rasmus</i>	Afdelingschef	Skandinavia
<i>Danholm-Nielsen, S.</i>	Prokurist	Fjerde Sø
<i>Deruginsky, Boris</i>	Direktør	Dansk Cykle-Assurance af 1896
<i>Dessau, B.</i>	Direktør	
<i>Dettmer, Kaj</i>	Underdirektør	Nordisk Gjen

<i>Didriksen, Em.</i>	Kontorchef.	Mejerierne & Landbruget
<i>Dietsch, W.</i>	Underdirektør ...	Salamandra
<i>Dolleris, Frede</i>	Overassistent.	Nordisk Gjen
<i>Drachmann, Bj.</i>	Direktør.	Dana og Pensions- og Liv- rente-Institutet
<i>Eghoff, Hj.</i>	Underdirektør ...	Kgl. Brand
<i>Eiland, Erik</i>	Assistent.	Nordeuropa
<i>Eriksen, K. G.</i>	Underdirektør ...	Kbhvnske Reassurance- Comp.
<i>Eriksen, Olga, Frk.</i>	Assistent	Fjerde Sø
<i>Falbe-Hansen, V.</i>	Overretssagfører	
<i>Fausbøll, Axel</i>	Kontorchef.	Dana
<i>Ferdinandsen, Aage</i>	Direktør.	Palatine og Vidar
<i>Fich, O.</i>	Højesteretssagfører	
<i>Fischer, O.</i>	Fuldmægtig.	Dansk Kaution
<i>Flenssted, H.</i>	Fuldmægtig	National
<i>Folden, H. S.</i>	Assurandør	Hans Folden & Co.
<i>Frandsen, A. Fønnesbech</i>	Fuldmægtig.	Danmark
<i>Frandsen, H.</i>	Revisor	
<i>Frederiksen, A.</i>	Assurandør	A. Frederiksen & Co.
<i>Frederiksen, Chr.</i>	Overinspektør ...	Andels-Anstalten Tryg
<i>Frederiksen, J. P.</i>	Fuldmægtig.	Nordeuropa
<i>Fredskilde, Erik Andr.</i>	Assistent.	Danmark
<i>Friis, Sv.</i>	Assurandør	Chr. Rasch
<i>Frimodt, P. Joh.</i>	Grosserer.	Joh. Frimodt
<i>Frisch, Axel</i>	Assistent.	Haand i Haand
<i>Frølund-Christensen, C.</i>	Hovedbogholder .	Dana
<i>Fæster, J.</i>	Prokurist	Danske Lloyd
<i>Galst, Carl</i>	Fuldmægtig.	Haand i Haand
<i>Gamborg, Bjørn</i>	Kontorchef.	Nordisk Liv
<i>Gamborg, V.</i>	Fuldmægtig.	Haand i Haand
<i>Gammelgaard, Viggo</i>	Assistent.	Danmark
<i>Gammeltoft, F.</i>	Grosserer.	Theo Koch & Co.
<i>Gamst, Axel</i>	Assurandør	A. Frederiksen & Co.
<i>Gandil, I. C.</i>	Direktør	Dansk Spare- og Byggefor- ening

<i>Gangsted, Erik</i>	Assurandør	Erik Gangsted
<i>Gatzwiller, Elith B.</i>	Inspektør	
<i>Geilgaard, Svend Kjær</i>	Afdelingsleder	Baltica
<i>Gelting, Jakob E.</i>	Højesteretssagfører	
<i>Gersig, V.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Brand
<i>Gjernals, V.</i>	Sekretær	Nordisk Brand
<i>Gotthjelpsen, Valdemar</i>	Assistent	Fjerde Sø
<i>Gram, Else, Frk.</i>	Kontorass.	Statsbrandforsikringsfonden
<i>Gramar, Ole</i>	Assistent	Nordisk Brand
<i>Grandjean, Louis E.</i>	Underdirektør	Baltica
<i>Greisen, Martin</i>	Assurandør	Svend Bramsen & Co.
<i>Grimm, E. M.</i>	Direktør	Husmændenes Ulykke
<i>Groot, H.</i>	Assistent	Østifternes Brand
<i>Grønvald, Fr.</i>	Direktør	Danmark
<i>Grønvald, Fr.</i>	Sekretær	Danmark
<i>Grønvald, Poul</i>	Assistent	Danmark
<i>Gudmon, L.</i>	Kontorchef	Danmark
<i>Guldbrandsen, B.</i>	Fuldmægtig	National
<i>Gullacksen</i>	Assurandør	Dansk Spare-Selskab
<i>Güttler, Otto</i>	Direktør	
<i>Hafn, N.-Chr.</i>	Direktør	Dansk Brandværns Komité
<i>Hagerup, Edv.</i>	Direktør	Nord og Syd
<i>Hagdrup, Em.</i>	Kontorchef	Pensionsforsikringsanstalten
<i>Hagendal, F.</i>	Assurandør	Baltica
<i>Hammerich, K.</i>	Direktør	Købstædernes Brand
<i>Hansen, A. H. Norman</i>	Assistent	Nordisk Gjen
<i>Hansen, Anders</i>	Direktør	Andels-Anstalten Tryg og Nerva
<i>Hansen, Axel</i>	Assistent	Dansk Folkeforsikringsanst.
<i>Hansen, Carla, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Hansen, Chr.</i>	Aktuar	Nordisk Liv
<i>Hansen, Erik Henning</i>	Sekretær	Utrecht
<i>Hansen, Ernst</i>	Afdelingschef	Absalon
<i>Hansen, H. C.</i>	Underdirektør	Baltica
<i>Hansen, H. Espen</i>	Afdelingschef	Norden
<i>Hansen, H. I.</i>	Direktør	Dansk Merkur

<i>Hansen, H. P.</i>	Underdirektør ...	Nordisk Brand
<i>Hansen, Johs.</i>	Generalagent	Johs. Hansen & Wilken
<i>Hansen, Kai</i>	Fuldmægtig.....	Danske Lloyd
<i>Hansen, Karl</i>	Bogholder.....	Nordisk Ulykke
<i>Hansen, Olga Schytte, Frk.</i> ...	Assistent.....	Nordisk Ulykke
<i>Hansen, Otto</i>	Underdirektør ...	Kgl. Brand
<i>Hansen, P. Vallø</i>	Overassistent	Andels-Anstalten Tryg
<i>Hansen, Poul</i>	Assistent.....	Dansk Folkeforsikringsanst.
<i>Hansen, Richard</i>	Assurandør	
<i>Hansen, S. Monefeldt</i>	Fuldmægtig.....	Danske Lloyd
<i>Hansen, Th. W.</i>	Assurandør.....	Hansen & Klein
<i>Hansen, Willy</i>	Assistent.....	Dansk Folkeforsikringsanst.
<i>Hartmann, Fr.</i>	Underdirektør ...	Nordisk Liv
<i>Hauch, Carsten</i>	Direktør.....	Dansk Driftstab
<i>Hauerbak, A.</i>	Redaktør.....	Forsikrings Kongressen
<i>Heckscher, Bruno</i>	Direktør.....	Jul. Heckscher
<i>Hede, Chr.</i>	Overretssagfører..	Haand i Haand
<i>Hede, Erik</i>	Kontorchef.....	Haand i Haand
<i>Hede, Holger</i>	Direktør.....	Haand i Haand og National
<i>Hegelund, R. P.</i>	Direktør.....	Fremtiden
<i>Heide, Ludolph</i>	Kontorchef.....	Nerva
<i>Heide, R.</i>	Fuldmægtig.....	Joh. Frimodt
<i>Heiede, Ch. J.</i>	Direktør.....	Mejerierne & Landbruget
<i>Helsing, Vald.</i>	Kontorchef.....	Pensionsforsikringsanstalten
<i>Henriksen, Oliver</i>	Kontorchef.....	Grøn & Witzke
<i>Hermann, Ingeborg, Fru</i>	Fuldmægtig.....	Danmark
<i>Hess, A.</i>	Hovedbogholder..	Kgl. Brand
<i>Hey, Poul</i>	Direktør.....	Skandinavia
<i>Hilmer, Poul</i>	Fuldmægtig.....	Danmark
<i>Hjuler, A.</i>	Landsretssagfører	
<i>Holbøll, Alf</i>	Prokurist.....	P. D. Jochimsen & Co.
<i>Holbøll, H.</i>	Direktør.....	Brandforsikringscentralen
<i>Holgensen, Ch.</i>	Fuldmægtig.....	Kjøbenhavns Brand
<i>Holm, H.</i>	Fuldmægtig.....	Nordisk Liv
<i>Holm, Thyra, Frk.</i>	Fuldmægtig.....	Danmark
<i>Holst, Aage</i>	Fuldmægtig.....	Nordisk Gjen

<i>Hostrup, Aage</i>	Vicedirektør	Dansk Folkeforsikringsanst.
<i>Houman, O.</i>	Assistent	Kgl. Brand
<i>Howitz, F.</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Hude, Erik</i>	Underdirektør	Statsanstalten
<i>Hvidt, Chr.</i>	Direktør	Private Assurandører
<i>Hvidt, L. N.</i>	Dispachør	
<i>Høg-Petersen, K.</i>	Overretssagfører	K. Høg-Petersen
<i>Høgdsahl, Johs.</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Høst, H.</i>	Ekspeditionssekr.	Mejerierne & Landbruget
<i>Høy, Knud</i>	Assistent	Fjerde Sø
<i>Høyrup, Chr.</i>	Vicedirektør	Dansk Folkeforsikringsanst.
<i>Ingeholm, Caj</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Ingemann, E.</i>	Assurandør	Espen Ingemann
<i>Iversen, F.</i>	Fuldmægtig	Forsikringsraadet
<i>Iversen, L.</i>	Direktør, Dr. phil.	Statsanstalten
<i>Iversen, P.</i>	Kontorchef	Danske Phønix
<i>Jacobsen, Ferd. Schach.</i>	Direktør	Utrecht
<i>Jacobsen, Knud</i>	Overassistent	Nordisk Gjen
<i>Jacobsen, P.</i>	Kontorchef	Haand i Haand
<i>Jacobsen, S. F.</i>	Direktør	Sø-Assurance-Foreningen
<i>Jagd, V.</i>	Prokurist	Aug. Borgen
<i>Jagt, J. A.</i>	Direktør	Danebrog
<i>Jakobsen, K.</i>	Inspektør	Kgl. Brand
<i>Jannicke</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Jastrau, Helge</i>	Assistent	Nordisk Gjen
<i>Jefsen, H. A.</i>	Kontorchef	Nye Danske
<i>Jeller, L. O.</i>	Kontorchef	Nordisk Brand
<i>Jensen, Aage</i>	Prokurist	Absalon
<i>Jensen, Aage</i>	Direktør	Pensionsforsikringsanstalten
<i>Jensen, August</i>	Direktør	Foren. af Ansvarsfors.selsk.
<i>Jensen, Bruno</i>	Fuldmægtig	Terra
<i>Jensen, Carl</i>	Kontorchef	Nordisk Liv
<i>Jensen, Carl</i>	Underdirektør	National
<i>Jensen, Carl</i>	Direktør	Landbygningernes Brand
<i>Jensen, Chr.</i>	Fuldmægtig	London
<i>Jensen, H. W.</i>	Kasserer	Grøn & Witzke

<i>Jensen, H. Steen</i>	Fuldmægtig.....	Dana
<i>Jensen, Hans</i>	Assistent.....	Nordisk Brand
<i>Jensen, I. C.</i>	Direktør.....	Absalon
<i>Jensen, John</i>	Prokurist.....	Aug. Borgen
<i>Jensen, Otto</i>	Assistent.....	Danske Phonix
<i>Jensen, Poul</i>	Assistent.....	Fjerde Sø
<i>Jensen, Rigmor, Frk.</i>	Fuldmægtig.....	Danebrog
<i>Jensen, Svend Aage</i>	Prokurist.....	Svend Bramsen & Co.
<i>Jensen-Ott, P.</i>	Kontorchef.....	Andels-Anstalten Tryg
<i>Jepsen, H.</i>	Direktør.....	Sparekalenderen
<i>Jersbek, Georg</i>	Sekretær.....	Skuld
<i>Jessen, Eyolf</i>	Kontorchef.....	Rossia
<i>Jochimsen, P. D.</i>	Direktør.....	P. D. Jochimsen & Co.
<i>Johannesson, A.</i>	Kontorchef.....	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Johannsen, Erik</i>	Kontorchef.....	Danske Lloyd
<i>Johansen, Poul</i>	Assistent.....	Nordeuropa
<i>Johansen, S.</i>	Prokurist.....	Jul. Heckscher
<i>Johansen, Sv. E.</i>	Kontorchef.....	Sparekalenderen
<i>Johnsen, Holger</i>	Bogholder.....	Baltica
<i>Jonassen, Sigurd</i>	Afdelingsleder ...	Baltica
<i>Juhl, Viggo</i>	Prokurist.....	Jul. Heckscher
<i>Jørgensen, A. W.</i>	Assistent.....	Baltica
<i>Jørgensen, J. Mich.</i>	Sagfører	
<i>Jørgensen, Jørgen</i>	Fuldmægtig.....	Nordisk Gjen
<i>Jørgensen, N. R.</i>	Direktør, Dr. phil.	Pensionsforsikringsanstalten
<i>Kampmann, Svend</i>	Kontorchef.....	Nordisk Brand
<i>Karlsen, Sigurd</i>	Assurandør.....	Codan
<i>Kaz, G. A.</i>	Direktør.....	Rossia
<i>Kirkegaard, E.</i>	Fuldmægtig.....	Grunth & Petersen
<i>Kiær, Sven</i>	Dr. med.....	Nordisk Ulykke
<i>Kjersgaard, Vald.</i>	Assurandør.....	Holbøll & Kjersgaard
<i>Kjær, Kai</i>	Underdirektør ...	Baltica
<i>Kjærstig, I. C.</i>	Direktør.....	Andels-Anstalten Tryg og Nerva
<i>Kjærulff, E.</i>	Direktør.....	Jylland
<i>Kjølbye, E. Th.</i>	Vicedirektør....	Nye Danske

<i>Klee, Tage</i>	Grosserer.....	Klee & Schack
<i>Klein, C.</i>	Assurandør.....	Hansen & Klein
<i>Kløvborg, Arent</i>	Grosserer.....	Joh. L. Madsen
<i>Knudsen, Aage</i>	Fuldmægtig.....	Nordisk Ulykke
<i>Knudsen, Fr.</i>	Bogholder.....	Nordisk Liv
<i>Koefoed, Leif</i>	Direktør.....	Danske Lloyd
<i>Kofoed, O. B.</i>	Kontorchef.....	Haand i Haand
<i>Kofoed, Rich.</i>	Hovedkasserer ...	Skandinavia
<i>Kofod, A. B.</i>	fhv. Raadsformand	
<i>Kokbøl, C.</i>	Fuldmægtig.....	Nordisk Liv
<i>Kolbye, Sofie, Frk.</i>	Assistent.....	Nordisk Ulykke
<i>Kornerup, Aa.</i>	Fuldmægtig.....	Joh. Frimodt
<i>Kostrup, S.</i>	Fuldmægtig.....	Joh. Frimodt
<i>Kranold, P. E.</i>	Assistent.....	Købstædernes Brand
<i>Kraul, Rigmor, Frk.</i>	Assistent.....	Fjerde Sø
<i>Kristensen, Sigurd</i>	Raadsformand ...	Forsikringsraadet
<i>Krogh, Alex.</i>	Kontorchef.....	Baltica
<i>Krogh, T.</i>	Overassistent.....	Nordisk Gjen
<i>Kruse, Chr.</i>	Overassistent ...	Skandinavia
<i>Kruse, Sigurd</i>	Fuldmægtig.....	National
<i>Kruse, Vinding</i>	Professor, Dr. jur.	
<i>Kyhn, Kamma, Frk.</i>	Assistent.....	Kgl. Brand
<i>Kynde, E.</i>	Fuldmægtig.....	Nordisk Gjen
<i>Lakjer, Kai</i>	Assistent.....	Aug. Borgen
<i>Lander, P.</i>	Kontorchef.....	Kbhvnske Reassurance- Comp.
<i>Lange, E. E.</i>	Forretningsfører ..	Fors.forb. f. d. Fiskere og Søfolk
<i>Lange, H. Martens</i>	Fuldmægtig.....	Danske Lloyd
<i>Larsen, Bent</i>	Filialbestyrer.....	Harald Lassen
<i>Larsen, Chr.</i>	Fuldmægtig.....	Svend With
<i>Larsen, Ebba, Frk.</i>	Assistent.....	Nordisk Liv
<i>Larsen, K.</i>	Fuldmægtig.....	Baltica
<i>Larsen, Karl</i>	Fuldmægtig.....	O. Rechendorff
<i>Larsen, M. Sten, Frk.</i>	Assistent.....	Baltiske Assurandører
<i>Larsen, Max</i>	Afdelingsleder	Baltica

<i>Larsen, Rigmor, Frk.</i>	Bogholderske	Danske Phønix
<i>Larsen, Rs.</i>	Fuldmægtig	Mejerierne & Landbruget
<i>Larsen, Th.</i>	Kaptajn, Havari- ekspert	Baltica
<i>Larsen, Vald.</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Laurson, L.</i>	Hovedbogholder	Pensionsforsikringsanstalten
<i>Lavard, Eugen</i>	Assistent	Dana
<i>Lawäetz, E.</i>	Fuldmægtig	Mejerierne & Landbruget
<i>Leeker, Carl</i>	Kontorchef	Nordisk Ulykke
<i>Lehmann, O.</i>	Fuldmægtig	Landbygningernes Brand
<i>Leifer, Erik</i>	Fuldmægtig	National
<i>Lemvigh, Holger</i>	Kontorchef	Danmark
<i>Lester, Max</i>	Grosserer	Max Lester
<i>Lester, Poul</i>	Direktør	Max Levig & Co.s Eftflgr.
<i>Leth, Kai</i>	Grosserer	C. A. Leth & Co.
<i>Leth, Peter</i>	Underdirektør	Private Assurandører
<i>Leth-Rasmussen, H.</i>	Direktør	Østifternes Brand
<i>Levysohn, Albert</i>	Grosserer	Albert Levysohn
<i>Lindholm, Oscar</i>	Kontorchef	Andels-Anstalten Tryg
<i>Linné, F.</i>	Fuldmægtig	Baltica
<i>Littauer, Stefan</i>	Fuldmægtig	Nordeuropa
<i>Lorenzen, H.</i>	Assistent	Private Assurandører
<i>Lukowitsch, A. R. E. de</i>	Direktør	A. Elmberg & Co.
<i>Lund-Ehrenreich, Frantz</i>	Fuldmægtig	Nordisk Gjen
<i>Lund, Marius</i>	Kontorchef	Skjold
<i>Lunn, Aage</i>	Assurandør	Nordisk Liv
<i>Lunn, Helge</i>	Fuldmægtig	Aug. Borgen
<i>Lütken</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Lützhöft, Holten</i>	Direktør	Europæisk Vare- og Rejse- godsforsikring
<i>Lützhöft, Svend</i>	Prokurist	Lützhöft & Co.
<i>Lyders, Erik</i>	Direktør	Joh. Frimodt
<i>Lønborg, Flemming</i>	Assistent	Danmark
<i>Lønborg, P.</i>	Direktør	Danmark
<i>Løppenthien, Fritz</i>	Direktør	Haand i Haand og National
<i>Madsen, Axel P.</i>	Korrespondent	Nordisk Brand

<i>Madsen, Georg</i>	Direktør.....	Glarmestrenes Glas
<i>Madsen, Ingeborg, Frk.</i>	Kontorchef.....	Gens. Landbo-Sygeforen.
<i>Madsen, Julius</i>	Grosserer	
<i>Madsen, Knud</i>	Kontorchef.....	Østifternes Brand
<i>Madsen, Liddy Mackeprang, Frk.</i>	Assistent.....	Baltica
<i>Madsen, Th.</i>	Fuldmægtig.....	Købstedernes Brand
<i>Magnussen, Chr.</i>	Direktør.....	Nordisk Brand
<i>Magnussen, K. E.</i>	Prokurist.....	Ditz Schweitzer
<i>Malling, Aksel</i>	Grosserer.....	Aug. Borgen
<i>Malling, William</i>	Grosserer.....	Aug. Borgen
<i>Malmstrøm, Gustaf</i>	Direktør.....	Skaane
<i>Malmstrøm, I.</i>	Grosserer.....	Hellesen & Malmstrøm
<i>Malmstrøm, Johs.</i>	Generalagent....	Hellesen & Malmstrøm
<i>Martens, Carl</i>	Direktør.....	Nordeuropa
<i>Martens, H. E.</i>	Assistent.....	Nordisk Liv
<i>Maschke, Max</i>	Prokurist.....	Dansk Merkur
<i>Meldahl, R. H.</i>	Assistent	
<i>Meyer, Karsten</i>	Højesteretssagfører	
<i>Meyer, M., Frk.</i>	Prokurist.....	A. Godske Hvalsøe & Co.
<i>Mikkelsen, H.</i>	Hovedbogholder..	Nye Danske
<i>Mikkelsen, Helga, Fru</i>	Direktør.....	Koldinghus
<i>Mimer, Jørgen</i>	Sagfører	
<i>Mohr, H. Chr.</i>	Grosserer.....	A. Godske Hvalsøe & Co.
<i>Moltke, Aage Greve</i>	Fuldmægtig.....	Danmark
<i>Moltke, Inger, Fru</i>	Aktuar.....	Dana
<i>Moltved, Rich. S.</i>	Direktør	
<i>Mortensen, I. R.</i>	Overassistent.....	Nordisk Gjen
<i>Mortensen, N. E.</i>	Ekspeditionssekr..	Forsikrings Kongressen
<i>Moth-Poulsen, V.</i>	Fuldmægtig.....	Forenede danske Motor- ejerers Fors.afd.
<i>Mozart-Hansen, Karen, Frk.</i> ...	Assistent.....	Nordisk Liv
<i>Muxoll, Hans</i>	Direktør.....	Andels-Pensionsforeningen
<i>Münster, K. V.</i>	Direktør.....	Urania
<i>Møldrup, I. V.</i>	Højesteretssagf....	Nordisk Liv og Ulykke
<i>Møller, F.</i>	Fuldmægtig.....	Nye Danske
<i>Møller, Helge B.</i>	Direktør.....	Kjøbenhavns Brand

<i>Møller, Kai Ola</i>	Kontorchef	Danebrog
<i>Møller, Poul Brinck</i>	Overassistent	Nordisk Gjen
<i>Nerenst-Christensen, Jens Chr.</i>	Assistent	Danmark
<i>Nielsen, Ad.</i>	Direktør	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Nielsen, Axel</i>	Bogholder	National
<i>Nielsen, A. Kousgaard</i>	Aktuar	Baltica
<i>Nielsen, C. M.</i>	Fuldmægtig	Forsikringsraadet
<i>Nielsen, Carla, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Nielsen, E. Bach</i>	Fuldmægtig	Nordisk Ulykke
<i>Nielsen, Elisabeth, Frk.</i>	Prokurist	A. Jessen & Co.s Eftflgr.
<i>Nielsen, Else Damgaard, Frk.</i>	Assistent	Dana
<i>Nielsen, Erik</i>	Assistent	Statsanstalten
<i>Nielsen, Georg</i>	Fuldmægtig	Nordisk Liv
<i>Nielsen, Kai</i>	Direktør	Sparekalenderen
<i>Nielsen, Kai</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Nielsen, Karen, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Nielsen, Knud</i>	Kommitteret	Danmark
<i>Nielsen, Kr.</i>	Grosserer	
<i>Nielsen, Leon</i>	Hovedbogholder	Andels-Anstalten Tryg
<i>Nielsen, M. Damgaard</i>	Skaderegulerings- ombud	Generalmotors nordiska A/B
<i>Nielsen, Mathilde, Frk.</i>	Prokurist	Brdr. O. & C. Thielst
<i>Nielsen, Max</i>	Direktør	Baltica
<i>Nielsen, N.</i>	Kontorchef	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Nielsen, N. R.</i>	Direktør	Gens. Landbo-Sygeforening
<i>Nielsen, Per</i>	Assistent	Baltica
<i>Nielsen, Sv. A.</i>	Fuldmægtig	Fjerde Sø
<i>Nielsen, Vald.</i>	Kontorchef	Københavns Brand
<i>Nielsen, Vilh.</i>	Direktør	Husmandsbrandkassen & Husmændenes Ulykke
<i>Nis-Hansen, E., Frk.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Liv
<i>Nordkild, A.</i>	Afdelingschef	Haand i Haand
<i>Norsker, A.</i>	Ingeniør	Nordisk Ulykke
<i>Norup, Axel</i>	Prokurist	Skandinavia
<i>Nyboe-Rasmussen, Vald.</i>	Underdirektør	Baltica
<i>Nygaard, A. Arnesen</i>	Fuldmægtig	Trekroner

<i>Nyholm, Knud</i>	Fuldmægtig	National
<i>Nyvold, E., Frk.</i>	Assistent	Baltica
<i>Nørgaard, E.</i>	Direktør	Brandassuranceforen. af 1848
<i>Nørgaard, M. K.</i>	Sekretær	Landbygningernes Brand
<i>Nørrelund, A.</i>	Underdirektør	Mejerierne & Landbruget
<i>Olrik, Chr.</i>	Direktør	Baltica
<i>Olsen, Axel</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Olsen, Edgar</i>	Kontorchef	Nordisk Gjen
<i>Olsen, K. K.</i>	Sekretær	Joh. Frimodt
<i>Olsen, M.</i>	Kontorchef	Førene danske Motorejeres Fors.afd.
<i>Olsen, P. I.</i>	Organisationschef	Kgl. Brand
<i>Olsen, William</i>	Kasserer	Københavns Brand
<i>Orth, Sarah, Frk.</i>	Bibliotekar	Forsikringsforen.s Bibliotek
<i>Ortvad, Ph.</i>	Revisor	
<i>Otterstrøm, C. B.</i>	Ritmester	
<i>Ove-Petersen, G.</i>	Kontorchef	Sø-Assurance-Foreningen
<i>Overgaard, Johannes</i>	Assurandør	Chr. Steensen & Co.
<i>Pamperin, Ad.</i>	Grosserer	
<i>Parlo, Oluf</i>	Revisor	Nordisk Liv
<i>Pedersen, Agnes, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Gjen
<i>Pedersen, Chr.</i>	Prokurist	Grøn & Witzke
<i>Pedersen, Fr.</i>	Kontorchef	Danebroge
<i>Pedersen, Gunnar</i>	Grosserer	Harald O. Rist
<i>Pedersen, Jens</i>	Direktør, Dr. polit.	Nordisk Liv og Ulykke
<i>Pedersen, Leo</i>	Direktionssekretær	National
<i>Pedersen, Niels Aage</i>	Landsretssagfører	
<i>Petersen, Aage</i>	Assurandør	Nordisk Brand
<i>Petersen, Axel</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Petersen, C. W.</i>	cand. act.	Grunth & Petersen
<i>Petersen, Carl</i>	Fuldmægtig	Edw. Preisler
<i>Petersen, Chr.</i>	Fuldmægtig	Mejerierne & Landbruget
<i>Petersen, Ebba, Frk.</i>	Afdelingschef	Dansk Merkur
<i>Petersen, Hans</i>	Kontorchef	Grøn & Witzke
<i>Petersen, Henry</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Petersen, K. K.</i>	Direktør	Sø-Assurance-Foreningen

<i>Petersen, Knud Pihl</i>	Assistent	Danske Phønix
<i>Petersen, Lorentz</i>	Assistent	Nordisk Gjen
<i>Petersen, Marius</i>	Bogholder	Grøn & Witzke
<i>Petersen, Rud.</i>	Kontorchef	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Petersson, John</i>	Kontorchef	Nordisk Ulykke
<i>Petersson, Carl Gustav Frederik</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Poulsen, P. Chr.</i>	Fuldmægtig	National
<i>Preisler, Carl Wilhelm</i>	Assistent	Skandinavia
<i>Preisler, Edw.</i>	Assurandør	Edw. Preisler
<i>Pusch, Walter</i>	Overassistent	Husmændenes Ulykke
<i>Quaade, O. H.</i>	Kaptajn	Danske Lloyd
<i>Rasmussen, A. Bayer</i>	Inspektør	Nordisk Brand
<i>Rasmussen, A. C.</i>	Afdelingsleder	Baltica
<i>Rasmussen, A. G.</i>	Direktør	Kbhvnske Reassur.-Comp.
<i>Rasmussen, E., Frk.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Liv
<i>Rasmussen, Hans Peter</i>	Sekretær	Statsanstalten
<i>Rasmussen, Inger, Frk.</i>	Kassererske	Trekroner
<i>Rasmussen, S. A.</i>	Kontorchef	Nordisk Ulykke
<i>Rasmussen, Valdemar</i>	Fuldmægtig	Mejerierne & Landbruget
<i>Rasmussen, Vald.</i>	Afdelingsdirektør	
<i>Rasmussen, William S.</i>	Overassistent	Hafnia
<i>Rathsack, P.</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Ravn, Børge</i>	Assistent	Skjold
<i>Ravn, Gerda, Frk.</i>	Assistent	Sø-Assurance-Foreningen
<i>Rendtorff, A.</i>	Direktør	Sterling Offices Ltd.
<i>Riemann, G. E.</i>	Underdirektør	Nordisk Ulykke
<i>Riepen, Julius</i>	Assurandør	Private Assurandeurer
<i>Rode, Svend</i>	Ekspeditionssekr.	Statistisk Departement
<i>Roepstorff, E.</i>	Hovedkasserer	Haand i Haand
<i>Rommedahl, A.</i>	Kontorchef	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Rosen, Alfred v.</i>	Assistent	Danmark
<i>Ross, Karen, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Rostgaard, Poul</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Rostock-Jensen, K.</i>	Cand. jur.	
<i>Rørly, H.</i>	Prokurist	S. Burmeister & Co.
<i>Sagild, J. O.</i>	Underdirektør	Nye Danske

<i>Sally, Gunnar</i>	Assistent	Danske Phønix
<i>Salomonsen, Einar</i>	Læge	
<i>Salzwedell, Th.</i>	Fuldmægtig	Haand i Haand
<i>Samuelsen, E., Frk.</i>	Fuldmægtig	Danebrog
<i>Sarp, Erik</i>	Kontorchef	Sparekalenderen
<i>Sarroe, O.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Gjen
<i>Scheel, Rud.</i>	Fuldmægtig	Codan
<i>Schellenberg, Kai</i>	Fuldmægtig	Nordisk Ulykke
<i>Schiørring, Geo K.</i>	Højesteretssagfører	
<i>Schlanbusch, Else</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Schledermann, Einar</i>	Grosserer	E. Schledermann
<i>Schlegel, C. Th.</i>	Assurandør	C. Th. Schlegel
<i>Schmidt, Axel</i>	Landsretssagfører	
<i>Schmidt, O. M.</i>	Fuldmægtig	Nordisk Ulykke
<i>Schou, H. H.</i>	Direktør	Thule
<i>Schreiber, H., Frk.</i>	Fuldmægtig	Skaane
<i>Schreiner, Max</i>	Kontorchef	Danmark
<i>Schummel, P.</i>	Fuldmægtig	National
<i>Schweitzer, Ditz</i>	Grosserer	Ditz Schweitzer
<i>Schäfer, G.</i>	Prokurist	Palatine
<i>Schönecker, Sv.</i>	Prokurist	Nordeuropa
<i>Schönecker, Villy</i>	Fuldmægtig	Nordisk Ulykke
<i>Serup, Poul</i>	Direktør	Nordisk Brand
<i>Sick, Agnete, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Ulykke
<i>Sindballe, Kristian</i>	Professor, Dr. jur.	
<i>Sinding, Holger</i>	Fuldmægtig	Danmark
<i>Sjørman, Georg</i>	Assistent	Skandinavia
<i>Sjørman, Niels L.</i>	Direktør	Skandinavia
<i>Skaarup, Ole</i>	Hovedbogholder	Haand i Haand
<i>Skibsted, Axel</i>	Direktør	Skjold
<i>Skouenborg, Louise</i>	Assistent	Danmark
<i>Skovgaard-Petersen, Kay</i>	Dispachør	
<i>Skriver-Svendsen, N.</i>	Kontorchef	Mejerierne & Landbruget
<i>Sode, Chr.</i>	Fuldmægtig	Købstædernes Brand
<i>Sonne, Edvard Christian</i>	Kaptajn	Kgl. Brand
<i>Spiegel, R.</i>	Assurandør	Krüger & Rubow

<i>Sprecher, H. W.</i>	Direktør.....	Hafnia
<i>Stage, Sven</i>	Dispachør	
<i>Steenholt, M.</i>	Direktør.....	Assurandørernes Hus
<i>Steensen, Chr.</i>	Assurandør.....	Chr. Steensen & Co.
<i>Steffensen, I. F.</i>	Professor, Dr. phil.	
<i>Struwe, Bianca, Frk.</i>	Assistent.....	Nordisk Liv
<i>Stuck, Elisa, Frk.</i>	Kontorchef.....	Grøn & Witzke
<i>Stærk, Aage</i>	Kontorchef.....	Danske Grundejeres Brand
<i>Svanberg, Steen</i>	Prokurist.....	Palnatoke
<i>Sveistrup, Holger</i>	Vicedirektør.....	Pensions- og Livrente-Institutet
<i>Svendsen, S.</i>	Fuldmægtig.....	Vermund
<i>Svensson, Sv.</i>	Fuldmægtig.....	Mejerierne & Landbruget
<i>Switzer, K. P.</i>	Bogholder.....	Kbhvnske Sø-Assur.-Foren.
<i>Søberg-Petersen, F.</i>	Prokurist.....	Joh. L. Madsen
<i>Sødring, Vagn</i>	Direktør.....	Codan
<i>Sørensen, E. Bøytler</i>	Bogholder.....	Kbhvnske Reassurance-Comp.
<i>Sørensen, Evald</i>	Afdelingsleder ...	Baltica
<i>Sørensen, H. P.</i>	Assistent.....	Danske Phønix
<i>Sørensen, J. P.</i>	Fuldmægtig.....	Mejerierne & Landbruget
<i>Sørensen, S.</i>	Fuldmægtig.....	London
<i>Sørensen, Soph.</i>	Direktør.....	Nordisk Forsikrings-Anstalt
<i>Tambson, Karen-Marie, Frk.</i>	Assistent.....	Heimdal
<i>Tannenber, Jac.</i>	Direktør.....	Nordisk Gjen .
<i>Tengqvist, Fr.</i>	Ekspeditionssekret.	Statsanstalten
<i>Tesch, Robert</i>	Kontorchef.....	Haand i Haand
<i>Thastum, J.</i>	Direktør.....	Landbygningernes Brand
<i>Theisen, P. B.</i>	Direktør.....	Max Levig & Co.s Eftflgr.
<i>Thellemann, Astrid, Frk.</i>	Kassererske.....	Gens. Landbo-Sygeforening
<i>Thiele, J.</i>	Direktør.....	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Thiele, V.</i>	Direktør.....	Nordisk Gjen
<i>Thielst, C.</i>	Direktør.....	C. Thielst
<i>Thielst, O.</i>	Direktør.....	Forenede Assurandører og Dansk Union
<i>Thielst, Preben</i>	Prokurist.....	Brdr. O. & C. Thielst

<i>Thoft, P.</i>	Udskrivningschef	
<i>Tholl, Th. S.</i>	Vicedirektør	Hafnia
<i>Thomassen, Th.</i>	Prokurist	Grøn & Witzke
<i>Thomsen, Aa.</i>	Kontorchef	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Thomsen, Aage</i>	Fuldmægtig	Nye Danske
<i>Thomsen, Aage</i>	Prokurist	Aug. Borgen
<i>Thomsen, Edmund</i>	Kontorchef	National
<i>Thomsen, Jacob</i>	Kontorchef	National
<i>Thomsen, Kirsten, Frk.</i>	Assistent	Nordisk Liv
<i>Thorkelin, Fr.</i>	Sekretær	Kbhvnske Reassurance- Comp.
<i>Thorsbøll, Axel</i>	Kontorchef	Husmændenes Ulykke
<i>Thorsen, Chr.</i>	Redaktør	Assurandøren
<i>Thorsen, O.</i>	Fuldmægtig	Skjold
<i>Thorup, Bernhard</i>	Prokurist	Baltiske Assurandører
<i>Thybo, F.</i>	Direktør	Vermund
<i>Thygesen, Hjalmar</i>	Kasserer	Ditz Schweitzer
<i>Thyrring, A.</i>	Assurandør	Danske Retro
<i>Tjerring, V.</i>	Akkvisitionschef	Kgl. Brand
<i>Toft, Chr.</i>	Generalrepræsen- tant	Absalon
<i>Torst, M.</i>	Kontorchef	Danmark
<i>Tulinius, A. V.</i>	Direktør	Sjøvartryggingarfelag Island
<i>Tvilstegaard, Anton</i>	Læge	Danske Phønix
<i>Tybjerg, Niels</i>	Dispachør	
<i>Tødt, Einar</i>	Fuldmægtig	Nordeuropa
<i>Tønder, Chr.</i>	Prokurist	Skandinavia
<i>Tønder, Haagen</i>	Assurandør	Agrippina
<i>Ulrich, Joh.</i>	Læge	
<i>Ulrich, Kay</i>	Departementchef	
<i>Unger, O.</i>	Assurandør	Baltica
<i>Wahl, Chr.</i>	Direktør	Wahl & Wesche
<i>Valentiner, C. A.</i>	Kontorchef	Nordisk Ulykke
<i>Valentiner, Carl Friedrich</i>	Assistent	Danmark
<i>Valentin-Sørensen, S.</i>	Direktør	Grøn & Witzke
<i>Waltenburg, S.</i>	Direktør	S. Waltenburg

<i>Wandler, Eigil</i>	Direktør.....	Eigil Wandler
<i>Vang, Mogens</i>	Forretningsfører ..	Chr. Rasch
<i>Weber, Axel</i>	Bogholder	Nordeuropa
<i>Weise, Svend</i>	Assistent.....	Nordisk Liv
<i>Vejerslev, Oluf</i>	Bogholder	Dansk Merkur
<i>Werner, Max</i>	Kontorchef.....	Baltiske Assurandører
<i>Wesche, Oskar</i>	Grosserer.....	Wahl & Wesche
<i>Westh-Hansen, P.</i>	Kontorchef.....	Forsikrings-Comp. f. Kongeriget Danmark
<i>Westmann-Larsen, Kurth</i>	Assistent.....	Fjerde Sø
<i>Vigfusson, V. B.</i>	Direktør	Trolle & Rothe
<i>Wünstedt, P. H.</i>	Inspektør.....	Danske Lloyd
<i>Villadsen, Chr.</i>	Kaptajn.....	National
<i>Willer, Erik</i>	Prokurist	Fritsche & Co.
<i>Willer, Holger</i>	Grosserer	Fritsche & Co.
<i>Willumsen, Ernst</i>	Assistent.....	Danske Phønix
<i>Wind, E.</i>	Filialbestyrer.....	Nye Danske
<i>Windeleff, J. P.</i>	Kontorchef.....	Arbejdsgivernes Ulykke
<i>Winther, Fr.</i>	Højesteretssagf.	
<i>Vinther, J.</i>	Afdelingschef	Nordisk Gjen
<i>Winther, J. V.</i>	Kontorchef.....	Nye Danske
<i>Vissing, J. M.</i>	Direktør.....	Kgl. Brand
<i>With, Svend</i>	Direktør.....	Svend With
<i>Witzke, Ingolf</i>	Direktør.....	Grøn & Witzke
<i>Witzke, W.</i>	Direktør.....	Skandinavia
<i>Wohlert, V.</i>	Prokurist	Theo Koch & Co.
<i>Volckmar, Elli, Frk.</i>	Assistent	Danske Lloyd
<i>Worm, C. A.</i>	Grosserer.....	Anthony Worm
<i>Wridt, Arne</i>	Inspektør.....	Nordisk Brand
<i>Wridt, H.</i>	Underdirektør ...	Nordisk Brand
<i>Wulff, Axel</i>	Assistent.....	Nordisk Liv
<i>Wörner, Svend</i>	Fuldmægtig.....	Dansk Tarifforening
<i>Yde, E. M.</i>	Kontorchef.....	Danske Lloyd
<i>Zachrisson, W.</i>	Underdirektør ...	National
<i>Zimmermann, H.</i>	Kontorchef.....	Statsanstalten
<i>Østergaard, O.</i>	Direktør	